

พระราชดำรัส

พระราชดำรัส สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ณ ศาลาดุสิดาลัย พระตำหนักสวนจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

ทรงห่วงงป่า-น้ำ-สิ่งแวดล้อม

“๗๕ ยังขอเรียกร้องอะไรไม่สำเร็จสักอย่าง”

ขึ้นใจตั้งกองทุนช่วย ๓ จังหวัดใต้

ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านนายกรัฐมนตรี ผู้อำนวยการราชการ ด้านบริหารนิติตุลาการ ทหาร ตำรวจ พลเรือน ผู้แทนขององค์กรภาครัฐ และเอกชนทั้งหลาย ตลอดจนกลุ่มประชาชนจากทั่วราชอาณาจักร ที่มาร่วมอวยพร และแสดงไมตรีจิตต่อข้าพเจ้า เนื่องในโอกาสคล้ายวันเกิดครบ ๗๕ ปี บริบูรณ์ ณ ศาลาดุสิดาลัยในวันนี้ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้เป็นผู้แทนกล่าวอวยพรเป็นกำลังใจอย่างยิ่งแก่ข้าพเจ้า ท่านนายกฯ สรุยกุศลได้ให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าหลายอย่าง เช่นที่ภาคใต้ ที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ เวลาที่เจ้าหน้าที่ทหารได้รับบาดเจ็บ เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงแก่ชีวิตไป ท่านนายกรัฐมนตรีก็พยายามช่วยเหลือ ตั้งทุน

ช่วยเหลือครอบครัวของผู้ที่รับใช้ประเทศชาตินี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าชื่นใจดีใจที่สุด ดีใจแทนทหารตำรวจที่ปฏิบัติในที่ยากลำบากและอันตราย นายกรัฐมนตรีผู้เป็นผู้บริหารประเทศทราบข้อนี้ดี ก็พยายามดูแลทะนุบำรุงผู้ที่เสียชีวิตไปคือ ครอบครัวของเขาที่น่าสงสารจะต้องแตกแยกไป แล้วก็ประสบกับความไม่มั่นคงของชีวิต แต่ท่านนายกฯ สรรยุทธก็ก้าวมาช่วยตั้งทุนเพิ่งเริ่มก็จริงอยู่ แต่ว่าคิดว่าทุนนี้ต่อไปก็จะเป็นกำลังใจและเป็นทุนที่ทำให้เด็กเล็กๆ ทั้งผู้หญิงผู้ชายมีอนาคตที่มั่นคง แน่หนอน อย่างน้อยในการศึกษาเล่าเรียนได้เต็มที่

ขอบใจผู้ทำประโยชน์เพื่อสังคม

ต่อไปขอกล่าวขอบใจผู้ทำประโยชน์เพื่อสังคม ประกอบคุณงามความดี และบำเพ็ญกุศล นานาประการเพื่อข้าพเจ้า ซึ่งหลังจาก พ.ศ.๒๕๔๐ มีประชาชนตกงานกันมาก ข้าพเจ้าได้ขอให้ทางสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย พระบรมราชูปถัมภ์ จัดเลี้ยงอาหารแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยาก ทำนองเดียวกับในสมัยพุทธกาล ซึ่งข้าพเจ้าชอบอ่าน ชอบค้นอ่านดู สมัยพุทธกาลทำกันอย่างไบบ้าง ที่มีผู้ใจบุญจัดตั้งโรงทานเลี้ยงอาหารคนยากจน สภาสังคมสงเคราะห์ฯ ได้ช่วยมากกว่าสมัยพุทธกาล คือไปให้การสงเคราะห์ด้านอื่นๆ อีกด้วย สภาสังคมสงเคราะห์ฯ ตั้งชื่อโครงการนี้ว่า โครงการน้ำพระทัยพระราชทาน มีผู้ใจบุญมาร่วมงานมาก และโครงการก็ยังดำเนินการสืบเนื่องมาจนทุกวันนี้ มีประชาชนได้รับความช่วยเหลือไปแล้วหลายแสนคน

คณะแพทย์และพยาบาลของโรงพยาบาลรามาริบัติได้จัดทำโครงการเปลี่ยนถ่ายไขกระดูกช่วยเหลือเด็กยากจนที่ป่วยเป็นโรคร้ายในกลุ่มโรคเลือดและโรคต่อมน้ำเหลืองหลายโรคตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาจนถึงปัจจุบัน โดยอุทิศแรงกายแรงใจทำงานกันอย่างอดทน เพราะแต่ละโรครักษายากทั้งนั้น โรงพยาบาลเอกชนหลายแห่งเข้าร่วมโครงการผ่าตัดหัวใจเด็กเฉลิมพระเกียรติ ช่วยเหลือเด็กยากจนที่ต้องรอการผ่าตัดจากโรงพยาบาลของรัฐนานเป็นปีๆ ให้ร่นระยะเวลาเข้ามารอรายละเอียดประมาณ ๓-๔ เดือน เพื่อไม่ให้สุขภาพของเด็กทรุดโทรมมาก เกิดโรคแทรกซ้อนต่างๆ ขึ้นมาเสียก่อน เท่าที่ทราบมีเด็กได้รับการผ่าตัดไป ๒๐๐ กว่ารายแล้ว นี่เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนของน้ำใจที่คนไทยมีให้แก่กัน และนับเป็นของขวัญวันเกิดที่ล้ำค่าแก่ข้าพเจ้า ขอขอบใจแทนคนไทยทุกคนที่ได้รับน้ำใจและความกรุณาจากท่านทั้งหลาย

ปณ. ปติณขึ้นชมงานศิลปะปาชีพ

วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ประธานาธิบดีวลาดิเมียร์ปูติน ได้เลี้ยงอาหารค่ำอย่างเป็นทางการในพระราชวังเครมลิน ข้าพเจ้าได้นำตัวแทนนักเรียนศิลปะจากแผนกต่างๆ รวม ๕ คน พร้อมผลิตภัณฑ์ศิลปะไปจัดแสดงให้ประธานาธิบดีและแขกที่ได้รับเชิญมาชมเลี้ยงได้ชมด้วย เมื่อคราวเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ ประธานาธิบดีปูตินได้มาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ และแสดงความสนใจขอชมโรงฝึกศิลปะที่สวนจิตรลดาฯ ใช้เวลาชื่นชมกว่าชั่วโมง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เป็น

ผู้นำชม พบปะกับข้าพเจ้าที่งานพระราชทานเลี้ยงที่พระที่นั่งจักรีฯ ประธานาธิบดีปูตินเขาหันมาพูดคุยกับข้าพเจ้าว่า **ที่ท่านตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพนี้ขึ้น เพื่อต่อสู้กับความยากจนใช่ไหม**

ข้าพเจ้าบอกใช่ เพราะว่าเมืองไทยนี้ เดียวนี้ประชาชนก็มากเหลือเกิน ๖๕ ล้าน และก็รอบๆ ตามชายแดนก็มีคนที่ยากจนมาก จึงคิดว่าต้องพยายามหาอาชีพให้เขาทำให้ทุกคนมีงานทำ โดยเสริมสร้างให้เขามีความรู้ความชำนาญในการทำศิลปะหลายอย่าง ที่กำลังจะสูญหายไปจากประเทศไทย ซึ่งเป็นของไทยแท้ๆ ไม่มีที่อื่นในโลก ข้าพเจ้าก็คิดว่าสมาชิกศิลปาชีพได้ทำสำเร็จโดยสิ้นเชิงแล้ว เพราะเวลานี้ของเหล่านี้ไปแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑ์ที่มีวันนิค ประเทศเยอรมนี และได้รับข่าวว่ามีคนเข้าไปชมเป็นจำนวนมากตลอดเวลา ก็ทำให้นักเรียนศิลปาชีพซึ่งข้าพเจ้าชวนไปด้วยได้ไปเห็นผลงานของเขาที่ตั้งใจรักษาศิลปะของประเทศให้คงอยู่นั้น บัดนี้เป็นผลสำเร็จแล้วด้วยฝีมือของคนไทยแท้ๆ ชาวต่างประเทศที่ได้ชมฝีมือของศิลปาชีพ

ม. เซ็นต์ปีเตอร์ส์เบิร์กถวายของขวัญบัณฑิต

วันจันทร์ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยแห่งนครเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ซึ่งปัจจุบันมีอธิการบดีเป็นผู้หญิง ก็มอบปริญญาของขวัญบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกแก่ข้าพเจ้า **เนื่องในภารกิจช่วยต่อสู้แก้ปัญหาความยากจนเพื่อประชาชน การส่งเสริมสันติภาพโลกและมิตรภาพระหว่างประเทศ การพัฒนาอาชีพ และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของไทย** มหาวิทยาลัยนี้เป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงแห่งแรกในรัสเซีย และเป็นสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่แห่งหนึ่งของโลก ประธานาธิบดีปูติน รวมทั้งบุคคลสำคัญหลายคนของรัสเซียก็สำเร็จการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยนี้ มีประเพณีปฏิบัติ

ของมหาวิทยาลัยที่อธิการบดีจะต้องตั้งคำถามผู้ที่ได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตจะต้องทำ ๓ ข้อ คือ

๑. ท่านพร้อมที่จะส่งเสริมสันติภาพ และมิตรภาพระหว่างมนุษยภาพหรือไม่
๒. ท่านพร้อมที่จะดำเนินการอย่างเต็มกำลัง ในการสนับสนุนให้เยาวชนที่มีความสามารถ ได้บรรลุจุดมุ่งหมายทางวิทยาศาสตร์หรือไม่
๓. ท่านสนใจที่จะรับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยแห่งนครเซนต์ปีเตอส์เบิร์กหรือไม่

และเจ้าหน้าที่เขาสอนข้าพเจ้าก่อนแล้วที่จะมีคำถามนี้ ที่แรกเขาขอให้ข้าพเจ้าตอบเป็นภาษาไทย และจะมีล่ามพูดภาษารัสเซีย แต่ตอนหลังเขาขอร้องว่า ขอให้ข้าพเจ้าพูดว่า “Yes” เป็นภาษารัสเซีย ๓ หน ซึ่งก็ไม่ยาก พูดว่า “ด้า” แต่ข้าพเจ้าเสียท่าไป “ด้า” ผิดจังหวะไปหนึ่ง เขาก็หัวเราะกันครืน

งานที่ข้าพเจ้าทำนั้น เป็นการสนองพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อช่วยเหลือประชาชน ให้สามารถเลี้ยงตนเองได้อย่างยั่งยืน และปริญญาที่ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่เพียงแต่ให้เกียรติแก่ข้าพเจ้าเท่านั้น ยังเป็นการให้เกียรติแก่ประเทศไทยและประชาชนชาวไทยทั่วประเทศด้วย

ทำไมคนไทยชอบตัดต้นไม้

วันอังคารที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ข้าพเจ้าอยู่ที่เยอรมันนี้ เวลานั่งรถผ่านไปแล้วกลับไปนอนที่เบอร์ลิน เพื่อที่จะไปทำเนียบประธานาธิบดี เห็นตลอดทางของถนน เขารักษาป่าของเขาเหลือเกิน รัสเซียเหมือนกัน ข้าพเจ้าดูแล้วบอก อืม...เอ๊ะ...ทำไมคนไทยถึงชอบตัดต้นไม้ล่ะ ทั้งๆที่เวลานี้เราพอมิน้ำใช้น้ำกิน แต่ทำไมคนไทยชอบตัดต้นไม้ล่ะ ข้าพเจ้ารู้เรื่องนี้มาตั้งแต่อายุน้อยๆ จนบัดนี้ยังไม่สำเร็จ พยายามพูดกับรัฐบาลทุกรัฐบาลเลยว่า นี่เพิ่งอ่านพบว่าต่อไป ถ้าป่าเสื่อมสูญไปแล้วก็ น้ำจืดที่เราจะมีกินมีใช้ก็จะน้อยมาก

๒๐ ปีน้ำจืดขาดแคลน - ตัดกิ่งซี้

ทางองค์การโลกได้พยากรณ์ไว้ว่าอีกประมาณ ๒๐ ปี น้ำจืดจะขาดแคลนอย่างมาก จะเป็นของที่หายากมาก คือหนังสือที่ลงนี้ เป็นหนังสือที่มีชื่อเสียงของโลก ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่าเป็นความจริง และก็อยากจะมาพูดให้ท่านนายกฯ และทุกๆคนฟังว่า เพื่อลูกหลานของเราเอง เพื่ออนาคตของประเทศไทย **ขอให้มีการรักษาป่าไว้ให้ได้ ถึงแม้จะยากหน่อย** เพราะป่าของไทยเป็นป่าสัก ไม้มะค่า ไม้ตะเคียน ล้วนแต่ ค่อยๆขายได้ แพงลิบ แต่ก็น่าจะพยายาม พยายามที่จะรักษาป่าไม้ของไทยไว้ที่ไหน อย่างเช่น บริเวณหัวหิน เข้าลูกสนก็ปลูกไป อย่างน้อยเวลาที่ฝนตกลงมาหลายๆ ต้นไม้เหล่านี้ก็จะดูดน้ำไว้ได้รากของเขา ที่รากของเขา ได้ต้น จะรักษาน้ำในแผ่นดินเอาไว้ให้เราได้ใช้ และประเทศไทยไม่ได้มีแหล่งน้ำเหมือนประเทศพม่า ประเทศพม่ามีแหล่งน้ำอุ่นใลจมาก ประเทศไทยเราไม่มีแหล่งน้ำอะไรเลย ต่อไปเราอาจจะต้องซื้อน้ำจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่น่าสงสารคนไทยที่ยากจนมาก

ขอร้องให้มีกฎหมาย - อนุรักษ์ป่า

ข้าพเจ้าเคยพูดเช่นนั้น ข้าราชกรทางด้านอีสาน เขาบอกข้าพเจ้า ท่านอย่าวิตกมากไปเลยเรื่องน้ำ เรามีแม่โขงทั้งแม่โขงอยู่ริมจังหวัดต่างๆของเราเลย เราก็ตดแม่โขงขึ้นมาทีลื้นเรื่อง เดียวนี้ข้าพเจ้าใจหายว่า เขาผิดถนัด เพราะว่าได้เห็นหน้าปกของนิตยสารใหม่ ข้อความในนิตลส์วีค ว่า แม่โขงเด็ยวนี้แห้ง ปลาบึก อยู่ไม่ได้แล้่ว แห้งเกือบผาก คนไทยที่มีอาชีพจับปลารับประทาน ก็หน้าแห้งตามๆกัน เพราะต้นน้ำของ แม่โขงนี้อยู่ที่ประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ก็แน่นอนว่าจีนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งมีประชากรมากมาย เขาก็ต้องดูแลประชากรเขาทำหู่ถึง เขาก็กักเก็บแม่โขงที่อยู่ในแผ่นดินเอาไว้ ซึ่งผลก็คือ แม่โขงแห้งผาก ข้าพเจ้าก็มีโอกาสไปคุยกับข้าราชกรทางอีสานคนนั้นที่ว่า อย่ามาวิตก เสียงเขารำคาญๆ ข้าพเจ้าเลยบอกว่าอย่าวิตกให้มากเลยเรื่องน้ำ ปรากฏว่าข้าพเจ้าถูก เพราะองค์การโลกขอร้องให้ทุกคนเก็บน้ำจืด **ขอร้องทุกท่านให้ช่วยประเทศไทยให้ช่วยราษฎรไทย** ต่อไปลูกหลานท่านเองในอนาคต ข้าพเจ้าขอร้องเรื่องของการตัดไม้ให้มีกฎหมายใด มีวิธีใดที่จะรักษาป่า เพราะไม้แต่ละต้น ถ้าเป็นพันธุ์ไม้ใหญ่จะเก็บน้ำจืดไว้จำนวนมากมายแล้่วปล่อยออกมาเป็นลำธารเป็นแม่น้ำ

๗๕ ยังขอร้องอะไรไม่สำเร็จสักอย่าง

อีกอย่างที่ยากขอร้อง เพราะข้าพเจ้าเป็นราชินีตั้งแต่อายุ ๑๗ กว่าๆ ก่อน ๑๘ ไม่ก็เดือนจนถึง ๗๕ ยังขอร้องอะไรไม่สำเร็จสักอย่าง ไม่มีผลอะไรเลย เรื่องต้นไม้ต้นอยู่ตลอดก็ไม่มีผลสำเร็จ แอบตัด ทางกราก็ไม่มีกฎหมายอะไร และมาตรการที่จะดูแลรักษาป่าเพื่อเก็บน้ำจืดไว้ แล้่วก็ภรรยาท่าน

ประธานาธิบดีแห่งลาว เมื่อตอนมาเยือนประเทศไทยก็พูดกับข้าพเจ้าว่า **เอ๊ะคนไทยทำไมชอบตัดป่านัก ตัดป่าของตนเองเห็นคนเดียวหมด อีกหน่อยจะไม่มีน้ำกิน ยิ่งก้าวร้าวไปตัดป่าเมืองลาวอีก ลาวไม่ยอม เด็ดขาด ไล่เปิดไปหมดเลย** การฟังประมุขของประเทศเขาวงให้อย่างนี้

ข้าพเจ้าก็บอกถูกของท่าน การตัดป่าไม้ของเราเองโดยเราไม่มีแหล่งน้ำที่ดีเป็นการโง่เขลามาก และอย่างเวลานี้ที่หนังสือพิมพ์ลง พอฝนตกหนัก ที่มีภูเขาสูงต่างๆ คนเขาก็ตื่นตกใจ กลัวดินถล่มลงมา ทับบ้าน กระท่อม บ้านช่องตัวเองตาย อันนั้นไม่ใช่เพราะปล่อยให้คนที่มักมากไปตัดป่าหรือ ธรรมชาติ เขาสูงนี้ก็เต็มไปด้วยป่า ซึ่งเวลาฝนตกมากเท่าไร ต้นไม้เหล่านี้ก็จะโดยอัตโนมัติจะสูบน้ำลงไปใต้ดิน ส่วน น้อยเท่านั้นที่จะลงมา แต่ดินไม่มีวันถล่มลงมา ที่มีต้นไม้และพืชต่างๆ

พูดเท่าไรไม่ฟังก็ต้องตายเสียก่อน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสอนข้าพเจ้าอย่างนี้ พูดเท่าไรไม่ฟังก็ต้องตายเสียก่อน เห็น ชะก่อน ถึงจะเชื่อฟัง เพราะว่ามันต้องถล่มแน่ เพราะพื้นที่มันเป็นที่สูงอย่างนี้ มันเป็นป่า เมื่อฝนแรง มากตกลงมา ดินก็ต้องถล่มลงมาทับตัวเองนั่นแหละ ไม้ที่ตัวเองไปตัดต่างๆ ก็ถล่มมากับน้ำด้วย มาทับ หมดเลย ข้าพเจ้าว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง มาทับตาย มาทำลายหมู่บ้านต่างๆเป็นจำนวนมาก

ด้วยเหตุนี้หน้าที่ของพวกเราคือว่า ต้องกระจายข่าวไปว่า อันนี้ที่จะตายไม่ตายแน่ ก็เรื่อง ที่ปล่อยให้คนที่เห็นแก่ตัวไปเที่ยวตัด ถล่มป่าไม้ ไม่ดูภูมิประเทศ ไม่ดูถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่คนยากจน ที่อยู่ชายเขา ริมเขา เพราะฉะนั้นก็หวังจะได้รับความร่วมมือจากทุกท่านตั้งต้นเสียทีเถิด

ให้มีมาตรการพิเศษรักษาแม่น้ำเจ้าพระยา

และมีอีกเรื่องที่ข้าพเจ้าหนักใจอย่างยิ่ง ก็จะเล่าไปถึงข้าพเจ้าเล็กๆ หมายถึง อายุ ๙ ขวบ ๑๐ ขวบ ที่จำความได้ดี ก็ให้เห็นในแม่น้ำเจ้าพระยาหน้าบ้านข้าพเจ้า บ้านข้าพเจ้าอยู่ที่เขตศรีนครินทร์ เห็น แม่น้ำเจ้าพระยา เห็นประชาชนเขามาลงแหทอดแห และเห็นดิ่งปลา และปู และกุ้งเยอะเยอะขึ้นมาเป็น คนยากจนจริงๆ คุณแม่ของข้าพเจ้าบอกว่า แหมน่าจะขอซื้อปลาปูกุ้งอะไรของเขาที่เขามาทอดแห ซึ่งก็ ตกลงซื้อมา กำลังสดมาก ตอนนั้นสมัยต้นๆสงครามโลกแต่คนไทยก็ยังมียอาหารรับประทาน มีอาชีพ เรียกว่าทอดแห ตกปลา มีอาชีพซึ่งจะนำอาหารไปให้ครอบครัวลูกเล็กๆรับประทานได้ แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้า ก็ไม่ทราบรู้สึกแม่น้ำเจ้าพระยา เกรงว่าจะถูกทำลายมากแล้ว

ต้องขอให้ทุกท่านโดยเฉพาะทางราชการมีมาตรการพิเศษ ข้าพเจ้าเชื่อว่าพันธุ์ปลาลหลายชนิดคง จะสาบสูญหายไปเลย หายไปเลย ไม่มีอีกแล้ว เพราะว่ายานอะไรต่ออะไรทิ้งลงในแม่น้ำเจ้าพระยา แม้แต่ โรงงานต่างๆก็ทิ้งเคมี น้ำที่ปนด้วยเคมีต่างลงไปแม่น้ำเจ้าพระยา **เราทำได้ยังกับประเทศชาติเรา**

อย่างนี้ ทำได้ยังไง ในเมื่อรู้ว่าประเทศชาตินี้ แผ่นดินนี้เลี้ยงผู้เลี้ยงคนมาเป็นระยะเวลานานมากแล้ว มีอยู่มีกิน มีอะไรพอ และแม่น้ำเจ้าพระยาเต็มไปด้วยปลา กุ้ง ปู หอย พระเจ้าอยู่หัวก็ทรงอ่อนพระทัย รับสั่งให้ข้าพเจ้าฟัง บอกเดี๋ยวนี้ฉันก็พยายามที่สุดไม่ให้คนมาทำลายป่าชายเลน ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมถึงทรงห่วงป่าชายเลนมาก รับสั่งว่า รู้ไหมสิริ ป่าชายเลนคืออนุบาล เท่ากับว่าปู ปลา กุ้ง อะไรต่างๆ นี้เขาใช้เป็นพื้นที่ที่เขาเกิดมาเล็กๆ ยังสู้กับโลกนี้ไม่ไหว เขาใช้เป็นที่พักพิง และก็โตวันโตคืนขึ้นมา เพื่อมาให้เราจับกิน เดี่ยวนี้ป่าชายเลนโดนคนที่ไม่มีความคิดจับจองทำลาย ทุกอย่างจับจองเองทุกอย่าง อันนี้เป็นมานานแล้ว เป็นมานาน ตลอดเวลาทรงเห็นทรงสู้ ทรงพยายามขอซื้อกับชาวบ้านด้วย ซื้อป่าชายเลนและ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้เห็นและได้ต่อสู้กับองค์เองเหมือนกันที่ไปต่างๆ

ดอกเตอร์ไม่รู้ป่าสำคัญ

ขอทุกท่าน ถ้าไม่ยากให้ลูกหลานอดอยาก ก็ขอให้ช่วยกันสู้รักษาสมบัติของบรรพบุรุษไทยให้คงอยู่เพื่อเลี้ยงคนไทยต่อไป เพราะข้าพเจ้าไปกรุงเวนิส เห็นแม่น้ำกว้าง ก็ถามชาวอิตาลีเห็นว่า เนี่ยแม่น้ำนี้มีปลาอะไรบ้าง มีชนิดไหนบ้าง มีมากไหม เขาตอบว่าไม่มีสักตัว ปลาอยู่ไม่ได้หรอก เพราะมีอะไรต่อมิมิอะไรสารพัดที่ทิ้งลงไป เคมีอะไรต่างๆ ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมคนไทยเรา อ้อ ภรรยาท่านประธานาธิบดีประเทศลาวแกพูดว่า คนไทยเนี่ยดอกเตอร์เดินออกเกลื่อนกลาด แต่ทำไมไม่รู้จึกว่า ป่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเก็บน้ำในดินให้กับประเทศ เป็นดอกเตอร์เดินไปเดินมา ว่าอย่างนี้กับข้าพเจ้า ระหว่างนั่งในรถจากดอนเมืองมา กว่าจะถึงกรุงเทพมหานคร เสียงนี้ปลงคนไทย ปลงอนิจจัง ว่าเป็นดอกเตอร์

ชะเปล่านั้น ทำอะไรอย่างนี้ได้อย่างไร

ถ้าไม่รักษาต่อไปต้องซื้อน้ำจากต่างประเทศ

ถึงจะบอกให้ฟังว่า ตลอดทางที่ไปรัสเซียเนี่ย รัฐบาลรัสเซียและคนรัสเซียปลูกป่าเต็มพริตไปหมด แล้วมาที่เยอรมนีก็เช่นเดียวกัน ไปเมืองมิวนิกกับเบอร์ลิน ก็เห็นเขาปลูกป่า เบอร์ลินเพิ่งกำลังปลูกปลูกป่ามากเลย ถ้าไม่มีประโยชน์แล้ว ใครเขาจะปลูก แต่ของเราเรามีป่าที่มีค่ามาก ซึ่งบรรพบุรุษตายซ้ำตายซาก เพื่อรักษาแผ่นดินนี้ให้กับเรา แต่พวกเรานี้ไม่เคยมีความคิดที่จะรักษาแผ่นดินนี้ต่อไปให้กับลูกและหลาน อันนี้เป็นความจริง อาจจะเป็นเพราะความไม่รู้ แต่อะไรกัน คนพูดภาษาอังกฤษก็น่าจะอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้ว่า ป่านี้สำคัญอย่างไรในการเก็บน้ำจืด และถ้าไม่ตั้งต้นรักษาตอนนี้ ต่อไปก็ต้องหันมาตั้งตาคือซื้อน้ำจากต่างประเทศไปเถอะ แต่สงสารว่าคนจนจะแย

ไม่ควรนำพุทธพิธีพืชมงคลเมือง

ข้าพเจ้าขอไปที่มิวนิก ประเทศเยอรมนีอีกแห่งหนึ่งได้พบปะคนไทยและนักเรียนไทยในเยอรมนี นับพันคน ซึ่งหลายๆคนอุตุสำห้ใช้เวลาเดินทางมาพบ เดินทางมาหลายชั่วโมง และมีความยินดีที่ได้พบกันเนี่ย อย่างแท้จริง คำแรกที่เขากล่าวว่า พระเจ้าอยู่หัว เขาถามว่าในหลวงสบายดีหรือเปล่า ก็บอกว่าสบายดี แข็งแรงขึ้นทุกวันแล้ว หลังจากผ่าตัด ส่วนมากจะห่วงใยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และห่วงใยบ้านเมือง แล้วก็ข้าพเจ้าได้พบปะกับนักเรียนไทย ประมาณ ๔,๐๐๐ คนได้ เขาขอพบ ได้ถามอะไรข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่คิดว่าจะถูกถามเรื่อง พระพุทธศาสนากับรัฐธรรมนูญ

ข้าพเจ้าก็ไม่คิดเลยที่จะโดนถามอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็อธิบาย ไม่ได้มีกระดาดอะไรเลย ข้าพเจ้าคิดเองว่าพระบรมพุทธศาสนา เป็นสิ่งที่ประเสริฐสุด สูงส่งแล้วและได้รับการสนับสนุนมาตลอดตั้งแต่สมัยสุโขทัยจากคนไทยทั้งชาติ พระบรมพุทธศาสนาเนี่ย เป็นของที่สะอาดสูงสุด ทุกคนก็คิดว่าไม่อยากให้เข้าไปพัวพันกับคำว่าการเมือง

ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น ต่อหน้านักเรียนไทย ๔,๐๐๐ คน คนเกิดหูเอาไว้เหนือเกล้าว่า เป็นแสงสว่างของคนไทยทั้งหลาย การเมืองบางครั้งก็มีความผิดพลาด บางครั้งก็มัวหมองได้หลายเรื่อง เพราะฉะนั้นไม่ควรเอาพระบรมพุทธศาสนาไปไว้กับกฎหมายสูงสุดแห่งประเทศไทย คือรัฐธรรมนูญ ควรจะทิ้งพระบรมพุทธศาสนาไว้เช่นนี้ ที่ถูกเหตุทูนโดยประชาชนทั้งชาติ พอข้าพเจ้าพูดจบ เล่าเหตุผลจบ นักเรียนไทย ข้าพเจ้าได้รับการปรบมืออย่างดังสนั่นลั่นไปหมดเลย

ในเมืองไทยเนี่ย ข้าพเจ้าได้ทราบว่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่คนนับถือมากกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ คงจะไม่ให้ใครมาแตะได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าการเมืองบางครั้งก็มีอะไรหลายอย่างไม่ค่อยตรงไปตรงมากนัก เพราะฉะนั้นดีแล้วที่พระบรมพุทธศาสนาแยกไปเสีย ให้พ้นจากการเมืองจะดีกว่า ไม่ทราบว่ทุกท่านในที่นี้

เห็นอย่างเดียวกับข้าพเจ้าหรือเปล่า อันนี้ข้าพเจ้าถามนักเรียนไทย
(เสียงปรบมือดังกึกก้องทั่วห้องประชุม) ขอบคุณมากค่ะ

ไทยให้อิสระเสรีทุกศาสนา

ผู้เชี่ยวชาญทางประวัติศาสตร์ บอกว่า พระบรมพุทธรูปเป็นศาสนาของชาวไทยมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย พระเจ้าแผ่นดินองค์แรกของสุโขทัย เวลาจะขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดินก็ต้องกล่าวคำปฏิญาณว่าจะทะนุบำรุงพระพุทธศาสนาไว้ด้วยชีวิต ซึ่งเดี๋ยวนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์นี้ก็เช่นกัน ก็ยังถือธรรมเนียมเหมือนอย่างคนไทยทั้งหลายถือว่า พระบรมพุทธรูปเป็นสิ่งที่มีค่าของชีวิตคนไทย ที่จะพึงพาเวลามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นในชีวิต พระบรมพุทธรูปเป็นแสงสว่าง เพราะฉะนั้น ไม่มีวันยอมให้สลายหรือล่มลงไปเป็นอันขาด และดินแดนของชาวพุทธนี้ ชาวพุทธได้ทำชื่อเสียงมากมาย เช่น ตอนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่า เซลยศึกสมัยที่ตอนนั้นทางญี่ปุ่นได้ยึดครองประเทศไทย เซลยศึกต่างชาติต่างๆ ได้รับการช่วยชีวิต ได้รับการป้อนน้ำ แอบไปป้อนน้ำ เลี้ยงกับชีวิตตนเอง และป้อนอาหาร ซ่อนตัวเขาด้วย ที่พูดอย่างนี้ ไม่อยากที่จะทำให้ใครต้องเสียใจ แต่พูดให้ทราบความจริงว่า บรรพบุรุษของไทยเรานี้แม้แต่ในที่ผ่านมาไม่เท่าไร ไม่กี่ปี ๕๐ ปีอะไรก็ตาม ก็ยังปฏิบัติตนทำให้ต่างประเทศชื่นชมและนับถือประเทศไทยและน้ำใจของคนไทยที่มีความเมตตากรุณา และมีความกล้าหาญที่จะแสดงความเมตตากรุณาด้วย อันนี้ขอให้ท่านคิดดูดีๆ

และชาวต่างประเทศมาพูดกับข้าพเจ้า บอก ที่เขาชอบกรุงเทพมหานครเหลือเกินเนี่ย **เพราะว่าเมืองหลวงของประเทศไทยน่าอัศจรรย์ โบสถ์พุทธ โบสถ์พราหมณ์ โบสถ์คริสต์ สุเหร่า อิสลาม ทุกศาสนาอยู่ใกล้เคียงกัน ไม่เคยคิดไปวางระเบิด หรือไปรบกวนศาสนาอื่นเลย ให้อิสระ สิทธิเสรีภาพในการที่จะนับถือศาสนาใดก็ได้ ข้าสนับสนุน** นี้แหละ ฝรั่งเศสบอก คือการปฏิบัติต่อกันของคนที่มีความเจริญอย่างแท้จริง เจริญสุดทางด้านจิตใจ อันนี้ที่น่าชื่นใจมาก ถึงเวลาที่กรุงเทพฯ ถึงเวลาส่วนหนึ่งของใครๆก็ไป ถึงเวลาใครทำพิธีของใครก็ไป โดยไม่ไปรังแกซึ่งกันและกัน อันนี้ต่างประเทศบอกยอดสุดสุด คนไทยเนี่ย

ข้าพเจ้าก็คิด พูดเฉพาะกับท่านว่า ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เห็นจะต้องถือเป็นกรณีพิเศษ นักเรียนไทยที่เยอรมนี ฮากันตุ้มลันเซีย เพราะว่าเขาจะไปฆ่าพระ รังแกพระ ไม่ให้ออกบิณฑบาต ไม่เหมือนกับคนไทยทั้งชาติที่เคยทำมา พวกเราต้องมีอารมณ์เย็น เราไม่เคยไปเบียดเบียนรังแกอะไรใครที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อของแต่ละบุคคล เราถือว่าทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการที่จะเชื่อศาสนาใดก็ได้ทั้งนั้น แต่ว่าถ้ามากเกินไปต้องคอยเตือน คอยดูแล คอยล่าทัพ แต่ก็น่าเศร้าใจ

ขอให้คนไทยพายเรือทิศเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านทั้งหลายที่มาให้พรและมาให้กำลังใจในวันนี้ ข้าพเจ้าขอให้กำลังใจทุกท่านเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะประเทศของเราจะเผชิญภาวะเศรษฐกิจอย่างไร หรือต้องเผชิญอุปสรรคหนักหนาสาหัสสาครรจ์เพียงไหน ขอให้คนไทยรวมกำลังใจที่จะช่วยกันฝ่าฟันเพื่อความมั่นคงของแผ่นดินไทย เพื่อความผาสุกของราษฎรไทยด้วยกัน คนไทยด้วยกันและก็ชาติเดียวกัน เปรียบเสมือนอยู่ในเรือลำเดียวกัน ถ้าต่างคนต่างพายไปคนละทาง เรือก็ไม่ไปถึงไหน เรือชาติอื่นเขาก็แข่งหน้าเรากันไป แต่ถ้าเราช่วยกันพายไปในทิศทางเดียวกัน เรือของประเทศไทยก็จะแล่นฉิว เพราะฝีมือของคนไทยไม่เป็นรองใครเลย

ช่วยกันทะนุถนอมแผ่นดินไทย

ขอให้พรทุกประการที่ท่านทั้งหลายให้แก่ข้าพเจ้าในวันนี้จึงตบสนองทุกท่าน ขอให้ประชาชนชาวไทยมีความรักใคร่ปรองดองกัน จับมือกันเดินไปสู่ความเจริญก้าวหน้า แต่ก็ไม่ละเลยที่จะช่วยกันทะนุถนอมแผ่นดินไทย ให้คงอยู่ด้วยความเขียวชอุ่มอุดมสมบูรณ์ ให้สมกับคำโบราณที่ว่า ในน้ำมีปลาในนามีข้าว ถ้าเรากินใช้แต่พอสมควรไม่มากเกินไป ทรัพยากรไทยก็จะเหลือไว้เจอจนถึงลูกหลาน ไม่สร้างพิษภัยให้แก่โลกด้วย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านทั้งหลาย ที่รับฟังข้าพเจ้ามาเป็นเวลานาน ขอให้ทุกท่านเดินทางกลับถึงบ้านโดยสวัสดิภาพ

● บางตอนจากหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับอาทิตย์ ๑๒ ส.ค. ๒๕๕๐

การเปิดตัวของ.....

โรงเรียนสัมมาสิกขาประชาชาติ

ในงานอโศกราถิ์ที่ผ่านมา พ่อท่านได้พูดถึงสัมมาทิลุ ๑๐ ในประเด็นของ“ทินนัง” ท่านได้ขยายความถึง การทำสื่อโทรทัศน์ “**แท็ชแชนแนลทินน**” เอาไว้ว่า...“ตอนนี้เรากำลังสื่อโทรทัศน์ คนอาจจะไม่ได้ดูมาก เพราะมันสื่อสาระเยอะ เป็นสื่อของความจริง(Truth media) ไม่ใช่สื่อธุรกิจ(Show business) แต่เราก็พยายามแทรกยาโอสถให้เขาแบบไม่รู้ตัว

โทรทัศน์ของเราไม่ได้เอาใจคน คนไม่เข้าใจเขามองว่า อันนี้มันเผยแพร่ลัทธิ แล้วซ้อกลงไปว่าแล้วลัทธิอย่างนี้มันดีไหม? ถ้าดีมันก็เป็นการศึกษาทางอากาศ เป็นการศึกษาสุดยอดความเป็นมนุษย์ เป็นวิชาที่พระพุทธเจ้าถ่ายทอดเผยแพร่ไว้

ถ้าจะคิดเป็นราคา....สูง เป็นของชั้นสูง แต่เราไม่ได้คิดราคา เราทำอย่างอดทน มาถึงขั้นนี้อาตมาได้ทำอย่างถึงขั้น“ทินนัง”(การให้) ได้ให้แก่สังคมกระจายไปทั่วโลก โดยอาตมาไม่ต้องไปเชื่อมต่อกับเขา ไม่ต้องไปตั้งพุทธสถานอยู่อเมริกา....ญี่ปุ่น ฯลฯ ไม่ต้องทำอย่างนั้น มาถึงวันนี้มีไปถึงแล้วราวกับเป็นโรงเรียนสัมมาสิกขาประชาชาติ.....”

แล้วเราจะทำไปได้นานสักกี่น้ำ? มักจะเป็นคำถามที่ตามมา จากหัวใจที่ลุ่มระทึกของชาว“มุงมาจน” ทั้งหลาย คำตอบที่มีความเป็นไปได้ก็คือ ถ้าชาวเราที่มุงมาจนพากันจนได้จริงๆ และจนจนหมดจริงๆ (หมด **โอฟาริกอตัตา จนถึงอรุรูปอตัตา**) ถ้าหมดได้มากเท่าไร? โรงเรียนสัมมาสิกขาประชาชาติ ก็จะเปิดสอนได้นานเท่านั้น

ปาฏิหาริย์ครั้งนี้จะเป็นไปได้ตามพุทธพจน์ ที่ทรงกำหนดไว้ว่า “**ความพร้อมเพรียงของปวงชนผู้เป็นหมู่ ย่อมยังประโยชน์ให้สำเร็จ**” นั่นก็คือ ชาวเราต่างให้ความสำคัญกับขบวนการกลุ่ม มากกว่าขบวนการ “ตัวกู-ของกู” ตัวอย่างที่พระพาทันประทังไปนอนในโลงศพ โดยหลงคิดไปว่า การเอาชีวิตเข้าแลกแบบนี้ จะทำให้ศาสนาเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา จนแทบไม่ลืมหูลืมตาฟังเสียงของ **กัลยาณมิตร**ทั้งหลาย

ขบวนการ“ตัวกู-ของกู” พาให้เราทุกข์ทรมานในวัฏสงสารมานับกับกัลป์ ทำไฉนเราถึงจะได้ออกจาก“**ตัวกู-ของกู**”เข้าสู่ชีวิตที่อบอุ่น สามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีความเชื่อถือเชื่อฟัง และเชื่อมั่นว่า

“มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี(ขบวนการกลุ่ม) เป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของการพ้นทุกข์ หรือทั้งหมดทั้งสิ้นของศาสนานั้นเทียว”

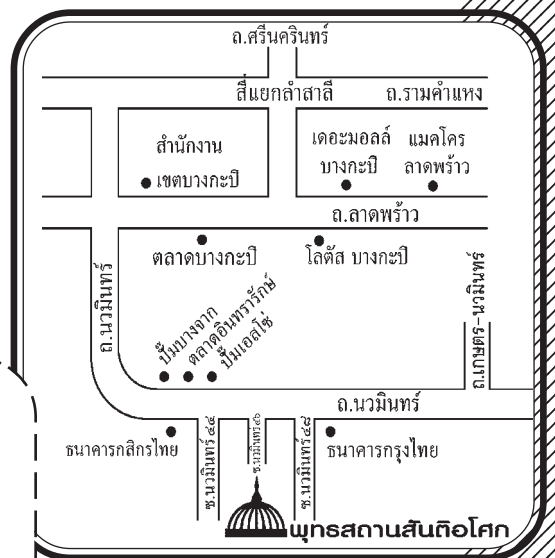
 คณะผู้จัดทำ

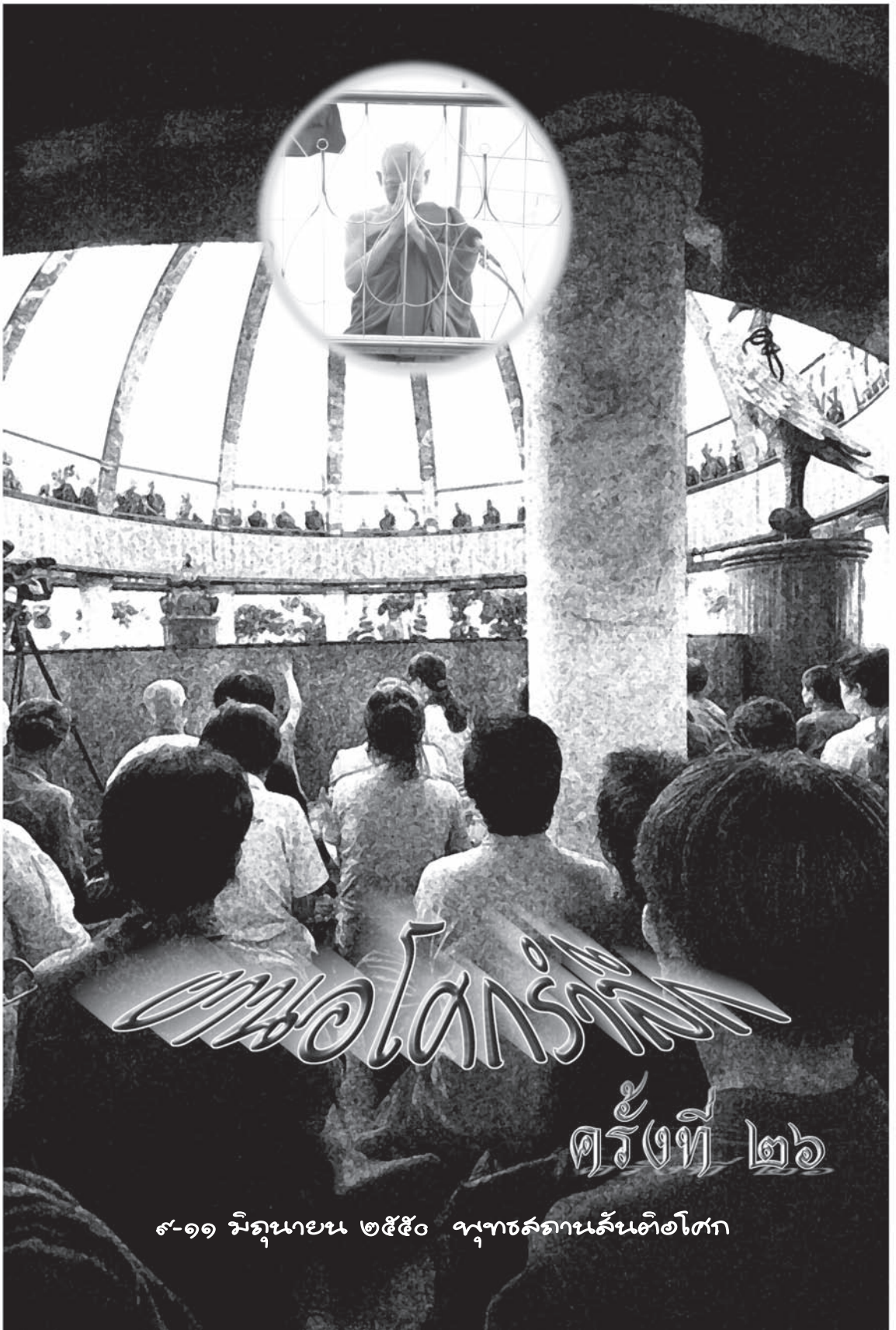
พระราชดำรัส	๑
แกลง (การเปิดตัวของ...โรงเรียนสิรินธรประชาชาติ).....	๑๑
งานอภิคารัสึก'๕๐ ครั้งที่ ๒๖	๑๓
สืบห่านาทักับพ่อท่าน	๒๖
จดหมายจากญาติธรรม	๓๕
สัมภาษณ์พิเศษ : จิงๆเราไม่มีเงินสักบาท แล้วยังบงอาจทำไกรกัคน์	๓๙
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (กอยหลังเข้าครรลอง ด้วยหัวใจ)	๔๙
เรียงวลักวีธรรม	๘๖
จากโลกียถึงโลกุตระ: (นางทองธรรม เจนชัย).....	๘๘
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระมหาโกฏฐิตเถระ).....	๙๐
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนพ.ค.-มิ.ย. ๒๕๕๐)	๙๓
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๑๘
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือนพ.ค.-มิ.ย. ๒๕๕๐).....	๑๒๔
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งรัฐแจ้ง	๑๓๐
กรรมตามสนอง (โรกัณฐ)	๑๓๑
หลักการดูหนังกุสละศรี	๑๓๒
ใรับุณนิยมสังคมนตรี	๑๓๔
น้ำดีจริงหรือ ?	๑๓๗
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๓๙
งานกราดภาพ เลขวัณ	๑๔๑
งานโฮมไก่อัง	๑๔๗

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐,
 ๐๒-๓๗๕-๕๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๕๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๔-๐๙๘๔
 ๐๒-๗๓๓-๔๐๒๕, ๐๒-๗๓๓-๔๗๓๑, ๐๒-๗๓๓-๔๖๒๔, ๐๒-๗๓๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

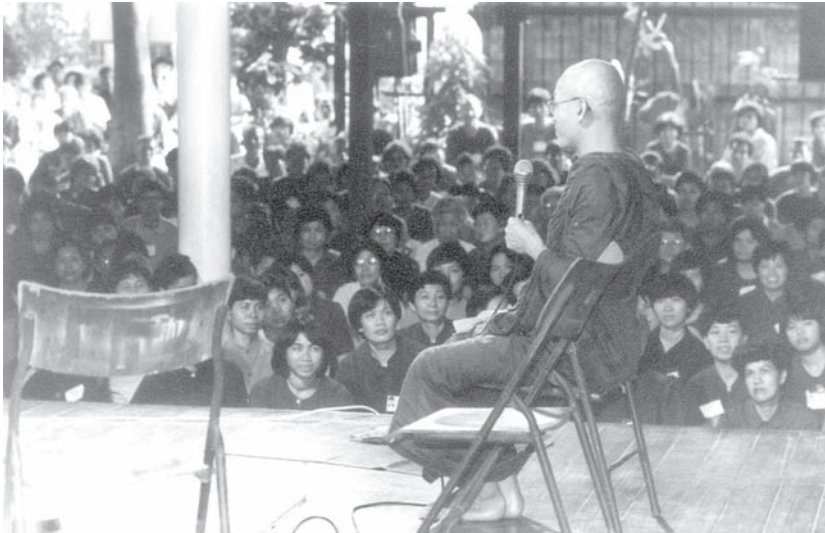

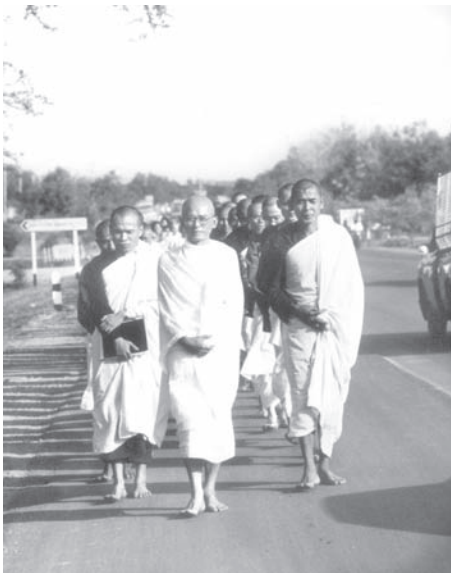
พระไตรปิฎก

ครั้งที่ ๒๖

๙-๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ อาคารสถานสันติอโศก

งานอโศกรำลึก
ที่สันตืออโศก เมื่อวัน
ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๒

▶ เปลี่ยนการนั่งร่วมแบบพระมาเป็นสัณณะ: ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๒

◀ ธุลัสมณะ:พระภิกษุเมื่อวันเดินทางไปจีนกาล ปีพ.ศ.๒๕๓๕

ความเป็นมาของอโศกรำลึก

ปี ๒๕๒๕ ลูกศิษย์และญาติธรรมได้จัดงานวันอโศกรำลึกเป็นครั้งแรก เพื่อแสดงความกตัญญูตเวทีแด่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ โดยถือเอาวันที่ ๕ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของพ่อท่านเป็นวันจัดงาน แต่ในส่วนตัวของพ่อท่านไม่ประสงค์จะให้มาเน้นที่ตัวพ่อท่าน แต่ให้นึกถึงอโศกทั้งหมด

การจัดงานครั้งที่ ๑-๓ ได้จัดขึ้นที่ปฐมอโศก แล้วจึงเปลี่ยนมาจัดที่สันตืออโศกจนกระทั่งถึงปี ๒๕๓๓ เมื่อเกิดคดีกรณีสันตืออโศก ทำให้พ่อท่านต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๒ และหมู่สงฆ์ชาวอโศกได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๒ นับตั้งแต่นั้นมาวันที่ ๑๐ มิถุนายน จึงได้ถูกกำหนดให้เป็นวันอโศกรำลึก และเป็นวันเกิดของ “สมณะพราหมณ์” ด้วย

เมื่อเกิดเหตุการณ์พฤษภาทมิฬในปี ๒๕๓๕ ได้ย้ายไปจัดงานอโศกรำลึกชั่วคราวที่ปฐมอโศก หลังจากนั้นได้กลับมาจัดที่สันตืออโศกมาโดยตลอด

นิจยามของวันอโศกรำลึก คือ

๑. เป็นวันสวนตัว
๒. เป็นวันเสียบ
๓. เป็นวันอ้อม
๔. เป็นวันเล็กๆ น้อยๆ
๕. เป็นวันอบอุ่น
๖. เป็นวันอิสระ
๗. เป็นวันสะอาด
๘. เป็นวันสูญเสีย
๙. เป็นวันให้
๑๐. เป็นวันง่ายๆ
๑๑. เป็นวันสดชื่น
๑๒. เป็นวันรวมแก่น
๑๓. เป็นวันจริงใจ
๑๔. เป็นวันรัก
๑๕. เป็นวันลึก
๑๖. เป็นวันกตัญญู
๑๗. เป็นวันระลึกถึงพระคุณของบรรพชน

การเตรียมงานวันอโศกรำลึก

สันตติโศกดินแดนแห่งไม้ร่ม ลมพลิว วิวสวาย รวยน้ำใจ น้ำตก โชดหิน ลานทราย ผุงปลาแหวกว่ายอย่างมีความสุข ปีนี้หมู่สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาทำ ความสะอาดน้ำตก ชุดลอกลำธาร ขนทรายถมลานวัดปรับแต่งสถานที่ เด็กๆก็สนุกสนาน ผู้ใหญ่ก็ เบิกบานกับงานบุญ

กรรมการชุมชนก็ได้ประชุมวางแผนงานอย่างพร้อมเพียง โดยมีพ่อท่าน และหมู่สมณะ ลิกขมาตุ และผู้สนใจมาร่วมฟังด้วย อีกทั้งขบวนการของนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๕ จากทุก พุทธสถานได้เข้าสู่พื้นที่เพื่อเตรียมงานล่วงหน้า ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ อากาศร้อน อบอ้าวและมีฝนตกหนัก ๒-๓ วัน พอถึงวันจัดงานท้องฟ้าก็สดใส แสงแดดสดใสอย่างมีชีวิตชีวา

การประชุมคณะมหาเถระ

รุ่งเช้าวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ เวลา ๐๕.๐๐ น. มีการประชุมสมณะมหาเถระ บน ชั้น ๒ ของพระวิหารฯ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมครั้งนี้ ๒๙ รูป เลิกประชุมประมาณ ๑๐.๐๐ น. สรุปผล การประชุมดังนี้

๑. สมณะมหาเถระส่วนใหญ่มีความพร้อมที่จะไปอยู่ประจำในแต่ละพุทธสถานตามมติของ หมู่ ทั้งนี้ยกเว้น สมณะอาพาธ(ป่วย)
๒. มีการพูดคุยซักถามชี้แนะเรื่องขุมทรัพย์(ข้อตำหนิต่างตึง) ที่สมณะมหาเถระได้รับมา
๓. การทำงานด้านสื่อต้องรอบคอบระมัดระวัง อย่าพาดพิงสถาบัน การเชิญบุคคลภายนอก มาร่วมรายการก็ต้องประมาณ และตรวจสอบให้ดี
๔. *FE.TV.* ขอให้สถานที่ของเราทุกแห่งให้ความร่วมมือส่งเสริม เปิดให้พวกเราดู โดยเฉพาะ รายการธรรมะของพ่อท่าน

เวลา ๑๓.๐๐ น. มีการประชุมครูจากทุกแห่ง ของโรงเรียนสัมมาสิกขาชาวอโคก บริเวณชั้น ๒ ของพระวิหารฯ พูดคุยกันในหัวข้อ “การสร้างความอบอุ่น” โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน ซึ่งขอให้ ครูทุกคนนำประสบการณ์ นิทาน เหตุ บัจจัย ที่ผ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ การศึกษาก้าวไปพร้อมกับการสื่อสาร การสื่อสาร(*FE.TV.*) เป็นการบอกเล่าความจริงสู่ชาวโลก เราไม่ได้ปะแบ่งแต่งตัว อาตมาต้อง กระตุ้นพวกเราให้กระตือรือร้น เพราะกระแสสังคมเขาหันกลับมามองเรามากขึ้น อย่าปล่อยให้เด็ก รับฟังครูอย่างเดียว ต้องฝึกให้เด็กรู้จักเก็บข้อมูล คิดเอง ทำเอง กล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออก และกล้าถาม ครูต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองแล้วทุกอย่างก็จะเปลี่ยนแปลง

ใกล้ค่ำ พ่อท่านประกาศเชิญชวนชาวเราให้มาชมภาพยนตร์ ที่ใช้ดนตรีออคเตสตราเต็มรูปแบบผสมผสานดนตรีพื้นเมือง และเสียงจากธรรมชาติพ่อท่านตั้งชื่อให้ว่า “ดาวอุ้มดิน”

เมื่อดวงอาทิตย์ลับฟ้า ภาพยนตร์จอใหญ่ใต้ศาลาวิหาร ก็มีผู้ชมให้ความสนใจมาจับจอง

ที่นั่งกันเต็มพื้นที่ หลบมุม พิงต้นไม้กันตามสะดวก พ่อท่านนั่งอยู่ที่โคนต้นไม้หน้าจอ พากย์สดพิเศษ แต่ *FE.TV*. อันมีวิถีดำเนินคล้ายๆ กับวงออเคสตราวงใหญ่แต่ต้องฟังพาอาศัย ส.ช.จ. ที่เปรียบเสมือนดนตรีพื้นเมืองดูๆ ช่างถนน สกปรก ดูไร้ค่า ซึ่งพ่อท่านพยายามทำความเข้าใจให้ชาวเราใช้อาศัยแปรชยะให้เป็นทุนสามารถโอบอุ้ม โทรทัศน์เพื่อแผ่นดินให้ได้จุดตั้ง **“ดินอุ้มดาว”**

“เดอะแม่ฟ” หรือ **“ลายแทง”** เป็นภาพยนตร์ที่บันทึกความผสมผสานความอลังการทางดนตรี ของซิมโฟนีออเคสตรา วงใหญ่ อำนวยเพลงโดย “ทันตุน” วาทยากรผู้เข้าใจดนตรีพื้นเมืองสรรพเสียงจากธรรมชาติ และลีลาหลากหลายของเครื่อง ดิดีตีเปา เขาทำเพลงคลาสสิกที่หมุ่นชั้นสูงให้ความนิยมสนใจมาเล่นร่วมรวมประสานกับ ฉาบ ฉิ่ง กลอง ชลุ่ม และอื่นๆ อันเป็นดนตรีพื้นเมือง และแม่แต่ไปไม้ ก้อนหิน ฯลฯ ที่ให้เสียงดนตรีก็สามารถแทรกตัวเข้ามา แสดงบทบาทของไนต์เพลงในหลายช่วงตอน ทำให้บทเพลง มีชีวิตชีวา มีลีลันอลังการ อย่างน่าทึ่งยิ่งนัก

นับเป็นภาพยนตร์ที่สร้างสรรค์แนวความคิดดีงาม แหกเมฆหมอกแห่งความเคยชินของการจัดระดับในสังคมชั้นชนแห่งยุคสมัยได้อย่างดี

๙ มิถุนายน

เช้านี้ไม่มีทำวัตร อากาศยามรุ่งอรุณเย็นสบาย ท้องฟ้าแจ่มใส หมู่มสมณะ ลิกขมาตุ แยกบิณฑบาต ๒ สาย จุดเริ่มต้นที่ชอยกลาง หน้าพระวิหารออกไปถึงหน้าพุทธสถานติดถนนนวมินทร์ แล้วแยกซ้าย-ขวา เข้าชอยนวมินทร์ ๔๔ และชอยนวมินทร์ ๔๘ มีญาติโยมมาทำบุญใส่บาตรเยอะมาก ใส่บาตรร่วมกันด้วยความเบิกบานยินดี

เวลา ๐๖.๓๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุม *FE.TV*. พ่อท่านให้อิวาทว่า

“พวกเราควรรู้ความสำคัญในความสำคัญ ณ วันนี้ อโศกเราเปิดตัวสู่โลกภายนอกมากขึ้น สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดินที่เราทำนี้ เป็นการบอกเล่าความจริงให้สังคมรับรู้

โดยไม่ได้ปะแป้งแต่งตัว เรานำเสนอความจริงเป็น
ธรรมชาติ เรายินดีเต็มใจให้สถานีโทรทัศน์และเคเบิล
ทีวีต่างๆที่สนใจ ถ่ายทอด รายการเอาไปออกอากาศ
ได้ ทั้งนี้มีข้อตกลงเพียงว่าห้ามตัดต่อเท่านั้น

ส่วนฝ่ายเทคนิคของเราทำให้พิจารณาอย่างเหมาะสม
ควรในการปล่อยภาพออกไปทางจอทีวี โดยเฉพาะ
ขณะที่พ่อท่านแสดงธรรม บางครั้งจะเห็นคนหนึ่งหลับ
หรือทำหน้าตาทำทางแปลกๆ ฉะนั้นควรนำเสนอ
ภาพที่เป็นกุศล และดูน่าเลื่อมใสจะดีกว่า”

เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน
“เหตุการณ์บ้านเมืองมันน่าจะถึงขั้นกลียุค แต่โชคดี
ประเทศเรายังมีฤทธิ์แห่งคุณธรรมช่วยประคับ
ประคองไว้”

พ่อท่านทำงานไม่ได้วางแผนวางผังอะไร ทุก
อย่างเกิดจากธรรมะจริงๆ เกิดสถานที่ เกิดบุคคล
เกิดวิถีชีวิต จนกลายเป็นประเพณีวัฒนธรรม กลายเป็น
เป็นสาธารณโภคี ความเป็นหนึ่งเดียวกัน(เอकीภาวะ)
จนมาเป็นระบบบุญนิยม

“ในทุกวันนี้ คำว่า ‘พอ’ ยิ่งใหญ่มาก เรา
เลิกกินเนื้อสัตว์มากขึ้นเพียงมังสวิรัตก็พอ มีเสื้อผ้า ๓
ชุดก็พอ ไม่ต้องโก้ไม่ต้องโชว์ไม่ต้องอวดก็ได้ แม้แต่
บ้านช่องเรือนชานก็ไม่ติดไม้ยัด เพียงใช้อยู่อาศัย
เท่านั้น เราก็ไม่ได้ลดคุณค่าในตัวของเรา ทางโลก
เขาจะล้างสมองคนโดยเอากิเลสใส่หัวสมอง แต่เรา
ล้างสมองคนโดยเอาธรรมะใส่สมอง ดีกว่าไหม”

รายการภาคบ่ายเป็นสารบันเทิงโดย **ศาลือโคก** นำดนตรีไทยมาบรรเลง ด้วยลีลาที่เร้าใจ สนุกสนานไพเราะเล่นได้กระชับดีจริงๆ คัดมาแต่ละเพลงเด่นๆทั้งนั้น

ทีมงานสวนสำเภา มาช่วยกันสร้างสรรความบันเทิงอย่างมีคุณภาพ ญอกอกทุกเพลงทุกท่วง
อาจารย์เบญจา ก็มาร่วมร้องเพลงประกอบบริวอย่างไพเราะ นุ่มนวล สวยงาม
ชาวบ้านราช ก็นำวิถีชีวิตมาร่วมร้องบรรเลงประกอบบริว ได้ซาบซึ่งประทับใจมีชีวิตชีวา

หลังจากนั้นเป็นรายการประมวลภาพโดย **อ.ขวัญดิน** และ **อ.แก่นฟ้า** บรรยายภาคสนุกสนาน มีลุ้นตลอดเวลา

สุดท้ายเป็นรายการบันเทิงจาก **วงดนตรีมราวาส**

เวลา ๑๖.๐๐ น. เป็นรายการ **“สันติโคก สามทศวรรษที่ท้าทาย”** โดยคุณหนึ่งแก่น เป็นพิธีกร และ**คุณสุรเกียรติ์ จักรธรรานนท์** เป็นผู้บรรยาย โดยมี**พ่อท่าน**ร่วมฟังตลอดรายการ และมีนายแมกไซไซ **คุณทองใบ ทองเป่าดี** นั่งอยู่ข้างๆ

ในอดีตที่ชาวโศกฏกสังคมกล่าวหาว่าเป็นพวกนอกคอกไม่ใช่พุทธศาสนา เป็นพวกคอมมิวนิสต์ ถูกกำจัดไปแล้ว คุณสุรเชียร พุดให้คิดว่า “การเขียนหนังสือ คือการค้นหาความลึกของความคิด ความท้าทายที่แน่วแน่ บางครั้งโอกาสและความพร้อมอาจจะมาไม่พร้อมกัน เราต้องเอาความจริงมาก่อนความเชื่อ เอาปัญญามาก่อนศรัทธา มีความสุขจากการได้ปัญญา

ที่เรารู้จักคิดค้นคิดเขียน เป็นคนดีอย่างเดียวไม่พอ ต้องคิดเด่น เป็นงาน ชาญวิชาด้วย”

เวลา ๑๘.๐๐ น. พ่อท่านและหมู่สมณะ ลิกขมาตุ เดินทางขึ้นไปบนพระวิหาร เพื่อทำพิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ ทุกชั้นของพระวิหารเนื่องแน่นอบอุ้นไปด้วย ญาติธรรมซึ่งหลังไหลมารวมงานจากทุกสารทิศทุกภาคของประเทศไทย บรรยากาศสดไส ท้องฟ้าปลอดโปร่ง อากาศเย็นสบาย ทุกคนนั่งสงบเรียบร้อย ทุกใบหน้าอ้อมบุญยิ้มแย้มเบิกบาน เป็นที่ชื่นใจ พ่อท่านพร้อมหมู่สมณะและลิกขมาตุ ซึ่งเข้าประจำที่ชั้นบนสุดของพระวิหาร ทูกรูปนั่งฟังด้วยการสงบนิ่ง ญาติธรรมทั้งหลายพร้อมเพรียงกันแล้ว พ่อท่านพากราบและสวดมนต์ จากนั้นก็นำกล่าว การตั้งอธิษฐานจิตที่จะปฏิบัติบูชาเพื่อถวายแด่ **องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า** และสุดท้ายพ่อท่านได้นำกล่าวถวายพระพรแด่ **องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว** แล้วเปล่งกล่าว “ทรงพระเจริญ” พร้อมกัน ๓ ครั้ง เป็นอันเสร็จพิธี

เวลา ๑๙.๐๐ น. ชมภาพยนตร์สรุปข่าวชาวโศก

๑. ข้าราชการสร้างพระพุทธรูป ปางตรีลักษณ์ ชื่อ **พระพุทธรูปตรีลักษณ์นิมิต** โดยการแกะสลักจากหินทรายใหญ่ที่สุดในประเทศไทย อยู่ที่พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี
๒. ข้าราชการประชุมพบปะบรรดา**บัณฑิตอโศก** เกือบ ๒๐๐ ชีวิตที่สันตอโศก
๓. ข้าราชการเกิด**ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง** ซึ่งเป็นชุมชนน้องใหม่ของชาวอโศก ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๔. ข้าราชการเกิด **สถาบันขยายวิทยาด้วยหัวใจ(สขจ.)** เพื่อเปลี่ยนขยายให้เป็นทองคำแล้วนำไปเสริมหนุนการทำงานของสถานีโทรทัศน์ “เพื่อแผ่นดิน” (PE.TV.)
๕. ข้าราชการก่อตั้ง**สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน** ซึ่งทำการถ่ายทอดสด ๒๔ ชั่วโมง(ASTV 7) ถ่ายทอดโดยตรงจากห้องส่งที่สันตอโศก

วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า และแสดงธรรมสรุปได้ดังนี้

“เราจะต้องศึกษา ฝึกฝน อดทน พากเพียรเพื่อพัฒนาตนเอง ลดการเสพโลภีความสุขสูงสุดท้ายก็จะเข้าใจคำว่า “ไม่ยึดมั่น ไม่ถือมั่น” เราก็จะวางใจได้ ไม่ทุกข์ เราต้องเชื่อกรรม เชื่อวิบาก และนำมาเป็นโจทย์แบบฝึกหัดในการปฏิบัติธรรม

สื่อโทรทัศน์ PE.TV. คือโรงเรียนทางอากาศ เพื่อนุรักษ์ได้ศึกษาวิชาสูงสุดของพระพุทธเจ้า โดยที่ไม่ต้องเดินทางไปด้วยตัวเอง เป็นโรงเรียนสัมมาสิกขาประชาชาติ ทำอย่างไรเราจะอยู่อย่างไม่ทุกข์ท่ามกลางความแตกต่างความขัดแย้ง นี่คือนสิ่งที่เราต้องศึกษา การศึกษาจึงเป็นความสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์”

เวลา ๐๖.๓๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุม**ประชุมสถาบันบุญนิยม** แต่ละองค์กรได้รายงานกิจกรรม กิจกรรมในช่วงเดือนที่ผ่านมา การอบรมตามโครงการกัณฐิณฟ้าประชาเป็นสุข จะเริ่มเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ นี้ การจัดงานปีใหม่ยังไม่แน่ว่าจะจัดที่ม.อุบล ได้หรือไม่ จะใช้งบประมาณกว่า ๓ ล้านบาท

เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน

“คนไทยวันนี้อ่อนแอ เพราะบางทั้งจิตใจและปัญญา จึงหลงไปพึ่งวัตถุ เช่น จตุคามรามเทพ โดยเฉพาะนักบวชที่อ้างว่าได้เอาคัมภีร์วัตถุดึงคนเข้าวัดแล้วจะสอนธรรมะ นี่คือการหลงทิศหลงทาง นอกแนวทางของพระพุทธเจ้า”

เวลาตั้งแต่ ๑๒.๐๐ น. เป็นต้นไปคือรายการสาระบันเทิงซึ่งพ่ท่านได้นั่งชม อยู่ด้วยตลอดเวลา มีการแสดงรื้อวิวจาก **เด็กอนุบาลสันติบาล** รื้อวิวจาก**ชาวบ้านราชา** อ.เบญจฯ จากกลุ่ม**เพื่อนบุญ** วงดนตรีคอนแซ่ใต้จาก **ชลบุรี** และ**วงฆราวาส**

มีการประมุลภาพและของที ะลึก การมอบรางวัลประกวดคนดี สุขภาพดี การมอบรางวัลประกวด อาหารโรงบุญ(รางวัลชนะเลิศแยกประเภท ก.ความสะอาด ได้แก่ บ้านสุขภาพวิถีไทย ข.คุณค่าของอาหาร ได้แก่ สวนไผ่สุขภาพ ค.ความปลอดภัยไร้สารพิษ ได้แก่กลุ่ม บุรพาอโตก ง.ความร่วมมือร่วมใจ-

อารมณต์ ได้แก่ บ้านสุขภาพวิถีไทย รางวัลรวมชนะเลิศ ไม่แยกประเภท ได้แก่ สวนไผ่สุขภาพ) การมอบรางวัล ประกวดวาดภาพเหมือนพ่อท่าน และการ ประกวดร้องเพลงรอบชิงชนะเลิศ (ผู้ใหญ่ ลำดับที่ ๑ ได้แก่ น.ส.เพชรดวงฟ้า ผาสุก จาก บจ.แต่ชีวิต ชนะเลิศประเภทเด็ก ได้แก่ ด.ญ.เพียงขวัญ ชันธเนช นร.สัมมาสิกขามหาพื้ฟ้า) มีมิตรสหายและลูกศิษย์ ซึ่งสนิทสนมกับพ่อท่านเมื่อครั้งที่ยังเป็นฆราวาส

ได้มาร่วมงานหลายคนเช่น

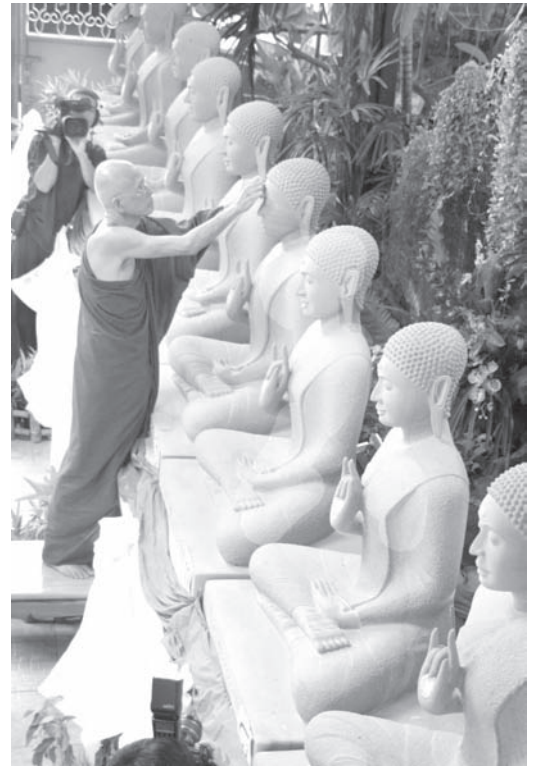
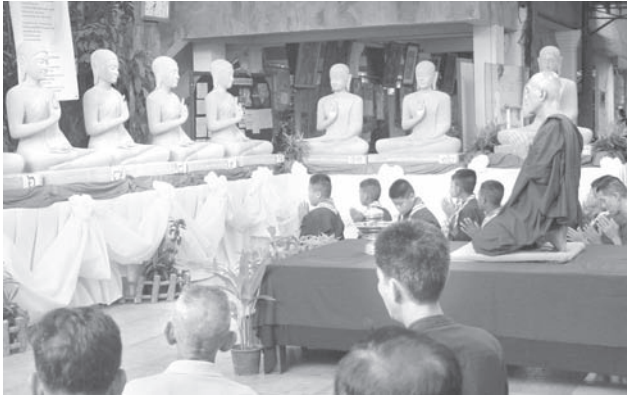
คุณสุเทพ	วงศ์กำแหง	คุณผุสดี	วงศ์กำแหง	คุณทิพย์วรรณ	ปิ่นภิบาล
คุณวัชรภรณ์	สุขสวัสดิ์	คุณสุทธินันท์	จันทระ	คุณจิรวุฒิ	กาญจนผลิน

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า
 “การจัดงานนี้ก็เพื่อ เชื่อมโยงให้
 พวกเรามีความระลึกถึงกัน จิตที่เรายึดมั่น
 ถือมั่นในสิ่งใด ควรฝึกการปล่อยวางให้เป็น
 ยึดได้วางได้ ฝึกให้เก่งฝึกให้ชำนาญ

การปฏิบัติตามหลักจรรยา ๑๕ นั้น
 เมื่อปฏิบัติตามหลัก ๑๑ ข้อได้แล้ว ก็จะมี
 ผลทางจิตคือฉาน ๔ ต้องปฏิบัติให้จริง ทำให้ถึงฯ จนจิตตั้งมั่นตกลึก โภชนเมตตัญญุตฯ เป็นตัว
 สำคัญคือมีการประมาณให้ดีในทุกๆเรื่อง”

เวลา ๐๗.๐๐ น. พ่อท่านประกอบพิธีบรรจุ
พระบรมสารีริกธาตุในพระพุทธรูป ๑๓ องค์ และ
จับฉลากแจกจ่ายให้กับชุมชนต่างๆและผู้สั่งจอง

เวลา ๐๙.๐๐ น. **สมณะบินบน ธิรจิตโต**
แสดงธรรมก่อนนั้น

“ผู้เห็นธรรมะนั้นคือผู้สามารถดับกิเลสได้แม้
กำลังกระทบผัสสะ ไม่ใช่เพียงทำให้จิตสงบด้วยการนั่งหลับตาทำสมาธิ จิตใจต้องสามารถอยู่เหนือกิเลส
ได้ อย่าย่ำล่อยากายปล่อยใจไปตามกิเลส ต้องหมั่นทบทวนฝึกธัมมวิจยเสมอ คือการมองเข้ามาดูตัวเอง
ถามตัวเราเองบ่อยๆ ว่าเราปฏิบัติธรรมเพื่อการระหน่ำคลายจางหรือไม่ เห็นการเกิดดับของกิเลสที่
อยู่ในจิตใจเราเอง มีสติกำหนดรู้สภาวะธรรมที่กำลังปรากฏทุกขณะ ต้องเพียรพยายามรักษาความดี

สิ่งดีในจิตใจของเราให้ได้นานๆ”

เวลา ๑๔.๐๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมวิทยุชุมชน เรามีสถานีโทรทัศน์แล้ว แต่ก็จะไม่มีการยุบวิทยุชุมชน เพราะวิทยุไปได้กว้างกว่าเช่นกันในรถ ในห้องน้ำ ในทุ่งนาป่าเขา ส่วนการเลือกตั้งคณะกรรมการไม่ควรนำคนนอกมาเป็นกรรมการ

๑๘.๐๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมสถาบันขงพระภิกษุด้วยหัวใจ โดยมีตัวแทน ๔ ชุมชน รายงานข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับขงพระ มีฝ่ายวิชาการและฝ่ายปฏิบัติการ ร่วมประสานงานกันเป็นอย่างดี ผู้ที่ชอบคิดก็น่าจะมาร่วมลงมือปฏิบัติด้วยจะเป็นประโยชน์ต่อนประโยชน์ท่าน มีผู้เสนอฉายาแผนปัจจุบันมารีไซเคิล(ยาดิไม่หมตอายุ)ซึ่งพ่อท่านก็เห็นด้วย และหนังสือดีๆไม่ควรนำไปซังโกไลขาย ควรเก็บเอาไว้ โดยเฉพาะหนังสือชาวโศก

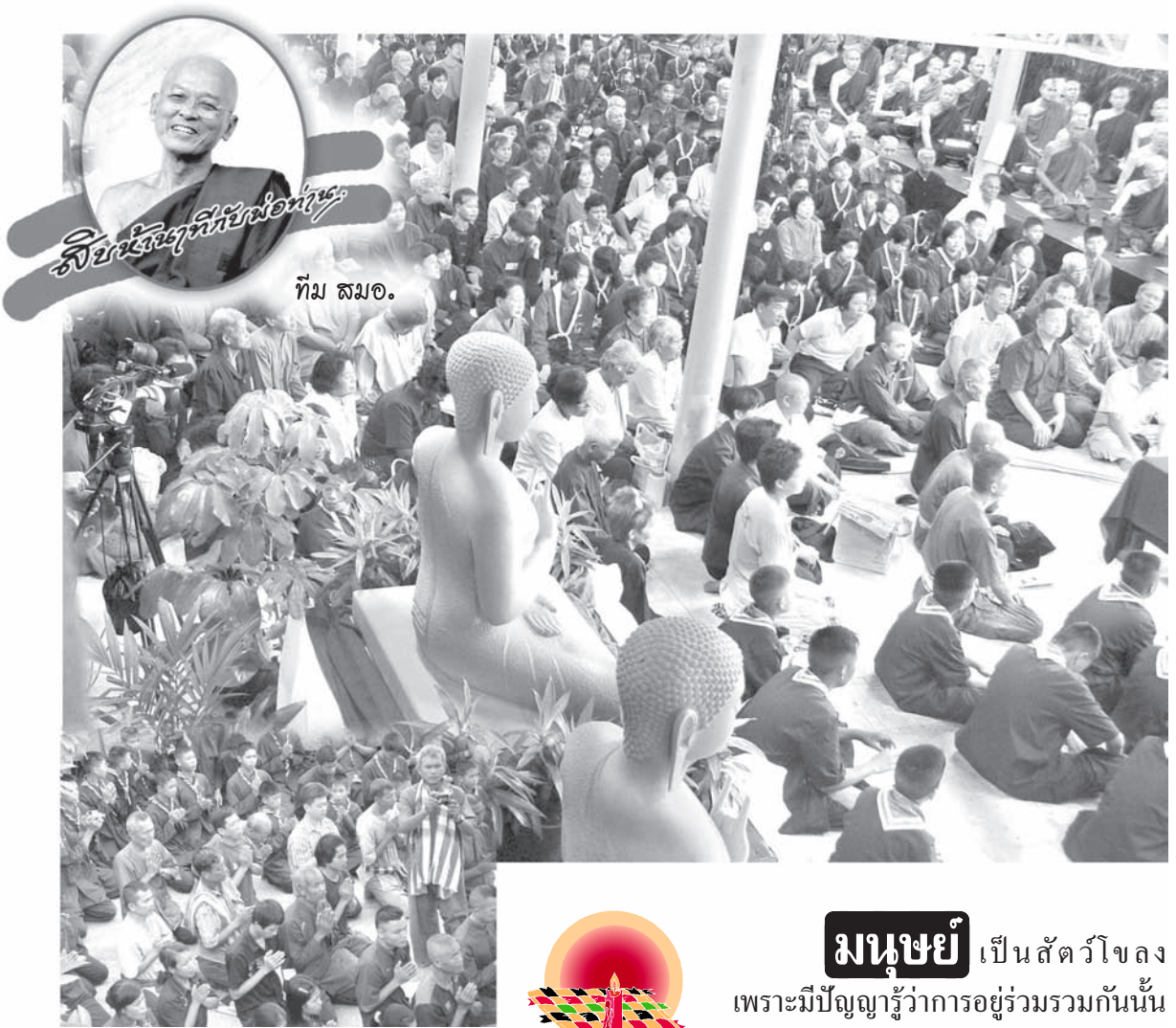
สำหรับงานอโศกรำลึกปีนี้ บรรยากาศคึกคักเป็นพิเศษ มีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ มีญาติธรรมมาออกร้านแจกอาหารมังสวิรัต้อย่างคับคั่ง มีให้บริการตั้งแต่หน้าวัดถึงท้ายวัดตลอดงานทั้ง ๓ วัน

นอกนั้นก็มินิกิธรรมการ ๒๕ ปี อโศกรำลึก บริเวณใต้โบสถ์ บริเวณหน้าห้องสี่ธรรมะจัดเป็นที่ลงทะเบียนผู้ที่มีมาร่วมงาน และเป็นที่นี่ให้บริการตัดผมฟรี บรรยากาศวันสุดท้ายมีฝนโปรยปรายมาให้ความชุ่มเย็น พวกเราช่วยกันทำความสะอาดสถานที่ เก็บสิ่งของเครื่องใช้อย่างเรียบร้อย แล้วเจริญกรรมอำลาแยกย้ายกลับสู่ชุมชนของตนเอง พร้อมความประทับใจ ความอบอุ่น ความรักความระลึกถึงกัน คือวิญญานสัมพันธ์ อันเกิดจากธรรมะตลอดไป

❖ คำว่า “พอ” ถิ่นนี้มีคำซัง
เป็นเครื่องวัดความรอมมิใช่หรือ
เกรษฐกาพอเพียงที่ร่ำลือ
ถ้าเร้าหรือ ถักนไทยไมรู้ “พอ”
คำว่า “พอ” ถิ่นนี้ที่ซังไทย
พัฒนาที่จิตใจเราแต่ละทอน
รักษาคิล ลดกิลเลลซังรอม
เมื่อใจพอ ก็เป็นลุษไม่ทุกซังใจ

ส.ธรรมรักษ์
บันทึกรายงาน

มนุษย์ เป็นสัตว์โง่งง เพราะมีปัญญาว่าการอยู่ร่วมกันนั้น มีคุณค่ามหาศาลต่อการพัฒนา กล่อม

กลา แก่ใจตน ผู้ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และนำไปสู่การสร้างสิ่ง ดีๆให้เกิดแก่ตนและสังคม โดยมีคำสอนของศาสนาเป็นศูนย์รวมแห่ง จิตใจ “ละความชั่วทั้งปวง ทำแต่ความดี ยังจิตให้ผ่องใส” อันเป็น

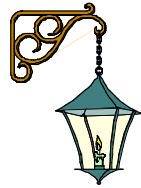
นัยะแห่งการพึงกรรมดีในตนเท่านั้น

งานโอศกรำลึกที่จัดขึ้นในแต่ละปี ปีแล้วปีเล่า ยืนยันถึงความเอื้ออาทร ความรักความอบอุ่น ต่อกัน ของพี่น้องชาวอโศกจากทุกภาคของประเทศ ทุกชุมชนจากจังหวัดต่างๆ

นอกจากเพื่อแสดงความกตัญญูตเวทีต่อพ่อท่านแล้ว ชาวอโศกทุกคนยังได้ร่วมน้อม รำลึกบูชาพระบรมสารีริกธาตุ กล่าวคำสัจจาจาถวายแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยพร้อม เปรียงกัน อีกทั้งได้ร่วมเปล่งกล่าวถวายพระพรแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอพระองค์ทรงมี พระชนมายุยิ่งยืนนาน เป็นมิ่งขวัญของชาวไทยสืบไปนานเท่านาน

ทั้งหมดนี้ คืออัญพิศัคคีสิทธิ์ ที่ชาวอโศกจะยึดถือปฏิบัติสืบทอดต่อไป

อยากรู้ว่าบรรยากาศของงานโอศกรำลึกปีนี้เป็นอย่างไร รวมทั้งเหตุใจตุความรามเทพจึง เป็นเรื่องยอดฮิตในสังคมไทยพุทธในปี นี้ จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ณ บัดนี้

ถาม : บรรยากาถงานอโศกรัสสิกปีดี มีอะไรพิเศษแตกต่างจากปีก่อนๆอย่างไร?

ตอบ : ปีนี้รู้สึกว่ามีอะไรแตกต่างไปจากทุกปี ทุกอย่างของเรามันลงตัว มันเหมือนเข้าผักแล้วจะเป็นการเดินทางมาร่วมงาน พวกเราก็ไม่ต้องมาแบบเผื่อเวลา ไม่ต้องมาเตรียมตัว ชาวต่างจังหวัดมาถึง ก็ไม่ต้องเดือดร้อนอะไร ทุกอย่างดูพร้อมทั้งเรื่องที่พัก เหมือนจะรู้ว่าพักกันที่ไหน ซึ่งพวกเราก็จัดการให้เรียบร้อย เพียงแต่มาบอกกันนิดหน่อยว่า กลุ่มนั้นกลุ่มนี้พักอยู่ตรงไหน

ส่วนผู้จะมาทำงานช่วยด้านโน้นด้านนี้ โดยเฉพาะด้านจัดโรงบุญเป็นต้น แต่ก่อนนี้ใครจะมาช่วยโรงบุญก็ตื่นเต้น ดีใจ แจ่มกันไว้ล่วงหน้า เป็นเดือนหรือเกือบเดือน เต็มวันบอกไปๆ จวนจะถึงวันงานก็ยังมีไม่กี่โรงบุญ จะถึงวันงานอยู่รอมร่อ ยังได้แค่ ๒๐ กว่าราย ๓๐ ราย ที่แจ่มว่าจะมาจัดโรงบุญ ทั่วๆที่แต่ก่อนมีตั้ง ๖๐ กว่าราย แต่พอจะถึงงานวันจริง อีกสองวันแจ่มเพิ่มขึ้นมาเป็น ๕๐ ราย ๖๐ ราย พอจะถึงงานจริงๆเพิ่มเป็น ๘๐-๕๐ ราย แสดงถึงความที่ว่ามันลงตัว มันมั่นใจ มันสบาย ไม่ต้องมีพิธีรีตอง

ไม่ต้องไปกำหนดอะไรทุกอย่างเราต่างรู้หน้าที่ ก็ทำกันเป๊ะๆ เป็นต้น.....

ฉะนั้นงานหลายๆอย่างจึงไม่มีอะไรลุดลัดล็ก ราบรื่นไปทั้งหมด เพราะฉะนั้น ถ้ามองว่ามีอะไรแตกต่างจากทุกปีไหม ก็บอกว่า ไม่มี เพราะเราไม่มีโปรแกรมเปลี่ยนแปลงจากที่เคยมี รายการเข้ามีอะไร ก่อนฉันมีอะไร ภาคบ่ยมีรายการอะไร เช่นมีอะไร วันที่ ๕-๑๐-๑๑ จะมีอะไรอีกบ้าง ก็ไม่มีอะไรที่แปลกใหม่ หรือว่าต่างจากโปรแกรมที่เคยมีมา ส่วนที่มีความแตกต่างในเรื่องรายละเอียดบ้าง ก็เป็นเรื่องธรรมดา ทุกปีจะมีรายละเอียดในการทำงานเกี่ยวกับเรื่องราวที่เราเป็นอยู่ เป็นสิ่งที่เราจะกระตุ้น

กัน ขอความร่วมมือกัน พยายามแม้แต่บางทีปลูกเรา อะไรก็แล้วแต่ที่จะมีเรื่องสำคัญอันนั้นอันนี้ที่จะรวมพลรวมพลังเฉพาะกาล หรือกระตุ้นย้าบางเรื่องที่ควร เช่นปีนี้มีมีความสำคัญเกิดขึ้นถึง ๒-๓ อย่างใหญ่ๆในด้านการศึกษเป็นต้น เราก็มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ในการขยายผล ขยายความก้าวหน้า มีความเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เราเคยเข้าใจกันแต่เดิม ก็ทำความเข้าใจกัน หรือแก้ข้อข้องใจ สงสัยอะไรกันบ้าง ก็ปิดเป่ากันไป เป็นต้น

เช่นการศึกษาของเราปีนี้เราเปิดไปร่วมกับข้างนอกมากขึ้น ให้ไปเรียนข้างนอกมากขึ้น เพื่อไปศึกษาเอาความรู้ข้างนอกมาประสานกับข้างใน ทำการประสานทั้งในด้านความรู้ ทั้งในด้านสังคมศาสตร์ ทั้งในด้านของจิตวิทยาของมนุษยชาติ เราก็จำเป็นต้องทำ จะเห็นได้ว่าปีนี้ แม้แต่พวกเราเองก็ไปทำปริญญาเอกกันตั้ง ๑๐ กว่าคน โดยเฉพาะทุนส่วนกลาง ส่งไปทำปริญญาตรีมีตั้ง ๒๐ กว่าคน เกือบ ๓๐ คน และคนทำปริญญาโทอีกก็หลายคน ซึ่งเราไม่เคยทำอย่างนี้เลย ปีนี้เป็นปีแรกในด้านการศึกษาที่

ส่งเสริมกับข้างนอก ส่วนเรื่องการศึกษาข้างใน เราก็แน่ใจ มั่นใจเพิ่มขึ้น ปีนี้เด็กของเราจบ ม.๖ แล้วก็ต่อปริญญาได้เกียรตินิยมอันดับ ๑ ตั้ง ๒ คน เท่าที่รู้คร่าวๆ แต่ยังไม่มียางานเข้ามา อาจมีเพิ่มหรือไม่ก็ได้ บางคนเรียนแค่ ๒ ปี ๘ เดือน ได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง นอกนั้นก็จบตรีจบโทกันไปเป็นการชิงบ่งถึงคุณภาพของการศึกษาจากโรงเรียนสามัญศึกษาเราได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การศึกษาด้านในของเรา มีสิ่งที่ยืนยันชัด อาตมาสามารถจะพูดจะบรรยาย บอกให้พวกเรา มีความมั่นใจ ว่าแม้เราจะมีหลักเกณฑ์ในการศึกษา ศิลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา ศิลเด่น ๔๐ เปอร์เซนต์ เป็นงาน ๓๕ เปอร์เซนต์ ชาญวิชา ๒๕ เปอร์เซนต์ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เราเรียนวิชาการตามที่กระทรวงศึกษาเขากำหนดกฎเกณฑ์ไว้ ด้อยไปกว่าเขา เราเรียนวิชาการเทียบเคียงกับข้างนอกเขาแล้ว ๑๐๐ เปอร์เซนต์เท่ากัน แม้เราเรียนแค่นี้ แต่เราเรียนหนักกว่าเขา ๒-๓ เท่า เด็กเราแทบจะไม่มีเวลาเล่น หรือเสียเวลาไปเปล่าๆ เหมือนอย่างข้างนอกเขา ซึ่งเราก็เข้าใจ เราแบ่งเวลา บริหารเวลาของเราได้ การศึกษาก็ได้ทั้งข้างนอก ได้ทั้งข้างในที่มีความชัดเจน เป็นเครื่องชิงบ่งดังที่กล่าว

ส่วนด้านสื่อสาร ก็ขยายผลไปจนกระทั่ง

มีทีวี ได้บริหารทีวี ๑ ช่อง ซึ่งหนักหนาสาหัสมาก เพราะ
ค่าใช้จ่ายสูง ทั้งคนของเราก็น้อย และเป็นงานที่เราไม่ค่อย
ชำนาญก็เป็นงานที่หนัก แต่พวกเราที่ร่วมไม้ร่วมมือกันดีมาก ช่อง SE.TV. หรือโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน
ของเรา ที่ออกอากาศไปก็ดูๆกันทั้งผลสะท้อนกลับมาจากข้างนอกที่เขาดูแล้ว ก็ไม่มีเสียงตำหนิ
ติเตียนอะไร แม้ว่าสิ่งที่เราสื่อออกไป รู้สึกว่ามันตรงข้ามกับเขา และบางทีก็ไปบาดๆ เสียๆเขาเหมือน
กันนะ แต่ก็ไม่มีผลสะท้อนกลับมาในทางดูค่าว่ากล่าว หรือไม่มีก่อนอิฐก้อนหินอะไรสะท้อนกลับมา มี
แต่ชื่นชมเท่าที่ดูมาแล้ว ๒-๓ เดือน แต่ก็หนักที่ค่าใช้จ่าย ซึ่งก็พยายามเงินๆกันอยู่ ทำที่ตอนนี้ก็
พอไปได้ แต่ก็ฝืดๆ เฉียดเส้นขาดงอยู่ก็ว่ากันไปก่อน มันจะโปรอดหรือไม่รอดยังไงก็พยายามกันดู

แต่จากเรื่องทำทีวีนี้ เราก็ดำเนินเรื่องขยะ เลยทำให้เกิดผลพลอยได้ในเรื่องขยะ ซึ่งอาตมา
พยายามปลูกเร้ามาว่า ๒๐ กว่าปีแล้ว ไม่กระดิกหูเลย พอมาถึงงานนี้เมื่อเรามีทีวีขึ้นมา อาตมาก็ใช้วิธี
ต้องเอาขยะมาเป็นรายได้ ทำให้ได้ทั้งรายได้ และที่เป็นเป้าหมายสำคัญก็คือ ให้เกิดผลงานการ
จัดการเรื่องขยะที่ดี สร้างคนให้ทำงานเรื่องขยะให้ดีให้เก่งให้เป็นวัฒนธรรมชนิดหนึ่ง นี่คือเป้าหมาย
หลัก โดยมีรายได้เป็นผลพลอยได้เท่านั้น แต่ก็พยายามให้มีรายได้เอาไปช่วยงานทีวีให้ได้ แม้
จะหนักหนาสาหัสยังไงก็จะให้เป็นไปได้ ต้องให้ได้รายได้ที่ยิ่งกว่าได้จากงานกิจกรรม ซึ่งชาวอโศก
เราทำมาจนเป็นโล้เป็นพายพอสมควรแล้ว เมื่อขยะยังไม่เป็นโล้เป็นพายก็ต้องเร่งที่ขยะนี้แหละให้เป็น
โล้เป็นพายมากขึ้น มีผลพลอยได้ที่เป็นเงินเป็นทองเอามาช่วยทีวีให้ได้ ก็หนักแต่ก็มีผู้ร่วมมือทั่ว
ประเทศ แต่ละชุมชนดูกระตือรือร้น แม้แต่ในส่วนกลางก็มีสำนักงานมีแหล่งเป็นที่เป็นที่ทำกิจนี่
เป็นกิจการทั้งด้านความรู้ ทั้งด้านสมรรถนะ อาตมาตั้งชื่อให้เป็นหลักเป็นฐานเลยว่า สถาบัน
ขยะวิทยาโดยเอาจิตวิญญาณเข้าไปร่วมอย่างจริงจัง อย่างมุ่งมั่น จึงมีคำว่า “ด้วยหัวใจ” กำกับ
เข้าไปด้วย มีชื่อย่อว่า สขจ. “สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ” อย่างโก้เลย ก็มีรายละเอียดอย่างนี้
ซึ่งไม่ใช่เรื่องใหม่ สื่อสารของเราก็อามาแต่ไหนแต่ไร แต่สื่อที่ออกทีวีบ้างก็เล็กๆน้อยๆ คราวนี้มารับ
เต็มมือ ซึ่งมันก็ไม่ใช่อะไรใหม่ แม้แต่เรื่องการศึกษาก็ไม่ใช่อะไรใหม่ ขยะก็ไม่ใช่อะไรใหม่ เพียงแต่

เป็นการขยายตัว มีรายละเอียดมีบทบาทที่ชัดเจนก้าวหน้าอะไรขึ้นอย่างนี้ เป็นต้น

เพราะฉะนั้นสรุปแล้วในงานอโศกรำลึกปีนี้ ไม่มีอะไรแปลกใหม่ โดยเฉพาะในเรื่องโครงสร้างกว้าง ๆ หลัก ๆ ก็ยัง

เหมือนเดิม เรียบร้อยกว่าเดิม เพราะมันเข้าฝักอย่างที่กล่าวแล้ว มันทำได้ลงตัว

เพราะฉะนั้นเราก็เหนื่อยน้อยลง แต่ได้งานที่ดูดีขึ้น

○○
อาตมาใช้วิธีเฮาขยะมาเป็นรายได้ ทำให้ได้ทั้งรายได้ และที่เป็นเป้าหมายสำคัญก็คือ ให้เกิดผลงาน การจัดการเรื่องขยะที่ดี สร้างคน ให้ทำงานเรื่องขยะให้ดีให้เก่ง ให้เป็นวัฒนธรรมชนิดหนึ่ง นี้คือเป้าหมายหลัก โดยมีรายได้ เป็นผลพลอยได้เท่านั้น

ถาม : ปรากฏการณ์ของสังคมไทยวันนี้ มีกระแสเรียกร้องให้บรรพบุรุษศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติ กับอีกกระแสคือเรื่องของวาศุคามรามเทพ ๒ กระแสนี้ค่อนข้างจะไม่สอดคล้องกันเท่าไร พวกหนึ่งเหมือนรักศาสนามาก ขณะที่พวกหนึ่งก็ไปคลั่งไคล้กับวาศุคามรามเทพ ออกนอกเขตพุทธไปเลย ทั้งหมดนี้บ่งบอกว่า กำลังเกิดอะไรขึ้นกับสังคมไทยพุทธของเธอ

ตอบ : เป็นคำถามที่เข้าใจประเด็นของเนื้อหาศาสนาดีอยู่แล้ว เท่าที่ถามและมีวิเคราะห์หิวจี้ยแพร่กยามาด้วยนั้น.. จริง เหมือนเรารักศาสนา แต่ก็เหมือนทำลายศาสนา ที่อาตมาใช้กำหนดกว่าทำลาย ก็เพราะว่า การไปเห่อหรือไปร่วมไม้ร่วมมือ หรือไปตะไปคลุกคลีเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะวัดวาต่างๆ ที่ไปบั้งจุดคามรามเทพกับเขาด้วย โดยการแก้ตัวไปต่างๆกัน ซึ่งอาตมาถือว่าเป็นการแก้ตัว ของคนบางคน ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง และเคยต่อต้านเรื่องแบบนี้ด้วยซ้ำ แต่เสร็จแล้วก็ไปสร้างอันนี้ขึ้นมาในวัดของตัวเอง ด้วยเหตุผลที่แฝงหาเงิน แฝงหาบิรवार แฝงหาความนิยม แฝงหาอามิสใดก็ตาม อาตมาว่าเป็นการแก้ตัว และฉวยโอกาสมากกว่า เพราะว่ามันหลงเหลือกันมากจริงๆ อาตมามองในแง่ดี จะว่ามองในแง่ร้ายก็ตาม มันควรต่อต้านให้เด็ดขาด ไปทำอย่างนั้นทำไม ไปอนุโลมทำไม เขาหลงหัวปักหนักหนาหน้ามิดกันอยู่แล้ว และมันก็ไม่ใช้สิ่งแทนพระพุทธเจ้าใดๆเลย ยังสร้างแข่งเขาแล้วก็อ้างว่า ต้องใช้เวลาใช้โอกาสนี้ เพื่อจะอาศัยเป็นกุศโลบายในการทำประโยชน์ซ้อนลงไป สร้างเทพเทวดาแบบนี้ขึ้นมาให้ชาวศาสนาพุทธนี้ไม่เข้าท่าเลย อาตมาขอยืนยัน

จริงๆแล้วศาสนาพุทธทุกวันนี้ ก็ค่อนข้างไปทางเทวนิยม เกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว แล้ว

“ท้าวจตุคาม รามเทพ” ขอได้ ไหว้รับ ทรัพย์สินรุ่งเรือง

วัตถุประสงค์ : เพื่อจัดทำโครงการถวายเป็นพระราชกุศล
ยังจะมาส่งเสริมจตุคามรามเทพกันอีก
มันก็ยังจะเกิน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ในความไม่
เป็นพุทธ ถ้าทำแบบนี้ ดูๆ แล้วอย่างที่คุณว่า ด้านหนึ่ง
ก็เหมือนรักศาสนา จะต้องเอาศาสนาพุทธเข้ามาเป็นศาสนา
ประจำชาติ ด้วยการขอให้บัญญัติลงในรัฐธรรมนูญ ประท้วงอดข้าว
ต่อสู้อะไรกัน แต่อีกด้านหนึ่งก็มาส่งเสริมอะไรต่อมิอะไร
นอกขอบเขตพุทธ ส่งเสริมกันอย่างนี้ อาตมาว่ามันขัดแย้ง ไม่เข้าที่...

เรื่องนี้เป็นเรื่องของการไม่ศึกษาหรือ
ศึกษาแต่ไม่เข้าใจก็เป็นได้ ศาสนาพุทธโดยไม่เข้าใจว่า
พุทธเป็นอเทวนิยม และลักษณะของเทวนิยมกับอเทวนิยม
ต่างกัน ทั้งในรูปธรรม ทั้งในนามธรรม มันต่างกันอย่างไร

มันจะต้องขัดในประเด็นเหล่านี้ และขัดในสังขธรรม ถ้าไม่ขัดในประเด็น โดยเฉพาะในสังขธรรม อย่าง
รอบถ้วนรายละเอียดความรอบรู้และความจริง ก็จะเลอะเทอะกันใหญ่

เพราะฉะนั้นในฐานะที่ทำงานด้านศาสนากันจริงๆ จังๆ โดยเฉพาะที่เป็นเจ้าหน้าที่กระแสหลัก
มันน่าจะต้องศึกษาให้ทะลุ ถ้าไม่อย่างนั้นก็เท่ากับปล่อยปละละเลย ที่จริงอาตมาก็พูดไปอย่างนั้นแหละ
ความจริงอาตมา รู้แจ้งอยู่แก่ใจดีว่า **ศาสนาพุทธในเมืองไทยขณะนี้ไม่ค่อยเข้าใจไปถึงว่า พุทธศาสนา
เป็นอเทวนิยมกันหรือ** การปฏิบัติแบบเทวนิยม ไม่ต้องเอาอะไรมาก สิ่งที่ยืนยันด้วยความไม่เข้าใจ
ว่า พุทธเป็นอเทวนิยม คือ บูชาพระพุทธรูปด้วยดอกไม้ธูปเทียน **การจุดธูปจุดเทียนบูชา** นั้นเป็นเทวนิยม
มันไม่ใช่ของอเทวนิยมเลย พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล ตั้งแต่สร้างศาสนาแรกๆ
แล้ว ท่านตรัสยืนยันไว้ชัดเจน ถ้าเข้าใจเนื้อแท้ของศาสนาพุทธ เพราะว่าเป็นอเทวนิยมมันมีมาแต่ยุค
โบราณก่อนพระพุทธเจ้าอุบัติ รากเหง้าเป็นศาสนาเทวนิยมอยู่แล้ว เขาบูชากันด้วยดอกไม้ธูปเทียน

ใช้ไฟเป็นสื่อเป็นควันซึ่งติดต่อกับวิญญาณแบบเทวนิยม

เมื่อพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้น ท่านจึงตั้งพุทธธรรมของพระองค์
มาเป็นจุดยึด มัชฌิมสูตร มหาสูตร โดยท่านระบุไว้ชัด ไม่เอานะที่จะบูชา
ด้วยดอกไม้รูปเทียน รดน้ำมูกน้ำมนต์ อัครศิษย์(บูชาด้วยไฟ) สติยจน-
ยัญ(บูชาด้วยน้ำ)พวกนี้ ซึ่งเป็นพิธีการบูชาด้วยไฟ
บูชาด้วยน้ำ อาศัยน้ำเป็นสื่อ อาศัย
ไฟเป็นสื่อ ท่านตราไว้เป็นศีล

เป็นธรรมของพุทธ
ก่อนจะมีวินัยด้วยซ้ำ ท่าน
ก็ตราศีลนี้ไว้ให้เวียนขาด ถ้า
มีก็ต้องเลิก ให้วรมณี แต่ก็
ไม่ศึกษากันให้ดี ๆ จึงเข้าใจ
ไม่ได้ถึงแก่นถึงแกนของ
ศาสนา มันก็เป็นเช่นนั้น มันก็
เลยผิด ๆ พลาด ๆ ในศาสนา
เพราะฉะนั้น ความผิดพลาด
อันนี้ มันทำให้หละหลวม

จึงเข้าใจไม่ได้ แล้วก็เลยโม ๆ เมา ๆ ปล่อยปละละเลย ปน ๆ เป่ ๆ อย่างที่เป็น เพราะถ้ายังไม่แน่ชัดทีเดียวว่า
มันไม่ใช่ศาสนาพุทธ มันไม่ใช่อย่างหนัก ๆ มันไม่ใช่อย่างแท้ ๆ ถึงแก่นเลยว่าเป็นเรื่องของพุทธ เพราะ
พุทธเป็นเทวนิยม แก่นแท้ของศาสนาพุทธไม่ใช่เทวนิยม อย่างนี้เป็นต้น แล้วถ้าเห่กันไปทั้งบ้าน
ทั้งเมือง อาตมาไม่อยากเรียกว่าพุทธพาณิชย์ อยากจะเรียกว่าเป็นการพาณิชย์ จะไปเรียกพุทธก็ไม่ใช่
พุทธ ที่ทำอย่างนั้นแหละ คนทำอย่างนี้ไม่ใช่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ต้องเรียกว่าพุทธพาณิชย์ เรียกว่า
การพาณิชย์ไปเลย ขายหาเงินหาทอง หาลาภยศสรรเสริญ ใช้สิ่งนี้เป็นเรื่องแสวงหาชื่อเสียง แสวง
หาบริวารหาลูกค้าอะไรก็แล้วแต่หลาย ๆ อย่าง ซึ่งอาตมาเห็นว่ามันพื้อนออกไปมากมาย นี่พูดถึง
จุดความรามเทพ จะว่าอาตมาปรึกษาภิปรึกษาเรื่องนี้ ดำหนดิตีเนียนอย่างแรง

ส่วนเรื่องของพระที่ออกไปประท้วงนี้ อาตมาไม่คิดใจ เพราะการที่อาตมาเคยออกไป จะ
เรียกว่าเหมือนประท้วงก็คล้ายกัน ไปชุมนุมประท้วงก็ได้เคยทำมาแล้ว แต่การประท้วงของเรานั้น เป็น
การปฏิบัติกิจด้วยเจตนารมณ์ ทำแล้วมีเป้าหมายอย่างแท้จริงว่าไปทำอะไร เราไปทำให้เกิดความสงบ
ความเรียบร้อย เอาคณะเอาความสามารถของเรา พฤติกรรมของเราทุกอย่าง ทั้งวัตรอุปัชฌาย์-นามธรรม
ของเรา เพื่อไปช่วยทำให้เกิดความสงบเรียบร้อยขึ้นแก่เหตุการณ์ของสังคมที่รุนแรงในช่วงนั้น ให้เกิด
ความไม่รุนแรง นั่นเป็นเจตนาแท้ ๆ ของเรา และก็ทำสำเร็จ ซึ่งอาตมาภาคภูมิใจในพวกเราชาวโอศก
ที่ได้ทำได้ช่วยสังคมครานั้น ซึ่งมันเป็นความสำเร็จของเราด้วย และของคนอื่นด้วยก็ใช่ ร่วมกัน
ผลงานเมื่อสำเร็จขึ้นมา มันก็ดีจริง ๆ ในเป้าหมายที่กล่าวแล้ว ผู้คนทั้งหลายก็เห็นดีเห็นด้วย

เรื่องการประท้วงต้องดูที่เจตนารมณ์ ดูที่ความจริงในเป้าหมาย เจตนาอะไร เจตนาเพื่อจะ

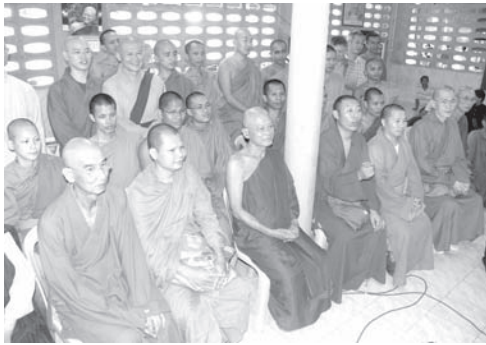
○○ อานาจทั้งหลายไปใส่เข้าไปในรัฐธรรมนูญ หรือในกฎหมายของประเทศ ก็เท่ากับมอบอำนาจอธิปไตยให้แก่ฆราวาสบริหารปกครองตัดสินดูแล ก็เท่ากับศาสนจักรเอาอำนาจอธิปไตย อานาจออกกฎ อานาจตัดสินความไปให้ฆราวาสแทนที่สงฆ์จะทำกันเอง ตามที่พระพุทธเจ้าทรงมอบหมายไว้ ○○

ช่วยเชิดชูศาสนา ความจริงในเป้าหมายนั้น ให้ระบุพุทธศาสนาลงไป ในรัฐธรรมนูญ ว่าเป็นศาสนาประจำชาติ เห็นว่าการทำอย่างนั้นจะเป็นผลดีอะไรอย่างไร ต้องเข้าใจอย่างครบถ้วนชัดแท้ ซึ่งอาตมาก็

ว่าความจริงในเป้าหมายอันนั้น มันไม่น่าจะดีไปทั้งหมด แต่เจตนารมณ์ออกมาว่าดี เจตนารมณ์ที่อยากจะทำเช่นนั้น เพื่อต้องการให้น้ำหนักของศาสนาพุทธตรงแน่นเข้าไปให้กลุ่มคนในประเทศและต่างประเทศได้รับรู้ มันก็เป็นเจตนารมณ์ที่ดี แต่ความจริงในเป้าหมายอาตมาว่ามันยังดีไปหน่อยนะ เพราะเมื่อเราเอาคำว่า ขอให้บรรจุนั้นเป็นบัญญัติในรัฐธรรมนูญเพื่อใช้บริหารประเทศ รัฐธรรมนูญคือ กฎเกณฑ์หลักใหญ่ใช้บริหารประเทศ

ทีนี้เมื่อเราเอาเรื่องนี้ เข้าไปบรรจุในนั้นแล้ว ผู้ที่บริหารรัฐธรรมนูญของประเทศคือใคร คือฆราวาส ไม่ว่าจะ เป็น ครม. สภานิติบัญญัติ ส.ส. อะไรก็ตาม หรือแม้แต่ที่สุดทางศาลก็ต้องใช้รัฐธรรมนูญ ต้องใช้กฎหมาย นั่นคือทั้งหมดเป็นฆราวาส เมื่อให้ฆราวาสมาบริหารจัดการถูกผิด กำกับควบคุมศาสนา ก็เท่ากับให้ฆราวาสมาบริหารพระสงฆ์ จัดการกำกับควบคุมพุทธศาสนาทั้งหมด มันจะเป็นอย่างไรละ จะให้อาณาจักรที่เป็นฆราวาสส่วนมาบริหารศาสนาจักร อันนี้ดีเป็นประเด็นที่อาตมาตั้งข้อสงสัยให้เกิดให้ฟัง เพราะว่าเมื่อนำบัญญัตินี้ไปผูกไว้ในรัฐธรรมนูญ ไปผูกไว้ในกฎหมาย เดี่ยวเขาจะมีกฎหมายแม่กฎหมายลูก ออกกฎหมายต่อเนื่องกันออกมา ผู้ออกกฎหมายก็ดี ผู้จะบริหารก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นฆราวาส ผู้ที่เป็นพระเป็นเจ้าเป็นสงฆ์ ไม่ได้เข้าไปร่วมบริหารร่วมออกกฎหมายด้วยเลย เพราะเขามีกฎหมายกันพระกันสงฆ์ไว้แล้วด้วย ไม่ให้พระเข้าไปเป็น ส.ส. ไม่ให้พระเป็นรัฐมนตรี ไม่ให้พระเป็นผู้พิพากษา ไม่ให้เข้าไปร่วมบริหาร ไม่ให้เราไปเกี่ยวข้องกับการเมืองด้วย เมื่อพระเมื่อองค์ทรงสงฆ์ซึ่งคือศาสนาจักรไม่มีสิทธิ์ส่วนอะไรในการบริหารดูแลออกกฎหมาย หรือตัดสินผิดถูกอะไร การบริหารการออกกฎเกณฑ์เหล่านั้น จะเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ จะเสริมกฎเกณฑ์อะไรออกมาก็เป็นเรื่องของฆราวาสทั้งสิ้น

สรุปแล้วก็คือการเอาอำนาจอธิปไตยไปใส่เข้าไปในรัฐธรรมนูญ หรือในกฎหมายของประเทศ ก็เท่ากับมอบอำนาจอธิปไตยให้แก่ฆราวาสบริหารปกครองตัดสินดูแล ก็เท่ากับศาสนจักรเอาอำนาจอธิปไตย อานาจออกกฎ อานาจตัดสินความไปให้ฆราวาส แทนที่สงฆ์จะทำกันเอง ตามที่พระพุทธเจ้าทรงมอบหมายไว้ ดีหรือไม่ก็คงจะคิดกันได้ นี่เป็นความเห็นของอาตมา ในแง่ของอาตมานะ ส่วนคนอื่นจะมีความเห็นอย่างไรไม่รู้ อาตมาด้วยการศึกษา พุดไปตามประสาคนรู้น้อย จะผิดจะถูกอย่างไรก็ช่วยกันคิดดู แต่อาตมาก็ว่าความจริงในเป้าหมายอย่างที่ว่านี้ไม่น่าจะดี ส่วนเจตนารมณ์ของท่านอาตมาเคารพที่เจตนา ท่านเจตนาจะทำให้เกิดประโยชน์อะไรก็แล้วแต่ อาตมาก็เห็นว่า เจตนาท่านดีแน่ อาตมาเคารพอันนี้

ถาม : ถ้าได้รับการบรรจุเข้าไปจริง จะกระทบอะไรกับเราอโศกหรือไม่

ตอบ : ไม่กระทบหรอก เพราะว่าทางรัฐไม่ได้รับรองเราเข้าไปอยู่ในหลักกฎหมายอะไรทั้งนั้นเลย เหมือนเราเป็นอีกศาสนาหนึ่งปานฉนั้นทีเดียว แม้แต่เดินทางไปไหนมาไหนก็ยังต้องเสียค่ารถไฟ ค่าเครื่องบินเต็มราคาเท่ากับคนทั่วไป เหมือนเราไม่ใช่ภิกษุ ไม่ใช่ภิกษุปานนั้นเลย ทุกวันนี้

ดังนั้น เราจึงไม่เดือดร้อน แต่ก็อาจจะไม่แน่ เขาอาจจะใช้กฎหมายกับเรา เขาก็ว่าเรายังเป็นภิกษุ อยู่ในกรปกครองของเถรสมาคม อย่างที่เขาเคยทำกับเรามาแล้ว อย่างที่เราเคยถูกฟ้องศาลมาแล้ว แต่จริงๆ นั้นตามหลักแท้เราปลอดภัยจากการบริหาร จากกฎหมาย

ไม่ได้เกี่ยวอะไรกับเราเหมือนกับเราเป็นศาสนา อีกศาสนาหนึ่งที่อยู่ในประเทศไทย ในรัฐธรรมนูญก็คุ้มครองอยู่แล้วโดยส่งเสริมทุกศาสนา ตราบที่ไม่ทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมประเทศชาติ ฉะนั้นเราก็มีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับจากผู้คน หรือใครมีความเชื่อในเรื่องของศาสนาในแบบไหน แบบเราแบบอื่นใด ๆ ก็ได้ นี่เป็นอิสระเสรีภาพของประชาธิปไตย ในการนับถือศาสนาของคนไทย ทุกคน ถึงเราเป็นพุทธ แต่เขาก็ไม่ยอมรับว่าเราเป็นพุทธด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นพุทธที่ว่ามี จึงไม่มาถึงเราในแง่ของกฎหมายต่าง ๆ นานา ในข้อไหน ๆ ก็ไม่เกี่ยวกับเราเลย จึงไม่กระทบกระเทือนอะไรถึงเรา แต่จริงๆ นั้นเราก็ถือว่า เราไม่เคยแยกความเป็นพุทธ ไปเป็นอื่นเลย เพียงแต่เขาต่างหากที่พยายามแยกเราออกมา ซึ่งเราก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเราเพียงแต่เป็น“นานาชาติ”กับเถรสมาคมเท่านั้น เราถือว่าเราเป็นพุทธ ที่เคารพพระพุทธเจ้าองค์เดียวกัน เราจึงต้องแสดงความเห็นในเรื่องของพุทธด้วยกัน แสดงความเห็นกันตามที่หวังดีต่อกัน เมื่อมีอะไรที่มันจะต้องพูดถึงบ้าง เพราะจริงๆ เราเป็นพุทธแน่ๆ เราแน่ใจว่าเราอยู่ในศาสนาพุทธ แต่เถรสมาคมทำอันยันยันกับรัฐ เจ้าหน้าที่บางคนจึงปฏิบัติกับเราเหมือนเราไม่ใช่พุทธเท่านั้นเอง คนผู้รู้ผู้เข้าใจก็ไม่มีปัญหา ก็เห็นว่าเราเป็นพุทธอยู่นั่นเอง ♦

บทสรุป

กระแสจิตตามรามเทพ ทำให้เห็นว่าชาวพุทธส่วนใหญ่ยังติดองคฆนงอยู่กับความมั่นคงนิยม โดงนวงจิตทั้งทั้งสิ่งอื่นนอกตัว ทั้งที่ทุกศาสนา คือศาสนา อภกนิชม ซึ่งพระพุทธเจ้าสอนเรื่องกรรมและวิภกของกรรม “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” เรามีสิทธิอันชอบธรรมในการพึงกรรมของตนเองเท่านั้น อัสสา นิ อัสโส นาโก ตานตือที่พึ่งของตน จึงดีอะไรโงดสัจจะทั้งในนี้ และมันศักดิ์ศรีของมนุษยชาติอย่างแท้จริง.

จดหมาย จากญาติธรรม

สังคม บ้านเมือง...เรื่องของเรา

ดิฉันเป็นข้าราชการบำนาญ แต่มีภาระที่ต้องดูแลพี่สาวอายุ ๘๕ ปี ที่ช่วยตัวเองได้น้อยมาก และน้อยลงทุกวัน จึงไม่ค่อยมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมชาวอโศก เว้นแต่ลักษณะเข้าไป-เย็นกลับ (เดี๋ยวนี้ติดตามจากโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน(JE.TV.) ก็รู้สึกว่าได้ใกล้ชิดญาติธรรมแม้จะอยู่แต่ลำพังก็ตาม ส่วนสารอโศก หลายคอลัมน์นี้ให้กำลังใจแก่ดิฉันมาก ดังเช่น จากโลกีย์ถึงโลกุตระ หรือจดหมายจากญาติธรรม (แม้ว่าตนเองจะไม่ค่อยได้เขียนก็ตาม) พยายามสะสมบุญจากภาระหน้าที่ อยากจะทำอะไรมากมาย แต่ก็ดูจะไม่มีความสามารถ ไม่มีกำลัง เพราะสภาพ “ตัวคนเดียว” (แต่ต้องเป็นทุกอย่างของทุกคน)ชีวิตที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาพอสมควร ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ค่านิยม และอื่นๆ แล้วเป็นห่วงบ้านเมืองและคนรุ่นหลัง ได้อาศัยธรรมะของชาวอโศกเป็นเข็มทิศนำทางค่ะ จึงยื่นหยัดฟันฝ่าอุปสรรค และปัญหาความลำเค็ญมาได้ถึงวันนี้

๑. การที่อโศกมีพระพุทธรูป ดิฉันเห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมแล้ว (แม้จะเข้าไปหน่อย)

เพราะอย่างน้อยก็เป็นการลดช่องว่างระหว่างวิถีชีวิตคนไทยลงได้บ้าง นับเป็นกุศโลบายที่ดีที่จะสอน
 ธรรมะแก่คนไทยพุทธที่ยังมกกราบไหว้ร้องขอจากพระพุทธรูปและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชาวโศกจริงๆคง
 ไม่ซ่องโจหรือตะขิดตะขวงใจอะไร แต่คนที่เห็นแนวร่วมคงต้องการการอธิบายซึ่งนำการบูชาเคารพที่ถูกต้อง
 เช่นเดียวกับ “หยาดน้ำใจ” ยิ่งปัจจุบันนี้กระแสตุคามรามเทพ ดูจะเขี้ยวกรากและหือหาว ทำ
 อย่งไรจะทำให้คนมีสติปัญญา

๒. การที่สถาบันสงฆ์กระแสหลักออกมาเกะเกณท์ เขิงบังคับให้บรรจุเรื่องพุทธศาสนาเป็น
 ศาสนาประจำชาติในรัฐธรรมนูญนั้น ดิฉันรู้สึกอึดอัดใจและดีใจที่พ่อท่านไม่ take action เรื่องนี้
 (แต่ก็ไม่มั่นใจว่าความรู้สึกตนเองจะถูกหรือผิดนะคะ กำลังติดตามและรอดูอยู่ค่ะ ทุกคนมีเหตุผลของ
 ตนเอง)

❁ สมาชิกเลขที่ ๒๕๑๖๘๒ จ.มหาสารคาม

❁ เป็นพุทธศาสนิกชนในสังคมท่ามกลางสื่อ ได้ฝึกแยกแยะกุศลกับอกุศลตลอดเวลา การได้
 เลือกข้างอยู่ฝ่ายกุศลให้ได้ทุกครั้ง แม้บางครั้งบางทีอาจยาก หรือลำบากใจบ้าง ก็ยังดีกว่าปล่อยตนให้
 คุ่นเคยอยู่กับการอยู่ข้างอกุศล

* ๑๓๓ และ พ.ศ.๒๕๕๐

■ ลู่อหิงสา ■ พระสงฆ์ 5 รูปมรณศตึกกรมฐานในโลงศพเพื่อต่อลู่อหิงสาถวายชีวิตเป็นพุทธบูชา ให้ ส.สร.
 รักษาพุทธศาสนา เพื่อให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ เป็นวันที่สอง ทนารัฐสภา เมื่อวันที่ 18 มิย.

ขอสนับสนุนให้...ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาตินี้...และชาติต่อไป

๑. ช่วงนี้กระแสของทำวจตุคามรามเทพมาแรง ซึ่งผมก็เป็นคนหนึ่งที่ย่อยจตุคามฯด้วย แต่
 ผมไม่ทราบว่ ความเห็นของพุทธที่มีต่อจตุคามฯ เป็นเช่นไร
๒. การบัญญัติพระศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติในรัฐธรรมนูญ จำเป็นหรือไม่ในความเห็น

ของชาวอโศก แต่ผมเห็นว่าไม่จำเป็น เพราะว่าคนส่วนใหญ่ยังไม่มีความเป็นพุทธอยู่ในหัวใจอย่างแท้จริง

🌸 **สมาชิกละแอกที่ ๒๖๐๓๘๗ กทม.**

🌸 **ชาวพุทธ เชื้อกรรม พึ่งกรรมที่ตนกระทำ มีพระพุทธ(รู้ทุกข์อาริยสัง-ตื่นจากกิเลส-เบิกบานในธรรม) มีพระธรรมช่วยอบรมขัดเกลาตนเสมอๆ และมีพระสงฆ์เป็นผู้นำพาปฏิบัติพิสูจน์สังัจธรรมเป็นลำดับๆ “พุทธ” ไม่สอนให้อ้อนวอนร้องขอจากสิ่งอื่นนอกตัว อยากระไร ผล ต้องสะสมเหตุ-ปัจจัยให้มากพอ การเป็นศาสนาประจำชาติของพุทธ หากจะเป็นให้จริง เพียงตั้งใจถือศีลห้า ละเว้นจากอบายมุข ก็เป็นได้แล้วจริง สำหรับ“ประจำชาติที่มีชีวิตอยู่นี้” ว่าแต่ว่าวันนี้คุณมีศีลห้า ละจากอบายมุขหรือยัง?**

ทำดี เพื่ออะไร

สาเหตุที่เพิ่งตอบเพราะเราเพิ่งจะหาย(ไม่ขาด) บรรเทาจากการเป็นกระดุกทับเส้นซีกขวา เพราะเส้นลัมในท้องน้ำ ทำกายภาพบำบัด มีกำลังใจดีจากลูก และหนังสือที่ทางสารอโศกส่งไปให้ คีล ๕ ก็ลุ่มๆดอนๆ ไม่ค่อยได้ไปทำบุญที่วัด ได้ใส่บาตรที่หน้าบ้าน แต่ไม่ได้ใส่ทุกวัน เคยท้อเพราะทำแล้วคนรอบข้างไม่เห็นคุณค่า(พี่สาวสามี) หรือว่า “ทำดีไม่พอ” เวลาที่แม่สามีอายุ ๘๐ ปี ล้มหมอนนอนเลื้อ ดิฉันไปช่วยทำงานสารพัดอย่างที่บ้านแม่สามี(บ้านอยู่ใกล้กัน) ซักผ้าซัก-ผ้าเย็บ เย็บชุดตัว ป้อนข้าว-ป้อนน้ำ แม่สามีเป็นอัมพาต ไม่ได้ซักผ้าให้แม่สามีอย่างเดียว ซักให้หมดทั้งบ้าน พี่สาวพี่เขย หลานๆ พอแม่สามีตาย วันเดียวกับดิฉันล้มในท้องน้ำ ลูก ๗ ขวบก็ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่เข้าโรงพยาบาล ไม่มีใครมาถามไถ่เลย ซึ่งจริงๆในน้ำใจของญาติสามีที่มีต่อดิฉันและลูก ส่วนสามีอย่าให้อ่อยถึงเลย ไม่สนใจอะไรอยู่แล้ว!! ดิฉันเบื่อเหลือเกิน ทนอยู่+อยู่ทนเพื่อลูก ดิฉันเป็นอะไรดิฉันทนได้ แต่ลูกเป็นอะไรไป ดิฉันจะทนอยู่ได้อย่างไร ดิฉันจะทำใจ ดิฉันควรจะทำอย่างไรดีนอกจากการทำใจ

🌸 **ทองพูล ปัดภัย จ.นครพนม**

🌸 **ผู้อยู่รอบข้างเปิดโอกาสให้สร้างบุญ สร้างกุศล หากทุ่มเทเอาใจที่มีใส่ลงที่การบำเพ็ญบุญนั้นๆ โดยไม่เรียกร้องให้ใครๆมาเป็นพยานยืนยันดีของตนว่า ทำแล้วต้องได้ผลตอบแทน จะเหนียวน้อยกว่านี้กระมัง ก็ทำความดีเพื่อให้จิตวิญญาณเราคุ่นเคยกับสิ่งดีงาม เมื่อต้องเลือกจะได้รู้จักเลือกฝ่ายกุศลธรรมมากกว่าอกุศลใจละ**

เลิกคบเถอะ!! ความเหงา

ต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านได้จัดส่งหนังสือมาให้อ่านโดยตลอด ได้่านหนังสือที่ท่านส่งมาให้เป็นประจำ บางทีแม่-พ่อ ก็ได้เอาไปอ่านด้วย เป็นประโยชน์มาก

อยากถามท่านกองบรรณาธิการว่า ความเหงา ความรู้สึกโดดเดี่ยวในทางธรรมะถือว่าเป็น

กิเลสหรือไม่ อยู่ในหมวดใด...

✿ นพวรรณ นันทา จ.ศรีสะเกษ

✿ เป็นกิเลส อยู่ในหมวดที่ต้องกำจัดออก ชาวพุทธผู้มีศีลเป็นเพื่อนใจจะคลายเหงา เพราะจะหมั่นดูแล ความคิด-คำพูด-การกระทำของตนไม่ให้ผิดศีล จะพึ่งตนเองได้ จะดูแลตนเองเป็น และจะรู้จักใส่ใจในผู้ที่อยู่รอบข้างมากขึ้น ในที่สุดก็เลิก-บอกลา ความเหงา-ความโดดเดี่ยวได้เอง

ชวนขยายปีกตนด้วยศีลตามฐานะ

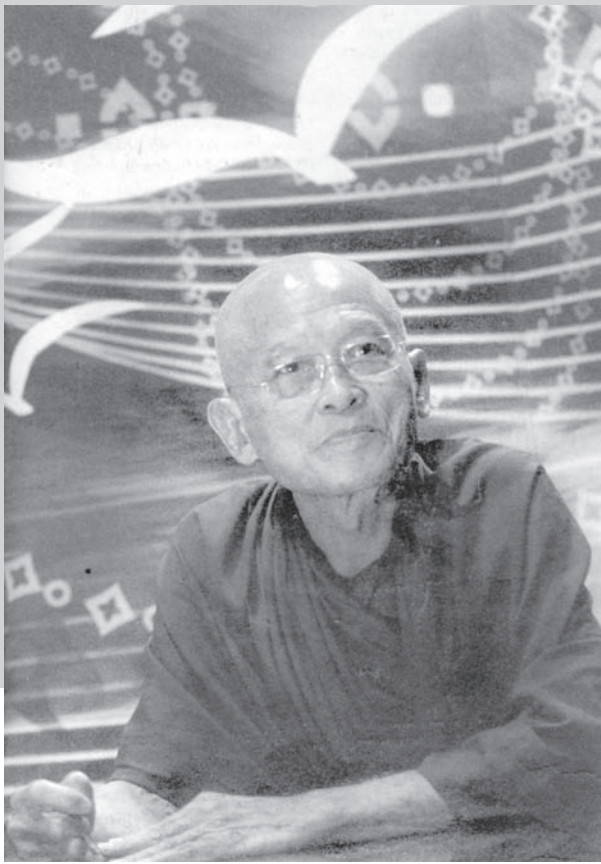
ขอบคุณสำหรับหนังสือที่ส่งมาให้อ่านทุกฉบับ บางครั้งไม่ได้ร่วมกิจกรรมกับหมู่กลุ่มก็ทำให้เราเองรู้ความเคลื่อนไหว เข้า web เหมือนกันค่ะ แต่ข้อมูลใน web ไม่มีความเคลื่อนไหวเลยคะ อยากเสนอให้มี webboard กระดานสนทนาคะ

ช่วงนี้ทำงานแล้วรู้สึกเบื่อมากคะ ทำให้เหนื่อยใจ งานไม่เบื่อเลย แต่เบื่อคนมากกว่า พอมานั่งนึกดู โดยอยู่คนเดียวคิดหาสาเหตุแล้วถึงรู้ว่า เป็นเพราะใจของเรานั้นเองที่ไปรองรับสิ่งเหล่านี้ เลยปล่อยวางแล้วคะ และเมื่อนึกถึงคนอโศกที่ทำงานที่พุทธสถาน ก็ช่วยได้เหมือนกัน เพราะคิดว่าคนวัดเขาขยันกว่าเราตั้งเยอะ และเขาก็เจออะไรต่ออะไรเยอะแยะ แต่ก็สามารถจัดการได้ดี ดิฉันเหลืออีก ๗ ปีก็จะเกษียณแล้วคะ ตั้งความฝัน(Dare to dream)ไว้ว่า หลังเกษียณจะได้ช่วยงานวัด ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่เป็นประโยชน์ เช่น สอนนักเรียนสัมมาสิกขา เป็นต้น

ดิฉันพยายามตรวจศีลบ่อยๆ พยายามเอา ๕ ข้อนี้ให้ผ่าน แต่ละวันจะทำหรือพูดอะไร ก็ตรวจสอบทันทีเลยว่า ผิดศีลหรือไม่ ถ้าผิดดิฉันก็จะเลี้ยงทันที ก็ดีคะ มันเป็นอัตโนมัติ

✿ จิตต์ลัดดา กรุงเทพฯ

✿ อนุโมทนาในความตั้งใจใฝ่ดี สำหรับ webboard ยังไม่มีผู้ช่วยบริการในด้านนี้โดยตรงเลย

“จริงๆเราไม่มีเงิน
สักบาทแล้วยังบังอาจ
ทำโทรทัศน์...”

● สมณะโพธิรักษ์

★ กราบบังคมทูลพระอาจารย์ โลโก →

จากเนชั่นสุดสัปดาห์ ๓ ส.ค. ๒๕๕๐
เรื่อง มนสิกุล โอวาทเภสัชช์ ภาพ อุทร ศรีพันธุ์

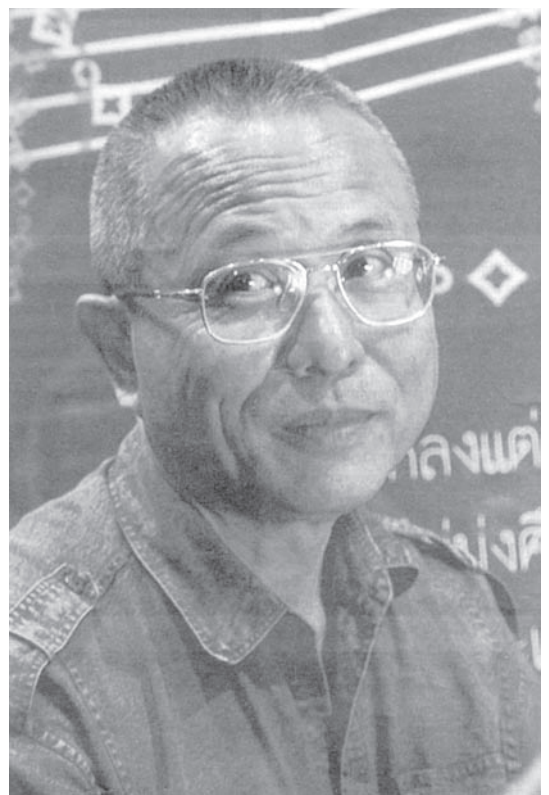
ล้มลาชอนันต์

“FE.TV.

เหมือนลูกช้างที่คลอดออกมาใหม่ๆ
น่ารักน่าชัง ชนและกินจุ จะทิ้งไปก็เสียดาย”

● เทียนพุทธ พุทธิพงษ์โสภ

หากเอ่ยชื่อ เทียนพุทธ พุทธิพงษ์โสภ ใน
แวดวงชาวอโศกคงรู้จักกันดี เพราะนอกจากจะเป็น
ประธานที่ปรึกษากฎหมายพรรคเพื่อฟ้าดิน, กรรมการ
บริหารบริษัทขอขอบคุณจำกัด ล่าสุดคือกรรมการผู้จัดการผู้
อำนวยการสถานี FE.TV. สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน
บริษัททยอยหลังเข้าครรลอง จำกัด ช่อง ๗ ของสถานี
โทรทัศน์ ASTV และอีกหลายกรรมการในชุมชนอโศก
เขายังเป็นหนึ่งในทนายความคนแรกๆที่เข้าไปทำคดี
สันติอโศกในปี ๒๕๓๒ สมัยที่ท่านโพธิรักษ์ ถูกเถรสมาคม
จับในคราวนั้น และด้วยแรงศรัทธาในวัตรปฏิบัติของท่าน
โพธิรักษ์และชาวอโศก จึงทำให้ ชูศักดิ์ วารีสระ นามเดิม

นี่ใครออกแบบคะ

อาตมาเป็นคนให้แนวคิด
อาตมารักไทยๆชื่อที่อาตมาคิด
ไม่ออกห่างหัวใจเท่าไร นี่ก็
รักแผ่นดินนี้ พลังของ
แผ่นดิน ลายกนกข้าง
นอกหมายถึงแผ่นดินทั้งหมด
ซึ่งอยู่ในกรอบของชาติ หัวใจ
ตรงกลางเป็นความรักแผ่รังสีจาก
สุญญตา แผ่รังสีออกไปแก่แผ่นดิน
ไม่ออกสมัยใหม่เป็นโมเดิร์น

☆ บริษัทกอยหลังเข้าครรลองจต

ลิสสิทธ์แล้วหรือยังคะ

เราต้องจดไว้ เพราะกันไว้ก่อน
เดี๋ยวมีใครเอาไปจดก่อนเสร็จเลย
เขาไม่ให้เรา เราก็ตาย ก็จด
กันไว้ แต่ไม่ได้หวงแหน เรา
เคยขึ้นตัววิ่งบนจอทีวีว่า ใครจะ
เอาไปถ่ายทอดเผยแพร่ออกก็ได้ แต่
มีเงื่อนไขแต่เพียงว่ากรุณาอย่าไปแก้ไข
ไขก็แล้วกัน กรุณาออกตามต้นฉบับ จะ
ไปพิมพ์ขายยังได้เลยไม่หวงห้าม

ของเทียนพุทธ ยอมสละลาภ ยศ สรรเสริญทางโลก มุ่งสู่หนทางธรรมในบั้นปลายชีวิตเมื่อ ๕ ปีก่อน

แต่หากวันนี้เอ่ยชื่อ **ชูศักดิ์ วารีสระ** ชาวองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ก็คงยังไม่มีใครลืมเขา เพราะเขาคือผู้อำนวยการกองกฎหมายขององค์การโทรศัพท์ฯ กับตำแหน่งล่าสุดคือผู้จัดการฝ่ายกฎหมายไทย โมบาย ที่ขับเคลื่อนเรื่องสหภาพแรงงานมาโดยตลอด เป็นผู้ก่อตั้งและประธานมูลนิธิรัฐรักสามัคคีพนักงาน ทศท เพื่อให้พนักงานอยู่กันด้วยความเข้าใจและอบอุ่น รวมทั้งตรวจสอบการบริหารงานในองค์การโทรศัพท์ฯให้โปร่งใสด้วย

อีกทั้งเป็นรองประธานสหกรณ์ออมทรัพย์ ที่ก่อตั้งกันมาเพื่อต่อต้านนายทุนปล่อยเงินกู้แพง ตั้งแต่สหกรณ์มีเงินไม่กี่ตั้งค์ จนปัจจุบันมีสินทรัพย์ประมาณ ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพื่อช่วยเหลือพนักงานที่จำเป็นต้องใช้เงินไม่ให้ถูกนายทุนเอาเปรียบ

๕๐ ปีกับชีวิตทางโลกที่เคยเป็นนักตี๋ตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี ชยันท่ามาหากิน ใต้เต้าชีวิตตั้งแต่เป็นช่างติดตั้งเครื่องชุมสาย จนมาเป็นหนึ่งในผู้บริหารองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเงินเดือนเป็นแสน แล้วละทั้งบ้าน ครอบครัวยุ้ยเฟ้อ ทุกอย่างมาใส่มือหอม ดัดผมเกเรียน กินอาหารมังสวิรัตวันละมื้อ ไม่ใส่รองเท้าและมาทำงานเงินเดือนศูนย์บาทให้กับชุมชมอโศก มีอะไรภายใต้แวตาก็มุ่งมั่นของบุญช่วย ๕๕ ปีผู้นี้กับรายการทีวีช่องใหม่ที่ต้องนำคนมาจัดรายการกันตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทั้งๆที่ไม่มีต้นทุนสักบาทเดียว เขาทำอย่างไรมาคุยกันที่ห้องส่งสถานี **FE.TV.** ที่ถ่ายทอดสดยิงดาวเทียมส่งตรงจากชุมชนสันตอโศก ย่านบึงกุ่ม กรุงเทพฯไปยัง ASTV ท่าพระอาทิตย์ กันสดๆเลยละ

◆ ออกอากาศมาบนแค้ไหนคะ

๓-๔ เดือน เราออกอากาศมาตั้งแต่ ๒๐ เมษายน เราจ่ายเงินค่าเช่าสถานีล่วงหน้าไปจนถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ก็คิดว่าคงออกอากาศได้ถึงช่วงนั้น อนาคตค่อยว่ากัน

◆ สงสัยเป็นลูกค้านรายเดียวที่จ่ายค่าเช่าสถานีก่อน

คงจะเป็นอย่างนั้น เพราะพ่อท่านบอกว่า ต้องจ่ายก่อน จ่ายล่วงหน้าเพื่อจะบอกให้รู้ว่าเราจะออกอากาศได้แค้ไหน พอเรามารับผิดชอบจึงรู้ว่ามันดี คือเรารู้ว่าต้นทุนเรามีเท่าไร เราจะทำงานต่อไปได้อีกเท่าไร มันจะเป็นตัววัด เป็นตัวกระตุ้นให้กับทุกคน ไม่งั้นจะไม่มีคนเลือกทำ

★ จุดเริ่มต้นของ *FE.TV*.

จริงๆแล้วเราไม่ได้มองหาคนที่จะมาทำหรือออก เพราะค่าใช้จ่ายในการทำโทรทัศน์สูงเดี๋ยวนี้เป็นดิจิทัลถูกลงเยอะ ไม่แพงเท่าไร ไม่ต้องลงทุนมากเหมือนสมัยก่อน แล้วมันเริ่มต้นตั้งแต่เราไป ชุมนุมกับพวกพันธมิตร กับ**คุณสนธิ ลิ้มทองกุล** เขามีช่อง **ASTV** อยู่ก็เลยคุยกัน เขาก็บอกว่ามี ช่องของ ASTV เหลืออยู่ สนใจจะทำไหม ต้อง มีค่าเช่าเท่านั้นเท่านี้ อาตมาขอสงวนตัวเลขก็ แล้วกัน เรบอกว่าจะไม่ไหวหรือค่าเช่าเท่านี้ เรา ไม่ไหวหรือ เราก็ต่อรองกัน เขาก็ลดราคาให้ลง

มาจนถึงขนาดนี้(ขอสงวนตัวเลข) แต่ก็ยังเป็นล้าน เราจะทำไหม **เพราะทุกคนที่มาทำงานตรงนี้ ทำงานฟรีหมด** ขณะที่ทางโลกค่าตัวสูงทั้งนั้น ไม่ว่าจะช่างเทคนิค พิธีกร ดารา หรือผู้จัด ค่าตัวแพงมาก อาตมาก็มาคำนวณดูว่าถ้าเราใช้ จ่ายแต่ค่าเช่าเป็นหลัก ค่าจัดการ ค่าอุปกรณ์ อะไรบ้างก็น่าจะไปได้ **จริงๆเราไม่มีเงินสักบาทเลย ศูนย์เลย** แล้วยังบังอาจทำโทรทัศน์

แต่เราก็ทำพวกวิดีโอ วีซีดี ซีดีเผยแพร่ งานของเรามานานแล้ว เรามีข้อมูลเยอะที่จะทำ ตกลงเราก็ทำ นำเงินมัดจำไปให้เขาสองแสนบาท

◆ เพราะอะไร:

เพราะสิ่งที่เราออกอากาศ คืองานที่เราทำอยู่ในชีวิตประจำวัน เป็น งานชยะ งานกสิกรรม งานเกษตร คนไม่เลือก มันเป็นเรื่องที่โลกเขาถอย เราเลยหนัก แต่พ่อท่านมาชี้ให้เห็นว่า นี่แหละคืองานบุญ งานจริงที่มีคุณค่า ต่อโลก โดยเฉพาะที่พ่อท่านให้มาทำ เรื่องชยะนี้ พ่อท่านบอกว่า ชยะ เป็น ทรัพย์ากรที่ไม่มัววันหมด ไม่มีคนแย่งเพราะฉะนั้นใครผลิตสินค้าอะไรออกมาไม่ต้องกังวลว่า ทรัพย์ากรนี้จะ หมดไปเพราะโลกนี้จะผลิตชยะออกมาล้นโลกแน่ๆขอให้เราช่วยแผ่นดินเรื่องนี้เถอะ

◆ ท่านโพธิ์ริศม์บอกว่าชยะจะมาช่วยโลกและช่วยทีวีให้รอดอย่างไร:

ที่แรกเราก็อึ้งๆว่าจะเอาชยะมาเลี้ยงทีวี มันเป็นดินอุ้มดาวอย่างไร นี่ก็ไม่ออกจนกระทั่งพ่อท่าน เปิดสิ่งนี้ขึ้นมา ทุกคนก็เลยร่วมมือส่งชยะมาบริจาค เราเปลี่ยนชยะไปเป็นเงินก็ดีขึ้น เพราะที่นี้เรามีข้อจำกัด หลายอย่างในการบริจาค ถ้าไม่เคยมาที่นี้เกิน ๗ ครั้งเราก็ไม่รับบริจาค แล้วเราก็ไม่รับบริจาคเป็นเงิน แต่ บริจาคเป็นสิ่งของไม่ใช่แล้วมันเพิ่มอย่างไม่น่าเชื่อ จากหลักหมื่นมาหลักแสน จากหลักแสนมาเป็นสองแสน

จนกระทั่งการบริจาคของตอนนี้เราแทบไม่มีกำลังพอจะไปรับ เขาโทรมาขอให้ไปรับที่ตรงนั้น ตรงนี้ มีคิวยาวมาก จริงอย่างพ่อท่านว่า เป็นทรัพย์ากรที่ไม่มีใครแย่ง และไม่มีวันหมด แต่ละประเทศแต่ละแห่ง ผลิตชยะออกมาล้นโลกอยู่แล้ว อย่างพระพะยอม กัลยาโณ แห่งวัดสวนแก้ว ท่านก็ทำอยู่ มูลนิธิจ๊อจี้ เป็น องค์กรทางพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน ในไต้หวัน ก็ทำเรื่องนี้มานาน

◆ ชยะนี้หมายถึงอะไรบ้าง:

ของที่เขาไม่ใช้ในบ้าน อย่างเช่น เครื่องแก้ว จาน ชาม เป็นส่วนเกินทั้งนั้น เสื้อผ้าที่อยากทิ้ง

เขาให้ทดลอง ๑ เดือน ตอนเดือนเมษายน เรา
ทำไปก็พอได้ ตอนนั้นเราไปส่งที่ ASTV สุดท้าย
ต้องลงมาแล้วก็เลยต้องเซ็นสัญญา跟他

อาตมาคิดว่าจะหาเงินที่ไหนมาสนับสนุน
เพราะสถานีอย่างเราหาเงินไม่ได้ ไม่ใช่โชว์ธุรกิจ
แต่เราเป็นโทรทัศน์ช่องแรกที่แปลกที่สุดในโลก
เป็นสื่อที่นำเสนอความจริง เป็นชีวิตจริง เรื่อง
ของความจริงทั้งหมด เราทำมาหากินอย่างไร มี
อุดมคติอย่างไร เรามีนโยบายชีวิตอย่างไร พอดี
เรามีทุนคือวัตุดิบ ที่เราถ่ายเป็นเทปวิดีโอไว้
เราก็ซัดค้นตรงนั้นมาทำมาหากิน เอาออกมาเป็น

วัตถุดิบ มันเป็นการนำเสนอ เป็นการประกาศ
ความจริงของคนชนิดหนึ่ง คนชุมชนบุญนิยมออกไป
ไปสู่สังคม ให้เขาศึกษาเรียนรู้พิจารณา เราก็สื่อ
ของเราออกไปจึงยืนยันได้ว่า โทรทัศน์ช่องนี้ไม่ได้
เป็นโทรทัศน์เพื่อทำธุรกิจหาเงิน เป็นสื่อสารที่เสนอ
ความรู้สาระต่างๆให้สังคมมนุษย์ชาติจริงๆ

เพราะฉะนั้นโทรทัศน์ที่นี้ประหลาดที่สุด
ตั้งมาเป็นพิธีกร โฆษก หรือผู้ที่มาออกรายการ
ก็ตาม ที่นี้ไม่มีห้องแต่งตัว ใครมาก็ไม่ต้อง
แต่งตัว ไม่ต้องแต่งหน้าแต่งตาออกอากาศเดี๋ยวนั้นเลย
นั่งผ้าถุง นั่งบนพื้นคุยกันเลย

✿ รักษาหัวใจ นักสันตโศก ทางพองเก่าและใหม่ในราคาถูก(บุญนิยม)

บนโลกมันเกินล้านอยู่แล้ว มันก็มาอยู่ในตัวเรา เราจะอยู่กับเขาอย่างไร
รักษาโรคมะเร็งอยู่แล้วไม่มีเงินรักษาเป็นอย่างไร ยาจึงจำเป็นมากเราปรับราคายาก็นำไปมอบต่อให้คนป่วย
ต่อจะได้ช่วยกันอีกทางหนึ่ง แต่พวกยาน้ำที่เปิดขวดแล้ว เราไม่รับนะ

ยาที่ยังไม่หมดอายุ อย่างผมเป็น
มะเร็งที่ต่อมลูกหมากอยู่ เป็นตั้งแต่
ปี ๒๕๔๗ ผ่าตัดแล้วก็อยู่มาจน
ถึงเดี๋ยวนี้ ก็รู้ว่ารักษามะเร็งมัน
แพงมาก ขวดหนึ่งราคาเป็นหมื่น

มะเร็งเป็นโรคที่เรา
ต้องอยู่กับเขาให้ได้ทุกคนมีเซลล์
เหล่านี้อยู่หมด เพียงแต่เขา
รวมตัวเป็นกองทัพที่ใหญ่ขึ้นได้
หรือยังถ้าเขาแข็งแรง เข้มแข็ง
ตรงไหนอ่อนแรงเขาตีหมด
เพราะเราบริโภคสารพิษ มลภาวะ

ตรงนี้เลยทำให้ได้ว่า เวลาคนที่

◆ แล้วรักษาตัวอย่างไร: กับมะเร็งที่อยู่ในตัว

ก็อยู่กับวิถีชีวิตที่นี้ รักษาโรคมะเร็ง พ่อท่านให้อาศัย ๘ อ. คือ ๑.อาหารปราศจากเนื้อสัตว์
๒.อารมณ์ คือ อารมณ์เกลียด อารมณ์โกรธ พยาบาท เครียด อารมณ์พวกนี้ทำให้เราพลังสารที่ไปเพิ่มพลังงาน
ให้เซลล์มะเร็งแข็งแรง ก็ต้องดูแลไม่ให้อารมณ์เหล่านั้นมันมาบั่นทอนเรา ๓.ออกกำลังกาย ๔.เอนกาย คือ
พักผ่อน ๕.เอาพิษออกจากร่างกาย ๖.ต้องมีอิทธิบาทสี่ ๗.อาชีพที่เป็นสัมมาอาชีพ และ ๘.อากาศ ซึ่งตรง
กับสถาบันมะเร็งกระแสนี้เขาก็รณรงค์อยู่ในแนวนั้นเหมือนกัน

ผมรักษาตัวมา ๕ ปี เมื่อก่อนมาวัดทุกวันอาทิตย์เป็นครั้งคราว เข้าพรรษาที่ก็ปฏิบัติยาวที่ เพิ่ง
มาจริงจังปีนี้เลยขอ Early Retire เขาก็ไม่ให้ออก ที่แรกกรรมการเขาไม่ให้ออก แต่ตัวเรารู้สึกไม่ไหวแล้ว

✿ โกรกตันที่นั่นประมาณ
ที่สุด ไม่ต้องแต่งหน้า
แต่งตาออกอากาศ
นั่งซักตุง นั่งบนพื้น
ดูกันเอง

★ ทาสปอนเซอร์

ตัวหรือปลาคะ

เราเลือกพอ
สมควร เราคัด เราไม่ส่ง
เสริมโฆษณาที่ไม่ลื้มา
อาชีพ เราก็อำแอ็คไป
แต่ก็ไม่ค่อยมีโฆษณา

ลงกับเราหรอก เราก็อไม่รู้จะหาเงินทางไหนมา
อุดหนุน เราหาทางออกไม่ได้ เราเคยไปดูงาน
มูลนิธิหรือจี้ที่ไต้หวันมา เขามีสถานีโทรทัศน์ของ
เขาแล้วหาเงินจากชยะ ทำชยะเอามาสับสนุน

อยากปฏิบัติธรรม แต่ไม่ได้ตั้งใจมาทำทีวี่เลย มันมีเหตุพอควร เมื่อก่อนผมปฏิบัติอยู่ที่ปฐมอโศก ฝึกอยู่ที่
ฐานกลด ฝึกทำกลดมา ๕ ปี วันเสาร์-อาทิตย์ก็เข้ารับสมณะบิณฑบาตสายยาวเลยที่นครปฐม

◆ ตอนทำงานอยู่ที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตำแหน่งอะไร:

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย ๔ และไปเป็นผู้จัดการฝ่ายกฎหมายของไทยโมบายเป็นโทรศัพท์มือถือ
ของโทรศัพท์ Cat ตอนหลังเขามีปัญหา มาก เขากำลังเคลียร์กันอยู่ เขาให้ทางรัฐวิสาหกิจมาทำ โดยใช้สอง
สามองค์กรมาร่วมกันทำเลยไม่ไปไหน เพราะเหมือนกับทำแข่งกับองค์กรแม่ เดิมก็ลำบากเหมือนผูกขาดแล้วให้
วิ่ง ตอนหลังเห็นว่าจะปรับปรุงใหม่ ได้ข่าวว่าตอนนี้เป็นหนี้อยู่ ๘,๐๐๐ กว่าล้าน ขาดทุน เป็นเรื่องของการ
บริหารงานที่ล้มเหลว ใครมาเป็นผู้จัดการใหญ่ก็ขาดทุน คนนั้นทำขาดทุน ๑,๐๐๐ กว่าล้าน คนนี้มาบริหาร
ก็ขาดทุนอีก ๑,๐๐๐ กว่าล้าน เปลี่ยนผู้บริหารมา ๔-๕ คน ขาดทุนไป ๘,๐๐๐ กว่าล้าน

◆ ถ้าไม่บริหารแล้วขาดทุนกับ

(หัวเราะ) องค์การโทรศัพท์มันลึกลับอยู่ทั้ง TOT และ CAT นี้ก็เหมือนกัน คือมันเป็นระบบที่ไป
ได้ทั้งอวกาศ บนฟ้า ยิงดาวเทียม ไมโครเวฟ ลงใต้ดิน เดินตามสาย ใต้น้ำ เคเบิลรอบโลก คือจะบอกว่า
ลึกลับก็ลึกลับ เพราะไปไม่ได้ไม่รู้ที่ทาง ทุกอย่างเป็นตัวเทคโนโลยีที่จะต้องใช้เงิน เพราะฉะนั้นการเลือกซื้อ การ
เลือกตัดสินใจมีผลกระทบหมด ถ้าเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งเข้ามาแล้วผิดพลาด ก็จะทำให้กลับตัวยากเพราะ
ถลาลึกลับไปแล้ว เรื่องเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่เสี่ยงมาก ทำจริงจิงต้องศึกษาอย่างจริงจัง ไม่ใช่เรื่องง่าย แค่เรื่อง
ระบบก็ซับซ้อน แม้แต่ชื่อของโทรศัพท์สาธารณะของประเทศไทย ก็ไม่รู้ก็ยี่ห้อ ไม่เหมือนในฝรั่งเศส เขาใช้
Alcatel ทั้งประเทศ ในเยอรมัน เขาก็ใช้ Siemen ทั้งประเทศ เรื่องทางโลกมันยุ่งมาก

◆ ก่อนลาออกมาเงินเดือนเดือนเท่าไร:

เงินเดือน เดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ กว่าบาท ตอนที่มาปฏิบัติธรรมก็ให้เงินทั้งหมดในธนาคารให้กับ
ทางบ้านไป บ้านก็ยกให้ รถก็ยกให้ เรบอกเขาว่า มีอยู่เท่านี้แหละก็ให้เขาไป แล้วขอภรรยาและลูกชายมา
อยู่ที่นี้

โทรทัศน์ได้ เราก็คิดว่าก็น่าจะทำได้ เพราะขยะมีเหมือนกัน ก็เลยมารณรงค์พวกเรา เาน่า ยิ่งไงก็ช่วยกันทำงานขยะ จะได้เป็นงานอีกงานหนึ่ง ซึ่งมันจะเกิดผลต่อสิ่งแวดล้อม ต่อชีวิตมนุษย์ ต่อสังคมด้วย เป็นเหตุผลตรง แล้วถ้านำไปขายได้สแตงค์มาบ้าง แล้วเอาเงินนี้มาอุดหนุนรายการ ถือว่าเงินเป็นผลพลอยได้เท่านั้นนะ แต่งานขยะเป็นงานตรง เราก็รณรงค์ตั้งสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจขึ้นมา เพื่อช่วยชาวโลก ถ้าจะบอกว่าโทรทัศน์ช่องนี้เป็นอะไร ก็เป็นสื่อที่จะความจริงออกไปสู่มนุษยโลก

★ แล้วสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ แปรเป็นทุนได้อย่างไรบ้างคะ

มันไม่ถนัดคุณ เราไม่เคยทำมาก่อน เราก็ต้องศึกษาว่า ขยะได้มาแล้วจะต้องแยกอย่างไร แหล่งที่จะเอาไปจำหน่ายจะส่งจัดการอย่างไร ก็ดีขึ้นเรื่อยๆได้วัตถุประสงค์มา เราก็ประกาศออกไป คนก็เข้าใจเขาก็ส่งมาเรื่อยๆ งานของเรา คือคนมันน้อย คนไม่ค่อยพอ มันติดขัดที่คนเราน้อย ของมูลนิธิหรือจี้ เขามีคนเยอะ เขาระดมเป็นสังคมสงเคราะห์ โฆษณากันของเราไม่ได้โฆษณาเลย ใครมาทำเรื่องขยะก็อยู่

◆ พอมาทำรายการทีวีนี้ก็ได้นำประสบการณ์ต่างๆมาใช้เยอะ

ต้องขอบคุณเขาเพราะอาศัยของเก่าๆมาช่วยที่นี้ เราก็หาแก้ปัญหาว่าทำอย่างไรให้ลดค่ากำลังส่งของลีสไลน์[LEASE LINE]ได้ในราคาถูก เขาก็ลดได้แค่ ๒๐% เราก็ต้องหาทางอื่นๆต่อ เราก็รับประยุกต์เอาเคเบิลจากคู่มือหมายเลขตามาต่อกับอินเทอร์เน็ตแล้วทดลองส่งดู

◆ ทำได้ไหมคะ

กำลังทดลองอยู่ เพราะพ่อท่านจะไปจำพรรษาที่บ้านราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี แล้วท่านจะต้องจัดรายการสดสองรายการคือ “เจาะลึกฝึกกรรม” และ “วิปัสสนาข่าว” เราจะทดลองผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตจากบ้านราชมาลวซึ่งที่สันตอโศก แล้วแปลงเป็นสัญญาณโทรทัศน์ดูก่อน ผมให้ช่างจาก ASTV เขามาช่วยดู เขาก็บอกว่าทำได้ สำหรับรายการปกติไม่มีปัญหาอะไรเพราะเราโดยตรงจากสันตอโศกไปที่ ASTV ทำพระอาทิตย์เลย โดยเราทางจรเช่าก็ได้ที่องค์การโทรศัพท์ TOT เดือนหนึ่งประมาณ ๑๗๐,๐๐๐ บาท

คือเราคิดใหม่ๆเสมอ เพราะราคาตรงนี้ยังถูกอยู่ เป็นราคาของลีสไลน์กำลังส่งทางอินเทอร์เน็ตไม่ใช่ราคาของวงจรโทรทัศน์ ถ้าเป็นวงจรโทรทัศน์จะแพง แต่ภาพอาจจะไม่ดีเท่า ในอนาคตผมเชื่อว่าพัฒนาถึงกันหมด

◆ ตั้งแต่ออกอากาศไปมีถูกแอนด์บ้างไหมคะ

ดีที่พ่อท่านมีประสบการณ์การทำสื่อมาก่อน ท่านก็เลยไวในการมาทำตรงนี้ พอท่านมาออกทีวียังไม่มีใครมองเป็นเชิงลบ อย่างเห็นได้ชัด ท่านก็บอกว่า เขาไม่ว่าเราไม่ดำเราก็ดีแล้ว ถ้าเทียบกับเมื่อสองทศวรรษลำบาก เมื่อปี ๒๕๓๒ ยังมีคนดูอยู่ก็ลำบาก มาช่วงนี้ ท่านพูดไปโลกก็ฟังมากขึ้น ก็ถือว่าดี ท่านบอกว่าผู้มีดวงตาเห็นธรรมย่อมเห็น แล้วสิ่งเหล่านั้นจะมาเอง ขอให้ทำที่ตัวเราให้ได้ก่อน ล้างกิเลสที่ตัวเราลดกิเลสที่ตัวเราแล้วทุกอย่างจะได้คำตอบเอง

◆ มีอุปสรรคอะไรบ้างไหม

อุปสรรคตอนนี้มีอยู่เรื่องเดียวคือ เราต้องพยายามหาเงินให้เพียงพอค่าเช่าสถานีผังรายการมีอุปสรรคในเบื้องต้น แต่ตอนหลังทุกผังรายการเข้าใจนโยบายของพ่อท่านแล้ว แต่ละผังก็ไปในแนวทางเดียวกัน

หลังจากหมด คิดว่าวันหลังต้อง
ถ่ายทอดคนข้างหลังให้เป็นข่าวลักร
หน่อย ให้กำลังใจเขาหน่อย

★ งานขะนี่ถือว่าช่วยลด โลกร้อนโดยตรงเลยนะคะ

ใช่แล้ว ที่เขารณรงค์จัด
สัมมนากันในห้องแอร์มันเปลืองเหตุ

★ ทีมงานเริ่มต้นกัน อย่างไร

เราทำรายการทางเวท

หมด ปัญหานี้ก็หมดไป

ตอนนี้เรามีคณะกรรมการผังซึ่งเป็นสมณะ ๕ รูป ดูแลเรื่องผัง และเป็นคณะกรรมการเซ็นเซอร์
ด้วย ตอนแรกก็มีอุปสรรคบ้าง ตั้งแต่เราไม่มีห้องส่งเองต้องอาศัยห้องส่งที่ ASTV การถ่ายทำจุลๆทุกมาก
ยุ่งยากมากจนกระทั่งได้ห้องนี้ที่สันตโศภ จริ่งๆแล้วห้องส่งเราจะอยู่ที่อาคารชั้น ๓ ของพระวิหาร ตอนนี้
กำลังปรับปรุงอยู่ ถ้าเสร็จก็จะเป็นห้องส่งหลักๆ

อุปสรรคในสองเดือนแรกก็หนักอยู่เพราะอุปกรณ์ต้องซื้อ สถานที่ต้องจัดใหม่ทำใหม่หมด

◆ ลงทุนไปเยอะไหม

เฉพาะอุปกรณ์ที่ผ่านมาหลัก ๑๐ ล้าน จากทุนที่เรามีอยู่ ตั้งแต่มีชุมชนโศภมาตรงนี้ไปล้วนมา
หมด เป็นน้องใหม่ พ่อท่านบอกว่า เหมือนลูกช้างที่คลอดออกมาใหม่ๆมันทั้งชนทั้งกินจุ จะทิ้งไปก็เสียดาย
อยู่ มันน่ารักน่าชัง ก็ได้ทุนมาจากญาติธรรมส่วนตัว ของกลางที่พ่อแม่ก็มาช่วยกันในระบบสาธารณโภคีก็มา
ช่วยกันหมด แต่เราไม่ได้เอามาทั้งหมด เราเอาส่วนเกินของแต่ละแห่งมาลง

แล้วนโยบายพ่อท่านก็บอกว่า เราไม่ควรจะเก็บ แต่ควรสะพัดออกสู่สังคม เพื่อโลกเพื่อแผ่นดิน
เราจึงตั้งชื่อโทรทัศน์ว่า *FE.TV.* คำว่า *FE.* ย่อมาจาก *For the Earth* จึงเป็นโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน

◆ มีแนวโน้มที่จะลดต้นทุนได้อีกไหมคะ

ผมว่าเทคโนโลยียิ่งนานวันยิ่งถูกลง มันแปลกนะ เทคโนโลยีทางคมนาคมไม่เหมือนอย่างอื่น แต่
ก่อนเคยคิดไหมว่าโทรศัพท์ไปอเมริกาจะถูกขนาดนี้เหลือนาที่ละ ๖ บาทก็มี เมื่อก่อนจากบ้านเราโทรไป
อเมริกา ๑๘๐-๒๐๐ บาทต่อนาที อย่างตอนนี้ที่คิดได้ว่าจะปรับไปส่งสัญญาณผ่านอินเทอร์เน็ตจากบ้านราชฯ
มาสันตโศภแล้วแปลงสัญญาณเข้า ASTV อย่างนี้ ถ้าทำได้ราคาก็ถูกลงอีก

◆ ตอนนี้อยู่ที่นั่นเลยหรือคะ

มาพักอาศัยที่วัดเลย อยู่ที่บริษัทฟ้าอภัย อยู่ในบริเวณนี้ ลูกชายผมอยู่กับแม่ ผมก็ยังกลับบ้านอยู่
แต่ไม่ได้นอนค้างแล้ว มานอนค้างที่วัดตลอด ตั้งใจมาเปลี่ยนวิถีชีวิตที่นี่เลย จากที่เคยซื้อชุดักดิ์ คนนั้นก็

เราถ่ายทำกันมาตลอด เพียงแต่เราไม่ได้ออก
โทรทัศน์ เราถ่ายเป็นสารคดี ละคร เป็นหนัง
เราก็ยังคงทำ เด็กๆเราก็สอนฝึกฝนกันมาอยู่
แล้ว ที่มาทำกันก็ลูกหม้อทั้งนั้น เราไม่มีตั้งค้ำจ้ง
คนข้างนอก เพราะค่าจ้างมันสูงดูแล้วก็น่าจะ
เป็นไปไม่ได้ ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาไม่รู้สมัย แต่
เป็นศาสนาที่ทันสมัยเป็นศาสนารู้เท่าทันโลก ถ้า
เราไม่รู้เท่าทันโลกเราจะไปช่วยเขาได้อย่างไร

❖ **๒๔ ชั่วโมงใน ๗ วัน จัดพิงอย่างไรจะ
จริงๆแล้วเป็นการนำเสนอชีวิตของสังคม**

ชาวโศก ๒๔ ชั่วโมงของเราเป็นอย่างไร เราก็จัด
รายการออกมาแทบจะเป็นอย่างนั้น เราไม่ต้อง
ไปปรุงแต่งสร้างอะไรใหม่แต่เรามีอยู่แล้ว เป็น
สื่อของจริง

เริ่มตั้งแต่รายการ “ธรรมะรับอรุณ” ที
๓.๔๕-๖.๐๐ น. ทุกวัน ๐๖.๐๐-๐๗.๐๐ น.
รายการ “สุขภาพดีด้วย ๘ อ.” “จับกระแส
สุขภาพ” ๐๗.๐๐-๐๘.๐๐ น. รายการทุกซัปดาห์
ชีวิตของท่านจันทร์ มีรายการวิปัสสนาข่าว ก็
คล้ายๆกับรายการวิจารณ์ข่าว วิจัยข่าว แต่แทน
ที่จะวิจัยแบบเขาเราก็วิจัยแบบธรรมะ มีท่าน

ตายไปแล้ว มาใช้ชีวิตใหม่ที่

◆ **ครอบครัวมาปฏิบัติธรรมด้วยหรือเปล่า**

ภรรยากับลูกชายยังไม่มา แต่พี่น้องปฏิบัติด้วยทั้งหมด ผมกับน้องสาวมาแล้ว น้องสาวอยู่ปทุมธานี
อีก ๓ คนก็กำลังเคลียร์ ชีวิตใครชีวิตมันตามวิบาก พอเมื่อเมื่อไหร่ก็ออกมาใจเรานั้นแหละจะเป็นตัวบอก

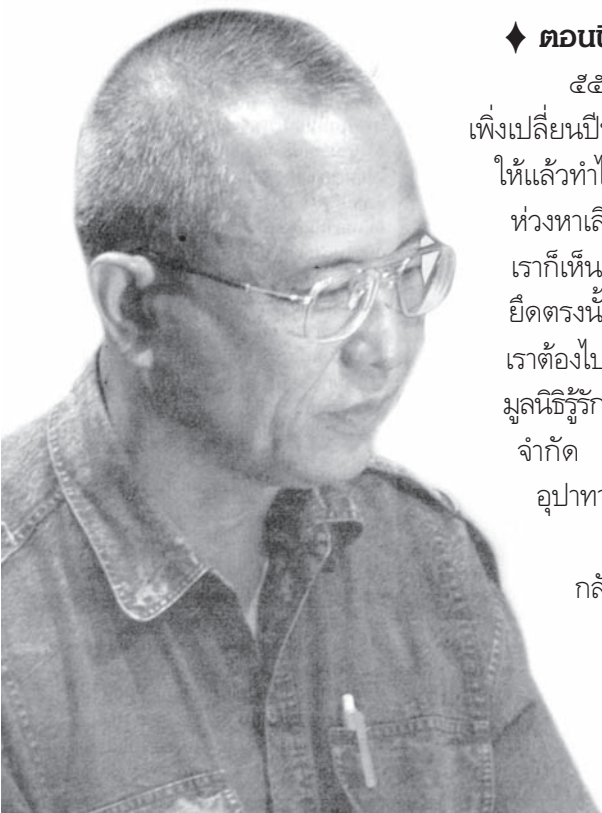
◆ **ตอนนี้อายุเท่าไรคะ**

๕๕ ปี ผมเริ่มมาวัดตอนอายุ ๕๐ ปีชื่อเทียนพุทธ พุทธิพงษ์โศก ก็
เพิ่งเปลี่ยนปีนี้ เปลี่ยนใหม่ในบัตรประชาชนแล้วด้วย พ่อท่านถามว่าชื่อเปลี่ยน
ให้แล้วทำไมไม่ใช้ ผมก็นึกว่า เออทำไมไม่ใช้ เลยตรวจดูที่ตัวเรา ว่ามีอะไรที่
ห่วงหาเสียดายไหม เราก็มานึก แค่อายุยังตั้งไม่ได้ จะเป็นคนใหม่ได้อย่างไร
เราก็เห็นตัวตนของเรา ก็รู้สึกว่าจะไปติดอยู่ทำไม ก็จบแล้วนี่ ถ้าเรายัง
ยึดตรงนั้นอยู่เราก็มาปฏิบัติไม่ได้ ยังเสียดายศักดิ์ศรี เสียดายโอกาส เดี่ยว
เราต้องไปใช้สิทธิการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล เสียดายสิทธิที่เราเป็นประธาน
มูลนิธิรัฐวิสาหกิจสำนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยบริษัทไอที(มหาชน)
จำกัด ถ้าเสียดายตรงนั้นเราก็ยังยึดเป็นตัวตน เป็นอัตตาของเราอยู่
อุปาทานเป็นตัวยึดไว้ ดังนั้น กิเลส ตัณหา อุปาทานต้องล้าง

ผมก็มานึกเราจะไปยึดไว้ทำไม เราก็ไม่มีอะไร ตายก็ตาย จะไป
กลัวทำไมว่าจะไม่มีเงินรักษา ถ้ากลัวก็จบ จะไปเปลี่ยนตัวเองอย่างไร

◆ **เตรียมบวชหรือเปล่านั้น**

ผมมีข้อจำกัดเรื่องการบวชนี้แหละ ก็คงได้รูปนี้
สารรูปนั้นอยากได้ อยากเป็น อยากทำ แต่เมื่อมีข้อจำกัดก็รูป
นี้ได้ อยู่ที่ใจเราให้มี ให้เป็น ให้ได้ ให้จริง คนที่มาปฏิบัติมุ่ง

เดินดิน กับลิกขมาตุกล้าข้ามฝืนเป็นตัวหลัก เป็นวิทยากรวิจัยข่าวเหมือนกับที่คุณสรยุทธ สุทัศน์จินดา หรือคุณกนก รัตน์วงศ์สกุล เขาทำนั้นแหละ แต่เรามองไปในมุมเรา หยั่งไปถึงต้นเหตุของปัญหา บอกวิธีแก้ไข บางทีก็วิจารณ์ ข้อวิจารณ์ก็ทำบ้าง แล้วก็มีการอื่น ๆ อีก และมี Rerun รายการเดิมซ้ำตั้งแต่ ๒๓.๐๐-๐๓.๔๕ น.

★ **รายการพุทธชีวิตปลื้มละ:**

เป็นเรื่องการศึกษาโดยตรง ตามแบบของ

เราเป็นการศึกษาแนวทางบุญนิยม มีตัวอย่างให้เห็น มีสัมภาระณ์ตัวจริง นักเรียนที่นี้ต้องไปเรียนที่ไรรณา ต้องไปทำนา อย่างน้อยต้องเคยดำนา เกี่ยวข้าวเป็น อาตมาเห็นว่าการศึกษาที่ล้มเหลวในทุกวันนี้ เพราะจับเด็กไปเรียนในกล่อง เท่ากับแยกเด็กออกจากสังคม เราแยกเด็กออกจากครอบครัวยังไม่พอ เรายังแยกเด็กออกจากสังคมด้วย แล้วเอาไปไว้ในกล่อง แล้วอัดความรู้ให้เท่านั้นเอง เข้ามาก็ไปโรงเรียน เย็นกลับมาทำการบ้าน ถูกอัดๆไปเรื่อยๆ แก่ไม่รู้จำ ครอบครัว ไม่รู้จักสังคม ไม่รู้จักมนุษยชาติ รู้

หวังก็คือบวชทั้งนั้น

◆ **ตอนที่ฝึกปฏิบัติอยู่ที่ฐานกลด ได้เรียนรู้อะไรบ้าง:**

กลดเป็นงานละเอียด งานทุกชิ้นทุกอันจะต้องลงตัวเปี้ยบ งานระหว่างเหล็กมาถึงด้าย มาถึงลวด แต่ละซี่ต้องลงล็อก มือต้องนิ่ง แม้มแต่ผูกเชือกก็ต้องนิ่งตามจังหวะ อาศัยความแม่นยำถูกต้องถ้าทำจุดใดจุดหนึ่งพลาดขึ้นมาทำให้งานไม่ดี ลำช้า ก็ได้ฝึกตรงนั้นนานเหมือนกัน ชอบ อยู่ทั้งวันก็อยู่ได้ จริงๆแล้วผมชอบไม่ต้องยุ่งกับใคร

โชคดีช่วงนั้นผมได้พบกับสมณะร่มเมือง ยุทธวโร ท่านเป็นสมณะมาช่วยย่อยเรื่องธรรมะต่างๆที่ฟังมาจากพ่อท่านหรือสิ่งที่เราสงสัย ผมได้ปรารภธรรมกับท่านตลอดเวลาที่เลยทำให้ผมได้เพิ่มพูนการปฏิบัติธรรม และเห็นชัดเจนขึ้นเป็นลำดับๆ

ท่านยุทธวโรบวชมา ๒๔ พรรษาแล้วอายุ ๔๘ ปี ผมเรียกท่านว่าอาจารย์สอง ขณะนี้ท่านดูแลสมณะนวกะ(พระบวชใหม่)อยู่ที่ภูผาพ้าน้ำ สมณะใหม่ต้องไปอยู่กับท่าน ท่านนามสกุลบุญนาค เรียนจบครุศาสตร์ เกียรตินิยมจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านบวชตั้งแต่หนุ่มๆไม่ได้คลุกฝุ่นอย่างผม

สำหรับผม วิชาชาตินี้ไม่ค่อยหนัก มีแต่ประสบการณ์สำเร็จแล้วก็ทิ้ง แค่นั้นเอง เทพทุกครั้ง อบายमुखเมื่อก่อนเพียบ ไล่ได้เลยตั้งแต่เย็นยันเช้า ต้มเหล้า ฟังเพลง เทียวต่อ ดูการละเล่น เล่นการพนัน คบเพื่อนชั่วเป็นมิตรก็อยู่ในนั้น ในที่สุด กินแล้วก็กลับดึก ตี๓ ตี๔ นอนตื่นเข้ามาชี้แจงทำงาน ตื่นสายครบเลย อบายमुखว่าเราจะออกมาจากตรงนี้ได้ก็ต้องเห็นชัดเจน

วันหนึ่งมาฟังเทพพ่อท่านที่นี้หลังสงกรานต์ประมาณวันที่ ๑๗-๑๘ เดือนเมษายน ปี ๒๕๔๕ ท่านบอกว่าอาตมาจะตายแล้วนา อายุชั้ย ๗๒ ปีแล้ว ผมก็ตกใจ เอ...ทำไมพ่อพูดอย่างนี้ ผมก็กินเหล้าไปก็คิดแต่เรื่องนี้ คิดอยู่สองสามอาทิตย์ พอวันที่ ๕-๖ พฤษภาคม ผมคว้าแก้วเหล้าเดินเข้าวัดดีกว่า ขวดเหล้าแก้วเหล้าที่บ้านวางเหมือนเดิม กลับไปบ้านก็ดูอยู่ว่านี่อยากจะหยิบมาดื่มไหม แม้มแต่จิตที่อยากจะไปปิดฝุ่นที่ขวดว่ามีเหลือไหม มันก็ไม่มีอะไร มีอยู่ครั้งหนึ่งเห็นขวดวางไม่ถูกก็อยากไปจัดเสียใหม่ ก็ตรวจดูว่า เราก็ไม่ได้อยู่ตรงนี้แล้วนะ เราก็พอแล้ว ชัดเจนแล้ว มาวัดแล้ว สรุปว่าอยู่ที่ใจ เมื่อใจพอแล้วก็จบ

อะไรก็รู้กะปริดกะปรอย ไม่ซาบซึ่งอะไร หลาย
คนเป็นลูกเศรษฐี แต่ไม่รู้จักประเทศของตัวเอง
อายุ ๕ ขวบ ๘ ขวบ ส่งไปเรียนเมืองนอก ไป
อยู่ในกล่องเมืองนอก กลับมาจบดอกเตอร์มา
บริหารบ้านเมืองหมดเลย นี่คือเหตุ ผลจึงเป็น
อย่างนี้ เราจึงไม่เอา ต้องแก้ไข

เรามาทำการศึกษาเอาเขาออกจากกล่อง
เด็กๆมาเรียนที่นี่ เราอยู่กันเป็นครอบครัว มี
ฐานงานในชุมชนทุกอย่าง นี่ช่างกล่องอายุ ๑๒ ปี
จะหัดปรุงอาหารก็ไปเรียนกับแม่ค้า ถึงเวลา
เรียนเราก็สอนตามที่กระทรวงศึกษาฯกำหนด

เด็กก็สอบผ่าน แล้วเราก็มีปรัชญาของเราคือ
คิดเด่น เป็นงาน ชาญวิชา เป็นหลักตายตัวเลย
เราจึงเรียกว่าพุทธชีวศิลป์ พอเรียนจบเรามอบ
กลดให้มีความหมายว่า เราสร้างบ้านให้แล้วนะ
แต่บ้านคุณบ้านเคลื่อนที่ เป็นบ้านเสาเดียว ชลั
งนะ เด็กๆชอบ

❖ แลวกี่มีรายการ “ถิ่นอุ้มดาว” เป็น อย่างไรคะ

เกี่ยวกับขยะ เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม
เราเปลี่ยนขยะมารับใช้โลก.

ผมฝึกมาหมด ตั้งแต่เป็นทนายสหภาพแรงงาน มาจน *FE.TV.* ถือว่าเป็นการฝึกหมด เป็น
การปฏิบัติธรรมที่เห็นตลอด พักก็พัก ทำก็ทำ สายพ่อท่านเหนื่อย คนไม่ค่อยเลือกหрок

◆ แลวก่าไบถึงเลือกมาสายนี้คะ

คือแต่ละสายก็ทางใครทางมัน แต่เป้าหมายเดียวกันคือพ้นทุกข์ ผมก็หาทางเลือกแล้วเลือกอีก
ชั่วชีวิต ผมว่า สายนี้ดีที่สุดสำหรับผม แล้วพิสูจน์ได้ด้วยกลิมตามันจะจะ อย่างนี้เอง อย่างที่คุณถามว่า
ไม่ใส่รองเท้าเดินไปทุกที่อย่างนี้หรือ ก็เดินไปทุกที่อย่างนี้จริงๆ

◆ รู้สึกว่ายากมากไหมคะ ไส้ใส่รองเท้าเดิน

ผมก็รู้สึกว่ายากนะ ในขณะที่ผมกินมังสวิรัตอยู่ทำงาน ไส้ม่อฮ่อม ตัดผมสั้นเขาก็รับได้หมด
พอผมเลิกใส่รองเท้าบูบเขาว่าผมบ้าเลยนะ แล้วในที่ทำงานเวลาประชุมเขาจะตั้งข้อรังเกียจ หาระเบียบเพื่อ
มาสู้กับผม มาถกเถียงกับผม ผมก็เอ...จะไปอธิบายอย่างไร มันก็ยังเป็นที่หัวเราะของเขายู่ คือมันเขียาก
เหตุผลไม่พอ จนกระทั่งมีอยู่วันหนึ่ง ในกลุ่มที่เราไปทำงาน ต้องไปขึ้นเครื่องบินเพราะเราอยู่ฝ่ายบริหารแล้ว
ช่วงนั้นเข้าตรวจละเอียด เพราะมีการจีเครื่องบิน มีวางระเบิด อยู่ตอนเมืองนี้แหละ พอจะขึ้นเครื่อง
เอกซเรย์เขาบอกว่าลุงๆลิมใส่รองเท้าหรือเปล่า ผมบอกว่า ไม่ได้ลิมหрок เท้าจริงๆนะเนีย ไม่ใช่ของปลอม
ไม่ใช่ระเบิด ไม่ได้ลิม

จากเหตุการณ์วันนั้น ทุกคนก็เห็นถามว่า เครื่องบินมีระบบความปลอดภัยที่ดีที่สุดไหม สะอาด
ที่สุดไหม มันที่สุดของโลกแล้วใช้ไหม ผมก็ได้ตรงนั้นมาแก้ พอมาในที่ประชุมเขาพูดเรื่องนี้ขึ้น ผมบอกว่าอย่า
เลย ในสนามบินวันนั้นผมถามว่า ไส้ใส่รองเท้าขึ้นเครื่องบินได้ไหม เจ้าหน้าที่เขาตอบว่าได้คะ จะหาว่าผมไม่
ใส่รองเท้าเป็นคนไม่สะอาดได้อย่างไร ผมบอกว่า พวกคุณใส่รองเท้าเหยียบชี้หมาไม่รู้ตัวแล้วผมเหยียบชี้หมา
ผมรีบล้างนะ ตั้งแต่นั้นมาเขาก็เลยยอมรับว่าเหตุผลในการถอดรองเท้าดีกว่า

เรื่องนี้สำหรับผมถือว่ายากที่สุด หลังจากผมหลุดเรื่องรองเท้า ไม่มีอะไรมาถกกันเลย ทุกวันนี้ก็ไป
ประชุมรัฐสภา ก็เดินเท้าเปล่า ไปประชุมสัมมนาในโรงแรมใหญ่ๆก็เท้าเปล่า สบายดี.

ถอยหลังเข้าครรลอง ด้วยหัวใจ

♥ มีนาคม - เมษายน ๒๕๕๐

บันทึกจาก ...ปวงสาปณะ

ต้นเดือนมีนาคมมีงานสำคัญ “วันเกษตรแห่งชาติ ๒๕๕๐” เฉลิมพระเกียรติ “เศรษฐกิจพอเพียง” ๒-๑๑ มี.ค. ๒๕๕๐ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ชาวอุบลได้ไปร่วมช่วยกันจัดงานนี้เต็มที่ด้วยโครงการงานนี้เป็นงานระดับชาติ ซึ่งเป็นงานใหญ่

จากเอกสารที่คณะจัดงานได้พิมพ์เผยแพร่ ได้บอกถึงหลักการ วัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ขอนำบางส่วนมาถ่ายทอดดังนี้

เนื่องในวาระมหามงคล ๘๐ พรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้จัดงานวันเกษตรแห่งชาติ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณ พระอัจฉริยภาพ และพระราชกรณียกิจด้านการเกษตร
๒. เพื่อเผยแพร่ความรู้และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเกษตรของหน่วยงานภาครัฐและ

เอกชนให้แก่เกษตรกร นักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจทั่วไป

๓. เพื่อสนับสนุน เผยแพร่ และอนุรักษ์ภูมิปัญญาของท้องถิ่น
๔. เพื่อสนับสนุน เผยแพร่ กิจกรรมของกลุ่มเกษตรกร และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
๕. เพื่อบริการวิชาการ การฝึกอบรม และสร้างอาชีพให้กับผู้สนใจ
๖. เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักวิชาการเกษตรด้วยการจัดการประชุม สัมมนาด้านการเกษตร ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
๗. เพื่อเผยแพร่ผลงานการค้นคว้า การวิจัย การบริหารชุมชน และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๘. เพื่อเผยแพร่ให้สังคมเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเกษตรต่อการพัฒนาของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาคนและองค์ความรู้

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เข้าร่วมงาน ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน ประกอบด้วยเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มสหกรณ์ นักเรียน และนักศึกษา ประชาชนทั่วไปที่ให้ความสนใจต่อกิจกรรมทางการเกษตร นักวิชาการทางการเกษตรทั้งภาครัฐและเอกชน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ประชาชน ได้เล็งเห็นถึงพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีต่อการพัฒนาการเกษตร
๒. เกษตรกรผู้สนใจ ได้รับการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการเกษตรของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อนำไปปรับปรุงการผลิตของตน

๓. ประชาชนผู้สนใจ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเกษตรต่อการพัฒนาของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาคนและองค์ความรู้

๔. ประชาชนผู้สนใจ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๕. นักวิชาการเกษตรได้แลกเปลี่ยนความรู้ด้านการเกษตรในการจัดประชุมและสัมมนา

๖. หน่วยงานที่เข้าร่วมได้ประชาสัมพันธ์บทบาท หน้าที่ และผลงานให้เป็นที่รู้จักแก่ประชาชน

กิจกรรมต่างๆในงาน การประกวด ไม้ดอก, ไม้ผล, ปลา, โคและกระบือพื้นเมือง, ผลิตภัณฑ์จากฟางข้าว, ผ้าไหมผ้าฝ้าย ฯลฯ **การแข่งขันการจัดสวนหย่อม, การจัดดอกไม้สด, ประดิษฐ์หุ่นไล่กา** ฯลฯ นอกจากนี้**มีการประชุมวิชาการ สัมมนาและฝึกอบรม** อีกมาก เช่นการประชุมวิชาการนานาชาติ ด้านพืชอาหารสัตว์, การสัมมนาแนวทางพัฒนาโคพื้นเมือง, การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยางพาราให้ได้คุณภาพดี, การผลิตและแปรรูปอย่างง่าย, การถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์และปลาน้ำจืด ฯลฯ

พื้นที่ต่างๆในการจัดงาน แบ่งเป็นโซนๆ เช่น นิทรรศการกลุ่มจังหวัด แปลงสาธิต หน่วยงานกระทรวงเกษตร อุทยานวิชาการมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นิทรรศการภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทรรศการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเกษตร ร้านค้าจำหน่ายสินค้าทั่วไป ร้านค้าจำหน่ายรถยนต์ ร้านสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ นิทรรศการเอกชน พื้นที่ประกวดโคพื้นเมือง ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ

ที่ต้องเกริ่นนำถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ผลที่คาดว่าจะได้ รวมถึงกิจกรรมต่างๆที่มีในงาน เพื่อให้ภาพโดยรวมกว้างๆของงาน ก่อนจะเปรียบเทียบหรือประเมินถึงผลที่เกิดขึ้นได้ถูกต้องตามความจริงของสังคม

เนื่องจากญาติธรรมหลายคนที่ได้ไปงาน เห็นประชาชนเข้ามาดูงานในพื้นที่ “ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง” น้อย เปรียบเทียบกับโซนอื่นๆที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งมีคนคึกคักมากกว่า หลายคนก็เสียดายกันไปต่าง-นานา ให้ทำป้าย ให้จัดคนไปเชิญชวน เพราะคนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าพื้นที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียงนี่ก็มีกิจกรรม เป็นส่วนหนึ่งของงาน หลายคนเข้าใจว่าเป็นที่พักของชาวบ้านและแม่ค้าที่มาออกร้านในงาน นี่ก็เป็นเหตุปัจจัยหนึ่งที่มีความเป็นเช่นนั้นได้

เหตุปัจจัยสำคัญตามความเห็นของข้าพเจ้าน่าจะมาจาก **ภาพภูมิความรู้ของคนในสังคมที่มางาน** คนส่วนใหญ่ต้องการมาดูสิ่งบันเทิง ต้องการมาดูของสวยๆสิ่งแปลกๆ ต้องการจับจ่ายซื้อสินค้าทั่วไปที่นิยม หรือต้องการมาศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพเกษตรกรของตน

อาจกล่าวได้ว่า ๙๐-๙๕ % มาดูงานเพื่อจุดประสงค์แรก คือบันเทิง ดูของสวยๆแปลกๆ และจับจ่ายซื้อสินค้าทั่วไปที่นิยม เหมือนไปงานอื่นๆ ที่เหลือ ๕-๑๐ % มาเพื่อศึกษา หาความรู้ในการพัฒนาวิชาชีพเกษตรกรของตน

อีกปัจจัยหนึ่งก็คือ สภาพสถานที่การจัดงาน พื้นที่ดูงานของชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียงของเรากว้าง แต่ละจุดที่มีกิจกรรมอยู่ห่างกันเป็น ๕๐ เมตรขึ้นไปถึง ๕๐๐ เมตร ระหว่างจุดแสดงกิจกรรมไม่ได้มีที่นั่งหรือร่มเงาอะไรมากนัก จึงบริบูรณ์ไปด้วยแดดร้อนๆ แม้จะอดมลมบูรณไปด้วยแปลงผักพืช แต่จะมีสักกี่คนที่สนใจแวะศึกษาอย่างจริงจัง หรือเมื่ออยากจะสนใจศึกษา แต่จะถามไถ่จากใคร

เมื่อเป็นเช่นนั้น การที่คนมาดูงานในชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียงขนาดที่เป็นอยู่นั้นก็ถูก

ต้องตามเหตุปัจจัยของความจริงในสังคมแล้ว

ความเป็นจริงที่ต้องยอมรับก็คือ คนส่วนใหญ่ในสังคมสนใจการเกษตรน้อยกว่าวัตถุสิ่งของและความบันเทิงเหล่านั้น แม้ในชุมชนชาวอโศกเองก็ยังสนใจและทำการเกษตรอย่างเป็นจริงเป็นจังน้อย จะถึง ๕-๑๐ % หรือเปล่า ทั้งๆที่ได้รับการปลูกฝังกระตุ้นเร้ามานักต่อนักแล้ว

การจัดงานเกษตรแห่งชาติครั้งนี้ ดูมีความพยายามที่จะให้เกิดประโยชน์กับเกษตรกรในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นนิทรรศการต่างๆ การอบรม การสัมมนา การถ่ายทอดความรู้ทางเทคโนโลยี การเกษตร อุทยานวิชาการ ฯลฯ แม้จะมีการประกวด การแข่งขัน ร้านค้าต่างๆ ก็เป็นสีสันเหมือนดอกไม้ไม่มีสีแล้วโล่งแล่ง วัลลือคนมาเที่ยวงานให้ได้ประโยชน์จากสาระการเกษตร ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณจะจัดงานได้ประเมินผลการจัดงานไว้เป็นอย่างไร สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับอย่างไรบ้าง

เท่าที่ข้าพเจ้าได้เดินตามพ่อท่านๆไปดูกิจกรรมต่างๆในงาน ไม่ว่าจะเป็นบริเวณนิทรรศการของหน่วยงานราชการต่างๆ หรืออุทยานวิชาการคณะต่างๆของมหาวิทยาลัยอุบลฯ แทบจะเห็นคนสนใจศึกษาจริงจังน้อย มีบ้างที่แวะดูนิดหน่อยแล้วผ่านไป ส่วนจุดที่ไม่เป็นทางผ่านอย่างอุทยานวิชาการฯ แทบจะหาคนแวะเข้าไปดูน้อย เห็นมีแต่นักศึกษาที่ดูแลจับกลุ่มคุยกัน บางเดินทีก็แทบไม่เห็นใครเลย ข้าพเจ้าเดินผ่าน ๓ ครั้ง ๓ วันก็เห็นเป็นเช่นนั้น (อาจจะคิดคักหนาตาในเวลาที่ข้าพเจ้าไม่ได้ไปเห็นหรือไม่ทราบ) ที่เป็นเช่นนั้นคงเป็นเพราะอุปนิสัยคนไทยส่วนใหญ่ไม่ชวนชวนไขว่ไขว่ใฝ่เรียนกระมัง ข้าพเจ้าเองรวมถึงชาวอโศกส่วนใหญ่ ก็เป็นเช่นนั้น **ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงแก้ไข นี่คือจุดตายของปัญญา และอาจกล่าวได้ว่าเป็นจุดตายของการเกษตรแห่งชาติ**

จุดตายที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความคิดเห็นที่ผิดๆของผู้ใหญ่และนักวิชาการการเกษตร

จากการปาฐกถาของผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง ที่เป็นตัวจักรสำคัญในการอธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จนเป็นที่ยอมรับและรู้จักกันดีในสังคม งานเกษตรแห่งชาตินี้ก็ได้รับเชิญให้มาบรรยาย มีคำพูดประโยคหนึ่งที่สมณะผู้เข้าร่วมฟังสะดุด ผู้ใหญ่ท่านนั้นกล่าวว่า **“ผมไม่เชื่อว่าคนจะลดกิเลสได้”**

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณพูดก่อนและหลังประโยคนั้นเป็นอย่างไร ถ้าเนื้อความสอดคล้องเป็นอย่างเดียวกับประโยคข้างต้นนี้ ก็น่าสงสารชาติบ้านเมืองที่มีผู้ใหญ่ที่ลึกลับถึงเพียงนี้ เพราะธรรมชาติของพระพุทธเจ้าเป็นอกาลิโก ปฏิบัติเมื่อใดก็ให้ผลเมื่อนั้น คนในยุคพระพุทธเจ้าลดกิเลสได้ คนในยุคนี้ก็สามารถลดกิเลสได้เช่นกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ใหญ่ท่านนั้นเป็นผู้สนใจศึกษาปฏิบัติธรรม ก็ไม่น่าจะพูดค้านแย้งกับพระพุทธเจ้าเช่นนี้ จึงเป็นไปได้ว่า**อาจจะพูดด้วยอัตตमानะ พูดด้วยเจตนาต้านแย้งความเห็นของคนบางผู้บางคน หรือด้วยความเข้าใจผิดๆแต่มันผิดไปจากที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนไว้ก็ได้**

มีสมณะชาวอโศกร่วมหนึ่งฟัง แล้วเอามาเล่าให้พ่อท่านๆฟังถึงความเห็นนี้ พ่อท่านๆกล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียงจะประสบผลได้ คนต้องปฏิบัติธรรม ต้องลดกิเลส ต้องฝึกตนเองให้เป็นคนมักน้อยสันโดษ ฝึกเป็นคนไม่สะสมกอบโกย เป็นคนจนที่เสียสละ...

ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าเคยได้ฟังผู้ใหญ่ท่านนี้กล่าวว่า **“เศรษฐกิจพอเพียงนั้นรวยได้”** ซึ่งประเด็นนี้ก็ ไม่สอดคล้องตามที่พ่อท่านๆได้สื่อกับสังคมในหลายๆครั้ง

อีกเหตุการณ์หนึ่ง จากการประชุมอุดมศึกษาเกษตรแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๕๐ ณ ห้องประชุมคณะเภสัช สมณะฟ้าไท และสมณะธาตุดิน เข้าร่วมการประชุมด้วย มีอาจารย์ท่านหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า เกษตรอินทรีย์เป็นเรื่องที่ทำได้ชั่วครั้งชั่วคราว ถ้าจะทำได้ผลต้องมีดินที่ดี และต้องใช้ทุน

จำนวนมาก แล้วชี้มาทางสมณะว่า อย่างที่หลวงพี่ทำก็ไม่มีความเป็นผลสำเร็จหรอก ที่สุดแล้วถ้าจะได้ผล ต้องกลับมาใช้เคมีอยู่ดี

อีกข้อมูลหนึ่งที่ข้าพเจ้าจำไม่ได้แล้วว่าเป็นเหตุการณ์ใด ในสถานการณ์ไหน ผู้ใดบอกเล่า คือ มีนักวิชาการการเกษตรแสดงความเห็นว่า การแก้ปัญหาความยากจนของเกษตรกรไทยก็คือ **ต้องลดจำนวนเกษตรกรลง และเกษตรกรควรใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการทำการเกษตรขนาดใหญ่ เหมือนอย่างเกษตรกรในอเมริกา ซึ่งมีฐานะดี**

ฟังข้อมูลข้างต้นนี้แล้วก็ดูมีเหตุผล ตามความเป็นจริงที่อาจารย์เหล่านั้นเป็น เพียงแต่กรอบความคิดเช่นนี้มาจากพื้นฐานของระบบทุนนิยม ซึ่งเป็นคนละอย่างกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนละฟากฝั่งกับเศรษฐกิจบุญนิยม

เฮ้อ...ชาวโคกยังจะต้องเหนื่อยกันอีกมาก แม้จะมีรูปธรรมที่เห็นได้ จากพื้นที่ที่กว้าง เต็มไปด้วยหญ้าแห้งๆ และต้นเอ็นอ้า ซึ่งชาวอีสานรู้จักกันว่า ที่ใดที่มีต้นเอ็นอ้าอยู่ แสดงว่าพื้นดินตรงนั้นแย่มากๆ อย่านำไปเพาะปลูกอะไรเป็นเด็ดขาด สภาพดินเป็นดินทรายแบบฝุ่นแป้งผิง ไม่เก็บน้ำ เพียงแค่ ๔ เดือน มาถึงวันนี้ ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เต็มไปด้วยแปลงผักสดเขียว บร็อกโคลี่อวบใหญ่ กะหล่ำปลีหัวใหญ่นาขนาดบาตร หน้า ๓-๕ กิโลกรัม ข้าวโพด นาข้าว ถั่วฝักยาว น้ำเต้า ฟักทอง แตงโม สลัดคอส บริสุทธิ ดอกไม้จีน สลัดโอ๊คเขียว มะเขือเทศราชินีที่ลูกดกมาก มะเขือม่วงญี่ปุ่นลูกใหญ่เบิ้ม บวบลูกยาวเกือบ ๒ เมตร บวบลูกยาวขนาดนี้ไม่เคยเห็น ฯลฯ ในพื้นที่ ๙๐ ไร่ ผลผลิตขนาดนี้ยังไม่ยอมรับเลย คงต้องเหนื่อยกันอีกเยอะ นี่อาจเป็นจุดจบของนักวิชาการ ที่มีอัตตามานะ ดูถูกภูมิปัญญาชาวบ้านที่ด้อยวิชาการกว่าตน

สำหรับชาวโคกแล้วนี่เป็นเพียงการเริ่มต้นของการสร้างบารมี

แม้จะไม่สามารถเปลี่ยนความคิดความเชื่อของผู้ใหญ่และนักวิชาการเหล่านี้ได้ก็ตาม แต่ผู้ที่

งานนี้เป็นความสำเร็จของพวกเขา ภายในเวลา ๔ เดือน พวกเขาสามารถทำที่ดินซึ่งรกร้าง เต็มไปด้วยหญ้าแห้งๆ กลายเป็นที่ดินที่สดเขียว ผักพืชกะหล่ำหัวใหญ่ บร็อกโคลี่ ถั่วฝักยาว แตงโม บวบ ฯลฯ ชนิดที่นักวิชาการการเกษตร เขาเห็นแล้วเขาต้องทึ่งในผลผลิตของเรา

บันทึกจาก ...บ้านจาก

พอจะมีดวงตาเห็นได้ยังพอจะมีอยู่ อย่าเพิ่งท้อ เราจะอดทนพากเพียร มุ่งมั่น เดินหน้าทำต่อไป เพราะนี่คือการสร้างบารมี

“พากเพียรทำไป...จนคนตาบอดเห็นได้” เป็นโคลกธรรมที่พ่อท่านฯได้ให้ไว้มานานมาแล้ว ทุกวันนี้ก็ยังใช้ได้ดี

ถ้าถึงวันที่คนตาบอดมองเห็นได้จริงๆ ไม่รู้ผู้ใหญ่และนักวิชาการเหล่านี้ ที่ดวงตาไม่ได้มีตบอด จะเปิดใจมองเห็นบ้างไหมหน้อ เฮ้อ...อย่าไปรอ อย่าไปหวังเลย ทำลูกเดียวก็แล้วกัน เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้น

พ่อท่านฯเห็นว่า งานนี้เป็นความสำเร็จของพวกเขา ภายในเวลา ๔ เดือน พวกเขาสามารถทำที่ดินซึ่งรกร้าง เต็มไปด้วยหญ้าแห้งๆ กลายเป็นที่ดินที่สดเขียว ผักพืชกะหล่ำหัวใหญ่ บร็อกโคลี่ ถั่วฝักยาว แตงโม บวบ ฯลฯ ชนิดที่นักวิชาการการเกษตร เขาเห็นแล้วเขาต้องทึ่งในผลผลิตของเรา

เราได้มารวมตัวกันทำกันอย่างทุ่มเท จริงจัง เสียสละ เราไม่ได้มาเอาเปรียบมหาวิทยาลัย หรือสังคม บรรดาอาจารย์ที่เข้าใจได้มี คนที่ไม่เข้าใจมาก่อนเริ่มเข้าใจขึ้น หรือแม้จะมีอาจารย์ที่ยังไม่เข้าใจอยู่ มันก็เป็นธรรมดา

อาตมาไม่ได้เอาปริมาณคนเป็นตัวตั้ง แม้แต่อัตราเงินที่ได้รับหรือจ่ายออกก็ไม่ใช้สิ่งวัดความสำเร็จหรือไม่ อาตมาดูที่การพัฒนาคนเป็นสำคัญ

อาตมาไม่ได้มองคนนอกมากกว่าคนในเรา คนในเราได้รับการพัฒนาใหม่ ได้รับการก้าวหน้าใหม่ พวกเราไปงานนี้ไม่น้อยเลย ๓๐๐-๔๐๐ คน

ดูเนืองงานแล้วจะเห็นชาวโศกเยอะเลย อาตมาว่าเราได้ช่วยงานเขา ทำให้งานเขาไม่กร่อย แต่แน่นอนคนที่เข้ามาดูงานเราน้อยกว่าแน่ เพราะรสนิยมของคนที่จะมาดูงานเราเป็นอีกแบบหนึ่งกับงาน

สรุปได้ว่าครั้งนี้เราเชื่อมต่อเข้าไปทางการศึกษา แม้จะเข้ามาทางสายการศึกษาโดยตรง จะเห็นได้ว่าเขาให้สิทธิกับเราหลายอย่าง

ถ้าพวกเราสามารถได้สัมพันธ์กับพวกมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ไปพิสูจน์สร้างชุมชนอยู่ในมหาวิทยาลัยเลย ซึ่งชุมชนนี้จะมีเครื่องมือวิทยาศาสตร์น้อย เป็นสถานีดัวอย่างที่มีคนจริง ให้คนได้มาเรียนรู้ เป็นแหล่งของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งวัฒนธรรม ทั้งการอาชีพ ทั้งการศึกษา

มีผู้เล่าให้ฟังว่า นักศึกษาคณะเกษตรฯ ปี ๔ เขาได้มาคุยกับพวกเรา เขาบอกว่าเขาเรียนมา ๔ ปีจะจบอยู่แล้ว แต่เขายังไม่รู้วิธีที่จะกำจัดเพลี้ยได้อย่างไร เขามาเห็นพวกเราทำงาน เขาต้องยอมให้กับสิ่งจริงที่พวกเราทำได้

ชาวบ้านทั่วไปเขายังไม่ประสีประสา แต่ถ้าใครที่ทำกิจกรรมเหมือนกัน มาเห็นผลงานแล้ว เขาต้องยอมรับ ส่วนนักวิชาการ อาจารย์ นักศึกษาต่างๆ เขาจะเห็นด้วยกับพวกเรามากขึ้น ยิ่งพวกเราได้แสดงให้เขาได้ว่าเราไม่ได้ต้องการอะไรจากเขา เราไม่ได้มาเอาเปรียบเขา สิ่งเหล่านี้เขายอมรับรู้ได้

งานนี้พวกเราได้มาฝึกตนเอง อยู่กับความลำบาก เป็นผู้รับใช้ ทำงานเชื่อมประสานกับเขาได้ แล้วไม่ยึดติดกับที่ดินผืนนี้ พร้อมทั้งจะไปได้ทุกเมื่อหากเจ้าของพื้นที่ประสงค์จะให้เราออกไป โดยไม่ได้ติดยึดในสิ่งที่ได้ก่อสร้างไว้ นั่นว่าเป็นเราเป็นของเราหรือ

ช่วงระหว่างงานวันเกษตรแห่งชาติ พ่อท่านฯ เทศน์ทำวัตรเช้าทุกวัน เนื้อหาตั้งชื่อหัวข้อไว้ว่า “คุณนั้นแหละคน ไม่ใช่คุณไม่ใช่คน” โดยนำเอาสภาวะของคำว่า “คุณ” ๘ สภาพมาอธิบาย ได้แก่ คุณลักษณะ คุณวุฒิ คุณภาพ คุณค่า คุณประโยชน์ คุณธรรม คุณวิเศษ คุณสมบัติ

ในวันสุดท้ายของงานวันเกษตรแห่งชาติ ได้มีพิธีกรรม “รับกลด” ให้กับนักเรียนสัมมาสิกขาที่จบ ม.๖ ในปีนี้ มีทั้งหมด ๔๓ คน เป็นปกติของพิธีกรรมอย่างนี้พ่อท่านฯจะให้โอวาท เพื่อย้ำทวนถึงสิ่งที่ผ่านมา และทิศทางของชีวิตที่จะดำเนินต่อไป เป็นการย้ำเตือนสติอีกครั้งก่อนที่นักเรียนหลาย

คนจะออกไปโลดแล่นกับสังคมภายนอก จากบางส่วนของโอวาทนั้นดังนี้

พิธีรับกอด เป็นประเพณีเฉพาะของชาวอโศก นักเรียนที่จบ ม. ๖ ได้ผ่านการศึกษามาถึงหกปีเป็นอย่างน้อย ใครจะมาเข้าโรงเรียนลัทธิมาลิกขานี่ แม้จะผ่านชั้น ม.๑ มาแล้ว ชั้น ม.๒ หรือจะเรียนชั้นที่สูงกว่านี้มาก่อนก็ชั้นนี้ก็ตาม เมื่อมาเข้าโรงเรียนนี้จะต้องมาเข้าม.๑ ใหม่ทั้งนั้น นี่เป็นหลักเกณฑ์ของโรงเรียนเรา เพราะว่าการเรียนของเราไม่ได้เหมือนโรงเรียนข้างนอก **การเรียนของเรานั้น หมายเอาชีวิตจิตใจเป็นหลัก ไม่ได้เรียนหมายเอาความรู้เป็นหลัก** ฟังความนี้ไว้ให้ชัดเจน

เราจึงมีการฝึกฝน อบรม หนักกว่าข้างนอกเขากว่าสามเท่า คือจะต้องอบรมทั้งศีลธรรม ทั้งการฝึกฝนงานการ ทำงานเป็น แล้วก็เรียนรู้ตามหลักสูตรของกระทรวงฯเขาให้ได้ด้วย ซึ่งเราได้ทำมาถึงจนบัดนี้สิบกว่าปีแล้วที่ตั้งโรงเรียนลัทธิมาลิกขามา เราก็ได้ผลิตเยาวชนออกไปหลายร้อยแล้ว ทั้งหมดตอนนี้ลัทธิมาลิกขามี ๑๑ โรงเรียน

หลายคนยังเข้าใจไม่ได้ว่าเราเรียนไปจากโรงเรียนของลัทธิมาลิกขานี้แล้วจะไปอยู่กับชาวโลกข้างนอกได้หรือไม่ ฟังภาษาให้ดีๆนะ **เราไม่ได้เรียนเพื่อที่จะไปเป็นชาวโลกข้างนอกเขา แต่ให้เป็นคนที่ได้รับความรู้ตามที่พระพุทธรเจ้าท่านตรัสรู้ ได้มากได้น้อยเท่าไรก็ได้แล้วแต่ เเล่เรียนไปเพื่อให้เกิด "อาริยะ" เป็นเป้าหมายหลัก** อาริยะนี้แปลว่าประเสริฐ แปลว่าคนดี แปลว่าคนเจริญที่แท้จริง ไม่ใช่เจริญอย่างมงาย หรือเจริญอย่างมิจฉาทิฎฐิ

เจริญอย่างมิจฉาทิฎฐิก็คือ เรียนมีความรู้เพื่อจบแล้วเข้าไปแข่งแย่งเอาลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข คนที่คิดว่าชีวิตจะต้องรวยล้น รวยยศ รวยสรรเสริญ รวยงาม รวยความเป็นอัตตา ได้ เสพรูป รส กลิ่น เสียง อะไรต่าง ๆ นานา ได้เสพอัตตา ได้เป็นใหญ่เป็นโต มีอำนาจบาตรใหญ่อะไรต่าง ๆ นานา ไปเป็นเจ้าของคนขายคน ไปเป็นผู้ร่ำรวย นั้นไม่ใช่คนเจริญในเนื้อหาของพระพุทธรเจ้าที่ตรัสรู้

เพราะคนเหล่านั้นคือคนทำลายสังคม และทำลาย“คุณค่า”ของตนเอง ตามสังขธรรม เพราะไปมัวเมาหลงแต่ในความเป็น“มูลค่า”ของโลกีย์ ซึ่งผู้เจริญจริงตามสังขธรรมก็ไม่ใช้ว่าจะร้ายไม่ได้ หรือมียศมีศักดิ์ไม่ได้ มีได้ตามความจริงของผู้มีบารมีจริง โดยท่านจะไม่แย่ง ไม่เอาเปรียบ จะเสียสละยิ่งๆ ด้วยซ้ำว่าท่านก็อาจจะมีลาภ มียศ มีสรรเสริญ ที่เป็นสังขธรรมแท้ สูงส่งก็ได้

ขออย่าว่า คนที่ไปแย่งลาภ ยศ สรรเสริญ โลกีย์สุขกันในโลกนั้น คือคนทำลายสังคม แต่คนเขาไม่ฟัง เขาไม่เข้าใจ เพราะเขาเหมือนนกไม่เห็นฟ้า ปลาไม่เห็นน้ำ เขาไม่รู้ตัว เขาไม่รู้เรื่องหรอก เพราะโลกเป็นอย่างนั้น เขาก็พากันจมอยู่เหมือนปลาที่จมอยู่กับน้ำ ก็ไม่เห็นน้ำ เหมือนนกที่บินอยู่บนฟ้าก็ไม่รู้จักฟ้า เพราะเขาไม่รู้ว่าเขางมง่าย เขาหลงวนอยู่ในสิ่งเหล่านั้น แล้วก็เป็นที่ทุกข์เป็นสุขเท่านั้นเอง สุขหลอกๆ สุขลวงๆ แล้วก็สู้กันไป สร้างวิบากกรรมกันไป เป็นหนี้เวรหนี้กรรม เป็นเรื่องติดยึด เป็นเรื่องทรมานทรมาน ชดใช้หนี้กรรมกันไปไม่รู้จบ

สรุปแล้วพระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ว่า ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา แต่นกไม่เห็นฟ้า ปลาไม่เห็นน้ำ ฉันทใด ผู้หลงจมอยู่กับฟ้า กับน้ำก็ฉันทนั้น คงยังวนเวียนติดอยู่ สุขๆทุกข์ๆอยู่กับวังวนนี้ไปนานเท่านั้น

คนที่จะรู้จักทุกข์อาริยสังขันธ์ คือคนมีดวงตา มีปัญญาเป็นพุทธะ เป็นผู้รู้ ผู้ตื่นจากโลกแห่งความฝันนี้ รู้ความจริงอันนี้ แล้วเป็นผู้ตื่นจากความฝันนี้ ตื่น คือ ไม่ได้หลงนอนหลับไหล ไม่หลงวนวายเหมือนในความฝัน คนโลกๆนี้เหมือนคนที่นอนหลับไหลอยู่ในความฝันแล้วนึกว่าความจริงเป็นความจริง สุขทุกข์อยู่ในโลกแห่งความฝันนั้นแหละ แต่ความจริงพระพุทธเจ้าท่านค้นพบตรัสรู้แล้วว่า สุขทุกข์อย่างที่คุณไปจมอยู่นั้นแหละ มันไม่มีความจริง

พุทธะ แปลว่าผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานร่าเริง ไม่มีเศร้าอีก เพราะว่าหลุดพ้นออกมาจากความงมง่าย หลุดพ้นออกมาจากความหลับไหลอยู่ในความฝันซึ่งเหมือนพยับแดด เหมือนฟองคลื่น มันไม่ใช่ของจริง ความสุขโลกๆ โลกีย์เป็นความสุขหลอกๆ ลวงๆ ซึ่งพวกเรามาพิสูจน์แล้วจึงรู้ จึงเห็นความจริง จึงเข้าใจความจริง ได้รับความจริงนั้น คนที่ได้รับความจริงนั้นคือคนบรรลุ หลุดพ้นออกมาจากโลกีย์ หลุดออกมาจากความสุขความทุกข์แบบที่โลกงมง่ายกันจริงๆ เพราะฉะนั้นนักเรียนที่มาเรียนในสัมมาสิกขาออกไป อย่างน้อยก็ต้องได้รับรู้ไปพอสมควร

โลกที่ต่ำ เบื้องตื้นที่สุด ที่คนหลงวนว่าสุขว่าทุกข์กันอยู่คือ งมง่ายอยู่กับโลกอบายมุข นั้นเป็นขั้นตื้น ซึ่งมีความเลื่อมต่ำที่สุด เราก็บอกก็สอน ในแวดวงชุมชนของพวกเขาชาวอโศก พวกเราทั้งหมดทุกแห่ง ทั้งหมู่บ้าน ทั้งบ้าน ทั้งวัด ทั้งโรงเรียนไม่มีอบายมุข นี่เป็นของชัดเจน โลกเขาหลงสนุกสนาน ติดยึดกันด้วยอวิชชา ฟุ้งเฟ้อ มอมเมากัน ครองบำทางความคิดกัน โฆษณาหลอกกันพยายามจะให้หลงให้ติดให้ยึด แล้วก็ปรุงแต่งกันมาหลอกกันทั่วเมือง ทั่วโลก

โรงเรียนข้างนอกนี้ถูกครอบงำตกเป็นเหยื่อกัน อย่างหนักหนาสาหัส แต่พวกเราที่ก็อยู่ในวงสายปัญญา รอดพ้น ก็มีแหกคอกบ้าง ก็ลงโทษกัน อย่างที่รู้อย่างที่ ได้รับ หลายคนทนไม่ได้ก็ลาออกหรือให้ออก ถ้าขึ้นจะไม่มน้อยอยู่กับไอ้โลกีย์อย่างนั้น เราไม่ให้อยู่ ประพฤติปฏิบัติผิดหลักผิดเกณฑ์ก็ไม่ให้อยู่ ซึ่งพวกเราผ่านมาถึงหกปีนี้ รู้ดี การศึกษาของโรงเรียนสัมมาสิกขาทั้งหลาย จึงไม่ได้ศึกษาอย่างทางโลกเขาเท่านั้น แต่ของเราสอนให้เป็นคนที่มีชีวิตที่ดี ไม่ใช่เน้นความรู้ แต่ความรู้ตามหลักสูตรเขาเราไม่ได้ให้ดีกว่าเกณฑ์เขา ซึ่งเด็กของเราถึงเรียนรู้ออกไปแล้ว ก็ไปเรียนต่อกับเขาได้ จบปริญญาตรีปริญญาโท แม้ปริญญาเอกก็เออะตอนนั้นก็กำลังทำกันอยู่

แต่พ่อแม่ของลูกบางคน ยังหลงไหลอยู่ในค่านิยมของโลกๆ ยังไม่ค่อยเข้าใจค่านิยมที่

ขอยืนยันว่าพวกเราไม่ใช่พวกที่ปฏิบัติอย่างสามัญโลกาทั่วไป เป็นเรื่องของอาริยะ เป็นเรื่องของชนอีกชนิดหนึ่ง พุดไปแล้วเหมือนยกตนข่มคนอื่นเขา แต่ขอยืนยันว่านี่เป็นสัจจะความจริง

ชาวโคกพาทำ เพราะงั้นก็ยังไม่เชื่อมั่น ยังไม่เห็นดียังไม่เห็นจริง ผู้ที่เข้าใจมีปัญญาพอจึงเชื่อมั่นแล้วก็ส่งลูกมาเรียนที่นี่ หลายคนส่งลูกมาเรียนแล้วลูกตัวเองเรียนไม่ได้ต้องออกไป ก็ร้องห่มร้องไห้กัน เสียอกเสียใจเพราะลูกเรียนไม่ได้ต้องให้ออกไปหรืออยากออกไปเอง พ่อแม่รู้เข้าใจดี แต่ลูกไม่เข้าใจ ก็เป็นเรื่องธรรมดาเพราะว่าไม่ใช่เรื่องธรรมดาสามัญ **ขอยืนยันว่าพวกเราไม่ใช่พวกที่ปฏิบัติอย่างสามัญโลกาทั่วไป เป็นเรื่องของอาริยะ เป็นเรื่องของชนอีกชนิดหนึ่ง พุดไปแล้วเหมือนยกตนข่มคนอื่นเขา แต่ขอยืนยันว่านี่เป็นสัจจะความจริง**

ชาวพุทธในไทยส่วนใหญ่ ยังมีจิตวิญญู ยังเป็นนกไม่เห็นฟ้า เป็นปลาไม่เห็นน้ำอยู่อย่างเดิม ที่โลกมีกันเป็นกัน ยังเป็นอยู่อย่างนั้น คืออยู่อย่างหลงแย้ง เป็นพุทธขนาดไหนก็มุ่นแย้งลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข จนกระทั่งถึงทุจริตก็ทำ เพื่อแย้งให้ได้ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ทุจริตทำชั่วทำบาปก็ทำกัน โครมๆ อยู่ทั่วชาวพุทธในไทย นำสงสารนำสังเวช ไม่ตื่นไม่รู้ตัว ไม่กลัวบาปไม่กลัวกรรม ไม่กลัวสิ่งที่ตัวเองทำ เขาจึงกล้าทำชั่ว เพราะเขาไม่“เชื่อกรรม”(กัมมสัทธา) ไม่“เชื่อวิบาก”(วิปากสัทธา) ว่าเป็นเรื่องจริงยิ่งกว่าลาภยศสรรเสริญสุข ไม่เชื่อใน“ความเป็นกรรมว่าเป็นของของตน”(กัมมัสสกตาสัทธา) ที่มันเป็น“ทรัพย์”ติดตัวติดตนไปอีกนับชาติไม่ถ้วน ยิ่งกว่าลาภยศสรรเสริญสุขอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นโลกธรรม จึงเป็นนกไม่เห็นฟ้า-ปลาไม่เห็นน้ำ ก็หลงน้ำ-หลงฟ้า ติดวงกันอยู่นั่นเอง เพราะไม่เชื่อ“ความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า”(ตถาคตโพธิสัทธา)

คนที่จมอยู่ในลัทธิทุนนิยมซึ่งมีวิธีคิดในการเอาเปรียบได้เปรียบ โดยเรียกส่วนที่ได้เปรียบว่ากำไร เป็นความหลงแย้ง ที่ติดมกกันอยู่เหมือนนกไม่เห็นฟ้า-ปลาไม่เห็นน้ำจริงๆ คนที่ได้เปรียบแล้วดีใจนั้นคือคนโง่ ที่เรียกว่า“อวิชชา” ได้เปรียบมามากๆ แล้วก็หลงกันใหญ่ จึงเป็นการโง่ซ้อนโง่ โง่หลายเตียง...นี่สำนวนโลกๆเขา การได้เปรียบมา มันไม่ใช่ความดี นี่มันก็โง่แล้ว ยังไม่พอ ดีใจเสียอีก ใจดีใจนั้นก็โง่ เพราะไปดีใจเอากับความไม่ดีที่เราทำ ซ้อนเข้าไปแล้ว แถมหลงความได้เปรียบกันอีก แทนที่จะต้องเสียบๆเพราะเราทำไม่ดี ก็เลยโง่ซ้อนไปอีกเป็นสามเตียงเลย

ขอสรุปว่า นักเรียนที่ได้ผ่านการศึกษาคบ ม.๖ วันนี้ก็จะได้รับกลด ได้รับเครื่องหมายซึ่งเราทำให้เป็นประเพณี เป็นจารีต เป็นรูปแบบ

ทำไมให้กลด กลดหมายถึงที่อยู่ หมายถึงปัจจัยสิ่งหนึ่ง เหมือนกับทางโลกๆเขา พ่อแม่เลี้ยงลูกมาโต สร้างบ้านสร้างเรือนให้ลูก พ่อแม่ที่ดีสร้างบ้านสร้างเรือน มีสมบัติให้ลูกรับช่วงไป ฉันทเดียวกัน พวกเรามาเป็นนักเรียน เรียนจบก็ได้บ้านได้เรือนไปแต่เป็นเรือนเสาเดียว กลดนี้เรือนเสาเดียวคล้ายๆศาลพระภูมิ เคลื่อนที่ได้ แล้วเป็นสมบัติที่ลึกลับ ลึกลับง่าย บำรุงง่าย มักน้อย สันโดษ คล่องตัวไม่ติด ไม่ยึด ไม่หลงไหลได้ปลื้มกับไอ้ที่ใหญ่โตอะไรมากมาย อูจจาสนะมหาสยนา สิ่งใหญ่ สิ่งโตสิ่งหูลูสิ่งหรา ไม่ได้หลงไหลอย่างนั้น มีความรู้ว่านี่ก็เพียงพอที่ชีวิตจะอยู่รอดอยู่ได้อย่างเป็นสุข แม้มีกลดหนึ่งหลังเป็นบ้านเป็นเรือนก็เป็นสุข เช่นเดียวกับสมณะทั้งหลาย นักบวช สมณะ ลีขมาตุ มีกลดหลังหนึ่งเป็นบ้านในตัว สะพายไปได้เหมือนปีกนก บินไปได้ทั่วทุกสารทิศ เบา ว่อง ง่าย สะดวก

บันทึกจาก... บัณฑิต:

โล่ง นี่เป็นลัทธิธรรมที่ลึกซึ้ง เป็นปรัชญาที่ลึกซึ้งที่ซ่อนให้เราได้รับรู้ได้เข้าใจ

เป็นองค์ประกอบของ ยัญกรรม ที่เป็นพิธีกรรมอันหนึ่ง คือ พิธีรับกลดของผู้จบ ม.๖ โรงเรียนลัทธิมาสิกขา ที่ใช้ศิลปะปรุงแต่งขึ้นมาให้เป็นรูปเรื่องให้เป็นรูปพิธีการ ทำไม่ต้องรับกลด หลาย คนไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่องก็อธิบายให้ฟังบ้าง อย่างที่อธิบายให้ฟังนี้เป็นครั้งเป็นคราว

พิธีรับกลด แม้ไม่ยิ่งใหญ่ แต่ก็ยังเป็นพิธีการ ขอยืนยันว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างรูปแบบ ขึ้นมาเป็นพิธีกรรม เป็นยัญกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรในมนุษย์ การสร้างสรรทางจิตวิญญาณ เป็น รูปแบบที่เอาตมาใช้ศิลปะในการจัดองค์ประกอบศิลปะขึ้นมา จัดคอมโพลีชั่นขึ้นมา เพื่อให้เกิดคุณค่า ประโยชน์อย่างที่กำลังกล่าวนี้

เอาตมาก็ขอชื่นชมยินดีกับนักเรียนที่เรียนจบ สามารถต่อสู้การศึกษาที่... ขอยืนยันอีกครั้งว่า หนัก หนักกว่าข้างนอกเขาเกินสามเท่า แล้วสามเท่านี้ไม่ใช่เท่าธรรมดาณะ สามเท่าเนี่ยเรียนทางศีลธรรม คือ “ศีลเด่น” เนี่ยถึงสี่สิบเปอร์เซ็นต์ ทางด้าน“เป็นงาน”ถึงสามสิบห้าเปอร์เซ็นต์ “ชาญวิชา”ตามหลักสูตร ของเขาเพียงยี่สิบห้าเปอร์เซ็นต์ มันหนักกว่าสามัญเขาเยอะ... แต่ไม่ได้หมายความว่าเราเรียนความรู้ วิชาการตามหลักเกณฑ์เขาแค่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์นะ เราที่เรียนด้านวิชาการเต็มที่ ตาม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เท่าที่กระทรวงเขากำหนด ส่วน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ที่ว่านี่คือ ลัดส่วนที่อยู่ใน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของ“ศีลเด่น” และ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ของ“เป็นงาน” สำหรับ“ชาญวิชา”จึงอยู่ในลัดส่วน ๒๕ เปอร์เซ็นต์

งานคราวนี้พวกเรามาปรับกลดที่นี้(ในระหว่างจัดงาน“เกษตรแห่งชาติ”ที่ ม.อุบลฯ) เพราะว่า พวกเราเอง เราส่วนใหญ่ แม้แต่สมณะ แม้แต่เอาตมาก็ต้องมาช่วยงานที่นี้ เป็นงานที่มันพัฒนาขึ้นมา กับสังคมเขา เราต้องมาร่วมจัดงานที่นี้ถึงสิบวัน คือเอาตมาถือว่าเป็นงานบุกเบิก เป็นงานที่เรากำลัง เคลื่อนตัวเข้าไปผสมผสานกับสังคม เชื่อมทั้งทางด้านสังคม เชื่อมทั้งทางการศึกษา เชื่อมทั้งทาง ด้านเศรษฐกิจศาสตร์ เชื่อมทั้งทางด้านรัฐศาสตร์ด้วย แต่รัฐศาสตร์ยังไม่มีรูปรอยอะไรมากมาย แต่ทาง ด้านเศรษฐกิจศาสตร์นั้นก็พุดขึ้นไป เรามักน้อยสันโดษที่จะฟังตัวเองรอด ที่จะมีศีลธรรมมีคุณธรรม นี้ เป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่ควรจะเป็นกัน

พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ

ในช่วงงานเกษตรแห่งชาตินั้น อาจารย์สุวิตา แสงสีหนาท ... ได้มาสนทนาถึงปัญหาของสังคม ที่กำลังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในสังคมปัจจุบัน กรณีมีกลุ่มชาวพุทธเคลื่อนไหวให้สภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ เข้าไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ขณะทีหลายฝ่าย แสดงความเห็นกันไปต่าง ๆ นานา แต่ไม่ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันก็คือ **ต่าง ล้วนมีความมุ่งหมายดีต่อประเทศชาติบ้านเมือง ตามความคิด ความเชื่อ บนฐานข้อมูลที่แต่ละท่านมี** ซึ่งก็รวมถึงความคิด ความเห็นของพ่อท่านฯ จากการตอบข้อซักถามของ ดร.สุวิตา ซึ่งก็มีประเด็นการ จัดงานเกษตรแห่งชาติดังต่อไปนี้ด้วย

ดร.สุวิตา: เกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญ ข้อความเกี่ยวกับพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้ก็จะเป็นอย่างพุทธมามกะ แล้วก็ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภกนี้ อยาก จะเรียนถามพ่อท่านฯว่า ในการระบุ “จะให้พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” นี้ พ่อท่านฯมี

ความคิดเห็นอย่างไรบ้างคะ

พ่อท่านฯ : จะระบุก็ดีอย่างหนึ่ง ไม่ระบุก็ดีอีกอย่างหนึ่ง ได้ทั้งสองอย่าง สำหรับ
อาตมาอย่างไรก็ได้ ในอดีตเราเคยไม่ระบุแล้วก็ใช้กันมาได้ดี ไม่เกิดผลกระทบเสียหายอะไร ถ้าร่าง
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ี่จะระบุเท่าที่เคยมีมาแล้วในรัฐธรรมนูญฉบับก่อนๆ ก็ควรพอเพียงแล้ว แต่นี้ได้ข่าวว่า
จะตัดคำว่า พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะออกไปด้วย อย่างนี้อาตมาไม่เห็นด้วยถึงขนาดนั้น

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ ก็ได้อยู่แล้ว ก็ควรจะระบุ แต่ถ้าระบุเพิ่มไปว่าพุทธ
เป็นศาสนาประจำชาติ มันก็เหมือนเป็นการตีกรอบ คนไทยที่นับถือศาสนาอื่น ทำให้เขารู้สึกได้ เหมือน
กับว่าไม่ยอมรับเขา เหมือนตีกันเขาอยู่บ้าง มันก็เป็นความรู้สึกธรรมดาเกิดขึ้นแน่ ถ้าจะระบุอย่างนั้น
มันก็ต้องเกิดคลื่นกระทบขึ้นบ้างแน่ เมื่อปู่ ย่า ตา ทวดเขาก็เป็นคนไทย แต่ว่านับถือศาสนาอื่นมา
ต่อทอดจนมาถึงทุกวันนี้ โดยเฉพาะอิสลามที่จะมีผลสูง เพราะอิสลามนี้เขายึด เป็นศาสนาที่เขายังมี
สภาพความเป็น พุศุในหลักของศาสนาพุทธก็คือ เป็นตัวกูของกูอยู่มาก เพราะฉะนั้นเขาก็จะรู้สึก
คล้ายกับถูกแยกหรือถูกแบ่ง หรือถ้าแรงๆหน่อย มันก็เหมือนถูกขจัดอะไรอย่างนี้ อาตมาว่ามันก็คงไม่
เป็นผลดีนักสำหรับการเกิดปฏิกิริยาอย่างนี้ขึ้นมาในสังคม

ในเมื่อเมืองไทยมันก็เป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นก็วิจัยวิจารณ์กันไปสิ สุดท้ายจะถึงขั้น
ประชามติอะไร ลงความเห็นอะไรกันก็ตามใจ ออกมารูปไหนก็อันนั้นแหละ อาตมาก็ว่าอันนั้น ถ้าจะ
ให้อาตมาระบุลงไปตายตัว อาตมาก็คงไม่ระบุ

ดร.สุวิดา : อย่างศาสนาอิสลามนี่ก็มีหลายประเทศระบุเป็นศาสนาประจำชาติ

พ่อท่านฯ : ประเทศเหล่านั้นแทบไม่มีศาสนาอื่นปนอยู่เลยนะ ที่มีปนอยู่ก็คือเข้าไปที่หลัง
ของเรา มันเป็นเรื่องที่เรื้อรังมานาน ตั้งแต่โบราณกาลมาแล้ว เราไม่ได้ระบุแบบนี้ตั้งแต่ต้น ทั้งๆที่ก็เป็น
พุทธมาแต่ต้นเหมือนกัน ยาวนานมาถึงทุกวันนี้ แล้วจะมารระบุที่หลังนี่ก็ มันยังงี่เง่า มันเกิดมีอยู่แล้ว
ศาสนาอื่นเขาก็มีอยู่แล้ว โดยเฉพาะคริสต์ก็ดี อิสลามก็ดี ทุกวันนี้เนี่ย เขามีมวลงมากขึ้น แต่ถึงอย่างไรอัตรา
การเพิ่มประชากรของไทยพุทธนี่มันมากกว่าการเพิ่มมวลงของอิสลาม ของคริสต์ที่อยู่ในเมืองไทยตั้งเยอะ

ดร.สุวิดา : ถ้าอย่างนั้นที่เขาขกประเด็นมาบอกว่า จะให้พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาตินี้
ก็เพราะว่าป้องกันศาสนาอื่น ก็ไม่จำเป็น ใช่มั้ยคะ

พ่อท่านฯ : โดยเนื้อแท้แล้ว มันไม่ต้องป้องกันหรอก ไม่มีความจำเป็นอะไรจะป้องกัน
ยิ่งในศาสนาพุทธมีกฎหมายเฉพาะของศาสนาพุทธเสริมซ้อนเข้าไปอีก

**ก็ต้องทำแบบชาวอโศกทำนี่แหละ คือเอาจริงเอาจังกับศาสนา
เราจะทำอะไร นโยบายรัฐ หรือแม้แต่ธรรมนูญก็ต้องเข้มแข็งขึ้นมา
เพื่อที่จะให้ประชาชนนี้เอาจริงกับศีลกับธรรม มีศีลธรรมให้ได้จริง ก็เอาจริง
เอาจังให้ศีลเกิดมรรคเกิดผลจริงให้ได้ อาตมาทำแล้ว จึงเห็นความจริงได้**

ดร.สุวิตา : พ.ร.บ.สงฆ์

พ่อท่านฯ : ใช่ พ.ร.บ.สงฆ์ซึ่งใครละเมิดอะไรไม่ได้ อีกต่างกานานาสารพัดอีกเยอะเยอะ มันก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรมากมาย

ดร.สุวิตา : แต่ถ้าไม่มี พ.ร.บ.สงฆ์ เลิกไปเลย มีแต่พระธรรมวินัยอย่างเดียวจะเป็นอย่างไรคะ

พ่อท่านฯ : มาถามอาตมา อาตมาก็ไม่ขัดข้องเลยสิ จริงๆแล้วควรจะเป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว แค่ว่าพระธรรมวินัยอย่างเดียวสังคัมสงฆ์ก็เป็นเรียบร้อยได้ ขอให้ปฏิบัติกันให้จริงก็จะยังศรัทธาได้มากพอ อยู่แล้ว แต่เขาไม่ปฏิบัติกันนี่สิ ถึงได้เป็นปัญหา สำหรับอาตมาถ้าจะให้ยกเลิก พ.ร.บ.สงฆ์ก็ได้ หรือให้มีอยู่อย่างนี้ได้ เพราะว่าอาตมาไม่มีความกังวลอะไรในเรื่องนี้ อาตมามั่นใจว่าอาตมาผ่านเหตุการณ์อะไรต่างกานานามาเพื่อพิสูจน์แล้วจะ อาตมาว่าอยู่ที่ลี้ลับจะ ถ้าจะมีไว้ก็เพื่อป้องกันพวกที่มาแอบแฝง ศาสนา ที่ควบคุมไม่ได้ เพราะไม่มีกฎหมายช่วยเขา เขาก็จะดูแล ระมัดระวังยาก ซึ่งอาตมาก็เห็นใจ เถรสมาคมเหมือนกันที่ต้องมีกฎหมาย มีกฎหมายของเถรสมาคมออกมาควบคุม แม้บางอย่างขัดกับ พระธรรมวินัยบ้าง อาตมาก็เห็นใจเขานะ เพราะไม่อย่างนั้น เขาดูแลไม่ไหว เพราะคนมันสารพัดสาระเพ ปนเปกกันอยู่ มันเรื้อรังมาเยอะแล้ว ก็เห็นใจ

ถ้าไม่มีอะไรที่จะเป็นกฎ เป็นระเบียบ ป้องกันเอาไว้ มันก็จะละไปใหญ่เลย เพราะการบริหาร หรือแม้ว่าการปกครองรักษาดูแล ถ้าไม่มีกฎหมายพวกนี้ช่วย อาตมาว่าเขายังแยกว่านี้ ขนาดนี้เขาก็อ่อนแอจะแยอยู่แล้ว

ดร.สุวิตา : คือ ถ้าไม่มี พ.ร.บ.สงฆ์ ก็กลายเป็นสงฆ์ไปอยู่ในศรัทธาหรืออำนาจของประชาชน

พ่อท่านฯ : อันนั้นใช่ แต่อาตมาไม่เชื่อหรอกว่า ถ้าไม่มีกฎหมายสงฆ์แล้ว ประชาชนนี้จะดูแลสงฆ์ได้อย่างที่เคยเป็นวัฒนธรรมของศาสนาพุทธแต่เดิม ไม่หรอก เพราะอะไร เพราะว่าเขาไม่มี เนื้อของคุณธรรมพอที่จะทำให้ประชาชนนี้ศรัทธาเลื่อมใส รัก และหวงแหนป้องกันอย่างแท้จริง มันมีบ้าง แต่ไม่ถึงขนาด มันเลื่อมไปเยอะมาก ถ้าเพื่อว่าเขามีคุณภาพ มีคุณธรรมที่แข็งขันถึงขั้นถึงขนาดจริงๆนะ รับรองว่า...ได้ ไม่ต้องมีกฎหมาย ธรรมชาติของคุณธรรมจะป้องกันเขาเอง ธรรมจะรักษา ผู้ประพฤติธรรม อย่างเช่นทุกวันนี้คือตัวเองนี่ เราไม่มีกฎหมายเฉพาะช่วยเรา คุ่มครองเรา เรามีแต่ธรรมะคุ่มครองเรา เราก็อยู่กันได้ดี

ศาสนาของพระพุทธเจ้านี้ อุบาสก อุบาสิกาที่เขาจะเป็นผู้ช่วยตรวจดูแลภิกษุ ภิกษุณี แต่ทุกวันนี้ประเทศไทยนี้มัน“ชั่วชางซี ดีชางสงฆ์” เพราะฉะนั้นมันจึงเป็นไปได้ที่จะมาทำเหมือนอย่างนี้...เป็นไปตามลัทธิธรรม มันไม่มีลัทธิธรรมเพียงพอ จึงเป็นไปไม่ได้

ดร.สุวิตา : ในรัฐธรรมนูญ ถ้ามีคำว่า ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ มันทำให้

พุทธศาสนาเข้มแข็งขึ้น คือมันเกิดความชัดเจน คือในแง่ของการศึกษา แง่ของการเมือง ทำให้พุทธศาสนาเข้มแข็งขึ้น

พ่อท่านฯ : อาตมาไม่สามารถที่จะระบุให้ได้ ถ้าจะให้อาตมาฟันธงลงไปว่า ดี แต่มันเป็น การไปบังคับกัน มันก็จะเกิดปฏิกิริยากระทบ ชัดแย้งอะไรขึ้นมาอย่างนี้ คุณจะรับกันไหวมั้ยละ อาตมา ว่ามันเกิดแน่ ไม่มากก็น้อย ที่สำคัญ...มันจะกลายเป็นเอาศานจักร ไปให้อาณาจักรเขาดูแลจัดการ ออกกฎหมายมาครอบงำ แทนธรรมวินัยหรือไม่ ประเด็นนี้น่าคิดให้รอบคอบ

ดร.สุวิดา : พ่อท่านฯคะ เราจะทำอย่างไรให้พุทธศาสนาเข้มแข็ง ในฐานะเราเป็นประชาชน คนหนึ่ง ประชาชนทั่วไปปะคะ คือในชาวอโศกนี่ก็อยู่ในวงเข้มแข็งอยู่แล้ว

พ่อท่านฯ : คำถามนี้ก็เอาคำตอบที่เกิดจริง เป็นจริง อย่างที่คุณพูดเมื่อกี้ ของชาวอโศก เข้มแข็งขึ้นได้ ถ้าจะตอบแบบกำปั้นทุบดิน ก็ต้องตอบว่า ก็ต้องทำแบบชาวอโศกทำนั่นแหละ คือเอาจริง เอาจังกับศาสนาใจ เราจะทำอย่างไร นโยบายรัฐ หรือแม้แต่เถรสมาคมก็ต้องเข้มแข็งขึ้นมา เพื่อที่จะให้ ประชาชนนี้เอาจริงกับศีลกับธรรม มีศีลธรรมให้ได้จริง ก็เอาจริงเอาจังให้ศีลเกิดมรรคเกิดผลจริงให้ได้ อาตมาทำแล้ว จึงเห็นความจริงได้

พูดก็พูดเถอะ อาตมาคนเดียวเลยนะ พยายามเผยแพร่ให้ประชากรในเมืองไทยนี้ได้รับรู้ เข้าใจ และก็เห็นว่าจริงจัง กระทั่งเขาก็มาจริงจังกัน จนกลายมาเป็นหมู่ เป็นกลุ่มประชากรชาวอโศก ไปทั่วประเทศ ขณะนี้ อาตมาคนเดียวเริ่มต้นก็ยังสามารถทำได้ ผู้รู้หลายท่านก็เห็นว่าอาตมาไม่ได้เป็นคนมีความรู้ ไม่ได้มียศตำแหน่งใหญ่โต ยังทำได้ ศาสนาพุทธในเมืองไทยทุกๆที่มีผู้รู้ มีนักปราชญ์อะไร กันเยอะกันแยะ ท่านทำอย่างไรกันล่ะ มันจึงไม่เกิดอย่างอาตมาทำ ท่านไม่ทำกันจริงๆหรือ หรือทำจริงจัง แต่ไม่สัสมาทิกฐิติ มันสัสมาทิกฐิติตามธรรมของพระพุทธเจ้าไหมละ ถ้าถูกต้องมันน่าจะดี มัน น่าจะเป็นไปได้ มันไม่ถูกต้องหรือเปล่า มันจึงเป็นไปไม่ได้

ทั้งๆที่อาตมาว่าที่อาตมาพาทำนี่ ถูกต้อง อาตมายังถูกด่า ถูกขจัดอย่างหนักเลย หว่า เป็นพวกทำธรรมวินัยให้วิปริต วิปริตไปจากธรรมวินัย เป็นทางการในระดับประเทศ ในระดับชาติ ให้

กาลทั้งสามกาล ตัดสินจนแพ้กดี มันไม่ใช่บาเนะ มันแรงนะ แต่อาตมาก็ว่า ท่านเข้าใจของท่านอย่างนั้น ซึ่งอาตมาก็เข้าใจท่านนะ แต่อาตมาก็แน่ใจว่าเนื้อหา สิ่งที่เป็นทฤษฎีอะไรก็ตามแต่ อาตมาก็ไม่ได้มาสอนศาสนาของอาตมานะ อาตมาว่าศาสนาของพระพุทธเจ้า เป็นศาสนาที่หยิ่งในตัวเอง ไม่หาบริวาร ไม่โฆษณา ไม่ไปล่อหลอก ไม่ไปประโลมประเล้า มีแต่เปิดเผยความจริง ผู้เห็นความจริงก็สมัครใจมาเอาเอง ไม่มีการบังคับ ไม่มีการล่อหลอก ไม่มีการประโลมประเล้า ไม่เอาบุญมาล่อ ต้องสาธยายความจริง บุญคืออะไร บาปคืออะไร ใครต้องการบุญก็มาปฏิบัติเอา ปฏิบัติให้ถูกต้อง ถูกถ้วน ไม่ใช่เอาแต่แค่บุญชนิดแลกกับทานเท่านั้น แล้วก็จะให้ทำแต่ทานอย่างมีนัยแฝงเพื่อกอบโกยลาภ นี่อาตมาไม่ได้ว่าใครนะ อาตมาพูดความจริงที่มีอยู่จริง

ใครมาถามอาตมาว่าทำไมถึงทำอย่างนี้ได้ อาตมาก็ว่าอาตมาเปิดเผยความจริงให้ได้มากที่สุด เมื่อเปิดเผยความจริงออกไปแล้ว ว่าความจริงเป็นเช่นนี้ ใครมีดวงตา ใครมีปัญญา ใครรับรู้ได้ว่า โอ้ ความจริงอันนี้ดีนี่ เขาก็มาเอา ใครไม่เห็นดีเขาก็ไม่มาเอา ใครเห็นดีแต่ไม่ถึงขั้นที่เขาจะมาเอา มันก็เป็นเรื่องของเขา มาถึงวันนี้ก็ไม่น้อย ที่เขาเห็นดีแล้วเขาริบบมาเอา อาตมาทำงานมา ๒๐ ปี ๓๐ ปี แคะนี้ มันก็ยังได้มวลเป็นกลุ่ม เป็นก้อนได้ถึงขนาดนี้ จากคนคนเดียวแท้ๆ

ถ้าอาตมาทำงานไปอีกซัก ๕๐๐ ปีบ้าง เหมือนศาสนาพุทธอยู่ในเมืองไทยมาเกินกว่าห้าร้อยปี อาตมาว่า คงมีชาวพุทธแบบที่เกิดขึ้นเป็นชุมชนชาวอโศกนี่อีกให้เห็นได้มากกว่านี้แน่นอน

ดร.สุวิดา : อยากให้พ่อท่านพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

พ่อท่านฯ : เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง คนต้องมีจิตพอ มันเป็นเรื่องจริงนะ แล้วคนที่จะมีจิตพอ ก็คือคนไม่โลภไปกว่านั้น นี่ขยายความแปลขึ้นไปอีก พอคือไม่โลภไปกว่านั้น ไม่โลภ ในลาภ ในยศ สรรเสริญ โลภียสุข เขาไม่โลภ แต่เขาทำงานมีัย มันมีการยอนแย้งกันในตัว มันเป็นโดอะเล็กทิด มันเป็นสภาพลัจจะยอนสภาพที่มีเหตุผลอย่างมีัยสำคัญ คำว่าพอคือสันโดษ เขาไม่เอามากไปกว่านั้น แต่เขาสร้างยิ่งกว่านั้นอีกมากมาย ผู้มีคุณธรรมมักน้อยสันโดษแท้จริงตามธรรมพระพุทธเจ้าที่สัมมาทิฏฐิตนเองจะพอ แต่จะมีปัญญามีใจเกือกูล รู้แจ้งในคุณค่าของความเป็นคน รู้จักการทำงานเพื่อผู้อื่น เขาขยันเพิ่มขึ้น สร้างสรรเพิ่มขึ้น แต่เขาก็เอาแค่เขาพอ หรือน้อยลงไปอีกเขาก็พอ นี่เป็นวิชาการของพระพุทธเจ้าที่ทำทหายให้มาพิสูจน คนเราสามารถที่จะ อับปิฉะหรือมักน้อยลงไปอีกๆ ก็น้อย ใช้น้อย แต่ว่าแข็งแรงนะ ไม่ได้หมายความว่า ทรมานตนเอง น้อยลงไปอีกได้ แต่สร้างสรรมากขึ้น เพราะหนึ่ง..ปัญญาเข้าใจว่า การสร้างสรรมากขึ้น แต่เราเอา น้อยลง โดยลัจจะเท่ากับเราให้แก่ผู้อื่นมากขึ้น และเป็นความดิงามมีัย มันเป็นความดิงาม ผู้มีปัญญาเข้าใจอย่างนี้ และเต็มใจ ก็ไปพิสูจนลิว ถ้าเขาพอแล้ว เอาน้อยลง แล้วเขาก็ทำงานเพิ่มขึ้นนี้ เขากลายเป็นคนตกต่ำมีัย เขากลายเป็นคนที่อยู่ไม่รอดมีัย เขากลายเป็นคนน่าดูถูกดูแคลน และกลายเป็นคนเสื่อมในความเป็นมนุษย์มีัย มันไม่ใช่ซักอย่างหนึ่งเลย

พิสูจนได้ว่ามันอยู่รอด ได้การเคารพนับถือด้วยซ้ำ แล้วมันก็ทำให้สังคมดีขึ้น เป็นวิทยาศาสตร์ พิสูจนความจริงนี้ได้ ถ้าไม่เข้าใจและเต็มใจที่จะละกิเลส ให้ตัวเองรู้จักพอ หรือจิตมีสันโดษจริงๆ กิเลสมันเป็นจริงนะ มันไม่พอก็คือมันไม่พอ เมื่อมันมีโอกาส เหมือนกับพวกคนเดือนตุลาหนั้นนะ ประกาศจะเป็นนักอุดมการณ์ อุดมคติ เสียสละเพื่อสังคม แต่เมื่อเขาไม่ได้ล้าง กิเลสจะคิดดิงามเลิศเลออย่างไรก็คิดกันได้ แต่ความจริงกิเลสมันไม่ได้ล้าง มาถึงวันนี้ พวกคนเดือนตุลาหนั้นก็เป็นกบถอยู่ในสังคม ไปล่าลาภ ยศ สรรเสริญ ไปโลภโมโหสัน มัวเมาในอำนาจ ไม่ต่างจากเผด็จการที่เคยไปว่าเขาไว้ ซึ่งสังคมกำลังเฉ่งบ่กันอยู่ที่นี่ ก็เพราะว่ากิเลสมันไม่ได้ล้างจริง โดยความคิดความเข้าใจ

เพราะฉะนั้นหลักประกันของผู้ที่ไม่โกงไม่กินนั้นคือต้องล้างลด กิเลสได้จริง ความรู้ทางโลกไม่เป็นหลักประกันให้คนไม่โกงไม่กินเด็ดขาด ต้องลดกิเลสได้จริงเท่านั้นที่เป็นหลักประกันแน่แท้

โดยภูมิปัญญาสามัญสำนึก มันก็เข้าใจได้กันทั้งนั้นแหละ อะไรดี อะไรชั่ว แต่เป็นจริงไหม มันจะเป็นได้ ก็ต่อเมื่อมันต้องลดกิเลสจริง ลดสะสมวัตถุจริง ยิ่งคนที่มีช่องทาง กิเลสไม่ลดแล้ว อาจจะมี ความละอายนิดๆ หน่อยๆ ถ้าเชื่อว่า ล้านหนึ่งมันน้อยไม่เอา ๕ ล้านก็ยังไม่เอา ๕๐ ล้าน เอ๊ะ...ชักขอ คิดดูหน่อยนะ อาจจะไม่เอา แต่ถ้า ๑๐๐ ล้าน หรือ ๕๐๐ ล้าน สุดท้ายก็ทนไม่ได้ กิเลสมัน ก็ทำงานเข้าให้ กิเลสมันมีอำนาจเหนือกว่าความรู้ ขอบิณยาน ความรู้โลกๆให้สูงส่งแค่ไหนก็แพ้กิเลส มันมีฤทธิ์แรงกว่าความรู้ ถ้ากิเลสมันไม่หมดฤทธิ์จริง มันไม่ลดไปจริง มันออกฤทธิ์ของมันแน่ เมื่อมี เหตุปัจจัย หน้าทีของกิเลสมันก็ทำหน้าที่ของมัน เพราะฉะนั้นหลักประกันของผู้ที่ไม่โกงไม่กินนั้นคือ ต้องล้างลดกิเลสได้จริง **ความรู้ทางโลกไม่เป็นหลักประกันให้คนไม่โกงไม่กินเด็ดขาด ต้องลดกิเลส ได้จริงเท่านั้นที่เป็นหลักประกันแน่แท้**

เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจพอเพียงจะเป็นไปได้ ก็ต้องมาพัฒนาเรื่องศีลธรรม ไม่มีเรื่องศีลธรรม พัฒนาไม่ได้หรอก จะกลายเป็นเรื่องที่สุดเยล่ำอย่างนี้แหละ ดูเท่าชั่วคราว ก็พยายามฝืนแอ็คคอร์ดกัน ไปชั่วคราว เสร็จแล้วมันก็หมุนกลับ มันเป็นไปไม่ได้ เพราะมันไม่จริง และจะจริงได้ก็ต้องเรียนรู้อย่าง สัมมาทิฐิ ปฏิบัติให้สัมมาทิฐิ จึงจะลดกิเลสได้จริง ในเวลาไม่นานและขยายผลได้แท้

อาตมาก็พิสูจน์ชาวอโศกเหมือนกัน ลดละได้จริงไหม ทำอย่างไรจึงลดละกิเลสได้จริง อาตมา พามาทำ อย่างที่เห็นนี้ ไม่ได้เอาลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุข ไม่ได้เอาบุญมาล่อเลย ให้ละลาภ-ละยศ- ละสรรเสริญ-ละโลกียสุขเอาด้วย เหน็ดเหนื่อยหนักหนาก็ทำกันไป อาตมาว่าอันนั้นมันเป็นเครื่องขี้บง หรือเป็นตรรกะที่ชี้ค่าอันหนึ่งว่ามันจริง เรื่องบุญนั้นไม่ต้องเอามาแลกกัน จนกลายเป็นทำทานแล้วได้บาป ได้หนี้ ขอให้ทำถูกต้องตรงแท้เถิดจะเกิดบุญเป็นผลเป็นวิบากจริง ถ้าทำถูกต้องจริง บุญก็ตาม บาป ก็ตาม ไม่เอา...ก็ไม่ได้ ต้องเป็นของตนแน่แท้ กัมมัธสกะ กัมมทายาท

ผู้กำจัดกิเลสได้จริง เป็นสัมมาทิฐิ จะเป็นหลักประกัน และยั่งยืน ไม่แปรปรวน พระพุทธเจ้าทรงยืนยันว่า ผลกรรมของพุทธที่เท่านั้น นิจจัง ชูวัง สัสตัง อวิปริณามธัมมัง ซึ่งแปลว่า มันเที่ยง มันคง ยั่งยืนตลอดกาล ไม่แปรเปลี่ยน อสังหริัง ไม่มีอะไรมาหักล้างได้ อสังกุปัง ไม่กลับกำเริบ กิเลสตายแล้วตายเลย เพราะกิเลสมันดับจริง ด้วยการปฏิบัติอย่างรู้แจ้ง “ตัวตนกิเลส” (สักกายะ, อตตะ, อาสวะ) กำจัดถูกตัวตนของกิเลส ชนิดที่มี “วิชา ๘” รู้แจ้งเห็นจริง ซึ่งเป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต มัน จับตัวตนของกิเลสได้ ด้วยตาทิพย์(วิชา ๘ มีวิปัสสนาญาณ..(ถึง)...อาสวกขยญาณ)ตามเห็นได้ว่ากิเลส จางคลาย “วิราคานุปัสสี” มีตาทิพย์(วิชา ๘)ตามเห็นได้ว่ากิเลสดับจริง “นิโรธานุปัสสี” จิตจึงแข็งแรง จริง เพราะมันก็มีปัญญาารู้ผลดี มันขัดหัดคุณงามความดี มันขัดหัดกิเลสก็ไม่มีความทำงานอยู่ในใจแล้ว ไม่ใช่ปฏิบัติอย่างคลุมๆเครือๆ หรืออู้อ้อมานเอา สุ่มๆเอา มันจึงไม่ต้องฝืน ไม่ต้องกดข่ม ไม่ต้องลำบาก มันสบาย และมันใจแน่แท้

ศาสนาอื่นที่เขาเป็นแบบเทวนิยมนี้เขาก็ว่าเขายั่งยืนของเขา แต่มันยังไม่เป็นวิทยาศาสตร์

เพราะว่าของเขายังเป็นความเชื่อ ที่ใช้ศรัทธาเป็นหลัก โดยทำลิ้มๆ ความชั่วไปเฉยๆ สนใจแต่ความดี ไม่มีทฤษฎีเข้าไปรู้แจ้งเห็นจริง “ตัวตนของกิเลส” เหมือนศาสนาพุทธ วิธีสำคัญคือการกดขี่ให้ได้ไปชั่วชีวิตหนึ่งๆ ซึ่งมันทนได้ทำได้ แต่ถ้ามีเหตุปัจจัยอะไรที่มันมีฤทธิ์กว่ามันก็เปลี่ยนแปลงได้ ไม่ยั่งยืน เทียงแท้ตลอดกาล แต่ของพระพุทธเจ้านี่คือ อุภโตภาควิมุตติ มันครบได้ทั้งสองด้าน จิตก็ไม่มีกิเลส จริตชนิดที่มี “วิชา ๘” เป็นญาณรู้แจ้งเห็นจริง ผู้บรรลุนิพพานจึงรู้ความจริงของกิเลสตนเองว่ามี หรือหมด อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ และคุณค่าของการไม่มีกิเลสนี้มันพิเศษอย่างไร

ดร.สุวิตา : การมาร่วมจัดงานเกษตรแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เรามีความต่างจากคณะอื่นๆ หน่วยงานอื่นๆ อย่างไรคะ

พ่อท่านฯ : มันก็ต่างสิ ทางโน้นเขาร่ำรวย หูรหูร่าฟูฟ่า แสงสีเสียงเขาอย่างนั้น ของเรานี่ มอซอ ดิดดิน เงียบๆ หม่นๆ จนๆ น้อยๆ ไม่มูตมูตหวือหวา และดูเผินๆ จะเห็นง่ายๆ เราเหมือนคนสกปรก คนเลอะไปด้วยดินด้วยโคลนด้วยหญ้าด้วยเศษสิ่งของ ซึ่งมันไม่ได้พอกได้แต่งไปด้วยสี ด้วยแสงอะไร เหมือนคนที่เขายังหลงยังติดอยู่ ซึ่งเราก็เข้าใจความจริงอันนี้แล้ว **หนึ่ง**เราก็เข้าใจในความสำคัญหรือจำเป็นกันดีแล้ว เราก็ไม่พยายามปรุงแต่งขึ้นมาให้มันมีเท่าเทียมเขาเท่านั้น **สอง**เราก็ไม่มีเงินทองมากมายจะไปซื้อเสียง ซื้อสี ซื้อแสงมาประดับประดาอย่างที่เขาดูเป็นด้วย

ที่เงินทองเราน้อย ซึ่งก็ตั้งใจมีน้อยกันด้วย เพราะว่าเราไม่ได้สอนให้กอบโกยเอาเปรียบ เอาไรต์ มีแต่ให้เสียสละ ไม่ได้ให้สะสมอีกด้วย มีน้อยแค่แต่พอใช้ จนถึงขั้นไม่มีเงินทองเลย เราก็ทำกันได้แล้ว ซึ่งคนในชุมชนของชาวโคกทากันอยู่อย่างแท้จริง มันเป็นไปได้ที่น่าอัศจรรย์จริงๆ คนไม่มีเงินทองนี้ไม่ใช่อยู่อย่างทุกข์ทรมานนะ แม้จะไม่มีเงินทองแต่ก็อยู่อย่างมีความสุขด้วย แต่ทางด้านนั้นเขา เขามีเงินทองมาก ตั้งใจกอบโกยให้ได้มากๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุดเลย แต่ของเรานี้ตั้งใจฝึกมักน้อย สันโดษ มุ่งไปหาไม่สะสมจนที่สุดก็ศูนย์ให้ได้ ไม่ต้องมีทรัพย์สินอะไรเป็นของตัวเองของตน ใครยังไม่ถึง

หมดเนื้อหมดตัวนี่ก็ต้องไปให้ถึงขั้นหมดสิ้นเป็นอนาคาริกชนให้ได้ มันคนละทิศกันเลย นี่คือ ความต่างกัน ของเรากับเขา แต่ไม่ขัดแย้ง ไม่ทะเลาะกันนะ อยู่ร่วมกันได้อย่างดียิ่ง

อยู่ร่วมกันอย่างดียิ่ง..ยังงี้ ? มันเป็นสัจจะย่อนสภาพที่ซับซ้อนลึกซึ้ง นัยสำคัญก็คือ **จุดหมายสูงสุดทางนามธรรมหรืออุดมคติของจิต...มุ่งไปที่คนละขั้ว ตรงข้ามกัน ๑๘๐ องศาเลย แต่ว่าอุดมการณ์หรือการกระทำทางรูปธรรมที่จะมุ่งให้เป็นผลสูงสุดกลับตอบรับกันอย่างสอดคล้อง ไม่ขัดแย้งกันเลย ร่วมกันลงกันได้เป็นอย่างดีเป็นหนึ่งเดียว เราแม่เป็นบุญนิยมกับเขาซึ่งเป็นทุนนิยมจึงอยู่ด้วยกันได้อย่างสงบอบอุ่น** นั่นก็คือ **เราเองยินดีสุขใจในการให้ ส่วนเขายินดีสุขใจในการเอา** อันนั้นแหละเป็นกรรมเป็นกิจที่สอดคล้อง สมคล้อย อยู่ด้วยกันได้ ลงกันร่วมกันได้ ก็ในเมื่อ“**เขาเอา-เราให้**” ก็จบแล้วนี่ ไม่ได้แย้งกัน ไม่ได้ทะเลาะกันแล้ว

ส่วนทุนนิยมเขาเองลี ต่างคนต่างเอา เขาก็แย่งกัน ตีกันเอง ซึ่งมีกันจริงๆอยู่เต็มโลก

แต่บุญนิยมของเรานั้นไม่ตีกับใครเลย เพราะเราไม่แย่งใคร ต่างคนก็ต่างพยายามสละออกให้ออกไป ให้แก่ผู้อื่น ผู้อื่นก็ได้รับประโยชน์ แต่ถ้าสละออกไปรวมกันก็มีแต่จะมากขึ้นๆ ดังนั้นใครเอาออกมา หรือเหลือออกมาแล้วเอามากองอยู่ตรงกลาง มันก็จะมีอุดมสมบูรณ์ เพราะแต่ละคนต่างไม่หอบหวงสะสมกอบโกยเอาไว้ จึงไม่ใช่ต่างแย่งเอามาเป็น“ของตัวของตน”

แต่ของเขาหรือลัทธิทุนนิยมไม่ใช่เลย เป็นลัทธิ“นิยมหรือยินดีของตัวเองของตน” ไม่ใช่ลัทธิ“นิยมหรือยินดีของคนกลางยินดีส่วนรวม” นอกจากไม่นิยมไม่ยินดีแล้วยังจะกอบโกยริตเอามาๆ เอาจากคนอื่นอีก เอามาเป็นของตัวเองของตน

มันคนละแบบกันเลย

แต่นั้นแหละ...“**เขาเอา-เราให้**” นี้ มันอยู่ร่วมกันได้ยั้งงี้ มันจึงอยู่อย่างสงบได้

เราก็พยายามบอกกับเขาว่า พวกคุณมันยะบันยังลงมามุ่งเหอะ อย่าดูตจนกระทั่งไม่รู้จักจบจักพอกันนักเลย หัดสละเกื้อกูลกันมั่ง เพราะสังคมมันจะแยจะตายอยู่แล้ว คุณยิ่งเก่ง ยิ่งมีความสามารถ มีพลังดูด แล้วก็มีการโอนมีค่ายกลที่ทำงานดูด คนข้างล่างมันตายหมดนะ มันไม่มีทางสู้หรอก ก็ต้องเป็นเหยื่อเป็นบริวารอยู่อย่างนั้นแหละ อาตมาว่ามันก็ทราบดีอยู่อย่างนี้ต่อไป

แต่อย่างเรานี่ เราศึกษาให้เข้าใจ แล้วจึงสมัครใจ ต่างคนก็ต่างมา ไม่มีใครบังคับ หรือใครหลอกล่อใคร แล้วก็มาหัดขัดเกลากิเลส สละเกื้อกูลกันไป ก็เห็นคุณค่าของคน อย่างนั้นมันดี เราก็พยายามฝึกการให้ ฝึกฝนสร้างสรร เพิ่มสมรรถนะ แล้วก็ให้ ให้ให้เก่งให้ดีที่สุด

มาถึงวันนี้ผู้บริหารบ้านเมือง หรือว่าองค์กรระดับสูงของสังคม ก็เริ่มมาเห็นดีขึ้นมาบ้างร่วมไม้ร่วมมือด้วย อาตมาคิดว่าคงจะได้ผลดีขึ้น ทุกวันนี้สื่อสังคมก็ยังไม่ได้รับการยอมรับมากเท่าไรหรอก ยิ่งก่อนนี้ยิ่งไม่ใหญ่เลย จะตามบีให้หมด ให้สูญพันธุ์ไปเลย แต่เราก็ตน เราก็ตพยายามที่จะพิสูจน์ความจริงกันเรื่อยมา จนกระทั่งวันนี้ดีขึ้น มาร่วมไม้ร่วมมือ และเปิดโอกาสให้เราเข้ามาอย่างนี้ เดินมาถึงจุดนี้ขณะนี้ วันนี้ อาตมาว่า เป็นธัมมโม ห เวรคตติ ธัมมจจาริง ธรรมรักษาผู้ประพฤติธรรม **เพราะว่าเราไม่มีอะไรอื่นที่เป็นสิ่งจะมารักษาเราเลย ความรวยก็ไม่ใช่อำนาจรัฐก็ไม่ใช่ ฐานะทางสังคมก็ไม่ใช่ หรือว่าอำนาจของความเป็นผู้รู้ผู้คงแก่เรียนก็ไม่ใช่ อาตมาว่าเราไม่ใช่หนักู้หนักศึกษาอะไรเลย เรามีแต่ความจริงเป็นพื้น เราเปิดเผยความจริงสู่โลกด้วยใจจริงเท่านั้นเอง**

ดร.ลิวิตา : แล้ววัตถุประสงค์ของงานการมาร่วมงานนี้เพื่ออะไร แล้วจะได้อะไรคะ

พ่อท่านฯ : อาตมาไม่ได้คิดว่า เพื่ออะไร ได้อะไรหรอก อาตมาว่ามันเป็นระยะก้าวของโอกาสที่เป็นไปตามธรรม เพราะว่าเราไม่มีเจตนาจะมาจัดงานอย่างนี้ ไม่รู้ตัวมาก่อนด้วยซ้ำไป จุดที่มากทำ

ตรงนี้ก็ ดร.อภิชัย พันธเสน คณะบดีบริหารศาสตร์เขายากจะได้สิ่งที่จะเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ก็มาเห็นว่าพวกเราที่น่าจะเป็นตัวอย่างพอได้ ดร.อภิชัยก็เลยต่อรองกับสภามหาวิทยาลัยว่าจะเอาชาวโศกมาลงตรงนี้แหละ จะเอามาเป็นตัวศึกษาวิถีชีวิต เขาเรียกว่าเป็นชุมชนต้นแบบ เป็นตัวอย่าง อย่างที่ โศกเป็นนี้แหละ มาถามเราว่า ได้มั๊ย เราก็บอกได้ มันไม่ยากอะไรหรอก ก็เราไม่ได้ทำอะไรพลิกแพลงไปจากที่เราเป็น ถ้าเชื่อว่าที่เราเป็นนี่คือประโยชน์ เราก็ยินดี ทางมหาวิทยาลัยก็จัดสรรพื้นที่ให้ส่วนหนึ่ง จากพื้นที่ของมหาวิทยาลัยมีตั้งเป็นหมื่นไร่ ซึ่งทางอีสานนี้ถ้าพื้นดินเป็นป่าเอ็น้อย่างที่ทางมหาวิทยาลัยจัดสรรให้เราเนี่ย คนอีสานเขาไม่เอาเลยนะ มันทำกิจกรรมไม่ไหว ดินไม่ดี แต่เราไม่เกียจ เราก็มาบุกเบิกทำกันเต็มที่

พอเราทำไปแล้ว มีข่าวว่า เขาจะจัดงานเกษตรแห่งชาติในเดือนมีนาคม ที่นี้เราอยู่ในพื้นที่แล้ว ไร่เราก็เป็นชาวกิจกรรม เดิมในการประชุมงานเกษตรแห่งชาติ ไม่มีชาวโศกเกี่ยวเลยนะ เขาเพิ่งเอาไปใส่ในแผนที่ร่วมงานที่หลัง เขาเห็นเราทำกิจกรรม มันก็เกี่ยวกับเกษตรจริง อาจารย์คณะเกษตราก็บอกมาให้เรา่วมเป็นกลุ่มหนึ่งในงานด้วย เราก็มีอย่างที่เรามีนั่นแหละ

ที่นี่ถ้าถามว่า มีจุดมุ่งหมายอะไร ก็ตอบได้แต่ว่า มันเป็นก้าวที่ชาวโศกจะก้าวไปตามธรรมชาติของมัน เราไม่ได้ไปสรรหา เราไม่ได้ตั้งมั่นจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ได้มุ่งหมายอะไร เพราะเราไม่ได้ไปวิ่งเต้นอะไร เมื่อสิ่งที่มาถึงให้เราทำ เราเห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร เราก็ทำเท่านั้นเอง ก็เราอยู่ตรงนี้อยู่แล้ว จะไปไหน เราก็ทำให้ดีที่สุด เพื่อเกิดประโยชน์อันควรจะดีที่สุด เราก็ไม่ถามอะไร จะมีทุนมีรอนอะไรให้หรือเปล่าเราก็ไม่ว่า แต่เขาก็มีให้แสนหนึ่ง ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเรารู้อยู่แล้วว่าเราทำอะไร เราทำงานอย่างไร [จริงๆงานนี้เสร็จ งบแล้วเราจ่ายเงินส่วนของเราออกไปกับงานนี้ก็หลายล้านบาท เราก็เห็นว่าคุ้มกับการได้ร่วมงานนี้ มีประโยชน์คุ้มทั้งต่อเราที่ได้ทำงาน ได้พัฒนาตนเอง และทั้งต่อสังคมที่เขาได้รับรู้รับผลจากที่เราได้ทำงานกับสังคม ณ ขณะนั้นด้วย ในผลที่จะมีต่อไปถึงอนาคตด้วย]

การเงินที่ไปสู่นิพพาน

เกี่ยวกับการเงินบุญนิยม ได้มีผู้ให้ข้อมูลว่ากลุ่มสัจจะออมทรัพย์ปีนี้จะเป็นปีที่ ๑๐ ครบวาระที่สมาชิกสามารถถอนเงินฝากออกได้ จึงเกรงว่าญาติธรรมหลายคนจะถอนเงินออกจากกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ไปเพื่อการอย่างอื่น ซึ่งจะทำให้จำนวนเงินฝากลดลง ส่งผลถึงการหมุนเวียนเงินจากกลุ่มไปหน่วยต่างๆ ของส่วนกลางลดลง จึงฝากให้พ่อท่านฯช่วยพูดให้เห็นคุณค่าความสำคัญของการฝากเงินกับกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ต่อไป

พ่อท่านฯใช้เวลาของรายการ“พุทธที่ไปนิพพาน” โดยมีสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ เป็นผู้ดำเนินรายการ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๘ มี.ค. ที่สันตือโคก ขยายอธิบายถึง “การเงินบุญนิยม” หรือ “การเงินที่ไปสู่นิพพาน” โดยไม่ได้กล่าวถึงเนื้อหาตามที่มีผู้ฝากให้พูดถึงเลย มีเพียงช่วงเวลาก่อนเข้าสู่รายการ ประกาศแจ้งข่าวให้สมาชิกสัจจะออมทรัพย์ได้ทราบว่าในเวลา ๑๓.๐๐ น. จะมีการจ่ายเงินปันผล และขอให้ท่านเอาสมุดเงินฝากกับบัตรประชาชนมาด้วยเพียงเท่านั้น ไม่ได้แฉะแม่สั๊กนิตที่จะให้สมาชิกฝากเงินกับกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ต่อไป สำหรับเนื้อหารายละเอียดของ “การเงินที่ไปสู่นิพพาน” จะเป็นอย่างไร ท่านผู้สนใจติดต่อได้ที่ฝ่ายเผยแพร่น้ำพุทธสถานสันตือโคก

เปิดใจ...การใช้สื่อโทรทัศน์

ในช่วงกลางเดือนไปหาปลายเดือนมีนาคมนี้ มีการพูดกันถึงการเข้าไปเช่าช่องสัญญาณโทรทัศน์ ASTV ๗ เพื่อจัดทำรายการออกสู่สาธารณะหลายครั้ง เช่นเดียวกับการจัดเก็บขยะ เพื่อมาเป็นรายได้ช่วยค่าใช้จ่ายในการทำสื่อโทรทัศน์นี้ คุณไชยวัฒน์ ลินสูงค์ ในฐานะผู้รับหน้าที่การบริหารจัดการขยะมาเป็นรายได้นี้ พยายามจะนิมนต์พ่อท่านฯไปดูงานการจัดเก็บขยะในต่างประเทศ แต่พ่อท่านฯ ปฏิเสธที่จะเดินทางไป

ในการแสดงธรรมรายการ“พุทธที่ไปนิพพาน” วันอาทิตย์ที่ ๒๕ มี.ค.๕๐ ที่สันตือโคก สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ ตั้งประเด็นให้พ่อท่านฯได้อธิบายว่า “สื่อสร้างนิพพาน” เพื่อบอกถึงความสำคัญของสื่อ ขณะที่สื่อโทรทัศน์ปัจจุบันส่วนมากมีแต่รายการมอมเมาเสียเป็นหลัก ไม่มอมเมากามความใคร่อยาก ก็มอมเมาอัตตามานะ

ในช่วงเวลาของการเกริ่นนำรายการ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ ได้นำบันทึกที่ท่านเขียนมาอ่านออกอากาศด้วย จากส่วนหนึ่งที่ท่านได้บันทึกไว้ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับสัมผัสแรกของการออกอากาศดังนี้....

“เมื่อวันอังคารที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ก็มีการเซ็นสัญญาโทรทัศน์ เช่าช่องเอเอสทีวี ๗ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยมี“บริษัททยหลังเข้าครรถงจำกัด”เป็นองค์กรคู่สัญญากับทางสถานี วันรุ่งขึ้นพุธที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๑.๕๑ นาที เริ่มออกอากาศรายการแรกด้วย “พุทธที่ไปนิพพาน”

โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ และท่านจันทเสฏฐ์ หลังจากนั้นก็มีการออกอากาศต่อเนื่องตลอดเวลา ไม่เว้นแม้แต่เลี้ยวชั่วโมง เพื่อเป็นการอุ่นเครื่องทางสถานี และเป็นการบ่งบอกให้โลกรับรู้ว่า เราเกิดแล้ว เจ้าหน้าที ๒ คนของมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ต้องช่วยกันสลับเวลาเข้าทำหน้าที่เปิดปิดรายการต่างๆ ดูแลควบคุมงานทางเทคนิค ฝ่ายชายรับผิดชอบตอนกลางวัน ฝ่ายหญิงรับผิดชอบตอนกลางคืน....

ในช่วงแรกของการเปิดสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน เป็นช่วงของการทดลองงานใหม่ ที่ทุกคนไม่เคย จึงต้องอาศัยการเรียนรู้จากผู้ร่วมงานในสวนอื่น ที่ทำงานอยู่ก่อนแล้วในสถานีโทรทัศน์ของ เอเอสทีวี ซึ่งมีผู้ร่วมงานที่ดีมาก เริ่มตั้งแต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ในอาคาร รวมไปถึงพนักงานต้อนรับในอาคาร ล้วนมีลักษณะเหมือนกันอยู่ประการหนึ่ง คือ ทำที่เอื้ออาทร เมื่อเข้าไปสัมผัสสภาวะแห่งมิตรภาพ ชวนให้ซาบซึ้ง ผู้ปฏิบัติธรรมที่อยู่วัด ทั้งที่พำนักอยู่ในวัด และนอกวัด ควรอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิบัติสัจธรรมปวารณา คือมีความเคารพในปฏิสนธิ์แก่ผู้คนรอบข้าง ต้องมีบุคลิกเปิด มีใช้บุคลิกปิด ต้องมีใบหน้ายิ้มแย้ม มีใช้มีใบหน้าบอกรุณไมตรี ต้องมีนิสัยไฟบริการผู้อื่นอยู่เสมอ มีใช้จมปลักดักดานอยู่ในโลกส่วนตัวเพียงคนเดียว...”

จากการประชุมชุมชนสันติโลก ๒๔ มี.ค.'๕๐ มีผู้สนใจการเซ็นสัญญาเข้าไปจัดทำรายการโทรทัศน์ จึงได้เปิดประเด็นให้พ่อท่านได้บอกเล่าให้ชาวชุมชนที่สนใจยังไม่ทราบได้รับรู้ไปพร้อมกัน

“ตอนนี้เราจะมีโทรทัศน์ ๑ ช่อง มีทั้งเรื่องของการเงิน เรื่องของงาน หลายคนได้ฟังแล้วก็คงคิดว่า มันคงจะยุ่ง มันคงจะยาก มันคงจะอะไรต่างๆนานา มันสมควรแล้วหรือ ?

อาตมานี้เป็นคนโทรทัศน์โดยตรง ชีวิตตั้งแต่เรียนหนังสือก็ไปทำงานโทรทัศน์ พอมีรายได้เลี้ยงตัวเองจนเรียนจบ จบก็ทำงานโทรทัศน์เลย

* รัก รักพงษ์ พิธีกร นักจัดรายการและนักแสดงของไทยทีวี ทีวียุคแรกของประเทศไทย (ปัจจุบัน คือ สมณะโพธิรักษ์)

อาตมามองว่าโทรทัศน์นี้เป็นอะไรที่เราถึงไม่ได้ โลกจะต้องใช้มัน เพราะมันก็เป็นสื่อสารที่เป็นประโยชน์ต่อทางสังคมมาก และมันก็เลวร้ายมากเช่นกัน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่เราจะต้องใช้โทรทัศน์ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น และช่วยกันใช้มันให้เป็นตัวอย่างแก่ชาวโลก อย่าให้มันเป็นโทษ

เมื่ออาตมาออกจากงานโทรทัศน์ ก็มาบวช บวชแล้วอาตมาก็ไม่ได้ไปคิดว่าจะต้องไปบวชอายุอะไรกับโทรทัศน์อีก อย่างที่เห็นๆนะ ก็ยี่สิบสามสิบปีมาแล้ว ท่านจันทร์ ท่านเลียงศีลชะเอิบ ไปทำซะจนเป็นที่รู้จักกันอยู่ทั่วไป อาตมานั้นกลายเป็นที่สมัยนี้คนเขาไม่รู้จักแล้วว่ารัก รักพงษ์คือใคร เป็นคนโทรทัศน์ขนาดไหน

แล้วทำไมต้องมาเกิดโทรทัศน์ ณ ที่นี้ หลายคนก็รู้สึกว้า แหม...ด้านด้านอยู่ในใจมากเลย เพราะรู้สึกว้า หน้าแง่ๆ อะไรต่างๆนาๆ อาตมาก็เข้าใจนะ ก็เห็นใจเหมือนกัน

อาตมามองว่าโทรทัศน์นี้เป็นอะไรที่เราถึงไม่ได้ โลกจะต้องใช้มัน เพราะมันก็เป็นสื่อสารที่เป็นประโยชน์ต่อทางสังคมมาก และมันก็เลวร้ายมากเช่นกัน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่เราจะต้องใช้โทรทัศน์ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น และช่วยกันใช้มันให้เป็นตัวอย่างแก่ชาวโลก อย่าให้มันเป็นโทษ อาตมาก็ได้แต่รอดูเหตุการณ์มาเรื่อยๆ เออ...เมื่อไหร่ เรื่องของโทรทัศน์มันจะถึงรอบถึงคราวที่จะเป็นไปตามกรรม แต่ไม่ได้ได้กระสันพยายามที่จะมีแต่อย่างใดหรอกนะ ก็ปล่อยไปตามธรรมชาติ

จนมาถึงวันนี้เราเริ่มแล้ว ซึ่งต่อไปเราก็จะต้องมีห้องส่ง ถ้าพูดกันตรงๆ ที่เราไปเซ็นสัญญากันมานี้เป็นช่องของชาวอโศกโดยตรงเลย DMC ของธรรมกายเขาก็มีโทรทัศน์เป็นช่องของเขาเลย เหมือนหลวงตาบัวที่มีช่องของหลวงตาบัว

เอเอสทีวีในช่องนั้นช่องนี้ ก็เอาทางด้านพระด้านศาสนา เอาด้านศาสนามาเผยแพร่ก็เยอะ มีท่าน ว.วชิรเมธี มีหลวงปู่พุทธอิสระ มีหลวงพ่อนั้นหลวงพ่อนี้หลายรูป มีทั้งดอกเตอร์ทางศาสนา ท่านผู้รู้มากมายมาออกเป็นประจำ ก็คงถึงเวลาวาระที่ควรจริงๆ

สรุปแล้วทางด้านศาสนาที่อาตมาถึงบอกว่า มันถึงขั้นที่ว่า เป็นงานที่อยู่ในสังคมทางเลือกนั้นได้แล้ว ที่พวกเราไปพูดคุยกับเอเอสทีวี เขาบอกว่าเราทางสันติอโศกเราจะไปเปิดสถานี มันมีช่องว่างอยู่หลายช่อง แล้วเขาก็ไม่ได้ให้ใครง่ายๆ เขาเลือก ที่นี้เราจะไปนี้เขาก็บอกว่า สันติอโศกนี้ขายได้ คือเขามองไปในแง่ของเขานะ ทางผู้ดูแลเขาบอกขายได้ เขามองในแง่ของการหารายได้มาเลี้ยงทางสถานีโทรทัศน์นี้ เพราะงานนี้มันค่าใช้จ่ายเยอะ

เจรจากันอยู่หลายเดือน สุดท้ายเราก็เซ็นสัญญารับทำ ที่อาตมาตัดสินใจรับทำนั้น อาตมานี้ทำใจกลางๆ อาตมาไม่ได้แรงเร้า ไม่ได้เอามาพูดเท่าไร ให้เขาติดต่อดำเนินเรื่องกันไป จะยังงี้ก็แล้วแต่คุณหนึ่งฟ้าเป็นตัวตั้งตัวตี และเป็นผู้ที่ติดต่อ อาตมาก็ดูไป ก็มีคุณไชยวัฒน์มาเป็นตัวหลักเพิ่มเติมขึ้นแล้วก็ติดต่อกันไป ก็หาแหล่งทุน คือสปอนเซอร์หลัก ซึ่งของเรานี้จะไปเอาทางค้าขาย ทางโลกโลก็ยี่นี้มันคงไม่ได้หรอก เพราะตลาดทุนนิยมเขาคงไม่เป็นสปอนเซอร์เราอะไรนัก ที่พอจะได้มาช่วยเราบ้างก็คงเป็นของทางการ เป็นขององค์กรการกุศลที่อยู่ในแนวเดียวกัน ที่เขามีทุนมีงบประมาณ เพราะเราทำลักษณะการกุศลช่วยเหลือสังคม ก็เดินเรื่องอยู่ก็พอเป็นไปได้

ที่นี้พอทางเซลล์เอเอสทีวีเขาไปเกริ่นกับลูกค้าของเขาว่าสันติโอทอกจะมาทำ ลูกค้าเขาว่าเมื่อไหร่จะเปิดละ แม่แต่ที่สุดท้ายพอเซ็นสัญญาแล้ว ก็ทดลองออก ทางลูกค้าเขาโทรมาหาเลย เขาบอกมีอย่างนี้ด้วยหรือ ฟังดูก็ดูเข้าที่

ที่นี้ใจของอาตมา อาตมาบอกแล้วว่าวางกลางๆ อาตมาไม่คิดว่าจะเร่งเร็วว่าอยากได้หรือไม่อยากได้ อาตมาดูข้อมูลต่างๆ มันจะเกิดอย่างไร จนกระทั่งมันหลายครั้ง อาตมาคิดว่า "เอ...จะบอกเขาว่า หยุดไปซะ ก็ติดต่อหลายทีหลายครั้งแล้ว มันดูยากๆอยู่นะ ว่าจะบอก พอที่เถอะ ไม่ต้องติดต่อแล้ว แต่ก็ยังเห็นว่า มันก็ยังมีอะไรที่เขายังไม่อยากดำเนินการกันอยู่

อาตมาก็มาประมวลว่า อาจจะมีความเป็นไปได้ตามธรรมชาติที่มันจะเกิด แล้วมาเก็บรายละเอียดดูองค์ประกอบอย่างที่ว่านี้ ในสังคม ณ กาละนี้สถานที่ต่างๆเขาก็ทำ เราจะทำบ้างได้ไหม โดยเฉพาะในช่วงนี้ อาตมาก็ประเมินว่า มันจะเปิดตัวเราได้หรือยัง เราสมควรจะทำหรือยัง **ก็มองดูหลายด้าน แม่แต่ตัวบุคลากรของเราเอง คนที่จะต้องมาทำเป็นหลัก อาตมาทำงานนี้ทุนเป็นรอง** ก็รู้จักกันอยู่ที่นี้ความสามารถอย่างที่เรากำลังทำอยู่นี้ อาตมาประมวลดูทั้งนั้นแหละ อาตมาก็ว่ามันพอได้นา โดยเฉพาะบุคลากรนี้ ของพวกเรานี้จะต่างทางโลกของเขาก็คือ พวกเราที่จะมาทำงาน เป็นผู้รับผิดชอบนี้จะต้องเป็นคนทำงานฟรีเป็นหลัก คนทำงานจริงนี้เป็นเรื่องที่จะเป็นรองค่อยๆตามมา ซึ่งทางโลกเขาทำไม่ได้ เขาจะต้องจ้างราคาแพง คนละทิศกันเลย อาตมาก็มาดูว่าพวกเรานี้หลักมันจะมีมั้ย แน่นอนมี มีเพราะอะไร วัตถุดิบที่จะมาใช้ทำเพื่อสื่อออกโทรทัศน์เราก็มีเยอะแยะ ที่เราจะทำรายการออกไป ก็คือด้านศีลธรรมและชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจพอเพียง ลักษณะพวกนี้เราพร้อม ซึ่งเราก็ทำมาจนกระทั่งเรามีวัตถุดิบ ที่ถ่ายเอาไว้ เก็บเอาไว้ ซึ่งตอนนี้กำลังออกมาแล้ว ต่างๆเขาก็รู้ก็เห็น เราก็ออกตัวไปแล้ว ยังมีอีกเยอะแยะ ธรรมะก็มี ชีวิตแท้ๆก็มี แม้นับถึงเพลงดนตรีเราก็มีพอ เราก็จะทำรายการอะไรต่ออะไรของเราออกเสนอไปตามประสาเรา

อาตมาเห็นว่าเป็นไปได้ ในเรื่องของคนก็ตาม เพราะเอเอสทีวี ไททีวีก็ตาม โถเราก็เคยไปออก ไปดูแล้ว มันง่ายกว่าที่อาตมาเคยทำมาเยอะ แต่เดี๋ยวนี้มันไม่เหมือนสมัยอาตมา สมัยอาตมามันเหอะเหอะ ยังไม่มีความรู้กันด้วย มันลำบากอะไรมันวุ่นวาย แต่เดี๋ยวนี้มันสะดวกมาก ทั้งเครื่องไม้เครื่องมืออะไรต่างๆมันพร้อม ทั้งเด็กของเราก็มี ทั้งผู้ใหญ่ของเราก็มี โดยเฉพาะผู้ที่ทำงานฟรี แล้วก็ก็เป็นตัวหลัก เรียกว่า “พระเครื่อง”(สมณะของชาวอโศกที่ถนัดกับเครื่องเทคโนโลยี)ก็มี ท่านพิสุทธ ท่านตันติปาโล ท่านชาติติน ท่านบินแก้ว ท่านเพ็ญพุทธ ท่านเพาะพุทธ ท่านเสียงศีล ท่านเพาะพุทธ ท่านเสียงศีลเป็นสายวัง สายทำรายการสด ส่วนพระเครื่องทั้งหลายนั้นนะ ให้ท่านนั่งอยู่ได้เลย ทั้งวันทั้งคืน ท่านพิสุทธ ท่านบินแก้ว ท่านชาติติน ท่านตันติปาโล ท่านก็นั่งทำอยู่กับเครื่องนั้นแหละ ใครส่งข่าวส่งน้ำ ท่านก็เรียบบ้อย ก็ไม่มีปัญหาอะไร ใช่มั้ย

อาตมาว่า โอ้โฮ อันนี้มันของจริงนะนี่ คนอื่นเขาไม่มีนะ ของเรามีแล้วพร้อม นอกนั้นก็ยังมีฆราวาสที่อาจจะสร้าง อาตมาเข็นให้คนไปทำงานขยะ โอ้โฮ ทุกวันนี้ก็ยังเข็นกันต่อไม่ถอยได้ ยังเข็นกันยาก แต่งานนี้อาตมาว่า คงจะต้องคัดเลือก ไม่ใช่ต้องเข็นไปเหมือนทำงานขยะ ทำงานกสิกรรมอะไรนี้ใครจะมาช่วยรายการ ทั้งจะออกรายการ ทั้งจะเป็นช่าง ทั้งจะถ่ายอะไรๆนี้ อาตมาก็ว่าเด็กสมัยนี้มันก็ตื่นตัวในเรื่องพวกนี้เยอะ พวกเราก็เหมือนกันนั่นแหละ

อาตมาจะดูว่ามันมีตัวหลักมั๊ย ทีนี้ก็กลัวที่สุดคือตัวที่จะทำงาน ตัวที่ว่า “เอ..มันจะเป็นไปได้จริงมั๊ย สถานที่ถ้าเรามาตั้งที่สันติอโศกเราเลย ตีมั๊ย ถ้าไปเช่าเขา ค่าสถานที่ ค่าส่งสัญญาณ แล้วมันก็ไม่ต้องเสียค่ารถ ค่าอะไรอีกเยอะแยะ ความสะดวกต่างกันหมด ถ้าทำอยู่ที่สถานที่ของเรา เราก็อุตุนิยมทำอยู่ที่นี้ นอนอุตุทำที่สบาย ก็ห้องส่งอยู่ที่นี้ สุดท้ายก็คือ เอาพระวิหารนี้แหละ ชั้น ๓ ที่มันยังไม่ได้เป็นอะไรนี้ จะไปทำเป็นรูปร่างของห้องส่ง จะเอาช่างมาออกแบบ เอาช่างมาอะไรก็ช่วยกันแล้ว ก็เห็นหน้าช่างผ่านฟ้า ช่างตะวัน ก็มีสูตรอีก

ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๒๐ เมษายน จะเป็นการทดลอง ก็เอาของเรานี้แหละไปหมุนออก ไม่ได้ออกสดหรอก พอออกจริง เราถึงจะมีรายการสด ตามประสาที่อาตมาคิดว่า อาตมาก็คงปลูกชีวิตเก่าตั้งแต่ตอนหนุ่มขึ้นมาอีกที เพราะอาตมาเป็นฝ่ายจัดรายการโดยตรงเลย เป็นโปรดิวเตอร์ เป็นโปรดิวเซอร์ เป็นฟลอแมนเนเยอร์ อาตมาทำมา เพราะฉะนั้นก็คงไม่มีปัญหาอะไรมาก ก็ค่อยๆคิดกัน เราก็มีความรู้เพิ่มเติมขึ้นอีกเยอะแยะ

งานนี้มันแบ่งกันไป ไม่ได้หมายความว่ามันมาหนักอยู่เรื่องนั้นเรื่องนี้ ในเรื่องของรายจ่ายรายรับอะไร เรายังคิดไม่ออกหรอก แต่อาตมารู้ว่า มันจะต้องมีทุน มีเงิน มีสปอนเซอร์ ที่จะเข้ามาเลี้ยงรายการ มันก็อยู่ที่พวกเราจะช่วยกันทำ

อาตมาว่า โทรทัศน์ที่มีอยู่ในประเทศไทยขณะนี้ทุกช่อง มันจะไม่เหมือนช่อง FE.TV. ของเขานั่นหรรุหรา ฟุ่ฟา สว่างไสว แสง สี เสียง ฟังไปด้วยบันเทิงเรีงรมย์ ละครเพลงดนตรีเกมโชว์ ตลกเรีงรมย์อะไร ถึงแม้จะข่าวก็ตาม ก็เป็นเรื่องของโลกก็ เพื่อที่จะแย่ง ลาก ยศ สรรเสริญ โลภก็สุขกันไปตามระบบของโลกก็ แม้จะมีคุณธรรมบ้าง แต่ไม่ได้เน้นคุณธรรมที่จะละลคกิเลส มีแต่ทำมาหากิน ใช้โทรทัศน์หากิน ร่ำรวยกัน เจ้าหน้าที่พนักงานที่ทำงาน เป็นดารา เป็นดาวดำนนั้นด้านนี้กันฟุ่ฟา อย่างบริษัทไอทีวีที่เราารู้เบื้องหลัง มีคนงานตั้งพันกว่าคน โดยเฉพาะระดับบริหารนี้เงินเดือนเป็นแสนเป็นล้าน และยังมีเบียเลี้ยงอะไรอีกต่างกานานา แต่ของเรานี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย ไม่ไปในทางที่จะมักมากหรือหรรุหราใหญ่โต จะเป็นทางประหยัด มัธยัสถ์ มั๊กน้อย สันโดษกันจริงๆด้วยซ้ำ เราจะไม่ใช่โทรทัศน์ทำมาหากิน แต่เป็นโทรทัศน์ที่ทำเพื่อให้เกิดสังคมแท้ๆ ซึ่งเราต้องลงทุน ต้องหาเงินมาใช้เพื่อทำ

งานเสนอแก่สังคม ไม่ใช่เราทำงานเพื่อจะเอาจะได้อะไร

สรุปง่ายๆว่า มันจะเป็นทางเลือกช่องหนึ่งของสังคม ที่ไม่เหมือนช่องอื่นๆเขา ถ้าคนที่เขาเปิดโทรทัศน์ช่องทั้งหลายนั้น ก็มีช่องนี้ให้เลือก ซึ่งจะเป็นแบบที่ยังไม่มีคู่แข่ง เพราะยังไม่มีช่องใดทำอย่างนี้ การเสนอก็จะไม่เหมือนเลย ทั้งความเก่ง ความงดงาม ความเด่นโด่ง หรรษาฟูฟ่า

อาตมาว่านี่แหละเป็นการเปิดตัวผู้ที่จะตามหาญาติ ญาติในระดับใหม่ แต่ก่อนนี้เราทำกับระดับพื้นฐานสามัญชาวบ้านๆ โทรทัศน์ออกไปนี่มันไม่ใช่ระดับชาวบ้านธรรมดาๆด้วยนะ มันมีทั้งเป็นระดับบน คือไฮโซ ระดับกลางๆ และระดับล่าง ระดับชาวบ้านอย่างพวกเรา

ชาวอโศกขณะนี้แม้แต่ระดับล่าง ระดับกลางก็น้อย ระดับบนนั้นก็มีคุณจำลองพลัดผลูมายังไงไม่รู้ หนึ่งคน นอกนั้นก็มีย่อยแสนน้อย ส่วนมากไม่ถือว่าระดับบนหรอก ไซ้มัย นี่จะเป็นยุคใหม่แล้ว จะตามหาญาติในระดับบนระดับกลางเพิ่มขึ้นมาบ้าง

ถ้าจะเป็นอินโดจีนนั่นก็คือว่า คนที่มีบาร์มีนั่นยังมีอยู่ แต่ว่าเขายังไม่ได้รู้เราจริงๆ พอเปิดโทรทัศน์ช่องนี้ก็คือ การเปิดตัวของชาวอโศกออกไปล่อนจ้อนเลย ทั้งกายและใจ ทั้งชีวิตและวิญญาณ ตัวตนของอโศกจะเป็นอย่างไร มันจะออกไป หนังสือเขียนไปเขาก็ไม่อ่าน วิทยูเขาก็ไม่ฟัง แต่โทรทัศน์เปิดไปเปิดมา ผ่านไปผ่านมาถึงวันนี้ เดียวนี้มันก็กว้างขวางมาก แม้แต่จะเป็นเคเบิล แม้แต่จะใช้จานดาวเทียมนี้ก็ตาม มันก็กว้างขวาง โดยเฉพาะเอสทีวีนี้เขาก็ขายจานมาเยอะแล้ว อาตมาก็ว่าตอนนี้แหละมันจะเป็นช่วงที่ตามหาญาติอีกระดับหนึ่ง

ส่วนเรื่องที่เราหลายคนคนหนักใจ อาตมาว่าอย่าเพิ่งหนักใจเลย ควรจะพร้อมใจดีกว่า ถ้าหนักใจแล้วอาตมาว่าจะยาก แต่งานนี้มันคงไม่ใช่งานง่าย มันก็เป็นงานยากอยู่แน่นอน แต่ไม่เบื่อเหมือนงานขยะ เหมือนงานกสิกรรม อาตมาก็คิดว่าพวกเราก็คงจะตั้งหลัก เพื่อที่จะรับรู้ว่ามันมีอะไรๆ ไปถึงแค่นั้นแล้ว

อาตมาทำเหมือนกับว่าเอาแต่ตัวเองเป็นหลัก ที่จริงอาตมาเอาตัวเองเป็นหลักก็หลายอย่าง อันนี้ก็อีกอันหนึ่งที่เอาตัวเองเป็นหลัก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า อาตมาไม่เปิดเผย หรือไม่ศึกษา ไม่พูดกับใครต่อใครซะเลย ก็พูดกันในวงไม่กว้างนัก แล้วก็บอกพวกเราอยู่บ้าง

**เอาตามาไม่ได้คิดว่าอยากจะทำหรือไม่อยากจะทำ มันเหนื่อยมันยาก
ทำที่วันนี้.....**

**....แต่เอาตามาดูองค์รวม คุณค่า เป็นงานที่จะต้องประสานสัมพันธ์
และมองไปในอนาคต เอาตามาก็ไม่ใช่นักพยากรณ์ และก็ไม่ได้อยากพูดนำอะไร
มาก เพราะว่ามันไม่ดี แต่เอาตามามองตามภูมิของเอาตามาว่า ในอนาคตจะมี
อะไรไปอย่างไรแค่ไหน**

บันทึกจาก...ปัจเจกชน:

อย่างผู้ที่เขาไปติดต่อกัน อย่างคุณหนึ่งฟ้านี้ พวกเราก็น่าจะเข้าใจ หนึ่งฟ้านี้เป็นอะไรอันหนึ่ง
ที่เขาเดินเรื่องพวกนี้ เขาก็มักจะไปเปิดงานอะไรต่างๆแล้วพวกเราก็มักจะไม่วางใจเขา แต่เขาก็เป็นโศก
คนหนึ่งที่ไปไหนไม่รอดหรอก ก็อยู่อย่างนี้แหละ แต่จริตของเขา นิสัยของเขา เป็นคนเร็ว เป็นคนไว
หลายๆอย่างที่พวกเราจับไม่ได้ ก็เลยไม่ค่อยจะประสานเท่าไรเท่าที่ตนเอง แต่ได้ทำเพื่ออะไรมั๊ย เขาก็
ทำอยู่ในนี้แหละ ทำเพื่อโศกอยู่ตลอดเวลา

แต่มันเป็นอีกแนวหนึ่ง ซึ่งเอาตามาว่า ถ้าพวกเราไว้ใจ เข้าใจว่าเอาตามามีภูมิปัญญาพอที่จะ
รู้ว่า อันนี้มันเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ หรือว่ามันเป็นโทษ ถ้าเผื่อว่าพวกเราเข้าใจ หรือว่าเข้าใจว่า
เอาตามาพอจะมีภูมิ พอที่จะตัดสิน หรือว่าพอที่จะวินิจฉัย พิจารณาได้ ก็น่าจะทำได้

เอาตามาบอกได้อย่างหนึ่งว่า เอาตามาไม่ได้ทำอะไรบูมบูม วูบวาบ ทำอะไรเร็ว บึบบับไม่ดู
ข้อมูล ไม่ดูองค์ประกอบอะไรให้มันถ่วงรอบก่อน เอาตามาว่าเอาตามาระมัดระวังเรื่องนี้อยู่อย่างมากอยู่นะ

ถ้าไว้ใจ หรือเชื่อว่าเอาตามาได้ใช้วิจารณ์ญาณพอสมควรแล้ว แม้แต่ให้หนึ่งฟ้าไปติดต่อกัน
เป็นคนไปทำอะไรต่ออะไรอยู่ตลอดมานี้ ก็ไม่ได้หมายความว่าเอาตามาเองเอาตามาดันทุรัง จริงแล้วบอก
ตรงๆว่า **เอาตามาไม่ได้คิดว่าอยากจะทำหรือไม่อยากจะทำ มันเหนื่อยมันยากทำ
ที่วันนี้** เพราะฉะนั้นที่มันเกิดนี้มันไม่ได้เกิดเพราะเอาตามาอยากทำ หรือว่าต้องการทำ ก็เลยรีบตัดสิน
รีบรับเข้ามา มันไม่ใช่ ขอยืนยันว่า ไม่ใช่อย่างนี้เลย

แต่เอาตามาดูองค์รวม คุณค่า เป็นงานที่จะต้องประสานสัมพันธ์ และมองไปในอนาคต
เอาตามาก็ไม่ใช่นักพยากรณ์ และก็ไม่ได้อยากพูดนำอะไรมาก เพราะว่ามันไม่ดี แต่เอาตามามองตามภูมิ
ของเอาตามาว่า ในอนาคตจะมีอะไรไปอย่างไรแค่ไหน

ในอนาคตนี้ เรื่องของสื่อสารมันจะเป็นเอกของโลก แม้แต่ปฏิวัติประเทศชาติ มันก็ปฏิวัติ
ด้วยสื่อสารทั้งนั้น ปฏิวัติด้วยโทรทัศน์เองง่ายๆ ผ่านมาหกยุคก็ขึ้นป้ายแข่งกันเท่านั้น ชนกันใจ

ในอนาคตนี้มันจะยิ่งใหญ่มาก สื่อสารนี้ มันจะมีอำนาจ มีน้ำหนัก

เอาตามาก็ขอพูดอีกทีว่าเอาตามาไม่ได้ดัน เอาตามาไม่ได้ดูอยากจะทำมันเกิด แต่เอาตามาดูข้อมูล
ดูรายละเอียดอะไรต่างๆนานา อะไรมากมาย เอาตามาเห็นว่า เอ...นี่มันจะต้องเกิด เกิดก็เกิด เหมือน
กับที่หลายๆอย่างที่เอาตามาทำ ที่หลายๆคนตามไม่ทัน ก็สะดุด สงสัยกลางแกลงในบางสิ่งบางเรื่อง ที่
เอาตามาพาทำ แต่แล้วก็ค่อยคลายใจเมื่อหลายสิ่งพิสูจน์ผล หรือแม้เรื่องการศึกษาเอาตามาเปิดไปตอนนั้น
ว่าให้ไปเรียนเถอะ ทำดอกเตอร์ เรียนปริญญาตรีอะไรขึ้นมามาก อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งแต่ก่อนมันไม่เคย
เป็นอย่างนี้ หลายคนก็สะดุด อันนี้ก็มันจะคล้ายๆกัน เอาตามาว่ามันเป็นเช่นนั้นแล้ว แล้วเราก็จะต้องรับรู้

เรียนรู้อีก ซึ่งจะต้องช่วยกันประพาศิ ช่วยกันทำ อาตมาก็เชื่ออยู่ว่า พวกเราก็ไม่ใช่ักประชด
ประชันอะไร ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร เมื่อมันถึงเวลา อาตมาก็เชื่อมั่นว่าพวกเราเมื่อมันถึงเวลาพวกเราก็
จะช่วยกันได้

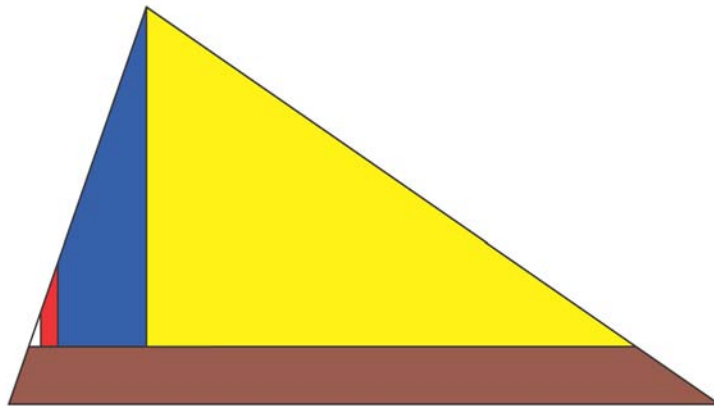
FE.TV.

โทรทัศน์ เพื่อแผ่นดิน *For The Earth*

บันทึกจาก ...ปจฉาสน:

สถานีนี้เราใช้ชื่อ “สถานีเพื่อแผ่นดิน For The Earth” ก็มีโลโก้ขึ้นมาอย่างรวดเร็วด่วน ก็ไม่ได้
เจตนาที่จะทำมาก่อน พออันนี้เกิดมา อาตมาก็...อ้าว ! รูปนี้เกิดขึ้นมาช่วงนี้พอดี ร่างให้แสงศิลป์เขาไป
เขียนออกมา ก็เลย เห็นว่าดีเลย ก็จับเอารูปนั้นมาใส่เลย ก็ให้เขาเขียนให้ครบเครื่องมาเสร็จเรียบร้อย
แล้วมีความหมายอย่างไร ก็ขออธิบายให้ฟัง ความหมายของอันนี้ดูแล้วจะเห็นเส้นเห็นลายอะไรชัด
พอให้ดูอีกอันหนึ่ง อันนี้ก็มีสีส้มขึ้นมา สีส้มก็ยังไม่ตัดสิน ก็มีคู่แข่งสีขึ้นมา ก็เอามาดูกันว่า จะต้องการ
โทนเหลือง หรือโทนชมพู ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ นี่คือโลโก้ของโทรทัศน์ FE.TV. โทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน
ที่นี้ก็จะมืองค์กรอีกองค์กรหนึ่งที่จะเป็นนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของดูแลอันนี้โดยตรง ตอนแรกว่าจะตั้ง
บริษัท ก็มีคนคิดว่าจะตั้งวิสาหกิจชุมชน ก็มีคนตรวจดูอยู่ ก็ยังไม่ตัดสินว่าจะเป็นอย่างไหน

มีคนท้วงว่า จะไปได้อวดเทร้อถ้าเป็นวิสาหกิจชุมชน จริงๆแล้วมันจะออกมาแค่นี้ รูปโลโก้
มันจะเล็ก ตัวหนังสือมันจะใหญ่ อันนี้เป็นโลโก้ของทางสถานี ส่วนองค์กรที่จะเป็นเจ้าของ สถานีนี้จะ
เป็นบริษัทหรือจะเป็นวิสาหกิจชุมชน ก็ยังไม่รู้ได้ อาตมาก็มีโลโก้เหมือนกัน มันก็มีอยู่แล้ว มันก็
เกิดมาแล้ว ก็เอาอันนี้แหละเป็นโลโก้ โลโก้กันนี้เป็นโลโก้บริษัท อาตมาเคยอธิบายถึงสามเหลี่ยมอันนี้
ก็คงจะรู้ว่ามันหมายถึงอะไร ง่ายๆเป็นโลโก้ของนิติบุคคล อาตมาก็เลยมาคิดว่าไม่อยากจะตั้งชื่อซ้ำ
กันกับ เพื่อแผ่นดิน ก็เลยตั้งชื่อว่า **ถอยหลังเข้าครรลอง**

บริษัทถอยหลังเข้าครรลองจำกัด

สถานอันนี้มันเปิดออกไปว่า *SE.TV*. โดย **ถอยหลังเข้าครรลอง** วิสาทกิจชุมชนหรือบริษัท ถอยหลังเข้าครรลองเป็นตัวเจ้าของกำกับ คนมีปฏิภาณฟังแล้ว อย่างคุณโสภณฟังแล้วชอบใจมาก **ถอยหลังเข้าครรลองนี้เป็นภาษาที่กระตุงลึงคมขณะนี้ดีมาก** สำหรับผู้ที่มีปฏิภาณฟังแล้วจะรู้สึกว่ามันไม่ใช่ภาษาธรรมดา “ถอยหลังเข้าคลอง” มันเป็นภาษาที่ติดปากมาเก่าก่อน แต่“ถอยหลังเข้าครรลอง” มันสะดุดบับเลย คำว่า “ครรลอง” มันจะมีตัวเต็มว่า “ครรลองครองธรรม” จะไม่เหมือนเข้าคลอง คลองนี้มันจะไปหาน้ำเก่า แต่ครรลองครองธรรมนี้เป็นคำที่สามารถจะทำให้ประชาชนคนไทย ฟังแล้ว สะดุดทันทีเลย ถอยหลังเข้าครรลอง มันก็จะเป็นครรลองที่เป็นครองธรรมนั่นแหละ “พ.กิ้งโพธิ์” เขียนไว้ใน น.ส.พ.ไทยโพสต์ ว่า

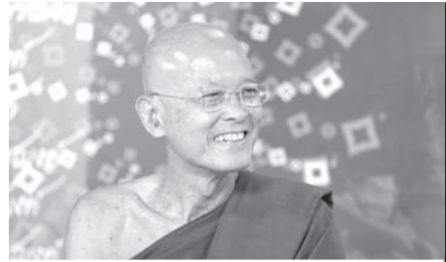
เมื่อเดินหน้า	คือป่าดง	ลงเหว
แห่งอบาย	ร้ายเลว	เหลวไหล
ผู้ฉลาด	ก็ถอยหลัง	ระวังระไว
กลัวครรโล	สู่ครรลอง	ครองธรรม
เมื่อเดินหน้า	คือกิเลส	เหตุทุกข์
แม้เบื่องหน้า	แสนเสียด	อ้อมหน้า
เร่งรูตหน้า	พาประมาท	หัวคะมำ
ฉลาดล้ำ	ถอยหลัง	เข้าครรลอง.

ขยายความ..ถอยหลังเข้าครรลอง มันประกาศตัว มันออกตัวออกตนเลย พวกเรานี่มันเป็นพวก“โบราณนวัตศน์” นามปากกาอาตมาเคยใช้มานานแล้ว หมายความว่า พวกหัวใหม่ หรือแม้ อาตมาเคยใช้อีกอันหนึ่งก็คือ “โบราณใหม่เสมอ” เป็นคำขัดแย้งกันนะแหละ โบราณเก่าๆ แต่ใหม่จะไวย มันจะเก่า แต่ถึงจะเก่ายังก็เก่าสนิมเขียนนะ เก่ามีราคานะ เก่าคนต้องประมูลกันนะ ต้องแย่งกันไว้ที่ไบโพธิ์นะ ไม่ใช่เก่าเล่นๆนะ เก่าลายครามนะ

อันนี้มันเป็นตัวที่อธิบายได้ยาก เพราะมันไม่ใช่วัตถุทีเดียว คำว่า โบราณนวัตศน์ คำว่า ถอยหลังเข้าครรลองนี้ เพราะว่าของเราเป็นจริง เป็นพวกเก่า พวกโบราณ ถอยหลังเข้าไปเป็นไทยเดิมอะไรกัน มาทุ่งผ้าถุง มาทุ่งผ้าซิ่น เป็นคนบ้านนอก เป็นคนเมื่อสมัยห้าสิบปี ร้อยปีที่แล้ว แล้วยังดันไปทำนา ทำไร่ ทำสวน กินอย่างเก่าอยู่อย่างเก่าๆ แล้วไปทำอะไรก็ไม่รู้ ไอ้ที่มันทำเงินทำทองก็ไม่ทำกัน แล้วยังจะมาหวังอะไรจากธรรมะจากศาสนาอีก เขาไม่เอาแล้วธรรมะ เก่าแล้ว ศาสนาหนะ แม้แต่ฝั่งตะวันตก เขาก็บอกพระเจ้าน่าจะตายแล้ว พวกนี้ไม่เปิดหูเปิดตา ไม่เงยหูเงยหัว อยู่ในกะลาไม่ดูบ้านดูเมือง แต่พวกเราจะเปิดเผยว่า ไม่ใช่ๆ มันไม่ใช่คร่ำครี ไม่ใช่ล้าสมัย มันใหม่เสมอ ใหม่จนคุณตามยังไม่ทันจะบอกให้

เราจะสัมพันธ์ จะเปิดตัวด้วย แล้วจะก้าวไปกับหมู่สังคมนด้วย อาตมามั่นใจอยู่ในตัวของเรา ว่า พวกเรามีฐานของจิตแข็งพอ ที่จะป็นลักษณะของสิ่งที่ มัน...*บุญจัสสะ โลกะ ัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ น กัมปติ* ลักษณะที่สัมผัสโลกธรรมแล้ว จิตไม่ได้หวั่นไหว จิตไม่ได้ละลาย ถูกโลกดูดไป อาตมามั่นใจในพวกเราที่มีความแข็งแรงของกลุ่มหมู่ และของธรรมะที่อยู่ในพวกเรานี้ อาตมามั่นใจพอ

เมื่อเรามีแก่นมีแก่นอันนี้แล้ว เป็นข้อมูลอันหนึ่งที่อาตมาทำอันนี้ด้วย อาตมารู้อย่างหนึ่งคือ ไอ้โฮ เมื่อยอีกแล้ว อันนั้นคืออะไร คือ ความซึ่เกียจ กิเลสของเราไม่อยากจะทำอะไรมาก มันเป็นอึดตาที่เหลือเสพ ก็เบาๆ่ายก็พอแล้ว ทำอะไรกันหนักกันหนา

ในระยาะก้าวนี้ เราคิดเช่นนั้นไม่ได้ อาตมาเป็นโพธิสัตว์ อาตมารู้กิเลสพวกนี้ดี ฤาษีเขาไม่รู้ หรอก พวกคุณจะไปข้างฤาษี เพราะมันง่าย มิติที่เป็นเชิงฤาษีนะ หยุ่ดง่าย ๆ พักง่าย ๆ การที่ จะมีปัญหา เข้าใจว่า พระพุทธเจ้าไม่ออกป่าเพราะอะไร ไม่ใช่ว่าออกป่าอย่างทุกวันนี้ ไม่ใช่ว่าออก ป่าแล้ว เป็นบพที่หนึ่ง ไม่ใช่ ออกป่านี้เป็นบพปลาย ต้องไปพิสูจน์ตัวเราเอง ควรจะถึงขั้นอนาคามีถึง จะออกป่า โสดา สกิทา ยังไม่ควรออกป่า ยิ่งบุุชชนปฏิบัติก็ออกป่าเลยนั้นมันไม่ใช่เลย

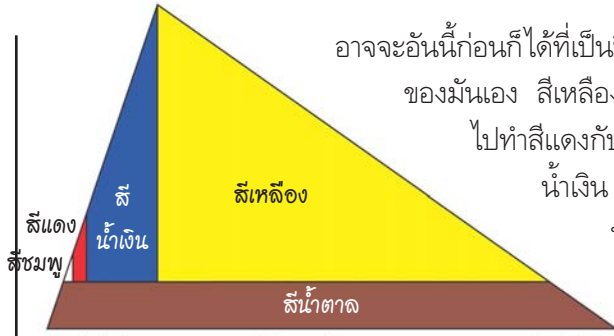
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในอุบาลีสูตฺร พระพุทธเจ้าตรัสว่า เธอยังไม่แข็งแรง อย่าออกป่า ป่าจะ เอาใจเธอไปเสียแน่ ไม่จมกั้ลย

FE.TV. จะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ไม่แต่งหน้า ผู้หญิงก็ไม่ทาปาก คือมันจะดูว่า เออไอ้พวกนี้ นี่มันมันคร่ำคร่ำจริงๆนะ คร่ำคร่ำนี้สนิมเขี้ยวนะ แต่ถ้าคร่ำครีนี้ไปเลยนะ

นี่มันเป็นลักษณะของถอยหลังเข้าครรลอง เพราะฉะนั้นเราจะต้องอธิบาย โดยไม่ใช่อธิบาย ด้วยปาก แต่อธิบายด้วยการแสดงออก ทั้งชีวิต ทั้งสังคม ทั้งมนุษยชาติ ทั้งวัฒนธรรม ทั้งพฤติกรรม ของพวกเรา มันจะต้องอธิบาย โดยโทรทัศน์จะต้องอธิบาย คนจะดูมั่งไม่ดูมั่งก็ให้มันค่อยเป็นค่อยไป

อันนี้คือการจะเปิดเผย ถอยหลังเข้าครรลอง เราไม่ใช่พวกที่เดินไปข้างหน้าอย่างไม่รู้จักหลัง เลย เรายึดความเป็นธรรม เรายึดความเป็นคุณค่าของคน เรายึดความประเสริฐ เรายึดความดีงาม เรายึดความเป็นสุขสงบ เราทำเป็นเรื่องของชีวิต เราไม่ได้ทำเล่น

ในเรื่องของความละเอียด ความลึกซึ้งของสิ่งต่างๆมันมี มันจะมีอะไรหลายๆอันที่เราจะ ต้องค่อยๆตามไปหน่อย แล้วทำความเข้าใจ นี่ดูอันนี้ นี่คือ(ซีที่รูปโลโก้ของบริษัทถอยหลังเข้าครรลอง)

บริษัททยหลังเข้าครองจำกัด

การเกิด ชมพู่นั้นก็คือการเกิด ที่นี้ชมพูมันไปใกล้กับแดงมันไม่ดี เขาก็เลยไปแก้ชมพูเป็นขาว ถ้าเข้าใจสามเหลี่ยมอันนี้ก็คือ อันเล็กนิดหนึ่งก็คือ อาณาบริเวณที่เป็นแผนภูมิแสดงเงาของอโศก ๓๖ ปี ส่วนที่โตกว่าอันเล็กนี้ช่องต่อมาคือ เงาของ ๗๙ ปี รวมแล้วบวกกันเป็น ๑๑๕ ปี บวกกับอาตมาเป็น ๓๖ ปีเป็นเท่าไร ก็เป็น ๑๕๑ ปี นั่นอายุทั้งหมดของอาตมา

ดังนั้นถ้าจากนี้ต่อไปอีก ๗๙ ปี มันก็จะได้อาณาบริเวณสีแดง จากนั้นชาวโศกทั้งหลาย ก็จะเป็นผู้ช่วยกันสืบทอดและขยายผลต่อออกไปอีก ๓๗๕ ปี จากอาตมาตายแล้ว ช่องที่สาม สีน้ำเงินนี้แหละสุดยอดเลยแหละ คนที่เกิดมารุ่นหลัง จะสร้างสรรสืบทอดกันไปก็เงาของอาตมาส่วนช่องที่สี่สีเหลืองอันใหญ่นี้ ก็คือเนื้อหาของศาสนาพุทธที่ชาวโศกทำไว้ เนื้อหาที่มีจากยอดสีน้ำเงินกับเหลือง ก็เริ่มเลื่อมไปเรื่อยๆตามรูปเหลือง ส่วนพื้นที่ข้างล่างสีน้ำตาลนั้นก็คือศาสนาทั้งหลายในโลกที่คำจูนมวลมนุษยอยู่นิรันดร์ สุดท้ายแม่เราจะทำไปแล้ว มันก็จะต่อไปอีก จนกระทั่งมีแต่ชื่อพุทธหรือมีชื่ออะไรอีกก็แล้วแต่ ชื่อมากมายก็ได้ แต่เนื้อแท้ของพุทธหมดสิ้นแล้ว โลกนี้มีความหมายอย่างนี้ ก็ลึกซึ้งอยู่ไม่ใช่ความหมายที่ตื้นตื้นๆ ก็เป็นโลกนี้หรือเครื่องหมายอะไรที่จะสื่อขึ้นมาด้วยกัน ก็ใช้แทนกันไปพอรู้เรื่องเท่านั้นเอง

คุณแซมดิน : ก็แปลว่า อย่างนั้นพ่อท่านก็ไม่ได้เกิดอีกหลังจากที่ตายไป

พ่อท่าน : ไม่น่า อันนั้นเป็น *อินได* อาตมาอาจจะเกิดมาก็ได้ ไม่เกิดอีกก็เป็นได้ เพราะช่วงที่จะไปถึงอีก ๕๐๐ ปีนี้แหละ อาตมาทำงานไปนี่ที่ตั้งใจจะอายุ ๑๕๑ ปีนั้น ไม่รู้มันจะถึงหรือไม่ถึง อาจจะตายก่อนก็ได้ หรือแม้อาตมาจะทำงานต่อไปอายุไม่ถึง ๑๕๑ ปี แต่ถ้าเราช่วยกันสร้างเนื้ออารยธรรมเกิดจริงเป็นจริงในคนให้มีคุณภาพและปริมาณพอ จนพุทธศาสนาสามารถมีเนื้ออารยธรรมดำเนินยาวไปถึงที่สุดครบพุทธกัป ก็ไม่ต้องเกิด มันก็ขึ้นอยู่กับกรรมปัจจุบันของคนของเราแหละ ที่เป็นตัวแปรให้เกิดผลเร็วหรือช้า ครบหรือไม่ครบ กรรมปัจจุบันของเราเป็นเหตุจึงต้องเร่งพากเพียรให้ยิ่งช่วยกัน ซึ่งถ้าเราพากเพียรช่วยกันให้เร็ว พวกเราก็มีบารมีในปัจจุบันนี้ไปพร้อมกันด้วย ถ้าไม่ทำก็ไม่เร็ว และเราก็ไม่ได้ และพุทธศาสนาก็เป็นอันมีคุณภาพและปริมาณไม่เพียงพอ แต่ถ้าไม่พอคุณคนไหนตายไปก่อนก็ได้เท่าที่คุณสั่งสมบุญบารมีไว้จริงเท่าใดก็เท่านั้น หรือใครไม่ได้ช่วยอะไร ไม่ใช่อิทธิบาท ไม่อุทิศสาหะเพิ่ม อยู่ไปตามอายุขัย ก็ยอมไม่มีบุญบารมีเพิ่ม ก็มีอายุยืนยาวไปอย่างสูญเปล่า

กรรมจึงเป็นสำคัญ *กรรมปัจจุบันเป็นตัวแปรทุกอย่าง* กรรมที่ทำสั่งสมลงไปแล้วบารมีที่มันเต็มที่แล้วก็มีแล้ว ก็แล้วไป เพราะว่ามีเนื้อสัจจะแล้ว ส่วนที่มันเต็มที่สุดที่นั่น หากไม่เสริม บ่อยไปตามกาลเวลา กินบุญเก่า ลักวันก็หมดบุญและเริ่มเลื่อม เกิดขึ้นตั้งอยู่ถึงที่สุด แล้วมันก็จะต้องเลื่อม ถ้าไม่เติมบุญอยู่เสมอๆ แม้กระนั้นก็ยังมียุคที่สุดแห่งที่สุด จากนั้นไปก็ต้องเลื่อม ห้ามความเลื่อมห้ามไม่

บันทึกจาก... บัณฑิต

ได้ ส่วนที่เป็นสังขาร โดยเฉพาะสังขารที่เป็นรูปธรรม เช่น ร่างกายมนุษย์ที่เต็มที่แล้ว ถึงวาระเสื่อม มันก็จะเสื่อมไป จะทำขึ้นไปอีก มันทำไม่ได้ ทำยังไงก็ไม่ได้ สุดท้ายก็ต้องถึงขั้นตาย บังคับไม่ได้ พระพุทธเจ้าทรงองค์ท่านก็อยู่ค่าฟ้าไม่ได้ จะต่ออายุด้วยอิทธิบาทบ้าง ซึ่งอิทธิบาทนั้นก็ไม่ได้เกินกว่าเหตุปัจจัยที่ควรจะเป็นเท่านั้นเอง ก็ได้เท่านั้น นี่คือการละเอียดพอสมควร เพราะฉะนั้นขยันพากเพียรยิ่งๆขึ้นไปเถิด สัมมาทิฐิแล้ว ดีแท้แน่แล้ว

ที่อาตมาเปิดจากมีสถานีโทรทัศน์นี้ขึ้นมา ไม่ได้เปิดด้วยความมั่งง่าย ไม่ใช่เปิดด้วยความทำอะไรอย่างไม่คิดหน้าคิดหลัง เปิดเพราะมันจำเป็น.เห็นควรต้องเปิดแล้ว เอาทั้งเหตุปัจจัยในเรื่องของข้างหน้า เอาส่วนที่จะเกิดไปในอนาคตเข้ามาเป็นข้อมูลในการบวก ลบ คูณ หารด้วยว่า ข้างหน้านั้นจะบริโภคอะไรกันต่อ จะสื่อสารอะไรกันต่อ เรื่องอะไรๆพวกนี้ก็พยายามเก็บข้อมูล อะไรที่เป็นฤทธิ์แรงหรือเป็นอำนาจของสังคม ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายๆเล่นๆที่จะรวบรวมข้อมูล อาตมารวบรวมทั้งส่วนที่จะเป็นอนาคตอย่างนั้นแล้วด้วย ก็ดูมาถึงปัจจุบันองค์รวมที่พูดไปแล้ว ตรวจสอบทุกอย่างทั้งบุคลากร ทั้งสถานที่ ทั้งวัตถุอุปกรณ์ ทั้งคุณภาพ ทั้งกระแสของสังคม ทั้งข้างนอก ทั้งข้างในก็แล้วแต่ ตรวจสอบดูความพร้อมแค่ไหนจริงๆ ความสามารถอะไรๆของพวกเรา พอจะเป็นไปได้มั๊ย อาตมาว่า ชี้เร็วกว่านี้เขาก็ยังทำเลย จริงนะ”

อาคันตุกะผู้มาเยือน

๑๘ มี.ค.'๕๐ ที่สันติโอศก นายชำนาญ พิเชษฐ์พันธ์ ได้พา ดร.ไสว บุญมา มากราบ นมัสการและสนทนากับพ่อท่านฯ ดร.ไสว จบปริญญาตรี-โท-เอก สาขาเศรษฐศาสตร์ จากสถาบัน Claremont McKenna College และ Claremont Graduate University แคลร์มอนด์ แคลิฟอร์เนีย เคยได้รับรางวัล Wall Street Journal Student Achievement Award สาขาเศรษฐศาสตร์

เคยทำงานให้ธนาคารพัฒนาเอเชีย(ADB) และธนาคารโลก(World Bank) ปัจจุบันเขียนหนังสือเพื่อหารายได้สมทบทุนการศึกษาของเด็กยากจน

งานเขียนที่ผ่านมา ได้คลื่นลูกที่ ๔, คิดนอกคอก-ทำนอกคัมภีร์, ประชานิยม : หายนะ จากอาร์เจนตินาถึงไทย?, เศรษฐกิจพอเพียง : ภูมิปัญญาชาติไทย ฯลฯ

นอกจากนี้ ดร.ไสว ยังเป็นนักเขียนประจำอยู่ที่หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ในบทความที่ชื่อ

◆ ดร.ไสว ◆ นายชำนาญ

ว่า บ้านเขาเมืองเรา เช่น งานเขียนวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ บ้านเขาเมืองเรา : อะดัม สมิท กับ เศรษฐกิจพอเพียง และ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ บ้านเขาเมืองเรา : จตุคาม อะดัม สมิท กับ เศรษฐกิจพอเพียง

๒๑ มี.ค.'๕๐ ที่สันตโศก คุณอำนวย อินทธร ได้เชิญคุณสุริยะใส กตะศิลา มาร่วม สนทนาสัมภาษณ์เกี่ยวกับชีวิตและบ้านเมือง ออกอากาศทางสถานีวิทยุชุมชน เสร็จจากการออกรายการ แล้ว ได้พาคุณสุริยะใสมากราบนมัสการพ่อท่านฯ

สุขภาพกาย

ช่วงต้นเดือนพ่อท่านฯมีอาการเจ็บที่ง่ามมือซ้าย จะหยิบจับอะไรก็ไม่ได้ถนัด ฝ่ายดูแล สุขภาพช่วยกันทั้งกตเวทิต ทำอัลตราซาวด์ ก็ดีขึ้นบ้างแต่ก็ยังมีอาการอยู่ เป็นอยู่ร่วมเดือน ทุกวันนี้ ก็หายเป็นปกติแล้ว ไม่ทราบชัดว่าเกิดจากอะไร

เกี่ยวกับสุขภาพตาของพ่อท่านฯ เข้าวันที่ ๑๗ มี.ค.นี้ ได้ยินพ่อท่านฯเปรยว่า อาการตา ขาวที่เสื่อมแล้ว ถึงขั้นมีจุดดำอยู่ที่กลางตา จึงมองภาพไม่เห็นในด้านตรง เห็นแต่ข้างๆซึ่งก็ไม่ตรงกลาง ก็เลยไม่ค่อยมีประโยชน์ แต่ก็ช่วยในการมีแสงสว่าง และช่วยในมิติบางส่วน วัดสายตาไม่ได้ ด้าน สายตาจึงสั้นลงหรือยาวออก ไม่ปกติ จึงดูมั่วๆมิดๆ วันนี้อาการมีตมั่วๆลดลง ดูสว่างขึ้นกว่าเดิมนิดหน่อย ทำให้มองเห็นแสงสว่างจากด้านข้างได้มากขึ้น นับเป็นข่าวดีมากๆสำหรับสุขภาพตา

เมื่อไปพบหมอสุขุมมา ที่ดูแลรักษาตาของพ่อท่านฯมาหลายปีแล้ว ที่คลินิกของคุณหมอ หลังจากตรวจดูสุขภาพตาแล้ว หมอสุขุมมาก็พบอาการที่ตื้นเขินเหมือนกัน แต่ดูเหมือนหมอไม่ได้ตื่นเต้น หรือแสดงออกว่าเป็นเรื่องน่ายินดีแต่อย่างใด

“กรดไหลย้อน” (GERD) เป็นชื่อโรคที่เกิดจากมีการไหลย้อนกลับของกรดหรือน้ำย่อยใน กระเพาะอาหารขึ้นไปยังหลอดอาหารและทางเดินหายใจส่วนบนอย่างผิดปกติ ทำให้เยื่อหลอดอาหาร และเนื้อเยื่อในลำคอซึ่งอ่อนบางและไม่สามารถทนทานต่อกรดได้ เกิดระคายเคืองและอักเสบ หรืออาจ เกิดเป็นแผล

อาการต้อคอหอยและหลอดอาหาร ปวดเสบน้าอก เรอเปรี้ยวหรือขม กลืนลำบาก เจ็บคอ แสบลิ้น รู้สึกจุกแน่นในหน้าอกคล้ายอาหารไม่ย่อย

อาการต้อกล่องเสียงและปอด เสียงแหบเรื้อรัง ไอเรื้อรัง

อาการแทรกซ้อนที่รุนแรง หากเป็นนานๆ อาจทำให้หลอดอาหารเป็นแผลรุนแรงจนตีบ หรือเกิดเป็นมะเร็งหลอดอาหาร

พ่อท่านฯมีอาการนี้มาเป็นปีแล้ว แต่อาการไม่ได้รุนแรงอะไรนัก มีเพียงเรอเปรี้ยวและแน่น หน้าอก โดยไม่ทราบว่าเป็นอะไร เพิ่งมาทราบเมื่อหลังงานปีใหม่ที่ผ่านมานี้เอง

หลังจากที่เป็นลมในขณะแช่น้ำสมุนไพรที่ราชธานีโศกแล้ว เมื่อกลับมา หมอสมพงษ์และ หมอสุรินทร์ได้มาตรวจดูสุขภาพ ซักถามจึงพบว่า พ่อท่านฯมีอาการของโรคกรดไหลย้อนนี้ หมอสมพงษ์เป็นหมออายุรกรรมประจำอยู่โรงพยาบาลกรุงเทพฯ ๑๘ มี.ค.นี้หมอทั้งสองได้มาตรวจสุขภาพ สอบถามอาการและถวายการรักษาให้

เดือนเมษายน ตลอดทั้งเดือนที่พูดกันมาก ประชุมกันบ่อย ก็มี ๒ เรื่องใหญ่ๆ เรื่องของ *FE.TV.* และเรื่องของสถาบันชยะวิทยา ทำให้เกิดสำนวนที่ว่า ดินเลี้ยงฟ้า - ดินอุ้มดาว - ขึ้นไปช่วยทองคำ ก็หมายถึง **ชยะสร้างโทรทัศน์** นั่นเอง

รายการพุทธที่ไปนิพพานของเดือนนี้ที่น่าสนใจ “ฟังพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ กับ การฟังตน” ขณะที่สังคมกำลังหลงใหลฟังจตุคามรามเทพกันไปทั่วทุกวงการ ผู้สนใจรายละเอียดของรายการนี้ติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่หน้าพุทธสถานสันติอโศกและมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน

สำหรับเนื้อหาธรรมะลึกๆ รายการสอน“เจาะลึกฝึกกรรม” ซึ่งออกอากาศทางโทรทัศน์ *FE.TV.* ด้วย เดือนนี้พ่อท่านนวกกล่าวถึงนิพพาน-นิโรธ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐ และในการแสดงธรรม ท้าวตรเข้า ๑๖ เมษายน ๒๕๕๐ พ่อท่านไฉ่นำเอาเรื่องจรรยา ๑๕ มาอธิบาย ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่หน้าพุทธสถานสันติอโศก

ถอยหลังเข้าครุสของ *FE.TV.* TV เพื่อแผ่นดิน

งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ ประเด็นที่พูดกันมากเป็นเรื่องของการทำสื่อโทรทัศน์ ในช่วงสัญญาของ ASTV 7 โดยใช้ชื่อว่า สถานีโทรทัศน์ “**เพื่อแผ่นดิน**” *For The Earth - FE.TV.* และจัดบริคณห์สนธิเป็นบริษัทจำกัดใช้ชื่อว่า “**ถอยหลังเข้าครุสของ**” เป็นเจ้าของกิจการโทรทัศน์ช่องนี้

อีกส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นใหม่ คือ **สถาบันชยะวิทยา “ด้วยหัวใจ**” เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการทำสื่อโทรทัศน์นี้ โดยมีตัวอย่างมาจากองค์กรการกุศลที่ได้เห็น ชื่อว่า “ฉือจี้” ที่สร้างสถานีโทรทัศน์ของตนจากการบริหารจัดการ “ชยะ”

“เรื่องชยะเอาตามพูดมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว ชยะเป็นเรื่องที่เอาตามว่าต้องจุดชาวลักันจริงๆจังๆ แล้ว เราจะทำอย่างฉือจี้ ที่เขาจับงานชยะ เอามาใช้จ่ายอุปถัมภ์เรื่องสื่อทีวี

ทำไมเขาทำได้ เราก็ค้นเหมือนกับเขา ทำไมจะทำไมไม่ได้

เอาตามเน้นกิจกรรม ขณะที่สังคมทุกวันนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเป็นชาวไร่ชาวนาแล้ว พ่อแม่ก็ไม่อยากให้ลูกเป็นชาวไร่ชาวนา

ชยะนี้ก็สำคัญ เมื่อคนไม่อยากทำ เรายังจะต้องเข้ามาทำ จะ Reuse Repair Recycle อะไรก็แล้วแต่เถอะ ถ้าสามารถนำกลับมาใช้ได้ก็ก็นำกลับมาใช้ ถ้าซ่อมแซมแล้วใช้ได้อีกก็เอามาซ่อมแซมใช้ หรือแปรรูปแล้วใช้ได้อีกก็เอามาแปรรูป

คนส่วนใหญ่รู้สึกชยะเป็นเรื่องต่ำ จึงไม่อยากเกี่ยวข้อง แต่มันเป็นความสำคัญของสังคม

ในหลวงพระองค์นี้นั้นทรงเป็นที่เคารพรักเทิดทูนของคนทั้งแผ่นดินอย่างสูงส่งมากที่สุด แต่เพราะพระองค์...ขอภัยที่ใช้ภาษาสามัญก็คือ พระองค์“ติดดิน” ทรงทำงานกับคนในระดับรากหญ้า ทรงนั่งสนทนากับชาวไร่ชาวนาอยู่กับพื้นต่ำๆ นั่นแหละที่ทำให้พระองค์สูงส่งนั่งในหัวใจประชาชนทั้ง

ประเทศ พระองค์ทรงทำเช่นนี้มาไม่รู้กี่ปีแล้ว ปีนี้ก็ ๘๐ พระชันษาแล้ว

ชาวโศกเราน่าจะเข้าใจปรัชญาวิเศษมุนีนี้ได้ดี ชาวโศกน่าจะจะต้องตั้งหลักให้เป็นเจ้าแห่งขยะที่เป็นของต่ำติดพื้นนี้ให้ได้ เหมือนกับเราได้บุกเบิกเรื่องมังสวิรัตที่เรากำลังทำได้มาแล้ว” พ่อท่านฯกล่าวในช่วงการแสดงธรรมทำวัตรเช้า ในงานปลูกเสกฯ ที่ศิระชะโศก ๓ เม.ย. ๒๕๕๐

สิ่งที่หลายคนเป็นห่วงก็คือเรื่องค่าใช้จ่ายในการจัดทำ เพราะในสังคมโลกธุรกิจโทรทัศน์นี้ ค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับสูงมาก แต่เราเป็นพวก“บุญนิยม” ซึ่งไม่ได้แสวงหากำไร จะไปเอารายได้เพิ่มมาจากไหนอีก ก็แค่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้จะใช้จ่ายทำอะไรก็ยังไม่ถึงมืออยู่เลย

แต่ดูเหมือนว่าผู้ประสานงานในกิจนั้นมั่นใจว่าจะสามารถหาเงินมาทำงานโทรทัศน์ครั้งนี้ได้ ซึ่งคาดว่าส่วนหนึ่งอาจจะได้จากเงินภาษีของประชาชนที่หน่วยงานของรัฐบางหน่วยยินดีช่วยเรา ซึ่งมีผู้สามารถติดต่อมาได้ อีกส่วนหนึ่งรายได้ที่เกิดจากการจัดการ “ขยะ” ส่วนสุดท้ายจากชาวโศกเอง โดยหวังว่ารายได้จากการจัดการ “ขยะ” จะเป็นส่วนรายได้หลักในการชำระค่าใช้จ่ายต่างๆของการจัดทำรายการโทรทัศน์นี้

คุณไชยวัฒน์ ลินสุวงศ์ ผู้คิดจัดทำกรจัดเก็บขยะให้เป็นอุตสาหกรรมนั้น ได้เดินทางไปจัดหาสถานที่ เพื่องานขยะ ซึ่งมีห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งที่ร้าง แต่ได้ยื่นเขาประกาศขายถึง ๘๗๑ ล้านบาทก็ต้องถอย อีกที่หนึ่งในการดำเนินการเล็งไปที่พื้นที่ใต้ทางด่วน กับพื้นที่ทางฝั่งธนบุรี ซึ่งยังไม่ได้ข้อยุติ

ขณะที่ชาวโศกหลายคนที่ไม่ได้รู้ข้อมูลอะไรมากนัก แต่มั่นใจในบารมีที่พ่อท่านฯมี เหมือนเรื่องอื่นๆที่เคยทำมาแล้ว แม้จะไม่มีตัวเงิน ไม่มีงบประมาณ ไม่มีทุนอะไรเลย แต่ก็สามารถดำเนินการไปได้ทุกเรื่อง จึงเชื่อว่างานโทรทัศน์นี้ก็เช่นกัน ไม่ได้เกินบารมีที่พ่อท่านฯมี

“ได้ยินมาว่างานโทรทัศน์มันแพง ต่อเดือนก็เป็นล้านๆ พวกเราสยอง เพราะพวกเราเป็นพวกไม่เอาเปรียบ เราจะไปร่วมทำงานกับใครเราก็ไม่เคยเอาเปรียบเขา

สปอนเซอร์ทั่วไปที่สนับสนุนสื่อต่างๆ เขามีแต่摸摸มาให้คนไปหลงหนักกับโลกีย์มาก

นโยบายหลักของเรา จะให้เป็นเรื่องการสื่อชีวิตความเป็นจริงของพวกเรามากที่สุด... จะให้เขาได้รับรู้ว่ามีชีวิตแบบนี้สุข-ทุกข์อย่างนี้ เขาจะได้เทียบกับชีวิตของเขาที่อยู่กับสังขารโลก แล้วคนเป็นอยู่อย่างนั้นเขาพอใจไหม เขาเป็นสุขไหม ทุกข์อย่างไร ต่างจากสุข-ทุกข์ของพวกเราอย่างไร

ยิ่งขึ้น เพื่อผลประโยชน์ในธุรกิจของเขา ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก แต่สปอนเซอร์ของเราจะน้อย เพราะผู้จะมาสปอนเซอร์ต้องมีดวงตาเห็นสาระอย่างแท้จริง ถ้าไร้สาระเป็นมิจฉาวณิชา เราก็ไม่เอา สิ่งมอมเมา สิ่งส่งเสริมความฟุ้งเพื่อฟุ้งเพื่อยประเทืองตัวตน เราก็ไม่เอา เพราะเรามีนโยบายที่จะช่วยคนให้พ้นทุกข์ขารีย์ลัจเป็นหลักอย่างจริงใจ” พ่อท่านฯกล่าวในช่วงการทำวัตรเช้า ๖ เม.ย. ๒๕๕๐

ช่วงทดลองออกอากาศ ถ้ามีเวลาพ่อท่านฯเปิดดูเป็นส่วนใหญ่ เพื่อตรวจดูสิ่งที่ไม่เหมาะสมในการนำเสนอ เมื่อเห็นข้อความอักษรวิ่งที่หน้าจอขอรับบริจาคเงิน พ่อท่านฯรับให้รับข้อความขอรับบริจาคเงินอย่างด่วนทันที

“อาตมารู้สึกเกรงใจพวกเธออย่างมาก ในการจะบอกเพื่อขอบริจาคเงิน แม้แต่ในชาวเราชาวโคกเองแท้ๆ ธรรมดาที่ชาวโคกเราปฏิบัติมาแต่ต้นจนบัดนี้ สำหรับคนภายนอกเราก็ไม่เคยรับบริจาคกันง่าย ๆ อยู่แล้ว กติกาของเราก็มีอยู่ แต่มีพวกเราคิดยังไง ไปทำข้อความวิ่งที่หน้าจอขอรับบริจาคเงินออกมาได้ อาตมาต้องรีบเบรค ตายๆๆๆ เราตำหนิรายการธรรมะที่เรียกว่า บริจาคเขาไปทั่ว อย่างที่มีให้เห็นกันในสื่อโทรทัศน์ วิทยุต่างๆ แต่เราจะกลับมาทำอย่างนี้ มันเสียหายหมด” พ่อท่านฯบอกเล่าให้ญาติธรรมได้รับทราบในวันเปิดงานปลูกเสกฯ ๑ เม.ย. ๒๕๕๐

วันที่ ๑๒ เม.ย.๒๕๕๐ ท่านจันทร์จัดรายการสดยาวนานหลายชั่วโมง ถือเป็นปฐมฤกษ์ พ่อท่านฯเปิดดูรายการตั้งแต่ต้น ผ่านไป ๕ รายการ พ่อท่านฯให้รับติดต่อกับท่านจันทร์ แล้วตั้งเรื่องการนำเสนอ **“มันเป็นการเสนอที่มีการปรุงแต่งองค์ประกอบเหมือนมีเชิงอวดตัวอวดตนยกอโคกมากไป”** ที่จริงรายการต่างๆของ SC.TV.เราที่เราเสนอทั้งหลาย มันแสดงตัวตนของเราเองมากอยู่แล้ว เราไม่ควรไปหาคนอื่นมายกย่องเราเสริมเข้าไปอีก หรือเสริมปรุงอย่างโน้นอย่างนี้ที่จะเป็นการเพิ่มความยกย่องชมเชยเราขึ้นไปอีก มันจะหือจะเฟือแล้วคนจะรู้สึกไม่ดี ดังนั้นเราจึงต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดการตกแต่งปรุงเสริมการยกย่องอโคกด้วยซ้ำ เราทำของเราไปเถอะคน เสนอความเป็นอโคกแท้ๆไปเถอะ เขาจะเข้าใจเอง ไม่ใช่ยกย่องตัวตนมากไป ที่ผ่านมาระแสดงความจริงที่เป็นเนื้อๆของตัวตน ไม่ใช่พยายามยกย่องตัวตนเลย แต่วันนี้เราให้คนมาพูดยกย่องอโคก ไม่ใช่พูดถึงเนื้อความจริงของอโคก ถ้ามีการพูดเชียร์เข้าไป หรือจะยกด้วยกตของอโคกโดยอาศัยคนอื่นมาพูดอย่างนี้ มันจะมากไป ถ้าไม่ใช่รายการเราจัด คนอื่นที่อื่นเขาจัดเขายกย่องเราเอง นั่นก็อีกเรื่องหนึ่ง ไม่เป็นไร

ต้องเข้าใจถึงการเน้นเนื้อจริง การพูดถึงเนื้อจริง การทำเนื้อจริงให้ดู ซึ่งมันก็เป็นการชูสิ่งที่ดีของเราตรงๆแน่นอนอยู่แล้ว ดังนั้นความต่างของ...การพูดถึงเนื้อจริง กับ การพูดยกพูดชม หรือปรุงแต่งการยกย่อง นั้น มันมีนัยไม่เหมือนกันอย่างไร ต้องแยกให้ออก และระวังกันให้ดีๆ”

ในช่วงเริ่มก่อตั้งสถานีนี้ พ่อท่านฯให้เวลาให้ความสำคัญอย่างมาก เช่นเดียวกับท่านจันทร์ที่แทบจะฝังตัวเองกับงานนี้อยู่ที่บ้านพระอาทิตย์ อย่างงานปลูกเสกฯนี้ท่านจันทร์ก็ได้รับการติดต่อให้มาพูดเรื่องสื่อทีวีนี้ในงานฯ ใจหนึ่งก็อยากจะมาแต่อีกใจหนึ่งก็อยากจะทำรายการ เพราะยัง

ใหม่มาก และต้องการอยู่เป็นเพื่อน“จิตใจเด็ด”ที่กินนอนอยู่ที่ ASTV นั้นเลย แต่ท่านจันทร์ตัดสินใจไม่ได้ จึงโทรมาฝากเรียนปรึกษาพ่อท่านฯ ซึ่งพ่อท่านฯก็เห็นว่าให้อยู่ดูแลที่สถานีนั่นแหละ เพราะไม่มีใคร ส่วนเรื่องพูดทางนี้ยังมีคนอื่นพอจะพูดได้ จึงเป็นเหตุทำให้ท่านจันทร์ไม่สามารถมาร่วมงานปลูกเสกฯครั้งนี้ได้

หลังจากงานปลูกเสกฯ มีการประชุมเกี่ยวกับ SE.TV. ที่สันติโคก ๔ วันติดกัน (๑๐-๑๓ เม.ย.'๕๐) เป็นเวลาถึง ๑๖ ชั่วโมง (นี่ยังไม่นับรวมการประชุมย่อยๆ ซึ่งมีอีกหลายๆครั้ง) เพื่อสรรหาคณะกรรมการ และคณะทำงานฝ่ายต่างๆ รวมถึงผังรายการต่างๆ อีกทั้งการจัดทำสถานี ห้องถ่ายทำรายการ ห้องทำงาน ฯลฯ ใช้เวลายาวนานมากกว่าการก่อตั้งองค์กรใดของชาวโคกที่ผ่านมา

“โลกกำลังเข้าสู่ภาวะวิกฤติ เรากำลังเข้ามาทำสื่อโทรทัศน์ ที่เนื้อหาการนำเสนอต่างจากของอื่นๆทั่วโลกแน่ สิ่งที่เราแนะนำเสนอเป็นวิถีชีวิตจริง สื่อความเป็นชีวิตของพวกเรา ไม่ใช่การแสดงหรือจัดฉาก หรือตกแต่งองค์ประกอบสร้างรายการขึ้นมาเพื่อประเล้าประโลมรสชาติอย่างที่เขากำกัน จึงเป็นความต่างทั้งการแต่งตัว การแต่งรายการ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ของความเป็นโทรทัศน์อีกแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในโลก

ถ้าเราไม่ทำงานกับสังคมมันก็ไม่ต้องมีอะไรเลย อยู่อย่างน้อยๆเล็กๆ แล้วก็รอวันตายไป แต่เมื่อเราทำงานกับสังคมที่ปรั่งแต่งมากจัดจ้าน เราก็จำต้องปรั่งแต่งขนาดหนึ่ง ต้องให้กับสังคมขนาดหนึ่ง แต่ก็ต้องให้สารลัจจะ ให้ข้อคิด ให้ข้อปฏิบัติกับสังคมเขาขนาดหนึ่งด้วย

“ที่เรากำลังจะทำนี่มันคือโจทย์ของเรา คืออุปกรณ์ที่เราจะใช้ในการปฏิบัติธรรม ผู้เข้าใจแล้วใช้ประโยชน์ให้เป็น ผู้นั้นก็จะได้ประโยชน์” พ่อท่านฯกล่าวในช่วงการประชุม

ระหว่างประชุมพิจารณาเรื่องผังรายการ พ่อท่านฯได้เสนอความเห็นเรื่องผังรายการบางส่วนว่า

“อาตมาท้าวความนิดหนึ่งเรื่องผังของรายการ ตั้งแต่ตีสามสี่สิบห้า เราจะมีการทำวัตร

นโยบายหลักของเรา จะให้เป็นเรื่องการสื่อชีวิตความเป็นจริงของพวกเราให้มากที่สุด แต่การสื่อออกไปนั้น จะให้เขาได้รับรู้ว่ามนุษย์มีวิถีชีวิตอย่างนี้ สุข-ทุกข์อย่างนี้ เขาจะได้เทียบกับชีวิตของเขาที่อยู่กับสังขารโลก แล้วคนเป็นอยู่อย่างนั้นเขาพอใจไหม เขาเป็นสุขไหม ทุกข์อย่างไร ต่างจากสุข-ทุกข์ของพวกเขาอย่างไร จะเห็นดีเห็นงามแบบไหน ก็จะเป็นการศึกษา

สังคมจะได้เห็นว่า คนที่ไม่ได้อยากจะรวย อยู่กันอย่างตั้งใจมาจน มันมีด้วยหรือ ขนาดเขามี เขารวยกันอย่างนั้นในครอบครัวเขา ยังเดือดร้อนเลย

ผังอันต้น มันหมุนชนกันเลย ๒๔ ชม. ทำวัตรเช้านี้อาตมาอยากให้ครบชุด มีทั้งการสวดมนต์ ตั้งแต่ต้นจนจบเลย แล้วก็ต่อด้วยเนื่องการเทศน์

เราเปลี่ยนแต่เนื่องการเทศน์ได้ มีมากมายที่เราอัดไว้ อาตมาจะให้เอาทำวัตรเช้าปีที่เทศน์ เทวนนิยมกับอเทวนิยมมาสื่อไปก่อน เพราะตอนนั้นจิตตคามเทพดังเหลือเกิน คนจะได้ศึกษากัน”

ในช่วงให้โอวาทปิดการประชุม ๑๒ เม.ย. ที่ผ่านมา พ่อท่านฯได้กล่าวอะไรเป็นนัยๆถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นอันเป็นผลจากกิจกรรมนี้ว่า

“อาตมาว่าบุญนิยมระดับสาธารณโภคีเป็นนวัตกรรมของสังคม แต่สังคมยังเห็นอาตมาเป็นอิเร้ง เมื่อเราจะสร้างคนขึ้นมาให้เป็นจริง เราต้องมีเวลาให้ และมีหลายวิธีการ

อโคกไม่เหมือนกลุ่ม อามิช, อีโตเอ็น, คิบบุช และอื่นๆ เขามีของเขา เป็นอย่างของเขา รับรองว่าไม่เหมือนบุญนิยมที่เราเป็น โดยเฉพาะเนื้อหาสาธารณโภคี ยกตัวอย่างเราจะทำโทรทัศน์นี้ เรามือเบาๆ มือเปล่าๆ ไม่มีอะไรเลย เริ่มจากสูญจริงๆ เสร็จแล้วมันก็พอไปได้ อย่างที่พูดกันเมื่อกี้

เราไปทำสัญญา แล้วก็ออกเช็ค แล้วก็ขอผลัดไปก่อน ตอนนี่เรายังไม่มี เมื่อดำเนินการจริง แล้วก็ค่อยให้เขา เรายังไม่มีตัวเงินให้ทันทีตอนนี่ ตั้งเป็นล้านๆ ดีที่ยังมีเป็นมัดจำให้เขาไปก่อนนิดหน่อย

มันอาจจะเป็นอีกวิถีชีวิตหนึ่งของชาวโศกที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการเงิน

“ไม่ว่าตัวอีกข้างหลังในที่ ๒ ไร่กว่า ๒๗๐ กว่าตารางวา จะขึ้นเป็นตึกสำคัญ อาจจะต้องใช้เงินร้อยล้าน ก็ไม่อยากจะพูดว่าอาจจะทำได้เพราะอันนี้หรือเปล่า”

ในหมู่ชาวโศกยังไม่มีเสียงสะท้อนในเชิงไม่เห็นด้วยกับการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่นี้ จากภายนอกก็ยังไม่เห็น อาจเป็นเพราะยังใหม่ ยังไม่แพร่กว้างจนรู้จักกันโดยทั่วก็เป็นได้

ส่วนเสียงชื่นชมยินดี จากผู้หลักผู้ใหญ่, นักเคลื่อนไหวในสังคม, ผู้ที่รักบ้านเมือง รักความเป็นธรรมหลายท่าน ตอบรับมาอย่างนั้น ไม่ว่าจะป็นเนื้อหารายการต่างๆ ที่สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตจริงของเศรษฐกิจพอเพียง หรือเนื้อหาธรรมะที่แตกต่างไปจากทุกๆ ไป แต่สอดคล้องกับความเป็นจริงของสังคมปัจจุบัน

ขณะที่สังคมปัจจุบันแตกกันไปทั่วทุกวงการ ไม่ว่าจะป็นศาสนา การเมือง สังคม สื่อสารมวลชน นักวิชาการ การทำร้าย การวางระเบิดไม่ใช่แค่ใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้แล้ว นี่ลามมาถึงกรุงเทพฯ แล้ว พ่อท่านฯแนะนำให้เปิดเสียงที่พวกเราได้จัดทำไว้ ๑ นาทีเพื่อสันติภาพ ในทุกเที่ยงตรงทุกวัน ประจำในรายการของสถานี **FE.TV.** เพื่อให้สังคมได้ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียน การไม่ทำร้ายกัน

ในหมู่ชาวโศกเองที่ยังรังเกียจตัวบุคคล ซึ่งมีส่วนในการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์“เพื่อแผ่นดิน” นี้ ถึงขนาดไม่อยากจะร่วมงานด้วย ไม่อยากจะสนับสนุนอะไรกับกิจกรรมนี้ เพราะมีบุคคลนั้นมีส่วนร่วมในการก่อตั้ง จะด้วยบุคคลิก หรือนิสัยข้อบกพร่องต่างๆ นานาของบุคคลนั้นก็ตาม นั่นเป็นเรื่องส่วนตัว แต่สถานีโทรทัศน์ “เพื่อแผ่นดิน” นี้เป็นเรื่องของส่วนรวมชาวโศก ก็น่าจะแยกออกกระหว่างเรื่องส่วนตัว กับเรื่องส่วนรวม อย่าไปมัวยึดหลงอยู่แต่ความเป็นส่วนตัว ต้องเห็นความจริงของส่วนรวม

โดยส่วนตัวใครจะทำผิด-ถูก ดี-ชั่ว ก็เป็นเรื่องบาป-บุญของแต่ละคนอยู่แล้ว เราไม่มีสิทธิไปตัดสินบาป-บุญของใคร ใครทำไม่ดีก็บาปของเขา ทำดีก็บุญของเขา เราก็กทำในส่วนที่เป็นของเรา กับส่วนกลางที่เราจะต้องทำ มีคนส่วนมากของเราช่วยกันวินิจฉัยที่จะทำอะไรไม่ทำอะไรอยู่แล้ว เรามีสิทธิออกความเห็นก็ออกไปในเนื้อหาของเรื่องงาน แม้ชนะก็เป็นขบวนการกลุ่มอยู่แล้วที่จะตัดสิน ไม่ต้องไปเอาจริตของใครมารวมเป็นเหตุ มันคนละส่วนของงาน

ในฐานะผู้ปฏิบัติธรรม หน้าที่ของผู้ปฏิบัติธรรมที่สำคัญกว่าอย่างอื่นก็คือลดกิเลสของเราเอง

ความรังเกียจ ความไม่ชอบใจในตัวบุคคลใดก็ตาม เป็นกิเลสแท้ๆที่มีในใครก็ต้องรีบจัดการกำจัดกิเลสของเราออกไปให้ได้ ไม่เช่นนั้นมันทุกข์ และมันจะผสมโรงให้เราอคติ

ก่อนที่ **FE.TV.** จะเป็น TV “เพื่อแผ่นดิน” ได้อย่างน่าภาคภูมิใจ ชาวโศกจะต้องลดละการทะเลาะเบาะแว้งกัน ความคุ่มไม่ให้เกิด มันมีความขัดแย้งในการทำงานแน่ เราต้องลดละความรังเกียจกัน ซึ่งแน่นอนต้องใช้เวลาในการปฏิบัติจริง ไม่ใช่แค่คิดนึกหรือพูดกันตรงนี้แล้วจะเป็นไปได้เลย ชาวโศกทุกฐานะต้องลดละอัตตามานะของตนลงมาให้ได้จริงๆก่อนเป็นสำคัญ

FE.TV. ในวันนี้จึงคืออุปกรณ์อีกอย่างหนึ่งให้ชาวโศกได้ปฏิบัติธรรม ได้ละกิเลส

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า **FE.TV. คือ TV สำหรับการลดกิเลสของชาวโศก**

✧ รักธรรม.

๔ มิถุนายน ๒๕๕๐

เด็กน้อยที่น่ารัก

ปิดด้วยหรือ?

ความเป็นหญิง	นั้นหรือ	คืออันไหน
ความเป็นหญิง	นั้นใจ	มักไหนหรือ
ความเป็นหญิง	นั้นชอบ	เกาะเกี่ยวพัน
ความเป็นหญิง	มักแพ้ฝัน	บันดารมณ
เปรียบเหมือนเรือ	ฝั่งนี้	และฝั่งไหน
ยากหลุดพ้น	ความทุกข์	ให้ลูกลม
หากปล่อยใจ	ปล่อยใจ	ดุสยลสม
ความตรอมตรม	ก็คงมี	ทุกอัน
ผิดด้วยหรือ	ถ้าฉันคือ	หญิงคนหนึ่ง
ผิดด้วยหรือ	ความซาบซึ้ง	ในใจฉัน
ผิดด้วยหรือ	ความหวังดี	มีต่อกัน
ผิดด้วยหรือ	ที่ใฝ่ฝัน	วาดวิมาน
ก็อยากจะ	เข้มแข็ง	แกร่งเด็ดเดี่ยว
ก็อยากจะ	ฝึกเคี้ยวชีวิต	ซัดกล้ำหาญ
ก็อยากจะ	เต็มใจ	ใฝ่พิพากษา
เพื่อวิญญาณ	บริสุทธิ์	เช่นพุทธองค์
แต่ไม่ได้	เป็นไป	ตั้งใจหวัง
แต่ก็ยัง	มุ่งทางทิศ	จัดสูงส่ง
แม้ล้มบ้าง	จัดมีวาง	ความมั่นคง
ขอตั้งตรง	บูชาพอ	ต่อเทพพนา

นี่แหละเด็ก..... เล็กอยู่ดูน่ารัก....
คือภาพลักษณ์น่าเอ็นดูอยู่เป็นสุข
ภาพรอยยิ้มพร้อมพรายสลายทุกข์
เก็บความสุขจากเด็กน้อย...คอยเตือนใจ

ภาพความ“ไร้เดียงสา” ดูน่ารัก...
โลกประจักษ์ความจริงอันยิ่งใหญ่
หน้าใสซื่อบริสุทธิ์เยื่อใยใจ
อยากชิดใกล้หายกลัว...อยากอุ้มชม

ภาพเด็กน้อยดูจภาพศิลป์ให้ยินยล
ดั่งภาพมนต์ดลใจให้สุขสม
เก็บรอยยิ้มที่ระรื่นไว้ชื่นชม
เก็บเงื่อนปมความอยากมี...ให้ดีใจ

เด็กเอ๋ย...เด็กน้อย...ไร้รอยหมอง
ประดุจทองอร่ามงามสุกใส
ไม่มีเกลียด ริษยาพัวจิตใจ
ให้หน้าใส“ไร้เดียงสา”เปื้อนราศี....

ภาพเด็กน้อย....สอนคนอย่าหม่นเศร้า
ให้คนเรามีใบหน้าเต็มราศี
ให้ยิ้มแย้มเต็มใจใฝ่ทางดี
เป็นภาพที่อยากเห็นเช่นเด็กน้อย....

คือ “ภาพฝัน” ของผู้คนต่างค้นหา...
คือ “ปริศนาแห่งชีวิต” จิตไม่หองย
คือ “ความหวัง - อยากรมี” ที่รอคอย...
ภาพเด็กน้อย....ตรึงใจใครที่มอง...

* ตะวันแดง กะลาจิน

* เพียงธาร

ไคว้ครุ

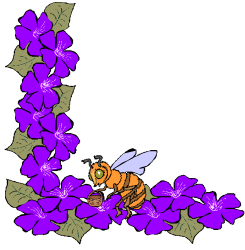
ปาจราริชาทินทึ กุณุตตรา บุสาสกา

- * ขอมอบราบ กราบอภิวาท ไต่ฝ้า - ละองบาท
ของพระ - บรมครุ ผู้การุณ
- * สั้งสอนให้สะสมบุญ ละบาป หยาบทารุณ
ละกิเลส เหตุจิตหมอง
- * ซึ่มรรคแปด ทางเรีองรอง สูงค่า กว่าเงินทอง
ขอน้อมนำ สำนึก ฝืดหัด
- * กราบเท้า พ่อท่านพระโพธิสัตว์ ผู้สอน ปฏิบัติ
เป็นแบบอย่าง นำ ทำให้ดู
- * นำพุทธศาสตร์ ของ บรมครุ สั้งสอนให้รู้
พันมิจฉา ฤทัยป่า ฤทัยเมือง
- * สร้างระบบ บุญนิยมรุ่งเรีอง พาทำ เนืองเนือง
กุลเกือ เพื่อมวล มนุษยชาติ
- * ขอกราบ สมณะ ลิกขมาตุ ผู้พ้น จากทาส
รักความ เป็นไท ใฝ่บุญ
- * กราบเท้า ครูคนแรก การุณ พ่อแม่ มีคุณ
เลี้ยงดู อุ่มชู สั้งสอน
- * กราบครู ผู้เอื้อ อาหาร ติดตาม ทุกตอน
เกี่ยวเจีญ ขัดเกลา ให้เราดี
- * กราบอาลุงป้า ผู้ปราณี ฝึกสอนวิธี
การทำงาน ประสานใจ
- * ผิดพลาด ลูกกราบ ขออภัย แต่ต่อไป
จะเอื้อน้อม ยอมทำตาม
- * กัับข้องใจ จะไต่ถาม จะไม่ วู่วาม
ขออยู่วัด เพื่อขัดเกลา
- * กราบทุกคน พาพ้นเขลา แม่พี่น้อง อายุเยาว์
ขอเชิดชู กราบบูชา

ปิลยวาทุมิ ณะเร- เตเต ทินนิวาเต มะยามิสังจา

* ปฐวิ

ชื่อใหม่ นางทองธรรม เจนชัย
ชื่อเดิม นางเพ็ญศรี เจนชัย
เกิด ๑ มิถุนายน ๒๔๙๘
มีพี่น้อง ๘ คน เป็นคนที่ ๓
สถานภาพ หม้าย มีบุตรชาย ๑ คน ชื่อ นายทองไท(ปู่ก)
ภูมิลำเนา ๓๐๘ บ้านขี้เหล็กใหญ่ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ
การศึกษา ชั้นป.๑-๒ ร.ร. บ้านขี้เหล็กใหญ่ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ
 ป.๓-๖ ร.ร.นิคมสร้างตนเอง๑ จ.บุรีรัมย์ ชั้น ป.๗ ร.ร.เมืองชัยภูมิ จ.ชัยภูมิ
 ม.ศ.๑-๓ ร.ร.สตรีชัยภูมิ และจบค.บ.(คุรุศาสตร์บัณฑิต) วิทยาลัยครูนครราชสีมา
อาชีพเดิม รับราชการครู สถานที่ทำงาน ร.ร.หนองปลาโคผดุงราษฎร์ ม.๘ ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

◎ **รู้จักกับชาวโคก**

เดือนมิถุนายน ๒๕๒๔ พี่สาวแนะนำไปฟังพระอโศกเทศน์ในงานทำบุญร้อยวันพ่อของคุณตั้ง(ดาวตะวัน ประยูรสิงห์) ที่บ้านขี้เหล็กใหญ่ หมู่ ๙ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

☸ คุณทองธรรม กับลูกชายนายทองไท

◎ **ประทับใจ**

ลักษณะสมณะที่สงบสำรวม และประทับใจมากยิ่งขึ้นกับคำสอนที่ว่า “การทำเราทำตัวเล็กๆ อ่อนน้อม ถ่อมตน ยอมคนอื่นได้ ไม่เย่อหยิ่ง ไม่มีมาดโอหัง ทำตัวตนเล็กๆ เรียบๆ ง่าย ๆ ใครจะว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ เราก็จะไม่เจ็บปวดมาก จะล้างใจได้ไว แต่ถ้าใครวางตัวตนยิ่งใหญ่ มีตัวตนใหญ่ เปรียบเป็นเป่าก็เป่าใหญ่ ใครจะว่ากล่าวตักเตือนอะไรก็จะถูกเป่าหมด จะเจ็บปวดมาก เข้าถึงใจมาก จึงคิดว่าเราพบสิ่งที่ดีแล้วต้องรีบปฏิบัติทันที ในคืนนั้นมีแต่ความปีติดีใจ วันรุ่งขึ้นก็เริ่มปฏิบัติกินอาหารมังสวิรัต สัปดาห์แรก สัปดาห์แรกกิน ๓ มื้อ สัปดาห์ต่อมาลดเป็น ๒ มื้อ สัปดาห์ต่อมาลดเป็น ๑ มื้อ สัปดาห์ต่อมาลดเป็น ๑ มื้อ

◎ ความเป็นมาตอนเด็ก

ตอนเป็นเด็กเรียนหนังสือไปด้วยทำกิจกรรมปลูกผักสวนครัว และปลูกพวกกล้วย อ้อย มะละกอ ปลูกปอ ปลูกมัน ทำนา ตอนเช้าเอาผักไปขายตลาด ไปโรงเรียนก็เอาขนมไปขายด้วย ตอนเย็นรดน้ำผัก เก็บผัก กำผักเตรียม

ไปขายตอนเช้า เรียนจบทำงานเป็นครู ปลูกผัก เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่

อายุ ๒๒ ปี แต่งงาน สามีรับราชการเป็นครู แต่งได้ ๓ ปี สามีเสียชีวิต มีลูกชาย ๑ คน และในปีนั้นก็พบชาวอโศก และได้เริ่มปฏิบัติธรรมและเข้ามาอยู่ในวัดเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ที่พุทธสถานภูผาฟ้า

◎ เมื่อมาอยู่กับชาวอโศก

ตอนแรกช่วยทำงานในห้องแปรรูป บรรจุแยมผลไม้ต่างๆ ร่วมกับญาติธรรมหลายคน มีคุณป้าพื้นเป็นผู้สอนและรับผิดชอบงานแปรรูป ต่อมาได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าฐานโรงครัว ซึ่งมีนโยบายใช้พืชผักไร้สารพิษมาประกอบอาหาร

ปี ๒๕๔๘ ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานชุมชนภูผาฟ้าจนถึงปัจจุบัน จะหมดวาระและเลือกตั้งใหม่ในเดือนเมษายนนี้ เป็นครูและแม่ไก่ของนักเรียนภูผาฟ้า

◎ ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานและการปฏิบัติธรรม

สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง

◎ แนวทางแก้ไข กำลังปฏิบัติ ๘ อ.

◎ ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด การประดับประคองกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม ให้เป็นกุศลได้เสมอ

◎ คติประจำใจ ยอมเป็นก็เย็นได้ (แต่ต้องยอมด้วยใจจริงๆ)

◎ เป้าหมายชีวิต รับใช้งานศาสนาตลอดไป และค้นหาความสุขความไม่ติดของตนเองแล้วเอาออกได้ให้มากที่สุด

◎ ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

ถ้าเรามีศีล ศีลก็จะรักษาเรา ทำให้ไม่เดือดเนื้อร้อนใจ ตราบเท่าแก่ชรา. ๕

 ดิอ...ณวมพุทธ

- **ปรารภ** **แตกฉาน** **ชายวิชชา**
- เพียรศึกษา** **ชกตาม** **ท่านผู้รู้**
- เกิดปัญญา** **บ้านาถ** **ตามอย่างครู**
- หลุดพ้นสู่** **นิพพาน** **สมตั้งใจ.**

พระมหาโกฏิฉิตเถระ

ใน

ยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **ปทุมุตตระ** ในชาตินั้น**พระมหาโกฏิฉิตเถระ**

ได้เกิดอยู่ในตระกูลของผู้ที่มีทรัพย์สมบัติมาก เขาเป็น**พราหมณ์**ผู้เรียนจบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพราหมณ์) อาศัยอยู่ในนครหงสวดี

วันหนึ่ง เขาได้มีโอกาสเข้าเฝ้า**พระปทุมุตตระ**พระพุทธเจ้า ได้สดับพระธรรมเทศนา พระองค์ทรงยกย่อง**สาวกองค์หนึ่ง** ซึ่งเป็น**ผู้แตกฉานในปฏิสัมภิทา ๔** คือ ๑. อตถปฏิสัมภิทา(แตกฉานในเนื้อหาสาระ) ๒. ทัมมปฏิสัมภิทา(แตกฉานในธรรม) ๓. นิรุตติปฏิสัมภิทา(แตกฉานในภาษา) ๔. ปฏิภาณปฏิสัมภิทา(แตกฉานในไหวพริบ) ทรงแต่งตั้งไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ(ผู้ยอดเยี่ยมพิเศษในทางใดทางหนึ่ง) เขาได้ฟังธรรมนั้นแล้วก็ชอบใจยิ่งนัก จึงนิมนต์**พระพุทธเจ้า**พร้อมด้วย**สาวก** ให้เสด็จไปฉันที่เรือนของตน ๗ วัน นับตั้งแต่วันพรุ่งนี้ไป

แล้วเขาก็กลับไปเตรียมสถานที่ อาหารที่จะถวายต่างๆ เขาจัดแจงอยู่ตลอดทั้งคืนจนถึงรุ่งเช้า เมื่อ**พระปทุมุตตระ**พระพุทธเจ้าพร้อมด้วย**สาวก**มาถึงแล้ว ก็ถวายมหาทานตลอด ๗ วันนั้น ในวันสุดท้ายเมื่อเสร็จภารกิจ(ฉันอาหาร) แล้วเขาได้ถวายจีวรเนื้อดีจำนวนมาก แล้วหมอบกราบลงแทบพระบาท **ตั้งความปรารถนา**เป็นอย่าง**สาวกผู้แตกฉานในปฏิสัมภิทา ๔ นั้น**

พระพุทธเจ้าทรงรู้**ความปรารถนา**ของเขา จึงตรัสว่า

“จงดู**พราหมณ์**ผู้สูงส่ง ซึ่งหมอบอยู่แทบเท้าของเรา **พราหมณ์**นี้**ปรารถนา**เป็นผู้**แตกฉาน**ใน**ปฏิสัมภิทา ๔** **ปรารถนา**ตำแหน่งอัน**ประเสริฐ**สุด จึง**ทำมหาทาน**ด้วย**ศรัทธา**นั้น **พราหมณ์**นี้จะเป็น

ผู้ถึงความสุขในทุกชาติ จะได้สำเร็จสมปรารถนาในกาลภายหน้าใน ในยุคของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม**อย่างแน่นอน”

พราหมณ์ได้ฟังคำตรัสพยากรณ์เช่นนั้น เป็นที่เบิกบานใจยิ่งนัก มีจิตบังเกิดเมตตาเพิ่มทวี หมั่นทำบุญทำทานไปตลอดชีวิตของตน

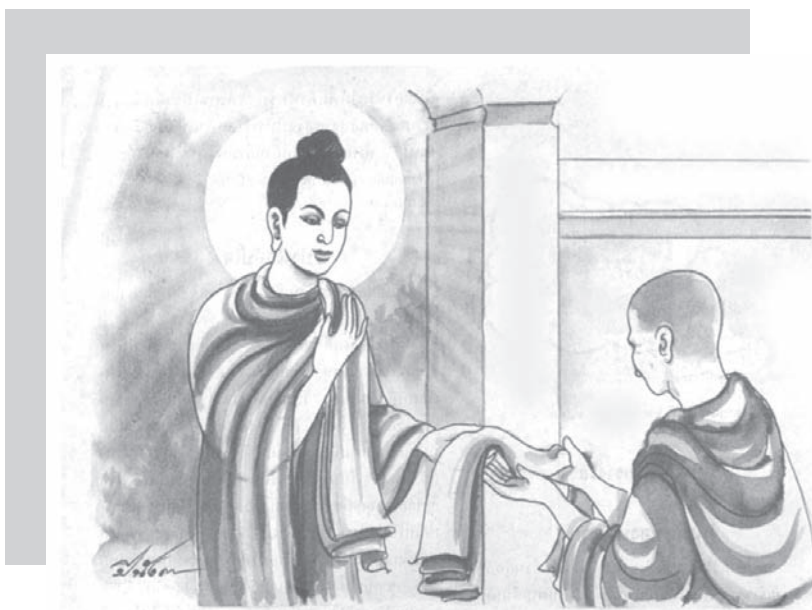
และด้วยเพราะการสั่งสมบุญกุศล ด้วยเพราะความเป็นผู้มีปัญญา ด้วยเพราะผลแห่งการตั้งจิตมั่นไว้ ทำให้เมื่อเขาตายแล้วจากชาตินั้น **ก็ได้เวียนตายเวียนเกิดอยู่ในเทวโลก(โลกของคนจิตใจสูง) และมนุษย์โลก(โลกของคนจิตใจประเสริฐ) เพียง ๒ โลกเท่านั้น แล้วเกิดอยู่แต่ใน ๒ สกุนคือ สกุนกษัตริย์กับสกุนพราหมณ์** ไม่เกิดอยู่ในสกุนที่ต่ำกว่านี้ ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐๐ ครั้ง เป็นพระเจ้าประเทศราชนับครั้งไม่ถ้วน เหล่านี้ล้วนเป็นผลแห่งกรรม(การกระทำ)ที่ได้สั่งสมไว้ดีแล้ว

ในชาติสุดท้าย ก็ได้เกิดใน**สกุนพราหมณ์**ที่มีทรัพย์สมบัติมาก อาศัยอยู่ในนครสาวตี เมืองหลวงของแคว้นโกศล มีบิดาชื่อ **อัสสลายนะ** มารดาชื่อ **จันทวดี** ตัวของเขาเองชื่อว่า **โกฏฐิตะ(คลังสมบัติ)**

เขาเป็นคนฉลาดมีปัญญามาก เล่าเรียนจบไตรเพท สำเร็จศิลปะทั้งหลายของพราหมณ์ มีความรู้กว้างขวางในแนวทางศาสตร์(พระเวท) ตรีทศศาสตร์(ปรัชญา) นิษัณฑศาสตร์(ศัพท์ว่าด้วยชื่อสิ่งของ) เกฏศาสตร์(กวี) และการพยากรณ์ต่างๆ

มีอยู่วันหนึ่ง เขาและบิดาได้มาเข้าเฝ้า**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** พระศาสดาทรงแสดงธรรมแนะนำบิดาของเขา เพื่อให้เข้าถึงซึ่งความบริสุทธิ์หมดกิเลส เขาได้ฟังแล้วบังเกิดความเลื่อมใสแรงกล้าในพระศาสนา จึงได้ขอบวชอยู่ในพระพุทธศาสนา

ได้บวชแล้ว ภิกษุโกฏฐิตะ มี**พระสารีบุตร**เป็นอุปัชฌาย์(ผู้พานำกุลบุตรเข้ารับการอุปสมบทในท่ามกลางหมู่สงฆ์) และ**พระโมคคัลลานะ**เป็นอาจารย์(ผู้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ให้) ได้พากันเพียรบำเพ็ญในวิปัสสนากัมมัฏฐาน(พิจารณาให้รู้แจ้งตามจริงในสิ่งที่กระทำ) หมั่นเข้าหาอุปัชฌาย์อาจารย์

เพื่อซักถามปัญหา หรือแม้แต่พระศาสดาก็ถูกซักถามปัญหาอยู่เสมอ

มีอยู่คราวหนึ่ง ได้เข้าไปถามพระสารีบุตรเถระว่า

“ดูก่อนท่านอัครมหาบัณฑิต พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสถึงบุคคลผู้มีปัญญาทึบและบุคคลผู้มีปัญญาเอาไว้มากด้วยเหตุเพียงใดหนอ”

“**บุคคลมีปัญญาทึบ**ก็เพราะไม่รู้ชัดว่า นี้ทุกข์ นี้เหตุให้เกิดทุกข์ นี้ความดับทุกข์ นี้เป็นข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์

ส่วน**บุคคลที่ถือเป็นผู้มีปัญญา** ก็เพราะรู้ชัดว่า นี้ทุกข์ นี้เหตุให้เกิดทุกข์ นี้ความดับทุกข์ นี้เป็นข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์”

ปกติภิกษุโกฏิเถระก็เป็นผู้ประกอบด้วยสติปัญญาอยู่แล้ว ยิ่งซักถามเพิ่มความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น ก็ยิ่งกลายเป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในด้านปฏิสัมภิทา ๔ จนได้รับขนานนามว่า **มหาโกฏิเถระ (คลังสมบัติใหญ่)**

วันหนึ่ง ขณะนั่งผ้ากาสาวะ(ผ้าข้อมผาด)อยู่ แล้วกำลังปลงผม ได้พิจารณาถึงทิลุ (ความเห็น) ต่างๆที่ตนยึดไว้นั้น ล้วนไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ไม่อาจยึดไว้ได้ในที่สุด ก็เหมือนเส้นผมที่ปลงทิ้งไป จึงตัดทิลุทั้งปวงพร้อมต้นเหตุเสียได้ จิตหลุดพ้นจากกิเลสทั้งหลาย บรรลุเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่งในโลก**

ก็แล้วเพราะพระมหาโกฏิเถระเป็นผู้มีความชำนาญแตกฉานในเนื้อหาสาระ ในธรรม ในภาษา ในไหวพริบนั่นเอง พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงประกาศว่า

“**พระมหาโกฏิเถระนี้ นับเป็นผู้เลิศกว่าพวกภิกษุสาวกของเรา ซึ่งเป็นผู้บรรลุปฏิสัมภิทา ๔**”

ต่อมามี**พระอุปติสสะ**เข้ามาไต่ถามในปฏิสัมภิทาต่างๆ พระมหาโกฏิเถระก็แก้ได้อย่างไม่ขัดข้องใดๆเลย นับเป็นผู้เลิศในพระพุทธศาสนาทีเดียว แล้วท่านได้ภาษิตคาถาเอาไว้ว่า

“**บุคคลผู้สงบ ย่อมงดเว้นจากการทำความชั่ว มักพูดด้วยปัญญา ไม่ฟุ้งซ่าน นิยมกำจัดบาปชั่วทั้งหลาย เหมือนลมพัดใบไม้ให้ล่วงหล่นไป ฉะนั้น**”

● นวมพุทธ

พฤษภาคม ๒๑ มิ.ย. ๒๕๕๐

(พระไตรปิฎกเล่ม ๑๒ ข้อ ๔๙๔)

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๑๓๙

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๒๗

อรรถกถาแปลเล่ม ๗๒ หน้า ๒๙๒)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติโลก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

๙ พ.ค. เป็นวันเกิดสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน
อย่างเป็นทางการ ถ้าวรวมทั้งเวลาทดลองออกอากาศ
ตั้งแต่ ๒๐ มี.ค. ถึง วันที่ ๒๐ พ.ค. ครบสองเดือน
พอดี ออกอากาศตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่เหมือน
สถานีโทรทัศน์ใดๆ ไม่ใช่สถานีโทรทัศน์หาเสียง
หาเงิน ลงทุนทำโทรทัศน์เพื่อเสียสละ โดยมีระบบ
สาธารณโภคีที่จะช่วยให้โทรทัศน์อยู่ได้โดยพยายาม
ที่จะมีรายได้มาสนับสนุนจากการทำขยะ และเพื่อ
สื่อสารที่เป็นจริง (truth media) ไม่ใช่เพื่ออวด
แสดงทางธุรกิจ (business show)

เหตุการณ์ทั่วไป

๙.๕ พ่อท่านไปร่วมงานศพคุณเพี้ยศรี
พุ่มชูศรี ที่วัดมกุฏกษัตริยาราม

๙.๗ พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉันที่สันติโลก
นับเป็นครั้งแรกในรอบหลายๆ ปีที่ผ่านมาไม่ได้
แสดงธรรมก่อนฉันในวันอื่นๆ นอกจากวัน
อาทิตย์เลย ครั้งนี้เนื่องจากพ่อท่านมีเรื่องตก
ค้างจากการทำวัตรเช้า

๑๘ พ่อท่านกับสมณะปัจฉา และประธาน
ชุมชนสันติโลก ไปร่วมงานศพคุณแม่ของ

ดร.วุฒิพงศ์ เพียบจริยวัตร ที่วัดโสมนัสราช
วรวิหาร กทม.

พ.๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นการเปิดตัวสถานี
โทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน อย่างเป็นทางการ โดย
พ่อท่านและสมณะแพะพุทธ ได้ออกรายการสด
ที่สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน

พฤ.๑๐ งานมิตรตรีมิตรของนศ.ปธ. (นัก
ศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม)

ส.๑๒ ประชุมกลุ่มชลบุรี ส.เทินธรรมรับ
นิมนต์ไปเป็นประธานที่ประชุม

-ประชุมสถาบันขยะ
วิทยาด้วยหัวใจ เลือกฝ่าย
วิทยากรและฝ่ายปฏิบัติกร
โดยมีตราสัญลักษณ์ของ
สถาบันเป็นรูปหัวใจหุ้มโลก

ศ.๑๘-๑๙.๒๐ กิจกรรมอุโบสถศีล

จ.๒๑ พ่อท่านกับปัจฉาสมณะ เดินทางไป
ประชุมชุมชนปฐมโลก

อ.๒๒ บ่ายประชุมที่งานโทรทัศน์เพื่อ
แผ่นดินปรับผังรายการสำหรับเดือนต่อไป

ส.๒๖ ประชุมชุมชนที่สันติโลก และประชุม
คณะกรรมการสมาชิกชุมชนสวนบุญผักพืช ที่
คลอง ๑๓ จ.ปทุมธานี

อา.๒๗ ประชุม ๘ องค์กร

จ.๒๘ ประชุมพาดิษย์บุญนิยม

พท.๓๑ เวียนธรรมวันวิสาขบูชา ปีนี้พ่อท่าน มาร่วมรายการด้วย ปิดท้ายรายการ ๑ ชั่วโมง มี ญาติธรรมมาร่วม “เวียนธรรม” กันหนาแน่น รู้สึกรื่นเริงในธรรมกันดี

สู่เส้นทางนักบวช

อารามิกหินจริง จากสี่มาโอศก อายุ ๕๕ ปี และ อารามิกเพียงพอ จากศาลือโอศก มาขออยู่ดูตัว เพื่อ เลื่อนฐานะเป็นปะชาย ส่วนคุณชูจิตต์ เป็นอารามิก ดูตัว

ร้องเรียนร้องทุกข์

ส.เมืองแก้ว อ่านหนังสือร้องเรียนจากชาวบ้าน ช.นวมินทร์ ๔๘ ให้หมุ่สงฆ์ฟังว่า ที่ผ่านมาจากวัด ได้เปิดเสียงลำโพงดังมากเกินไป ทั้งช่วงแสดงธรรม และวิปัสสนาจอแก้วภาคค่ำ

พระอาคันตุกะ

ขณะนี้พระอาคันตุกะชื่อ พระธงรบ (พ่อท่าน ตั้งให้) บวชมา ๕ พรรษา มาอยู่สันตือโอศก ตั้งใจ จะเปลี่ยนฐานะเป็นสมณะโอศก อีกรูปหนึ่งชื่อพระ วัชรินทร์ ฐานวุฒโท มาร่วมปฏิบัติธรรม

ธรรมาจารย์

จาก “ธรรมะบนกระดาน” ที่ออกอากาศสด ทุกวันพุธและวันเสาร์ เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. พ่อท่าน ได้เปลี่ยนชื่อรายการเป็น “เจาะลึกฝึกกรรม” เมื่อ คราวออกรายการสดเมื่อวันพุธที่ ๙ พ.ค. และเปลี่ยน วันออกอากาศจากวันเสาร์เป็นวันศุกร์ ช่วงเวลาคงเดิม

ประชุมเพื่อความเจริญ

ส.เมืองแก้วเป็นที่ปรึกษา ร.ร.อนุบาลสันตือบาล ประชุมเดือนละครั้ง

-ประชุมคณะกรรมการชุมชน ทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๕.๐๐ น. และประชุมคณะกรรมการบริหาร การศึกษา วันเดียวกัน เวลา ๑๗.๐๐ น.

-ประชุมพรช.นร.(ผู้รับใช้นักเรียน) ทุกวันศุกร์

เวลา ๐๕.๐๐ น.

-ประชุมครูฐานงาน ทุกวันอาทิตย์เวลา ๑๗.๐๐ น.

-ม.วช.นัดพบกันที่ฐานขยะวิทยา เพื่อคัดสรร แยกขยะทุกวันพฤหัสบดี เสาร์ อาทิตย์ เวลา ๑๖.๐๐- ๑๗.๓๐ น.

“โทรทัศน์ของเรานำหนักแน่นนอน เพราะยังไม่เห็นใครจะมาก่อขังนี้”

(พ่อท่าน จากการประชุมผู้ทำงานสถานีโทรทัศน์ เพื่อแผ่นดิน อังคาร ๓ ก.ค.'๕๐)

สมณะฐานบุญ อจิโร

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

ปัจจุบันเรามีงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้ง เกิดชุมชนอยู่ในมหาวิทยาลัย และเราก็ได้มีการ ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โท เอก กันเพิ่ม ขึ้นที่ ม.อุบลฯอีกทั้งมีการสื่อสารธรรมะออกไปในวงกว้าง ได้เกิดสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน อย่างไม่คิดว่า จะเป็นไปได้ และเกิดสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ ที่จะเป็นองค์กรสนับสนุนค้ำจุนสถานีโทรทัศน์ ด้วยรายได้ที่มาจากการจัดการขยะอย่างระบบ บุญนิยม คือ การหารายได้อย่าง ไม่เอาเปรียบ

งานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นต้องอาศัยพวกเราแต่ละ คนช่วยกัน รับฟังกันและกัน ซึ่งจะต้องมีการ ประชุมทำความเข้าใจกัน เพื่อให้งานดำเนินไปใน กรอบปฏิบัติเดียวกัน ฉะนั้นการประชุมจึงเป็น เรื่องสำคัญที่จะต้องใส่ใจ ดังคำพูดที่พ่อท่าน แสดงไว้ในการทำวัตรเช้า จันทร์ ๑๔ พ.ค. ดังนี้

“อย่าขี้เกียจประชุม การประชุมจะเป็นการ รวบรวมทฤษฎี ไปสู่ปฏิบัติ หรือพิธีกรรมที่เป็นศีล เป็นกรอบปฏิบัติของสังคม และเป็นการสร้างความ เป็นปึกแผ่น เป็นสามัคคีเยะ แม้แค่การเอาตัวมา รวมกันก็เป็นรูปธรรม”

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๒ พื่อท่านกับปัจฉาฯ เดินทางเข้าราชธานี
อโศก เพื่อร่วมงานโสมไทวง ๔-๕ มิ.ย. '๕๐

ศ.๘ เข้า สมณะมหาเถรร่วมประชุมกันที่ศาลา
พระวิหารฯ ชั้น ๒

-ช่วงบ่ายประชุมครูทุกพุทธสถาน ที่ศาลาพระ
วิหารฯ ชั้น ๒ พื่อท่านให้ออวาทปิดประชุม ทั้งสอง
รายการ

ส.๕ เข้าประชุมสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน

- เย็น พื่อท่านนำทำพิธีบูชาพระบรมสารีริก
ธาตุ และชมข่าวเต็ดประจำปีที่ลานทรายหน้าน้ำ
ตกใต้ศาลาพระวิหารฯ

ส.๕-จ.๑๑ งานอโศกรำลึกและบูชาพระบรม
สารีริกธาตุ ครั้งที่ ๒๕

อา.๑๐ ประชุมสถาบันบุญนิยมหลังทำวัตรเช้า

จ.๑๑ เข้า ประชุมวิทยุชุมชน

- บ่าย ประชุมสถาบันขงะวิทยาด้วยหัวใจ มี
เรื่องหนึ่งที่น่าสนใจคือ เรื่องยาที่คนป่วยใช้ไม่หมด
และไม่หมดอายุ แทนที่จะทิ้งเป็นขยะ ให้นำมา
บริจาคเพื่อสพัดไปถึงผู้ที่จำเป็นต่อไป

พ.๑๓ ไหวตปะพันพิชเวลาบ่ายโมง และจะ
ไปอยู่ดัวที่บ้านราชฯในฐานะนาค

พ.๑๔ พิธีไหว้ครู พื่อท่านแสดงธรรมก่อน
ฉัน กล่าวถึงการศึกษา อาทิเช่น “การศึกษาทุก
วันนี้ปลูกฝังค่านิยมที่เฟ้อเกิน เพราะอวิชาเป็น
ตัวขับ เคลื่อน ไม้รู้เท่าทันสิ่งที่ทำมาเป็นผลร้าย
ต่อตนเองและสังคมส่วนรวม”

ศ.๑๕-อา.๑๗ กิจกรรมอุโบสถศีล

ส.๑๕-อา.๑๗ ประชุมกลุ่มชลบุรี ส.เทินธรรม
จิรัสโส รับนิมนต์

จ.๑๘ พื่อท่านกับปัจฉาฯ เดินทางไปร่วม
ประชุมชนปฐมอโศก

พ.๑๑ พื่อท่านกับส.หนักแน่น ไปเยี่ยมโยม
น้องสาว(คุณวราวดี พรหมพิทักษ์)ป่วยด้วยโรค
เบาหวาน เป็นไข้ รักษาตัวที่โรงพยาบาลตำรวจ

ส.๒๓ ประชุมชุมชนสันตอโศก

อา.๒๔ ประชุม ๘ องค์กร

จ.๒๕ เข้า ประชุมพาณิชยบุญนิยม หลังฉัน
พื่อท่านและปัจฉาสมณะ เดินทางเข้าราชธานีอโศก
เพื่อเตรียมประชุมที่ ม.อุบลฯ

อ.๒๖ น.ส.กนกรรณ วงศ์กฤษณ์ หัวหน้า
ฝ่ายปกครองเขตบึงกุ่ม และนายคุณากร พรหมน้อย
มาตรวจตราการดำเนินกิจการของมูลนิธิ น.ส.พองฟ้า
ศรีวรพรกุล และน.ส.ฟ้าคราม ศิริโชติ ให้การต้อนรับ
โดย สม.ปราณี เป็นตัวแทนซักถามข้อสงสัยในการ
ดำเนินกิจการองค์กร ใช้เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง
หลังจากนั้น เชิญไปชิมอาหารมังสวิรัต ที่ร้าน
ชมร.หน้าสันตอโศก

พ.๑๘ บ่าย คุณส.ศิริรักษ์ มาร่วมรายการ
“บ้านเมืองเป็นเรื่องของเรา” โดยมีคุณวีระ สม
ความคิด และคุณแรงเกื้อ ชาวหินฟ้า เป็นพิธีกร
ดำเนินรายการช่วงละ ๑ คน เพื่อบันทึกรายการไว้
ออกอากาศโทรทัศน์เพื่อแผ่นดินในวันต่อไป

“ งานบุญนิยมคือ

งานสร้างคน

ไม่ใช่ งานสร้างเงิน ” (พื่อท่านกล่าวจากการ
ประชุมชุมชนสันตอโศก ๒๖
พ.ค.'๕๐)

 อัมมะถาบุญ ๑๖

ปฐมอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

เดือนนี้ตรงกับวันวิสาขบูชา ๓๑ พ.ค. เป็นวันสำคัญ ทางศาสนาได้จัดงานประชุมพระพุทธศาสนาระดับโลกที่พุทธมณฑล มีพระมาร่วม ๖๑ ประเทศ ทางราชการก็ขานรับ นับว่างานยิ่งใหญ่ มาก ปฐมอโศกก็คึกคักเป็นพิเศษเช่นกัน คือ ไปจัดงานที่ “เนินแรงรัก ท่งนาแรงฝัน” เขื่อนน้กการเมืองทองถิ่น ชาวบ้านละแวกนั้น และญาติธรรม มาร่วมงานประมาณ ๗๐ คน มีสมณะ ๘ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป งานนี้คุณตะวัน สิริวรวิทย์ และภริยา มาร่วมงานถวายพระพุทธรูปธรรมนิมิตปางตรีลักษณ์

สมณะที่มาจากเชียงใหม่ เพื่อร่วมงานประชุมวันวิสาขบูชา ที่พุทธมณฑล จำนวน ๖ รูป เสร็จจากงานท่งนาแรงรัก คณะสมณะทั้งหมด เดินทางไปร่วมกิจกรรมที่พุทธมณฑล

และเวลา ๑๖.๐๐ น. รับกิจนิมนต์ไปแสดงธรรมที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ มีสมณะ ๒ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป มีผู้มาร่วมงาน ๓๒ คน เสร็จการแสดงธรรม ลากลับปฐมอโศก เพื่อร่วมงานเวียนธรรมที่ศาลาวิหาร มีญาติธรรมมาฟังธรรมมากมาย

จ.๑๔ ประชุมชุมชนตอนบ่าย พ่อท่านเป็น

* ท่งนาแรงรักแรงฝัน

พ่อท่านเป็นประธาน

อาตัมตฤกะที่เฝ้าเฝ้า

อา.๖ เสมลิกขาลัย องค์กรภายใตการดำเนินงานของมูลนิธิเสฐียรและโกเศศ นาคะประทีป พาผู้นำระดับรากหญ้าจากประเทศพม่าจำนวน ๘ ท่าน มาศึกษาดูงาน ร่วมสนทนาธรรมชุมชนวิถีพุทธ

ศ.๑๘-ศ.๑๙ อาจารย์เท็ด เมเยอร์ อาจารย์หมวดวิชาพุทธศาสนา จากมหาวิทยาลัยเวบเต็ม อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี ขออนุญาตพาคณะอาจารย์ปริยญาเอก วิทยาลัยแมรี รัฐแมรีแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน ๑๐ กว่าท่าน มาศึกษาพระพุทธรูปศาสนากับสมณะ ลิกขมาตุ และขอศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวพุทธ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ต่อไป คณะอาจารย์ที่มาชื่นชมวิถีชีวิตชาวพุทธเช่นนี้มาก จากไปด้วยความประทับใจ

กิชิมณฑ

ศ.๔,ศ.๕ สมณะชาตวโร เดินทางไปถ่ายทำรายการเกษตรกร ที่กลุ่มวังจันท์พฤษยา วิธีทำสวนผลไม้ด้วยปุ๋ยอินทรีย์ ที่จ.จันทบุรี เพื่อนำมาออกรายการเพื่อฟ้าดิน ในสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน

พ.๕,ศ.๒๖ ลิกขมาตุมาบรรจบ เถระวงศ์ไปอบรมธรรมแก่นักศึกษา ๕ มหาวิทยาลัย ในหลักสูตรพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้นำรุ่นที่ ๕๑๔ และโรงเรียนพุทธจักร หัวลำโพง กทม. ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

อ.๒๒ สมณะบินแก้ว อิทธิภาโว รับกิจนิมนต์ร่วมรายการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อสาระสำคัญ ในแผน

แม่บทด้วยการประสานสื่อวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ที่ห้องประชุมโรงแรมเอส ซีปาร์ค ถ.ประดิษฐ์มนูธรรม กทม. ดำเนินการโดยคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บท ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ทรัพยากรสื่อมวลชน เพื่อการปฏิรูปสังคมและการเมือง จากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

มรดกสสดี

ศ.๑๑ สมณะ ลิกขมาตุ และฆราวาสไปร่วมฟังสวดพระอภิธรรมงานศพ นายพิศิษฐ์ศิริธการ พี่ชายคุณแพรวฝัน ชาวหินฟ้า ที่วัดพระปฐมเจดีย์ (วัดใหญ่) วันรุ่งขึ้นตอนบ่ายไปร่วมในงานพระราชทานเพลิงศพด้วย

พถ.๑๗ ช่วงบ่ายไปร่วมฉาปนกิจศพคุณแม่ไผ่ ชวานาฟาง (อายุ ๕๘ ปี) ที่วัดพังม่วง อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี

อบรม

พ.๒๓-๒๔.๒๗ อบรมพี่น้องเกษตรกรหลักสูตรกรศึกษากรรมไร่สารพิษ เศรษฐกิจพอเพียง มีผู้เข้ารับการอบรม ๗ จังหวัด อาทิ ชุมพร อ่างทอง พิชณุโลก อุทัยธานี หนองคาย สุพรรณบุรี จำนวน ๕๓ คน โดยการสนับสนุนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ฯ

 สมัครธรรมกร กุโธ

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

อา.๓ เวลา ๐๔.๐๐ น. สมณะ, ลิกขมาตุ และพี่น้องม.วช. ๒๐ ชีวิตออกเดินทางสู่บ้านราชฯ เพื่อไปร่วมงานโฮมไต้หวัน จัดระหว่างวันที่ ๓-๕ มิ.ย. ปีนี้มีนิสิตใหม่เข้ามาสมัคร ๒ คน ใช้ชื่อ

รุ่นนี้ว่า “เอพีทีวี” เพื่อเป็นการขานรับก้าวใหม่ของชาวอโศกในการเผยแพร่ธรรมะทางโทรทัศน์

พ.๖ ตอนบ่าย คณะครูพานักเรียนม.๕ ทั้งหมดไปร่วมเตรียมงานอโศกรำลึก ครั้งที่ ๒๖ ตั้งแต่วันที่ ๙-๑๑ มิ.ย.

ศ.๘ เวลา ๐๓.๓๐ น. สมณะมหาเถระ ๔ รูปเดินทางเข้าสันตติอโศกเพื่อร่วมประชุมสมณะมหาเถระ อันเป็นยัญพิธีหนึ่งของสมณะชาวอโศก ผู้ที่เหลื่ออยู่ในชุมชน ต่างทยอยเดินทางไปร่วมงานกันตามอัธยาศัย

ในงานอโศกรำลึกครั้งนี้ ด.ญ.มยุรี อัญญาโสตนร.สส.ฐ. ชั้น ม.๔ ชนะเลิศการประกวด “คนรักสุขภาพที่ดี” และคุณแม่รัตดินชาติไทย คนในชุมชนชนะเลิศประเภทผู้สูงอายุ ส่วนการประกวดวาดภาพเหมือน น.ร.ฝ่ายชาย ม.๔ ด.ช.สันติ ชูยอภัย ได้รับรางวัล

เพื่อมีส่วนร่วมการจัดงานอโศกรำลึก คุณวิบูลย์(เข้ม) วิจิตรโสภณ เป็นเจ้าภาพจัดโรงบุญที่ร้านมังสวิรัตินมอโศก(มร.ป.) มีผู้มาใช้บริการมากมาย

จ.๑๑ เวลา ๐๗.๐๐ น. ในงานอโศกรำลึกที่สันตติอโศก มีพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่อุณาโลมของพระพุทธรูปธรรมนิมิต ทั้งหมด ๑๓

องค์ คุณบุญมา - คุณทัศนีย์ สถาพร เป็นเจ้าภาพถวายพระพุทธรูปให้ พ.ส.ปฐมอโศก ๕ องค์ ซึ่งได้นำมาประดิษฐานไว้ที่ศาลาวิหาร

และในวันที่ ๑๗ มิ.ย. เจ้าภาพทั้งสองคนได้มาทำบุญเลี้ยงชาวชุมชนปทุมโมโศกเพื่อฉลองบุญที่มีโอกาสได้สร้างพระพุทธรูป

จ.๑๘ ตอนบ่ายพ่อท่านเป็นประธานการประชุมชุมชน

อ.๑๙ ๐๔.๐๐ น. คุณนิมนต์พ่อท่านโปรด น.ร.สส.ฐ. ตามสมควรแก่เวลา พ่อท่านเน้นการศึกษาแบบบูรณนิยมคือ ทางรอดของเรา และสังคมส่วนรวม การอยู่ร่วมกันรุ่นพี่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่รุ่นน้อง

พท.๒๑ มีพิธีไหว้ครู และสัปดาห์วันภาษาไทย กิจกรรมของงานมีตั้งแต่เช้าจนถึงตอนเย็น เน้นให้นักเรียนซาบซึ้งในพระคุณของครู

วาคันตูกะที่มาเยือน

จ.๑๑ เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดร.รุ่งเรือง อิศรางกูร ณ อยุธยา มาเยี่ยมชมการปฏิบัติงานของศูนย์ฝึกอบรมปทุมโมโศก ในโครงการอบรมกสิกรรมไร้สารพิษ เศรษฐกิจพอเพียง โดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม นายณรงค์ วงศ์สวัสดิ์ พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่เกษตรจังหวัด ประมงจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด รวมทั้งนายกองต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจและอื่นๆ ประมาณ ๔๐ คน มาให้การต้อนรับ

นับว่าเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ระดับผู้บริหารในรัฐบาลชุดนี้ ที่ชาวโศกมีโอกาสต้อนรับ โดยมีสมณะเสียงศีล กล่าวต้อนรับทักทายบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเองดี

พท.๑๔ ผอ.บรรจง ขจุนไชยกุล ผู้อำนวยการกองพัฒนาลูกค้าบุคคลและพัฒนาลูกค้าชุมชนพาคณะทำงานธนาคารเพื่อการเกษตร(ธ.ก.ส.) มาปรึกษาให้ช่วยอบรมลูกค้าอีกจำนวนมากที่รอการอบรมโดยสมณะชาตวโร ให้การต้อนรับ

อ.๑๗ ๑๒.๐๐-๑๖.๐๐ น. คุณไพฑูริย์ ยิ้มถนอม และคณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน ๖ คน มาศึกษาเรื่องชุมชนเข้มแข็ง และประวัติความเป็นมาของชุมชน

อ.๑๙ ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น. คุณกนิจนา หนูนิม เจ้าหน้าที่ฝ่ายประสานงานธ.ก.ส. ส่วนกลางฯ ได้ขออนุญาตนำเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติทั่วประเทศอบรมหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประยุกต์ใช้ในการทำงานกับชาวบ้าน โดยมีผู้มาร่วมงานจำนวน ๔๐ คน สมณะชาตวโร ให้การต้อนรับ

ศ.๒๙ ตอนเที่ยง ผู้ปกครอง-นักเรียนจากโรงเรียนทะเลบก อ.กำแพงแสน มาศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนสนทนาธรรม เยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ จำนวน ๒๐๐ คน

กิจนิเวศ

อ.๕ ลิกขมาตุมาบรรจบ เถระวงศ์ ไปอบรมธรรมแก่เครือข่ายพระสงฆ์และภาคีเมืองมหาสารคาม ในหลักสูตรพัฒนาคุณภาพชีวิตรุ่นที่ ๕๑๙ ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

ศ.๘ ตอนเช้าคุณช่วยบุญ จันทรรักษา พาน.ร. ม.๔ จำนวน ๘ คน ไปทำกิจกรรมในหัวข้อ “ร่วมวัยในต้านภัยยาเสพติด” ร่วมกับอบต.ทุ่งขวาง

อ.สามพราน จ.นครปฐม มีนักเรียนจากร.วัด
เก่ากำแพงแสน ร.ร.บ้านน้ำพุ ร.ร.ปลักไม้ลาย
ร้อยกว่าคน ร่วมรับฟังโดยมีคุณตุง โดดเด่น
เป็นพิธีกร

จ.๑๘ สมณะเกตุมาลโก รับกิจนิมนต์ไป
ประชุมกลุ่มวังสวนฟ้า สระแก้ว เพื่อปรับปรุง
หลักสูตรการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ-เตรียม
งานวันไหว้ครู เตรียมความพร้อมเพื่อไปรับเสด็จ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ซึ่งจะทรงเสด็จ
มาเยี่ยมโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ใน
วันที่ ๒๘ มิ.ย. ซึ่งอยู่ห่างจากชุมชนประมาณ
๓ กม. โดยได้นำผลผลิตจากชุมชนและ
หนังสือสันตโตโคกสามทศวรรษที่ทำหายและอื่นๆ
ทูลถวาย

อ.๑๙ ตอนบ่ายสมณะชาตวโร และสมณะ
จันทโส รับกิจนิมนต์แสดงธรรมที่หมู่บ้าน
กิงศรี อ.ยางหัก อ.เมือง จ.ราชบุรี มีผู้ฟัง
ประมาณ ๔๐ คน

ศ.๒๙ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุรวม ๕ รูป
รับกิจนิมนต์ทำบุญที่นา ๙ ไร่ ทำบุญครบ ๙๕
ปี ของคุณยายดา โยมรัมย์ มีชาวชุมชนมา
ร่วมมากกว่า ๒๐ คน

งานอบรม

พ.๒๐-๒๑.๒๔ อบรมกสิกรรมไร้สารพิษ-
เศรษฐกิจพอเพียง ฝึกอบรมเกษตรกรจาก จ.อ่าง
ทอง ชุมพร สระบุรี พิษณุโลก และหนองคาย
รวมทั้งหมด ๘๘ คน ได้รับงบประมาณจาก
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มรดกเสฐติ

ส.๑๖ เวลา ๑๐.๓๐ น. สมณะ ๓ รูป ไป
ร่วมงานศพ นายชลอ วินทร์ไพศาล อายุ ๔๐ ปี

ลูกชายหลงพอบุญล้าที่วัดป่ามณีสถิตย์ อ.เมือง
จ.อุทัยธานี ในวันเดียวกันนี้ เวลา ๑๔.๐๐ น.
หมู่สมณะ ชาวชุมชน และนักเรียน ประมาณ
๕๐ คน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณยายเปลี่ยน
พลอยแก้ว อายุ ๙๓ ปี ซึ่งเป็นคุณย่าของ คุณนก
สายลม ที่วัดเกาะวังไทร

อ.๑๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. ชาวชุมชนรวมกัน
ฌาปนกิจศพ คุณตาเอียง เลือแท้ อายุ ๗๓ ปี
ที่เมรุปฐมอโศก นับเป็นผู้สูงอายุอีกท่านหนึ่ง
ของชาวชุมชนที่จากไป

ศ.๒๒ ตอนบ่าย สมณะ ลิกขมาตุ และ
ชาวชุมชน ๒ รหัส ไปร่วมฌาปนกิจศพ นาง
สำเนียง หมื่นจร อายุ ๕๐ ปี ที่วัดหนองกระ
ทุ่ม (ซึ่งนางสำเนียงเป็นคนเก่าที่แดนอโศก)

ส.๒๓ ตอนเช้า สมณะ ลิกขมาตุ และชาว
ชุมชน เดินทางไปจ.นครสวรรค์ เพื่อร่วม
ฌาปนกิจศพ คุณพ่ายพ์ รุ่งทอง อายุ ๗๓ ปี
ที่วัดศรีสวัสดิ์สังฆาราม เมื่อครั้งคุณพ่ายพ์ยังมี
ชีวิตอยู่นับว่าเป็นกำลังสำคัญของชาวอโศกใน
การหมุนกงล้อธรรมจักร

ขอฝากพุทธสุภาสิตดังนี้

ชีวิตของสัตว์เหมือนภาชนะดิน ซึ่งล้วนมีความสลายเป็นที่สุด

 @มโนธรรมกร กุ๑๕

ไม่ได้ แต่ขอบธรรม ดึกว่า
ถึบได้ แต่ไม่ขอบธรรม อะมีดือไร

อลาโก ธมมิโก เสยโย ยญเจ ลาโก อธมมิโก
(เถระ) โคกตัดเถรคาถา ๒๖/๓๕๙

ศิระขอโศก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

นับเป็นอีกก้าวของการศึกษาของ ร.ร.สัมมาสิกขาศิระขอโศก ซึ่งม.วช. หนุ่ม-สาวเข้ามาร่วมเป็นครู เพราะมีวัยที่ใกล้เคียงกับนักเรียน

อีกทั้งยังมี น.ส.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ อายุ ๓๒ ปี หลานป่าขวัญดิน อดีตนักเรียนพุทธธรรม“แข่งแซว” มาเป็นครูใหญ่ นับเป็นการกตัญญูทดแทนคุณพระศาสนาอย่างแท้จริง

ความเป็นไปในพุทธสถาน

พ.๒ คำ ประชุมชุมชน จัดสรรงบประมาณ โทรมหากรรมเพื่อแผ่นดิน โดยแต่ละฐานงาน จะเพิ่มศักยภาพให้มากขึ้น และพัฒนาเรื่อง ๕ ส. ในชุมชนให้ชัดเจน

ศ.๔ ส.แก่นหล้า วัฒนโธ ไปอบรมเกษตรกรที่ศูนย์แก่นโศก

อ.๖ ส.ถ่องแท้ วินยธโร รับโยมพ่อ และโยมแม่มารักษาที่เขื่อนกู่ไท

อ.๘ ที่ประชุมอนุมัติให้ ม.วช. นำนักเรียนไปดูงานสวนทุเรียนของกลุ่มวังจันทร์พฤษภาและสวนคุณสุรัตน์เป็นเวลา ๗ วัน

ศ.๑๑ รองผู้ว่าฯ จ.ศรีสะเกษ มาเยี่ยมชุมชน

อ.๑๓ กิจนิมนต์ทำบุญกลุ่มกสิกรรมไร้สารพิษ ที่บ้านโนนคำดี ส.ผืนฟ้า อนุตตโร นำ

จ.๑๔ ส.กำแพงพุทธ สุพล ไปอบรมเกษตรกรที่ศูนย์ร้อยเอ็ดโศก

พ.๑๖ ส.ผืนฟ้า ส.เด็ดขาด ส.แก่นหล้า และสม.ทองพราย นำนักเรียน ๕๘ คน ไปเข้าค่ายที่จันทบุรี มีทีม ม.วช. เป็นพี่เลี้ยงกลับวันที่ ๒๒

จ.๒๑ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ไปส่งโยมพ่อโยมแม่ กลับจันทบุรี

อ.๒๒ จัดค่าย Triple S (self-stone-say = นิมนทวล มั่นคง พุดคุย) หลังจากดูนิทรรศการหุ่นขี้ผึ้งผู้เสียชีวิตรวม ที่ศาลาราชการุณยบริเวณหาดเขาล้านริมฝั่งทะเล จ.ตราด

พ.๒๓ กิจนิมนต์ฉลองเปิดโรงปุ๋ยอินทรีย์ของกลุ่มกสิกรรมไร้สารพิษ ที่บ้านภูเงิน ส.เด็ดขาด จิตตสันโต นำ

-ปาย พิธีฌาปนกิจศพพ่ออุดร สิงห์คำ อายุ ๖๐ ปี ซึ่งเป็นอุปถุฎจากเก่าแก่ของศิระขอโศก มีรายการรำลึกคุณความดีจากลูกๆ และญาติใกล้ชิด ปิดท้ายโดยการแสดงธรรมของส.เดินดินติกขวีโร

ศ.๒๕ ทีมงานเครื่องกลหนักประกอบด้วยรถแบ็คโฮดั้มพ์ ๒ คัน รถดั้มพ์ ๑๐ ล้อ ๓ คัน จากบ้านราชมาช่วยขุดขยายสระน้ำที่สวนสร้างดินช่วงปลายเดือนมีฝนตก ทำให้งานสะดวกลงบ้าง

จ.๒๘ ชาวชุมชนและนักเรียนเดินทางไปในตัวเมืองเพื่อร่วมพลังในการประท้วง ขับไล่ห้างโลตัส เพื่อไม่ให้มาทำลายเศรษฐกิจในชนบท

-ปาย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด(นายก่อเกียรติ

อัครประเสริฐกุล) ให้เกียรติมามอบประกาศนียบัตร แก่ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๓๐ การเมืองเรื่องของเรา ชาวชุมชน ติดตามชมทีวี การอ่านคำวินิจฉัยของคณะ ตุลาการ รัฐธรรมนูญยุบพรรคไทยรักไทย นับ เป็นการสร้างบรรทัดฐานอันมีค่าแก่อนุชนสืบไป

พ.๓๑ วันวิสาขบูชา ชาวชุมชนร่วมบูชา พุทธองค์ด้วยการสังวรศีล ๕ ละอบายมุข คำ ฟังการเวียนธรรมจากสมณะ ลิกขมาตุ

อบรม ศึกษาดูงาน

อา.๖ ผู้ศึกษาดูงานจากสมาคมมิตรชนบท จ.สุรินทร์ จำนวน ๗๐ คน ดูงานด้านความ พอเพียง

พ.๑๐-จ.๑๔ อบรมเกษตรกรโครงการ กสิกรรมไร้สารพิษรุ่นที่ ๓ มีผู้เข้าอบรมจำนวน ๔๕ คน จากจ.สุรินทร์, ศรีสะเกษ

ส.๑๙ นักศึกษา กศน. จาก อ.น้ำเกลี้ยง จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๑๕ คน

อา.๒๐-พ.๒๔ อบรมเกษตรกรในโครงการ กสิกรรมไร้สารพิษรุ่นที่ ๔ มีผู้เข้าอบรมจำนวน ๕๐ คน จาก จ.สุรินทร์,จ.อุบลฯ

ถ้าเราคอยเก็บความชั่วบอบผู้ อื่น เราต้องชั่วตลอดกาล

(พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์)

๑.๕๓๓๗๓๓ ๓๓๓๓๓๓๓๓

ประจักษ์เตือนมิถุนายน ๒๕๕๐

ระบบพาณิชย์นิยมเป็นกิจกรรมที่มีผลต่อ วิถีชีวิตมนุษย์ ซึ่งร้านหนึ่งน้ำใจของชุมชนศิระชะ อโศก ได้บริการลูกค้ามาอย่างต่อเนื่อง โดย คิด

กำไรแต่น้อย เพื่อไม่ก่อปัญหาค่าครองชีพ แม้แค่ บรรเทาทุกข์เรื่องปากท้องก็ตาม

ส่วนการจะพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ให้บริการ ไม่ว่าในด้านคุณธรรม – การเสียสละ มีน้ำใจ – ความซื่อสัตย์ และการมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ย่อมเป็นโจทย์ที่รอคำตอบ

การติดตั้ง TV เพื่อสื่อสารสาระจะ เป็นวิธี หนึ่งที่ได้ริเริ่ม

ความเคลื่อนไหว

ส.๒ สมณะสัมภรณ์ผู้สมัครเป็นนิติม.วช. ๒ คน (นายวุฒทา ยอดกุล และ น.ส.อมร ลาพันธ์)

อา.๓ สมณะ-ลิกขมาตุ และนิติม.วช. ไป ร่วมงานโฮมไทวัง

พ.๖ ส.แก่นหล้า วัฒนโน นำนักเรียนม.๕ ไปเตรียมงานอโศกรำลึก

พ.๗ สมณะ-ลิกขมาตุและญาติธรรมไป

ร่วมงานอโศกรำลึก แวะฉันอาหารที่พุทธสถาน สีมอโศก

ส.๘ ๐๕.๐๐ น. สมณะมหาเถระประชุม บนพระวิหารพันปี ที่พ.ส.สันตโศก

ส.๘ ร่วมพิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ อัน เป็นอัญมณีที่มีผลร่วมจิตวิญญาณของชาวพุทธ

จ.๑๑ ร่วมพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุใน พระพุทธรูปธรรมนิมิต ๑๓ องค์ ผู้ใจบุญมอบให้ พ.ส.ศิระชะอโศก ๒ องค์

พ.๑๓ ประชุมชุมชน มีการปรับการทำวัตร
เย็น วันพุธ,วันศุกร์ ให้ตรงกับเทศกาลของ
พ่อท่านทาง สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน

ส.๑๖ นักเรียน ม.๖ จาก ร.ร.ศรีรัตนะ ๑๐
คน มาเรียนรู้การทำแชมพู

อา.๑๗ ทีมม.วช. นำกิ่งไม้เลื้อยหวาน จาก
อ.ศรีสงคราม ๑ คันรถ ๖ ล้อ

อ.๑๕ เริ่มฤดูทำนาร.สัมมาสิกขารวมพลัง
ถอนกล้าและดำนา ที่น้ำอ้อมเนื้อที่ ๑๕ ไร่

พ.๑๒ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร นำสมณะ-
สิกขมาตุและญาติธรรมไปเยี่ยมเยียนนิสิตที่
ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ

อา.๒๔ สม.จินดา ตั้งเผ่า อาพาธ มีอาการ
ทางลำไส้

อ.๒๖ ทีม ม.วช. ไปร่วมยื่นหนังสือด้าน
การขยายสาขาของห้างLotus ต่อศาลปกครอง
ที่ จ.นครราชสีมา

พ.๒๗ ทีมเครื่องกลหนักทำแทนหินเพื่อ
ประดิษฐ์ฐานพระพุทธรูป ที่หน้าศาลาบรรพชน
และบริเวณลานไฮ

พ.๒๘ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร นำช่างไปซ่อม
ที่พักของนิสิตทีม.อุบล

งานเขตสระเพื่อภักสิกรรม

ช่วงเดือนมิ.ย.๕๐ ทีมเครื่องกลหนักจาก
บ้านราช(รถแบ็คโฮ ๒ คัน รถสิบล้อ ๓ คัน) มาขุดสระ
บริเวณสวนสร้างดิน ใช้เวลา ๑ เดือนเต็มได้
สระขนาด ๓ ไร่ จะน้ำได้ ๓ หมื่นคิว (ยาว ๕๐ ม.
กว้าง ๕๐ ม. ลึก ๗ ม.)

สมาชิกร่วมทีมมี ๗ ชีวิตประกอบด้วย คุณ
นักธรรม คุณโต้ง คุณเอ้ คุณสุวรรณ น้องอัน
น้องเอี้ยว และน้องป้อม

ศึกษาดูงาน-อบรม

พ.๑๗ ผู้นำชุมชน อบต. กำนันผู้ใหญ่บ้าน
และเกษตรกรอีก ๖๕ คน เรื่องการจัดการชุมชน

พ.๑๔-จ.๑๘ อบรมเยาวชนจาก ร.ร. กันทร-
ลักษวิทยา จำนวน ๑๑๑ คน

อา.๑๗ ผู้นำชุมชน ต.ศิลา อ.เมือง
จ.ขอนแก่น จำนวน ๑๐ คน

พ.๒๐-อา.๒๔ อบรมกสิกรรมไร้สารพิษ
เศรษฐกิจพอเพียง ๓๕ คนจาก จ.สุรินทร์ และ
จ.ศรีสะเกษ

จ.๒๕ ผู้นำชุมชนอ.วาปีปทุมจ.มหาสารคาม
จำนวน ๑๑ คน

อ.๒๖ คณะครู+นักเรียน โรงเรียนบ้านโพน
แดง อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๔๓ คน

พ.๒๘ คณะครู+นักเรียนบ้านกลอย
อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ

ส.๓๐ โรงเรียนพนาไพรสนธ์ นำคณะครู-
นักเรียนจำนวน ๕๗ คน ระดับชั้น ม.๒-ม.๕
จาก อ.ลำดวน จ.ศรีสะเกษ

เมื่อมันใจในทางที่เป็นกุศล
จงก้าวไปด้วยความมั่นคง

๗.เด็ดขาด ๖๖๖.ลั่นได้

กาลิโศก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

ในเดือนนี้ไม่มีอะไรชวนให้ตื่นเต้นช่วงต้นเดือน มีเด็กมารับการอบรม มีผู้ใหญ่มาดูงานในช่วงกลาง และปลายเดือน มีงานและกิจกรรมบ้างตามประสา พวกเรา ซึ่งพวกเราต่างพยายามทำให้ดีที่สุด เก็บเอาประโยชน์ให้ได้ครบทั้งสองส่วน คือได้ทั้งประโยชน์ตน และประโยชน์ท่านสมบุรณ์ อันเป็นการดำรงชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาท ดังที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทรงตักเตือนพวกเราไว้ในปัจฉิมโอวาท

เหตุการณ์ประจำวัน

อ.๑ สมณะ พระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรานิยธรรมต่อ

-ประชุมชาวชุมชนและคนวัด เพื่อรู้และช่วยกันแก้ไขปัญหาการทำงานในฐานงานต่างๆ

-เด็กชุมชนหลังอุรุธยন্ত্রถาวรฟาร์มจำนวน ๙ คน ผู้ดูแล ๑ คน มารับการอบรมตามแนววิถีชีวิตชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียง ตั้งแต่วันที่ ๑-๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ณ ชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลิโศก

พฤ.๓ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จ.พิษณุโลก จำนวน ๖๐ คน มาดูงานการศึกษา และการบริหารชุมชนศาลิโศก

-สมณะ ลิกขมาตุ ประชุมพบกลุ่มนิสิต สัมมาลิกขาลัยวังชีวิต วิชาเขตศาลิโศก

ส.๕ นักเรียนสัมมาลิกขาศาลิโศก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๓ เปิดภาคเรียนภาคแรก

-สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร สมณะฟ้าไท สมชาติโก และลิกขมาตุรินฟ้า เดินทางสู่พุทธ

สถานสันติฯ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน

อา.๖ สมณะชาตุดิน ปรุจวิโรโส ไปกิจนิมนต์ที่ จ.เชียงราย

อ.๘ ประชุมยานยนต์

-ประชุมการศึกษา

พ.๙ สมณะ และลิกขมาตุประชุมอภิปรานิยธรรม

พฤ.๑๐ สมณะ ลิกขมาตุ ครู และชาวชุมชน จัดทำพิธีมอบเครื่องแบบนักเรียนสัมมาลิกขาศาลิโศก ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ศ.๑๑ นักเรียนสัมมาลิกขาศาลิโศก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปทำ กิจกรรม ๕ ส. และเก็บขยะที่โรงเรียนนิมิตศึกษา อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

-สมณะเมื่อมัน ปุรณโกโร ไปร่วมประชุมขยะวิทยาด้วยหัวใจ ที่พุทธสถานสันติโศก

ส.๑๒ นักเรียนสัมมาลิกขาศาลิโศก ไปเรียนดนตรีไทยที่มูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ

อา.๑๕ สมณะ ลิกขมาตุ ครู และผู้สนใจ ร่วมกันประชุมการศึกษา

พ.๑๖ สมณะ พระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรานิยธรรมต่อ

พฤ.๑๗ สมณะเน้นแก่น พลานีโก สมณะชาตุดิน ปรุจวิโรโส และญาติธรรมไปร่วมงาน ฉาปนกิจศพนางละเมียด โพธิ์สุวรรณ ภรรยาของ โยมอาบ ญาติธรรมชาวลพบุรี ที่วัดสระโบสถ์ อำเภอหนองม่วง จ.ลพบุรี

อ.๒๒ สมณะ ลิกขมาตุ และครูร่วมประชุมการศึกษา

พ.๒๓ สมณะชาตุดิน ปรุจวิโรโส ไปรับอุปกรณ์การอบรมที่พุทธสถานสิมาโศก

พ.๒๓-๒.๒๗ สมณะฟ้าไท สมชาติโก ไปประชุมกลุ่มวังจันทน์พุกขาในโอกาสนี้สมณะมีอมัน ปุรณโกโร พาเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ ไปศึกษาแบบบูรณาการที่นั่นด้วย

จ.๒๘ เทศบาลตำบลไพศาลีจัดแพทย์ และช่างตัดผม มาช่วยตรวจสุขภาพ และบริการตัดผมขออนามัย

อ.๒๙ สมณะ ลิกขมาตุ และคุรุ ร่วมกันประชุมการศึกษา

พฤ.๓๑ วันวิสาขบูชา สมณะ พระอาคันตุกะ ลงอุโบสถบทธนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรายนิยธรรม

สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เทศน์ก่อนฉันสมณะ ลิกขมาตุ เวียนธรรมภาคค่ำ

ข้อดีสุดท้าย

ดอกไม้แดงได้ขุดฤดูกาลฉันใด ความดีย่อมทำให้ดีได้เสมอฉันนั้น

 ๑๗.๖.๕๖ **พ.อา.น.โก**

ประจําเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

บรรยากาศในเดือนนี้ ดูเหมือนว่าชาวเราจะสัมผัสสัมพันธ์กับสังคมภายนอกมากขึ้นมีทั้งผู้มาดูงานและผู้มารับการอบรม มีผู้นำขะยะมาบริจาค พวกเรานำขะยะไปขาย และช่วยกันเก็บผักไปขายในวันเสาร์-อาทิตย์ ที่สันติฯด้วย จึงดูจะคึกคักมีสีสันขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตามพวกเรายังคงเพียรพยายาม เรียนรู้และฝึกฝนตนเองกันอยู่เสมอเพื่อจะยังประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท จะได้ไม่รู้สึกเสียดายเวลาของชีวิตที่ล่วงผ่านพ้นไป

เหตุการณ์ประจำวัน

ส.๒ ประชุมชาวชุมชน เพื่อกำหนดการเดินทางไปร่วมงานโฮมไทวัง ม.วช. ครั้งที่ ๑๓ ที่ราชธานีโสภ ซึ่งจัดให้มีในระหว่างวันที่ ๔-๕ มิ.ย. ๒๕๕๐

อ.๓ นิสิตม.วช.วิชาเขตศาลือโสภและคุรุ เดินทางไปร่วมงานโฮมไทวัง

พ.๖ พัฒนาการวังน้ำลัด พาเกษตรกรจากวังน้ำลัด จำนวน ๑๕๐ คนมาดูงานเศรษฐกิจพอเพียง

-เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขจากอนามัย อ.ไพศาลี มาทำประชาคมให้ความรู้เรื่องไข้เลือดออกแก่นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ และชาวชุมชน

-สมณะ, ลิกขมาตุ, ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ(นร.สส.ศ.) เดินทางเข้าพุทธสถานสันติโสภ เพื่อร่วมงานอโสภรำลึกและบูชาพระบรมสารีริกธาตุ ครั้งที่ ๒๕ ในวันที่ ๙-๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๐

ส.๕ น.ร.โรงเรียนนิมิตศึกษา จำนวน ๕ คน คุรุ ๑ คน มาขอฝึกทำงาน ๑ วัน ตาสวนสุข เป็นผู้ดูแล

อ.๑๐ ชาวชุมชนศาลือโสภจำนวนหนึ่ง เดินทางกลับถึงศาลือโสภ

จ.๑๑ สมณะ, ลิกขมาตุ, ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ(นร.สส.ศ.) เดินทางกลับถึงศาลือโสภ พร้อมกับอัญเชิญพระพุทธรูปพิธีกรรมนิมิตมาด้วย ๑ องค์

อ.๑๒ ประชุมคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ

-อบรมผู้ถูกคุมประพฤติ ในจ.นครสวรรค์ จำนวน ๕๐ คน

อ.๑๒,๑๕,๒๖ สมณะ, ลิกขมาตุ, คุรุวิชา

การ และครูฐานงานประชุมการศึกษา

พ.ศ.๑๔,ศ.๒๕ สมณะและพระอัครคันคุดะ
ลงอุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้ว
สมณะประชุมอภิธานิยธรรม

พ.ศ.๑๔,อ.๒๖ ประชุมนิสิตม.วช.วิชาเขต
ศาสตร์โสภเพื่อกำหนดแนวทางการศึกษาให้
ชัดเจน

ส.๑๖ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ จำนวน ๑๐ คน นำ
เกษตรกรจำนวน ๓๐ คน จาก อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ
มาดูงานกสิกรรมธรรมชาติและชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียงเขตศาสตร์โสภ พักค้างคืนและ
ดูงานตลอดวัน ตาสวนสุขดูแลต้อนรับ

พ.๒๐ สมณะเน้นแก่น พลานิกโก สมณะ
มีอมัน ปุณณโร และชาวชุมชนจำนวนหนึ่ง ไป
ฟังสวดอภิธรรมศพญาติธรรม คุณพ่ายพ์ รุ่งทอง
ที่วัดถือน้ำ ในค่ายทหารจิระประวัติ อ.เมือง
จ.นครสวรรค์

พ.ศ.๒๑-จ.๒๕ อบรมเกษตรกรในโครงการ
เกษตรอินทรีย์สู่ระบบเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน
๕๑ คน สนับสนุนโดยสำนักงานจังหวัดชัยนาท

กำแพงเพชร และนครสวรรค์

ส.๒๓ สมณะเน้นแก่น พลานิกโก นำสมณะ
พระอัครคันคุดะและชาวชุมชนจำนวนหนึ่งไปร่วม
งานฌาปนกิจศพคุณพ่ายพ์ รุ่งทอง ที่วัดถือน้ำ

พ.ศ.๒๔ นักเรียนสัมมาสิกขาศาสตร์โสภ
ทำพิธีไหว้ครู บรรยากาศซาบซึ้งประทับใจ

ส.๓๐ ลูกหลานโยมหมอศรีจรัส จากท่า
ตะโก มาทำบุญครบรอบวันตาย ๒ ปี เพื่อ
ระลึกถึงคุณความดีของผู้ที่ล่วงลับ สมณะเน้น
แก่น พลานิกโก แสดงธรรมก่อนฉัน

-สมณะเพื่อพุทธ ชินชโร ไปกนิมนต์ที่
สถาบันฝึกอบรมผู้นำ พลตรีจำลอง ศรีเมือง
จ.กาญจนบุรี

ข้อคิดสุดท้าย

โลกนี้พร้อมอยู่เป็นนิจ ใครก็ตามที่
สามารถเติมเต็มให้แก่โลกได้ ย่อมเป็นบุญ
มหาศาล

สมณะเน้นแก่น พลานิกโก

สัการัมมานุวัต

○ สักวา อุปาทานมารของจิต

ซีพลำเค็ญเพราะเห็นผิตยัตติด “ฉัน”
มัว “ตัวกู” และ “ของกู” รู้ไม่ทัน
ว่าแท้มันพาความเครียดเข้าเบียดตน
อยู่กับมันไม่เห็นว่าเป็นทุกข์
ตั้งนกขลุ่ย ร่อนนภาเวหาพน
ตั้งปลาแทรกแหวกว่ายในสายชล
อยู่ในสกลคนมีภูมิซี โลกนี้เอย

“ชาวเรัม แจ่มใส”

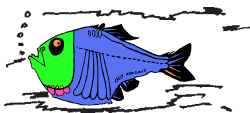
นิตยสารดักแด่ แก้วดักดาน ม.ก.-ม.ย. ๒๕๕๐

นกไม่เห็นฟ้า

ไล่เดือนไม่เห็นดิน

ตั้งปลาแทรกแหวก

คนไม่เห็นโลก

สีมาโอก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

เดือนนี้ฝนตกหลายวัน ทำให้สีมาฯร่มเย็น ทำกิจกรรมได้เต็มที่ ปลูกพืชพันธุ์ทุกอย่างได้เป็นจำนวนมาก อีกไม่นานคงจะพอเก็บส่งสันติฯได้บ้าง ขณะนี้ออมแชบ และผักโลมได้ฝนแตกยอดมากมาย ใครสนใจเชิญเก็บไปได้ เคยเก็บส่งไปสันติเป็น ๑๐ กระสอบ นำเสียดายไม่มีรถไปบ่อยนัก

ดูรายการจากสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดินหรือ ฟังจากเสียงตามสาย ได้รับธรรมจากผู้จัดรายการที่ร้านขายอาหาร มร.ส. เปิดสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดินให้ลูกค้าชม มีผู้สนใจถามธรรมกับนิสิต ม.วช.เขมทอง ซึ่งทำหน้าที่เก็บเงินที่ร้านต้องตอบปัญหาด้วย

ช่วงนี้สมณะ ลิกขมาตุ และผู้ที่ไม่เคยเก็บขยะ ก็ร่วมแรงร่วมใจกันแยกขยะกันอย่างสนุก เพราะในขยะมีอะไรหลายอย่างที่จะวิเคราะห์ มีความมุ่งหมายที่จะขายขยะสมทบทุนส่ง *FE*.TV ด้วย *FE*.TV. ทำให้รวมพลังสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ชาวสีมาฯ ประทับใจพ่อท่าน สมณะ และทุกคนที่เป็นพิธีกรจัดรายการ *FE*.TV. ด้วยความยากลำบาก จนไม่มีเวลาหลับนอน รายการที่ออกไปดีมาก ผู้ได้ดู ได้ฟัง ได้ปัญญาพาให้พ้นทุกข์

ที่ชราภิมบาล ผู้มีอายุ ๙๐-๘๐-๗๐ เจ็บป่วยกันน้อย สีมาฯไม่มีพยาบาล อยู่อย่างเศรษฐกิจพอเพียงพึ่งตน คุณยายทุกคนขยันเองงานเอาการ มีความเพียรเป็นยอด ถนอมรัก ก็นั่งกวาดจนเตียน หนัวร์ก็ช่วยกันนั่งถ่างทำดอกไม้จันทน์ไว้ใช้งานศพ เเดินแถวขึ้นศาลาฟังธรรม แม้จะฟังไม่ถนัด มองไม่ชัดก็ไปร่วมเป็นมวลงหมู่ ถึงเวลาก็นั่งไม่กินจุบจิบ ถึงเวลานอนก็นอน ไม่เรียกร้อง ไม่โกรธ ไม่บ่น จัดสรรตัวเองอย่างมีระบบ เคารพ ศรัทธาในสมณะ

ลิกขมาตุมาก

สีมาฯ สมเป็นเมืองย่าโม มีผู้หญิงมาก ต้องเป็นหญิงเก่งกล้า เพราะมีผู้ชายน้อย พยายามประสานงานหลายอย่างหลายหน้าที่ให้เป็นไปด้วยดี โรงขวดเปิดทำการอีกครั้ง จากลูกหลานชุมชนจนดีและศิษย์เก่า ทุกคนตั้งใจทำงานกันเต็มที่ แม้เครื่องจะรวนบ้างก็พยายามแก้ไข ต่อไปคงเป็นไปด้วยดี

เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ คุณอืดและคุณดี๊วะ จากวังน้ำเขียว มานิมนต์ส.แก่นผา ส.ดินทอง ไปช่วยอบรมฯ ที่วังน้ำเขียว ระหว่างวันที่ ๑-๕ เดือนนี้

พ.๒ ส.พันเมือง ภาทันโต กับญาติไปติดตั้งจานดาวเทียม NSS6(สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน) ที่บ้านญาติ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์

ศ.๔-จ.๗ นักศึกษาเทคโนโลยีราชมงคล ๒๖-๓๑ คน มาฝึกปฏิบัติวิถีชีวิตชุมชน เศรษฐกิจพอเพียง ในวันศุกร์ที่ ๔ มาเวลา ๑๔.๐๐น. นอกนั้นมาในเวลา ๐๙.๐๐น.-๑๗.๐๐ น. ไม่ได้ค้างคืน เพราะบางคนต้องเรียนและทำรายงาน แต่ละคนปฏิบัติงานตามฐานงาน และตรวจคิดเป็นที่พอใจของพี่เลี้ยงแม้จะปฏิบัติตามศิลปะไม่ได้สมบูรณ์นัก และการปฏิบัติงานก็มีฝนอุปสรรค การสนทนากับสมณะ ลิกขมาตุก็ใส่ใจกันดี มีบางคนพาน้องมาเที่ยวชมหลังจากจบกิจกรรมแล้ว

พ.๑๐ คุณธงธรรมจากปทุมอโศกมาส่ง ส.มันแจ้ง

ศ.๑๑ ส.ลือคม ส.ดินทอง ไปงานศพน้องชาย ส.ลือคม ที่พิษณุโลก

อ.๑๓ ส.พอจริง ส.ด่วนดี จาริกไปบ้านราชาฯ และจะแวะที่บ้านส.พอจริง จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อน -ป้ายสออสัมภาษณ์นิติต ม.วช. คำ ส.ลือคม ส.ดินทอง กลับจากพิษณุโลก

อ.๑๕ ใช้เวลาตรวจคิด สอบข้อเขียนนิสิต ม.วช.

พ.๑๖ ส.มันแจ้ ไปปฐมอโศก พร้อมคณะ แม่อ้วน(ใจกลาง) และอยู่ทำ CD ออกรายการ สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดินแม่อ้วนอยู่ฟื้นฟูสุขภาพ คนอื่นๆซึ่งไปเยี่ยมส.นาทม ส.น่านฟ้า และไป ฟังบรรยายเรื่อง สุขภาพ แล้วจึงกลับสี่มา

พฤ.๑๗ ส.หม่อม ส.ดงเย็น เดินทางมาจากหินผา จ.ชัยภูมิ พักค้าง ๑ คืน แล้ว เดินทางต่อ จุดหมายปลายทางที่สันติฯ กทม.

ศ.๑๘ สัมภาษณ์นักเรียน ที่จะเข้ามา ม.๑ อีก ๒ คน พร้อมผู้ปกครอง ปีนี้รับนักเรียนใหม่ จำนวน ๔ คน

จ.๒๑ ส.พันเมือง สม.หยาดพลี และญาติ ธรรมสี่มา กลุ่มหนึ่งไปกิจกรรมนตขึ้นบ้านใหม่ของพ่อห้วง ซึ่งสร้างใกล้โรงพยาบาลขามสะแกแสง ไว้รับรองสมณะ ลิกขมาตุและญาติธรรม ที่จะไปโรงพยาบาล หรือทำนา

อ.๒๒ แม่เมือง คุณนาอ้อม คุณประดับ คุณเอื้ออภัย ไปสมทบกับชาววังน้ำเขียว ช่วย ทำอาหารเลี้ยงผู้มางานศพ แม่เลี่ยม(แมยายของพ่อห้วง) ที่เมืองคง

พ.๒๓ ส.พันเมือง สม.นวลน้อม และญาติ ธรรมสี่มา ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณศรีอุตร สิงห์คำ ที่พุทธสถานศิระอโศก ส.ธาตุดิน มา จากศาลอโศก รับ CD ไปใช้ในการอบรม

พฤ.๒๔ ส.ลือคม ส.แก่นผา ส.พันเมือง ส.ดินทอง สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และญาติ ธรรมสี่มา ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่เลี่ยม กลิ่นจันทร์ (แมยายพ่อห้วง) อายุ ๑๐๐ ปี ที่วัด ตะคร้อ อ.คง จ.นครราชสีมา คุณปู้ จากวังน้ำเขียว มานิมนตส.แก่นผา ส.นาทอง ไปช่วย การอบรมที่วังน้ำเขียว

ศ.๒๕ สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม คุณสังัด คุณเอื้ออภัย ไปเยี่ยมคุณสุกานดา(ปู้) ที่พิมาย พร้อมรับเครื่องบดเครื่องคั้นน้ำผลไม้และจักรยาน ๑ คัน โดยจำไม้กล้า(หมู) บริการขับรถ

พฤ.๓๑ วันวิสาขบูชา ๐๘.๐๐ น. จัด กิจกรรมทำบุญตักบาตร แสดงธรรมกัณฑ์ พิเศษก่อนฉัน โดยสมณะ และลิกขมาตุ

-เวลา ๑๗.๓๐น. เวียนธรรมโดยชาววัด ชาว ชุมชน นักเรียนสส.ม. นิสิตม.วช. และญาติธรรม ที่มาร่วมงาน ต่างเล่าการปฏิบัติของ ตนเองคนละ ๒ นาที สมณะและลิกขมาตุกล่าวสรุป

-อาจารย์จากโรงเรียนวัดเหมสูง อ.จักรราช จ.นครราชสีมา มาติดต่อเรื่องจะนำนักเรียนมา อบรมฯ

การประชุม

พฤ.๓ ประชุมที่ศูนย์ฝึกเตรียมรับนักศึกษา เทคโนโลยี

ทุกวันอังคาร เวลาบ่ายสมณะ ลิกขมาตุ ประชุมอภิปรายนิยธรรม

เวลา ๑๗.๐๐-๑๙.๐๐ น. แบ่งกลุ่มตรวจ คิด นักเรียนสัมมาสิกขา นิสิตม.วช. ชาวชุมชน คนวัด และกลุ่มชาวภิบาล

ทุกวันพระกลางเดือน และสิ้นเดือน สมณะ ประชุมลงปาติโมกข์ ลิกขมาตุประชุมแจ้งข้อ บกพร่อง

ส๑๒ ประชุมสมณะ ลิกขมาตุ นัดพิเศษ

พ.๓๐ ประชุมชุมชนประจำเดือน

ฝากท้ายรายงาน จากพุทธภายิก และคำสอนของพ่อท่าน **ความสามัคคี** เกิดจากการอบรมตน ร่วมช่วย กันทำงานทุกด้าน อย่าเป็นคนแค่แข็ง มีหัวใจก็ไม่ คิดและไม่ออกแรง... คนที่คิดสร้างสรรจะไม่ค่อย มีอารมณ์เสียเพราะไม่อยู่ในสภาพตัวเอง... เราไม่

สามารถละอิวากได้ แต่เรามีบารมีอยู่เหนืออิวากได้ในนิพพานนั้นมีการงาน มีความว่าง ในสังขธรรมนั้น มีความดีความถูก...

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมทานชนะการให้ทั้งปวง
สัพพ ระสัง ธัมมระโส ชินาติ
รสแห่งธรรมชนะรสทั้งปวง

ประจําเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

ตั้งแต่ชาวโศกมีสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน พวกเราเปิดดู เปิดฟังเสียง เข้า สาย บ่าย เย็น แต่ละรายการมีเนื้อหา สารคดีๆทั้งนั้น ดูหลายรอบก็ไม่เบื่อ เพราะเป็นผลงานของพวกเราเองเป็นประวัติศาสตร์ของพวกเรา และสะดวกในการเปิดให้ผู้เข้ารับการอบรมชมสดๆ โดยไม่ต้องค้นแผ่นให้ลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่วงพ่อท่านแสดงธรรม พวกเราชวนขายกันดี แม้ประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงวัย(ส.ว.)กันทั้งนั้น ประทับใจพ่อท่านมากๆ ที่มีอิทธิบาทสูงแสดงธรรมสด สัปดาห์ละ ๓ - ๔ วัน แม้อยู่ไกลก็เหมือน ใกล้ รู้สึกอบอุ่นมาก เมื่อได้ฟังธรรมจากพ่อท่านฯ แล้ว คิดว่า ใครหนอ ! จะโชคดีเท่าชาวโศก

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑ ที่.วิ.สี่ช่อง ๗ มาถ่ายทำการสานตะกร้า ด้วยกลองนม ครูเอื้อธรรมนำกลุ่มนักเรียนและผู้ใหญ่สาธิต ส.ธ.ตุดิน สม.เทียนคำเพชร นำครูและนักเรียน เวะจันท์ตาทหารที่มร.ส. แล้วไปบ้านราชาฯ

อา.๓ ส.ลือคม ส.ดินทอง สม.มหยาดพลี

สม.นวลน้อม และนิสิต ม.วช.เดินทางกลับบ้านราชา จ.อุบลราชธานี เพื่อไปร่วมงานโสมไหว้ง

จ.๔ งานโสมไหว้ง ที่ราชาธานีโศก พ่อท่านให้โอวาทสมณะ ลิกขมาตุ และครูม.วช. สัมภาษณ์ นิสิตใหม่ทุกเขตจำนวน ๑๐ คน สีมามี ๑ คน คุณพลังศีล ฉาโธสง

อ.๕ นิสิตใหม่รับเข็ม ม.วช. จากพ่อท่านฯ แล้วเดินทางกลับพร้อมด้วยสมณะ ลิกขมาตุ ส.ลือคมไม่ได้กลับสีมาเตรียมไปสันติฯพร้อมชาวบ้านราชาฯ

พ.๖ ประชุมวิสามัญ เตรียมดินทางไปงาน โศกรำลึกและอื่นๆ ส.แก่นผา ส.ดินทอง สม.มหยาดพลี สม.นวลน้อม และญาติธรรม สีมามี ไปเยี่ยมคุณเอื้ออภัยที่โรงพยาบาลค่ายสุรธรรม ผ่าตัดเนื้องอกไม่ร้ายแรง ส.พอจริง มาจากบ้านราชาฯ

พ.๗ ส.ผืนฟ้า ส.ถ่องแท้ ส.เด็ดขาด ส.กำแพงพุทธ สม.จินดา สม.พึงพร้อม และญาติธรรม จากศิระะอโศก ๒ คันรถตู้ มา เวะจันท์ตาทหารแล้วไปสันติฯ ส.ดินทอง สม.มหยาดพลี สม.นวลน้อม ครู และนักเรียน

เดินทางไปสันติฯ เพื่อประชุมครูสัมมาสิกขา
อโศกทุกแห่ง และร่วมงานอโศกรำลึก

ศ.๘ สัมมนาครูสัมมาสิกขาอโศกทุกแห่งที่
สันตืออโศก

ส.๙ งานอโศกรำลึก ภาคคำพ่อท่านฯ นำ
บูชาพระบรมสารีริกธาตุที่พระวิหารพันปีสันตืออโศก

อา.๑๐ ประชุมลิกขมาตุที่สันตืออโศก

จ.๑๑ ส.ลือคม ส.ดินทอง ส.หนึ่งดี
สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม นักเรียนและชาวสีมา
เดินทางกลับสีมาอโศก

อ.๑๒ ส.เดินดิน ส.สร้างไท ส.แดนเดิม
ส.ฝนธรรม ส.คมคิด ส.ฟ้ารู้ ส.ขยันยอม
ส.อ้วน สม.ผุสดี สม.สร้างฝัน สม.แสงฝน
จากสันติฯ มาแวะฉันภัตตาหารแล้วเดินทางไป
บ้านราชา เย็นแบ่งกลุ่มตรวจศีลตามปกติ

พ.๑๓ คุณพลังใจพานักเรียนทั้งหมดไป
ดูตัวที่ศิระระอโศก

ส.๑๖ ประชุมคณะศูนย์ฝึกอบรมฯเตรียม
รับนักเรียนมาอบรมฯ

อา.๑๗ ทำวัตรเช้าด้วยการกล่าวระลึกถึง
ครู ก่อนฉันนักเรียนสส.ม. นิสิตม.วช. จัดพิธี
ไหว้ครู คำประชุมคณะกรรมการ

จ.๑๘-ศ.๒๒ อบรมเยาวชนโครงการปฏิบัติ
บูชา ศีกษาวีถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

รุ่นที่ ๑ นักเรียนชั้นม.๑-๒ โรงเรียนบ้าน
ปางแก อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา จำนวน ๗๑
คน ครูนำมา ๖ คน พักดูแลนักเรียน ๔ คน

ศ.๒๒ ชาววังน้ำเขียวมารับ ส.แก่นผา
ส.หนึ่งดี ไปงานอบรมฯที่วังน้ำเขียว ส่งกลับ
อาทิศย์ ๒๔

ส.๒๓ ทีมงานสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน
มาถ่ายทำวิถีชีวิตชุมชนบางส่วน

จ.๒๕-ศ.๒๙ อบรมเยาวชนโครงการปฏิบัติ

บูชาศีกษาวีถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

รุ่นที่ ๒ นักเรียนชั้น ม.๓ โรงเรียนบ้านปาง
แก อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา จำนวน ๕๘ คน
ครู นำมาและพักค้างกับนักเรียน ๔ คน

การอบรมนักเรียนทั้ง ๒ รุ่น นักเรียนได้ทั้ง
พึงธรรม ทำวัตรเช้า ความรู้ตามหลักการ

เกี่ยวกับวัฒนธรรมกินอาหารมังสวิรัตชีวิต
ความเป็นอยู่ การหลับ นอน ๕ ส การ บริหาร
ร่างกาย การทำกิจกรรม การงานต่างๆ เช่น ๓
อาชีพกู้ชาติ อันมีเกษตร ปุ๋ย ขยะ ทำถ่วงออกจาก
ถั่วเขียว ทำหมวกจากกลองนม ทำไม้กวาดจาก
ก้านมะพร้าว และไม้ไผ่ ทำแปรรูป จากสมุนไพร
ทำแชมพู และน้ำยาซักผ้า สาระ บันเทิงจากเกม
ตามหาคุณธรรม แข่งกันหาพินฯลฯ เป็นที่ประทับใจ
ทั้งคณะครูและนักเรียนหลังการอบรมฯมีนักเรียน
พากันมาวัด เยี่ยมเยียน คุณแม่ผู้ดูแลกลุ่ม

ของฝากท้ายรายงาน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีน้ำพระทัย
สَمَاเสมอแก่พระเทวทัต ผู้คิดฆ่าพระองค์
องค์คุลีมาลโจรผู้ไล่ฆ่าพระองค์ ช่างนา
ฟ้าศิริ อันพระเทวทัตปล่อยเข้าไป ซึ่ง
กำลังเมามันยั้ง แสนจะร้ายกาจ วิ่งมา
ประทุจไฟป่า และสรรพสัตว์ทั้งหลาย คุง
พระทฤทัยมีเมตตาในพระวาทุสนะนั้น

(พระธรรมเสนาบดี สาริบุตรกล่าว)

 @.ตินท๑๑ นคร๑ไร่

กุฎยาฟ้าเจ้า

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

ช่วงเดือนนี้ฝนตกทุกวัน อากาศเย็น หนาว ตอนดึก ๆ ๐๑.๐๐-๐๖.๐๐ น. การจะเดินไปไหน ต้องคอยระวังทากดูดเลือด ตอนกลางวันต้องระวังตัวเหลือบตัวลื่น ช่วงทำวัตรเช้า-เย็น ต้องระวังตัวลื่น สิ่งแวดล้อมแบบนี้เหมาะแก่การฝึกสำหรับสมณะนวกะ ผู้บวชใหม่ เพราะจะต้องฝึกอดทนต่อความหิว อดทนต่อสัตว์ต่างๆ ที่มีอยู่ในป่า จะได้ฝึกเมตตาอย่างยิ่ง จากการกระทำของสัตว์ป่า แต่การทนอย่างนั้น ยังไม่ใช่การทนที่สูงสุดสำหรับสมณะใหม่ ควรจะต้องฝึกตนเองให้พ้นภัย ๔ ประการ ๑.ภัยจากการเห็นแก่ปากแก่ท้อง ๒.กามคุณ ๓.รักเพศตรงกันข้าม ๔.อดทนต่อคำสอนของอาจารย์ไม่ได้

เหตุการณ์ทั่วไป

๑.๑, พุธ ๑๖ ฟังพระปาติโมกข์

ทุกวันอังคารสมณะอุปราณีธรรม

สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะดินไท ธาณีย์ แสดงธรรมก่อนฉัน ที่บ้านคุณแม่แจก แก้วตั้ง เนื่องในงานศพคุณพ่อชุม แก้วตั้ง ซึ่งเป็นพ่อของญาติธรรมแก่นกัณฑ์บุญ เสียชีวิตโดยโรคมะเร็ง อายุ ๗๐ ปี ที่บ้าน ต.คลองท่อม อ.คลองท่อม จ.กระบี่

ศ.๔ อ.๑ (สมณะ บินบน ถิรจิตโต) เดินทางจากลานนา พร้อมญาติธรรม ชมร.ช.ม. ขึ้นมาอบรมธรรมที่กุฎยา

-สมณะดินไท ธาณีย์ และสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ เดินทางไปอบรมธรรมะที่ทักษิณอโศก

๑.๘ ประชุมชุมชน มีสมณะ ๒ รูป นำโดย สมณะหินมัน สีสลาปากาโร และสมณะเข็มเหล็ก อโยมโน

พฤ.๑๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะดินไท ธาณีย์ ไปร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ นายล้อม นางปทุม จารุเสรีนาค บ้านเลขที่ ๗๔ ซอยหมีนผาสุข ต.สะเดา อ.สะเดา จ.สงขลา เป็นบ้านน้องชายสมณะธรรมทาบฟ้า รวิวัฒน์

จ.๑๔ อ.๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) และสมณะ ล้นผา สุชาติโก เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นางอำนวยการ อินทวัต อายุ ๘๐ ปี ที่ สุสานไตรลักษณ์ จ.ลำปาง

๑.๒๒ สมณะดินไท ธาณีย์ สมณะด่วนดี สุขวิ และญาติธรรมไปร่วมฟังธรรมท่านดิช นัทธันท์ ที่วัดสวนดอก

๑๑.๑๓-พฤ.๑๗ สมณะดินไท ธาณีย์ และสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปทำคอร์ส (อบรมธรรม) ที่เล็ลย์อโศก จ.เลย

พ.๒๓-๑๑.๒๗ สมณะเดินทางไปร่วมงานภาวนาด้วยหัวใจ ที่ศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ลานนา สมณะไป ๔ รูป นำโดย อ.๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) พาสมาณะไปสมัครลงทะเบียนเพื่ออยู่ร่วมงาน สมณะอยู่ร่วมงาน ๘ รูป มีสมณะดาวดิน ปฐวัตโต เดินทางมาร่วมงานนี้ด้วย

ส.๒๖ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมก่อนฉัน กับกลุ่มญาติธรรมกลุ่มกุฎยาฯ ที่ลานนาฯ บ่ายทำคอร์ส

๑๑.๒๗ สมณะล้นผา สุชาติโก และสมณะ

โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปร่วมกิจกรรมวันอาทิตย์ ที่ชมร.ช.ม.

อ.๒๙ สมณะ ๖ รูปนำโดย สมณะดินไท ธานีโย ไปเยี่ยมชาวเพชรผาภูมิ และเดินทางไปร่วมงานกับคณะท่านติช นัท ฮันท์ที่พุทธมณฑล เนื่องในงานวิสาขบูชา (๓๑ พ.ค.)

พฤ.๓๑ สมณะ ๙ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย อ.๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต) เวียนธรรมวันวิสาขบูชา'๕๐ ท่ามกลางบรรยากาศฝนพรำๆ มีญาติโยม และนร.สส.ภ. มาฟังธรรมเต็มศาลา

ข้อคิดก่อนจาก

จากท่านติช นัท ฮันท์
การเริ่มต้นใหม่

๑. รตน้าเมล็ดพันธุ์แห่งดอกไม้ นัตโอ โอกาสที่จะ
มอกเล่าสิ่งที่เราชื่นชมในผู้อื่น

๒. มอกเล่าความทุกข์โศกเสีใจ เราอาจจะระมู
กึ่งการกระทำตำหนิหรือความดีของเราทั้งที่ไม่มีโอกาส
กล่าวพอโกน

๓. แสดงความเจ็บปวดเราอาจจะร่วมแบ่งมันถึง
ความรู้สึกเจ็บปวดจากการปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ทำงานอื่น
เนื่องจากการกระทำ ตำหนิ และความดีของเรหรือกา

๔. มอกเล่าความทุกข์ที่จำวนาน และขอความ
ช่วยเนลือ

นี้เป็นบางส่วนจากหนังสือภาวนาด้วยหัวใจ

 ทีม@มโละภุษาฯ

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

เดือนนี้มีพิธีไหว้ครูของนักเรียน สส.ภ. ช่วงนี้
ถือว่าเข้าสู่ฤดูฝนแล้ว ชาวชุมชน คณะกรรมการ ชุมชน
เป็นผู้นำทำนา และเด็กนักเรียนที่อยู่ลานนา ไปช่วย
ดำนาด้วย โดยมีพ่อไก่อ่ แม่ไก่อ่ นำไป บรรยากาศบน
ดอยขุ่มขึ้น ชีวิตบนดอยอยู่กันอย่าง เรียบง่าย และ

ชวนชวายในการบำเพ็ญ โดยพบปะกับสมณะ เป็น
กิจของผู้ฝึกปฏิบัติธรรมเบื้องต้น เพื่อปูพื้นฐานของ
สัมมาทิฐิ

ส.๒ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรม
กับกลุ่มญาติธรรมภูษาฯ ที่ลานนาฯ

อ.๑.๓ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปร่วม
กิจกรรมกับกลุ่มญาติธรรมภูษาฯ ที่ชมร.ช.ม.

จ.๔ ท่านอ.๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) และ
ปัจฉาสมณะ ประชุมชวาลานนาฯ

อ.๕ ท่าน อ.๑ ปฐมนิเทศที่บ้านเห็ดกับ
นักเรียนสส.ภ. ฝ่ายชวาย ที่จะเดินจาริกตามสมณะ
เล็กเล็ก จุลลคัมภีโร ส.ผู้ศูญ สุญญคโต เดินจาก
บ้านเห็ดมาลานนาฯ และเดินต่อไปที่ ชมร.ช.ม.

ส.๑๖ ร่วมฌาปนกิจศพลูกชวายหลวงพ้อ
บุญล้ำ ชื่อชวายชด อินทรไพศาล อายุ ๕๐ ปี ที่วัด
ดอนชวาง ด.ดอนชวาง อ.เมือง จ.อุทัยธานี

อ.๑.๑๓ สมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร แสดงธรรม
กับกลุ่มญาติธรรมที่ชมร.ช.ม.

พฤ.๒๑ ท่านอ.๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต)และ
ปัจฉาสมณะ ประชุมกลุ่มเพื่อนธรรม

-สมณะ ๓ รูป นำโดย ส.ดินไท ธานีโย
ประชุมครู สส.ภ. และประชุม ชมร.ช.ม. ที่ชมร.ช.ม.

ส.๒๓ สมณะ ๓ รูป สมเณร ๑ รูป นำโดย
อ.๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูษาฯ

-สมณะ ๘ รูป สมเณร ๑ รูปนำโดย อ.๑
ประชุมชุมชนภูษาฯ

พฤ.๒๘ ท่านอ.๑ เป็นประธานพิธีไหว้ครูของ
โรงเรียนสส.ภ.ที่สวนชวายดอย ณ บ้านเห็ด เริ่มเวลา
๑๘.๓๐ - ๑๙.๓๐ น.

สมณะ คือ ความอดทนต่อความอยาก

สมาธิ คือ รู้ว่ากำลังทนต่อความอยาก

 ทีม@มโละภุษาฯ รายงาน

ราชธานีโคก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

เดือนพฤษภาคม ถือว่าเป็นเดือนที่สำคัญมาก อีกเดือนหนึ่ง เพราะมีวันสำคัญๆ หลายวัน เช่น วันฉัตรมงคล, วันพืชมงคล วันงดสูบบุหรี่โลก และ วันวิสาขบูชา ซึ่งถือว่าเป็นวันที่สำคัญที่สุด ที่พวกเราชาวพุทธจะได้มีโอกาสรำลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมมาพุทธเจ้า พร้อมกันนั้นก็ได้น้อมนำเอาคำสอนของท่านมาปฏิบัติตาม เป็นการปฏิบัติบูชา พวกเราชาวราชธานีโคก ทั้งผู้ใหญ่และเด็กนักเรียน สัมมาสิกขา ก็ได้ถือโอกาสนี้ปฏิบัติบูชาาร่วมกันทั้งชุมชน โดยช่วยกันปลูกต้นไม้ ช่วยกันพัฒนาชุมชน ด้วยการทำ ๕ส ตามจุดต่างๆ วันละ ๑ ชม. นอกจากนี้ แต่ละคนก็มีการตั้งบะธรรมเพิ่มอริศัลให้กับตนเอง

สำหรับเรื่องขยะวิทยาด้วยหัวใจ เกิดการตื่นตัวมากขึ้น ในช่วงแรก เน้นการเก็บขยะ การคัดแยกขยะในชุมชน จากนั้นจึงขยายผลไปยังบ้าน

ญาติธรรม ลูกค้าของอุทยานบุญนิยม สหกรณ์บุญนิยม ที่มีข้าวของเหลือใช้นำมาบริจาคให้ แล้วจะช่วยกันคัดแยก และนำไปจำหน่ายในวันเสาร์-อาทิตย์ ที่อุทยานบุญนิยม

เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ พ่อท่านพร้อมปัจฉาสมณะเดินทางมาบ้านราช ช่วงบ่ายพ่อท่านแวะไปเยี่ยมเยียนชุมชน ม.อุบล

-เยี่ยมประชุมชุมชนโดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

พ.๒ สมณะแดนเดิม นำสมณะ สามเณร และญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่สุข ยืนสุข อายุ ๗๒ ปี ที่วัดป่าแสนอุดม อ.เมือง จ.อุบลฯ

พ.๓ พ่อท่านพร้อมด้วยสมณะ, ลิกขมาตุ ไปประชุมชุมชน ม.อุบลฯ

ศ.๔ พ่อท่านพร้อมปัจฉา เดินทางเข้าสันตือโคก

-ประชุมผู้ปกครองนักเรียนชั้น ม.๑ และมีพิธีมอบสมุดสัมมาสิกขาให้กับนักเรียนชั้น ม. ๑

-สมณะและชาวชุมชนช่วยกันย้ายเรือที่อยู่หลังโรงครัวออกไป เพื่อที่จะสร้างเชื่อมกันกันโรงครัวหตุต

-อัตรายการโทรทัศน์ "วิปัสสนาข่าว" เป็นครั้งแรกที่ เสิ่นศูนย์บุญชั้น ๔ โดยมีสมณะเดินทาง

ติกชีวีโร ลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล คุณ
สุชัย เจริญมุขยพันธ์ ดำเนินรายการ

ส.๕ ประชุมครูสัมมาสิกขาราชธานีอโศก
-ประชุมขงขะวิทยา

อา.๖,๑๓,๒๐ สมณะแดนเดิม, สมณะสร้าง
ไท,สมณะนาไท,สมณะฝนธรรมไปประชุมชุมชน
ม.อุบลฯ

พ.๑๖ หมุ่มสมณะลงอุโบสถสวดปาตีโมกข์
-ลิกขมาตุประชุม

ศ.๑๘ ภาคเย็นจัดให้มีการระดมสมองทั้ง
เด็กและผู้ใหญ่ว่า เราจะร่วมกันปฏิบัติบูชาอะไร
เนื่องในเดือนแห่ง“วันวิสาขบูชา”โดยแบ่งนักเรียน
แต่ละชั้นปี ผู้ใหญ่ก็แบ่งเป็นกลุ่มเป็นคุ่มๆ

ส.๑๙ นักเรียนแต่ละชั้นปี ช่วยกันพัฒนา
ที่พักและห้องเรียนมีการถ่ายทำวิดีโอเพื่อให้
ทราบถึงสภาพ ก่อนทำและหลังทำเป็นอย่างไร

-สมณะและครูฝ่ายชายประชุมร่วมกันเพื่อ
ช่วยกันดูแลนักเรียนฝ่ายชาย

จ.๒๑ นิสิต ม.วช. ลงแขกปลูกผักหวานที่

สวนไผ่หลัง

อ.๒๒ สมณะเดินดิน ไปแสดงธรรมงาน
ศพคุณอุตร สิงห์คำ ที่พุทธสถานศิระชะอโศก
ส่วนสมณะ ลิกขมาตุและญาติธรรมไปร่วมพิธี
ฌาปนกิจในวันที่ ๒๓ พ.ค.

อา.๒๗ สมณะสร้างไท, สมณะฟ้ารู้, ลิกขมาตุ
สร้างฝัน ไปร่วมประชุมเครือข่ายเทศบาลไร่สารพิษ
ที่อุทยานบุญนิยม

อ.๒๙ สมณะแดนเดิม, สมณะสอน, สามเณร
ชาวดี และญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ
โยมคง คำมุงคอล (พ่อคุณหนึ่งผา) ที่บ้านม่วงคำ
อม่วงไข่ จ.สกลนคร

อ.๓๑ เย็นเวียนธรรมเนื่องในวันวิสาขบูชา

ได้กษาดูงาน

อ.๑ เจ้าหน้าที่จากเทศบาลและชาวบ้านตำบล
ชุมน้อย อ.ยางชุมน้อย จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๙๐ คน

พ.๑๐ เจ้าหน้าที่จากเทศบาลและชาวบ้าน
ตำบลพังลา อ.สะเดา จ.สงขลา จำนวน ๑๒๐ คน

พ.๑๖ เจ้าหน้าที่โครงการพลังงานยั่งยืน
จากอบต. ๗ จังหวัด คือ ยโสธร, กาฬสินธุ์,
มุกดาหาร, อุบล, ร้อยเอ็ด, นครพนม, ขอนแก่น,
รุ่นที่ ๑ จำนวน ๑๒๐ คน, รุ่นที่ ๒ จำนวน ๘๐
คน (๒๑ พ.ค.) รุ่นที่ ๓ จำนวน ๑๐๐ คน (๒๕
พ.ค.)

ศ.๑๘ นายสมพร เทพสิทธา ประธานยุว
พุทธิกสมาคมแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์

สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมคณะอาจารย์จาก ม.อุบลฯ จำนวน ๑๐ คน มาเก็บข้อมูลและศึกษาปัญหาต่างๆเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน

พ.๒๓ผู้บริหารสาธารณสุขระดับต้นวิทยาลัย การสาธารณสุขสิรินธร จ.อุบลฯ จำนวน ๕๐ คน

อ.๓๑ ชมรมผู้สูงอายุ อ.ตาลสุ่ม จ.อุบลฯ จำนวน ๓๐ คน

ท้ายสุดเดือนนี้

ขอฝากโคลงสี่สุภาพของ**คุณอังคาร กัลยาณพงศ์** ศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์(กวีนิพนธ์)

โลกนี้มีอยู่ด้วยมณี	เดี๋ยวนา
ทรายและสิ่งอื่นมี	ส่วนสร้าง
บ่วงธาตุต่ำกลางดี	ตุลยภาพ
ภาคจักรพาลมีร้าง	ด้วยน้ำ แรงไหน
ภพนี้มีใช้หล้า	หงส์ทอง เดี่ยวเลย
ภากันเจ้าของตรง	ชีพด้วย
เมาส้มมุดจของทอง	หินชาติ
น้ำมีตรแสงโลกม้วย	หมดสิ้น สุขศาสนา

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

ในที่ประชุมหลายครั้งที่พ่อท่านเป็นประธาน มักจะได้ยินพ่อท่านกล่าวถึงเดือนพวกเราอยู่บ่อยๆ คือให้พวกเราทำงานเป็นขบวนการกลุ่ม มีการสมานประสานกัน มีปรโตโมสะ(รับฟังคนอื่น) ไม่ใช่เอาแต่ใจตัวเราเป็นที่ตั้ง(อัตตา) ยึดแต่ความคิดความเห็นของตน ว่าดี ว่าถูก เพียงผู้เดียว (อรุบอัตตา) ไม่เห็นคนอื่นอยู่ในสายตา จมดิ่งอยู่ในภพของตนเอง ซึ่งโรคอัตตานี้ยังมีมาก ยิ่งไม่เกิดพลังรวม จะทำให้หมู่กลุ่มแตก ตนเองก็ทุกข์ หมู่กลุ่มก็ไม่พัฒนา

เหตุการณ์

ส.๒ ๑๓.๐๐ น.คณะครูสัมภรณ์ผู้สมัครเรียน ม.วช.

-๑๘.๓๐น.ประชุมใหญ่ชาวชุมชนฯพ่อท่านเป็นประธาน

จ.๔ ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐น. สมณะ, ลีขมาตุ และครู สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต สัมมนาเรื่องการจัดหลักสูตรระยะวิทยากับการพัฒนาจิตวิญญาณ

-๑๘.๓๐น. ครูและนิสิตม.วช.แลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อก้าวต่อไป

อ.๕ ๑๓.๓๐ น. พ่อท่านแสดงธรรม ทำวัตรเช้า

-เวลา ๑๘.๐๐-๑๙.๐๐ น. พิธีรับเข็มนิสิต ม.วช. และรับฟังพ่อท่านให้โอวาท

-เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมที่ชุมชนฝึกฝน เศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ พ่อท่านเป็นประธาน

ส.๕-๖.๑๑ สมณะ, ลีขมาตุ, ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขาไปร่วมงานบูชาพระบรมสารีริกธาตุ และงานอโศกรำลึก ณ สันตืออโศก

อ.๑๒ นักศึกษา ม.อุบลฯ มาร่วมประชุมเพื่อเตรียมรับน้องใหม่

พ.๑๔ หมู่สมณะลงอุโบสถ ฟังสวดพระปาติโมกข์

-เวลา ๑๘.๐๐ น. ชาวชุมชน ช่วยกันสรุปการไปร่วมงานอโศกรำลึกและต่อด้วยการประชุม

เตรียมรับน้องใหม่ นศ. ม.อุบลฯ

ส.๑๖-๑๗ นักศึกษา ม.อุบลฯ คณะบริหารศาสตร์มาทำพิธีรับน้องใหม่จำนวน๑๕๘คน

จ.๑๘ ประชุมกรรมการชุมชนฯ

อ.๑๙,๑.๒๖ ชาวชุมชนแบ่งกลุ่มพบสนทนา

๑๗.๒๔ ส.เดินดิน, ส.สร้างไท, ส.นาไท, ส.ฝนธรรม, ส.หินกลั่น และส.พอจริง ไปแสดงธรรมและร่วมประชุมที่ชุมชน ม.อุบลฯ

-ส.ฟ้าไท และส.เทินธรรม ไปตรวจศีลและประชุมที่อุทยานฯ

จ.๒๕ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเดชอุดมมาศึกษาวิถีชีวิตของชาวชุมชนฯ จำนวน ๑๖๐ คน

-เวลา๑๗.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. พ่อท่าน, สมณะ ๗ รูป ส.ณ. ๑ รูป สม.๔ รูป และญาติธรรมส่วนหนึ่งไปร่วมประชุมกับดร.อภิรัชย์ พันธเสน และคณะอาจารย์ ณ ห้องประชุมคณะบริหารศาสตร์ ม.อุบลฯ เพื่อบริหารการทางความคิด เรื่องการสร้างชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง วันนี้ประชุมค่อนข้างยาวจึงหยุดพักให้คณะอาจารย์ไปรับประทานอาหารเย็น แล้วไปประชุมต่อที่ศาลาหอคุณ บังเอิญฝนตกหนัก กว่าจะได้กลับบ้านราชฯ เกือบ ๔ ทุ่ม

๑.๒๖ พ่อท่านและปัจฉาสมณะ ไปร่วมประชุมกับชาวชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง และนักศึกษา ที่ศาลาหอคุณ ม.อุบลฯ ชุมชนน้องใหม่แห่งนี้ เปรียบเสมือนต้นกล้าไม้อ่อนๆ ที่ต้องอาศัยเวลาในการเจริญเติบโต จนกว่าจะแข็งแรง เป็นที่พึ่งแก่คนอื่นได้ ช่วงนี้จึงงดการมาศึกษาดูงานและงานอบรม

-อ.บ.ต. , กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน จาก อ. ศรีชรภูมิ จ.สุรินทร์ มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนบ้านราชฯ จำนวน ๑๕๐ คน

พ.๒๗ เวลาประมาณ ๓ ๔ รถ ๖ ล้อชื่อ

จุงเท่ นำผู้โดยสารไปช่วยงานที่อุทยานบุญนิยม เกิดอุบัติเหตุพลิกตะแคงอยู่กลางถนน บริเวณหน้าค่ายทหารสรรพสิทธิประสงค์ เนื่องจากฝนตก ถนนลื่น พ้อใหญ่หนู(มาท่า) คตะวงษ์ กระตุกซี่โครงหัก ๔ ซี่ คนอื่นบาดเจ็บเล็กน้อย เรื่องนี้ถือเป็นบทเรียน ไม่ควรประมาทขับรถเร็วขณะฝนตก หรือมีคราบน้ำมันเปื้อนถนน ทำให้รถเสียหลักพลิกคว่ำได้ง่าย

ส.๒๕ อบรมโครงการเครือข่ายวิชาการ ม.อุบลฯ เด็กนักเรียน ม.๑-๓ ๒๑๖ คน จาก ร.ร.บ้านคูเมือง, ร.ร. บ้านโนนแดง, ร.ร. บ้านโพธิ์, ร.ร.บ้านคำขวาง, ร.ร.บ้านดอนกลาง ศ.ดร. ประกอบ วิโรจน์กัญ อธิการบดีม.อุบลฯ มาเปิดงาน -๑๖.๐๐ น. หมู่สมณะลงอุโบสถเพื่อทบทวนพระปาติโมกข์ ๑๗ รูป

สุดท้าย ขอนำบทความบางส่วนของ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้พูดไว้ให้แง่คิดมุมมองที่ดีต่อประเทศชาติดังนี้

“...ปัจจุบัน เป็นโลกวัตถุนิยม ที่ค่านึงแต่ปริมาณ ไม่ค่านึงถึงคุณภาพ มีแต่ความโลภกิเลสตัณหา จึงทำให้สังคมวุ่นวาย บ้านเมืองเรายุ่งเหยิงก็เพราะความโลภ การพัฒนาประเทศที่ผ่านมานั้น เราอยากเป็นเสือตัวที่ ๕ แต่ทำเพื่อสนองความอยากของตนเอง มีการลดพื้นที่เกษตรลงไป และเพิ่มพื้นที่อุตสาหกรรม ทั้งๆ ที่ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม...”

 สมณะสร้างไท ปณิธาน

ทักษิณอโศก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

ฝนตกไม่ค่อยขาดสาย บรรยากาศเปลี่ยน
อย่างอื่นเปลี่ยนไปบ้าง แต่สิ่งที่ไม่ควรจะเปลี่ยนเลย
คือ เปลี่ยนไปทางไม่ดี ผู้มีคุณความดี เสื่อมด้วย
เหตุ ๑.ไม่ฟังธรรมที่ยังไม่เคยฟัง ๒.ธรรมที่ฟัง
แล้ว ถึงความเลอะเลือน ๓.ธรรมที่เคยถูกต้องใจ
ในกาลก่อนไม่ปรากฏ ๔.ไม่รู้ธรรมที่ตนยังไม่รู้

ฉะนั้นผู้ต้องการเจริญ ไม่ควรเว้นในการเข้า
คบคั่น สร้างความคุ้นเคยแก่มิตรดี สหายดี
สังคมดีอยู่เสมอ ๆ เราจะเสื่อมจากความดีได้ง่าย
มีความหน่ายเหนื่อย หากไม่พัฒนาให้สูงขึ้น

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๔ สมณะทีมภุษาฯ มาจัดอบรมหลักสูตร
มหัศจรรย์ให้แก่ชาวทักษิณอโศก มีส.ดินไท
ส.โพธิสิทธิ์ ส.ธรรมทาบฟ้า มีญาติธรรมมารับ
การอบรมจำนวนมาก

ศ.๕ แกนนนำ กลุ่มชมรมรักสุขภาพ จ.สงขลา
พักค้าง ฟังธรรม

อ.๘ เสรีจอบรมหลักสูตรมหัศจรรย์ ต่างได้

รับประโยชน์ หน้าตาเบิกบานแจ่มใส มีไฟทำ
งานปฏิบัติธรรม สมณะเดินทางไปเยี่ยมโยมของ
ส.ธรรมทาบฟ้า

พฤ.๑๐ วันพีชมงคล ช่วยกันปลูกพืชต่าง
ๆในชุมชน เจ้าหน้าที่มูลนิธิพลังชุมชนไทย
ภาค๕ จ.สงขลา มาขอข้อมูลอบรม

ศ.๑๑ชาวอ.สุไหงปาดีมาเรียนรู้ศึกษาวิถีชีวิต
ชุมชน

ศ.๑๒ ส.คำจริง ญาติธรรมไปประชุมกลุ่ม
ธรรมราขอโศก จนครศรีฯ

พฤ.๑๓ ส.สัจใจเปโม นำต้นไม้มาให้ญาติ
ธรรมช่วยกันปลูกมากมาย

ศ.๒๖ อบรมนักเรียน ๑๑๑ คน ครู ๕ คน

พ.๓๐ วันอำลา ต่างซาบซึ้งประทับใจ ทั้งผู้
ใหญ่และเด็ก สาธุ

พฤ.๓๑ ส.สัจใจเปโม รับนิมนต์เทศน์ให้
นักโทษในเรือนจำ จำนวน ๕๐๐-๕๐๐ คน ใช้
เวลา ๒ วัน ทั้งเช้าและบ่าย

-คำ เวียนธรรมวันวิสาขบูชา

เรามาด้วยศรัทธาใด ฟังเพิ่มศรัทธานั้นอยู่
เสมอๆ ผู้มีศรัทธาย่อมเลื่อมใสใน ๓ สถานะคือ

๑.เป็นผู้ใคร่ที่จะเห็นผู้มีศีล

๒.เป็นผู้ใคร่ที่จะฟังธรรม

๓.มีใจไม่ตระหนี่

ยินดีในการสละ ยินดีในทาน ยินดีแจกจ่ายทาน

จาก พระไตรปิฎกฉบับหลวง สิลสัมปทาสูตร ๑ ข้อ ๑๓๑

เล่ม ๑๙-๒๐ ฐานสูตร ข้อ ๔๘๑

 อ.ใต้อนฟ้า อัศจรรย์ใจ

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

๔๒๘ หมู่ที่ ๗ ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ ชัยภูมิ ๓๖๑๕๐

โทร. ๐๔๔-๘๓๑๒๒๓

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ ส.ตินดี สันตจิตโต ไปกิจนิมนต์กลุ่ม เลไธย์อโศก จ.เลย

-ส.ดงเย็น สีสัญโต เดินจาริกจากพุทธสถาน ศีรษะอโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ ไปสังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ อ.แก้งคร้อ ชัยภูมิ

พฤ.๓ ส.นาทอง สิงคีวัณโณ ไปร่วมงาน อบรมฯ ที่กลุ่มแก่งอโศก จ.ขอนแก่น

-ส.ดงดิน เข้ามาสังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ ก่อนเดินทางไปดินหนองแดนเหนือต่อไป

ศ.๔ นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น และอาจารย์ที่ปรึกษา เข้ามาศึกษาชีวิตชาวชุมชน

จ.๗ สมณะดาวดิน ปฐวัตโต ครู และ สส.พ. ร่วมงานจากรากสู่ใบรวมใจชุมชนชาวอีสาน ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศ.๑๑ ส.หม่อน มุทุกันโต เดินจาริกเข้าสังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ส.๑๒ ส.หม่อน มุทุกันโต ส.ดงเย็น สีสัญโต เดินจาริกไปพุทธสถานสันตอโศก

อา.๑๓ คุณตั๋ยเข้ามาแนะนำวิธีการบริหารจัดการขยะ

อ.๑๕ ส.ตินดี และส.นาทอง สิงคีวัณโณ รับนิมนต์ฉันภัตตาหารที่บ้านท่าทางเกวียน ต.ท่ามะไฟหวาน อ.แก้งคร้อ

ศ.๑๘ ส.ดาวดิน เดินทางไปสันตอโศก

อา.๒๐ คณะพี่เลี้ยงงานวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)ท้องถิ่น เข้ามา

ให้คำแนะนำในการทำวิจัยท้องถิ่น

อ.๒๒ ส.ตินดี เดินทางไปร่วมงาน อบรมฯ ที่ศูนย์ดินหนองแดนเหนือ

-ส.ดาวดิน ปฐวัตโต คุณสมเจตน์ আহมอหนา(คุณปรววรรณ) ไปร่วมงานอบรมภาวนา“ภาวนาสู่ศานติสมานฉันท์” ที่เชียงใหม่ และกลับถึงสังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ ในวันที่ ๒๗ เดือนนี้

อ.๒๙ ส.ดาวดิน และนายสมเจตน์ เดินทางไปประกอบภารกิจที่ ชุมชนราชธานีอโศก

พฤ.๓๑ ภาคคำ สมณะ พระ ชาวชุมชน ครู นักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ(สส.พ.) และ ญาติธรรม จากชัยภูมิ ร่วมกันเวียนธรรมวิสาขบูชา

 ส.ดาวดิน ปฐวัตโต

❖ การคิดหนึ่งทุกข์มันจึงทุกข์

การพร้อมเหนือทุกข์คือการเผชิญทุกข์

(คำคมปัจฉิมสมณะ)

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ

E-mail : thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ (๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๔ คน
- ธรรมสันติทันตกรรม มีผู้ใช้บริการ ๑๘ ราย เปิดบริการสัปดาห์ละ ๒ วัน
- หน่วยงานบุญญาภิบาล ได้ย้ายไปเปิดทำการในอาคารพลากิบาล มีผู้ป่วย ๕ คน แบ่งเป็น ใช้เลือดออก ๒ คน ภูมิแพ้ ๑ คน แผลติดเชื้อ ๒ คน เปิดให้เยี่ยมในเวลา ๑๐.๐๐ น. - ๑๑.๐๐ น. และ ๑๖.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น.
- ศาลากิจถั่ว อยู่ระหว่างปรับปรุงอาคารเพื่อให้ได้มาตรฐานการผลิตและควบคุมคุณภาพตามข้อกำหนด GMP (good manufacturing practice)

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.) วัน ที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ จัดงานวันไหว้ครู พร้อมงานวันภาษาไทย

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศกจัดกิจกรรมวันไหว้ครู เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐, นักเรียน ๒ คนย้ายไปศึกษาต่อ ณ โรงเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

-สวนบุญผักพืช อ.หนองเสือ ปทุมธานี ปลูกเรือนพักอาศัย จำนวน ๒๐ หลังเรียบร้อยแล้ว ได้เดินระบบสาธารณูปโภค น้ำประปา ไฟฟ้า (เฉพาะส่วนกลาง) และมีแท็งก์เก็บน้ำเพื่อใช้ในชุมชน

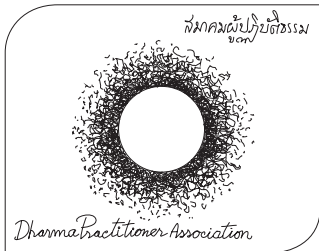
-ได้รับหนังสือจากภาครัฐและเอกชน กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ณ สันตอโศก

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการ

สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

Email : ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ (๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน

-เปิดรับสมาชิกใหม่ในงานปลูกเสกฯ ๕ คน
ต่ออายุ ๓๓ คน เปลี่ยนแปลงข้อมูล ๒ คน

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม (สส.พธ.)

เปิดเรียนพุทธธรรมวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐
ปีนี้มีนักเรียนสมัคร ๔๐ คน เปิดโรงบุญในงาน
อโศกรำลึก ๒ วัน

-ชมรมมั่งสรีรติแห่งประเทศไทย กิจกรรม
ดำเนินไปด้วยดี

-กลุ่มวังจันทน์พฤษภา รายงานบัญชีรายรับ-
รายจ่ายเดือนเมษายน ๒๕๕๐ ร่วมงานทุเรียนโลก
โดยนำผลไม้ไร้สารพิษไปจำหน่าย นักเรียนและ
ครูจากสัมมาสิกขาศาลือโสภ ๒๐ คน มาเข้าค่าย
ในวันที่ ๒๔-๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐

กลุ่มชลบุรี รายงานการเงิน เดือนเมษายน
ช่วยกันปลูกผักทุกวันอังคารและส่งให้ชุมชน
สันตือโสภทุกวันพุธประชุมกลุ่มเมื่อ ๑๒ พฤษภาคม
๒๕๕๐ นิมนต์ท่านสมณะฟ้าไท เป็นประธาน
สมาชิกช่วยกันคัดแยกขยะ รายได้สมทบค่าใช้จ่าย
ของงานโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน ๙-๑๐ มิถุนายน
ศกนี้ไปร่วมงานอโศกรำลึก ณ สันตือโสภ

อยู่ระหว่างดำเนินการในการเข้าพบเจ้าหน้าที่
สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรีเพื่อตรวจสอบลำน้ำ
สาธารณะ

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ (๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๓ คน

-สมัครสมาชิกใหม่ ๑๐ คน ต่ออายุ ๑๒ คน

เปลี่ยนแปลงข้อมูล ๒ คน

-ชมรมมั่งสรีรติแห่งประเทศไทย สาขาหน้า
สันตือโสภ(ชมร.สตอ.)ประกาศรับสมัครแม่ครัวไม่
จำกัดจำนวน สนใจติดต่อนางธารรุ่ง คำโสภเชือก
ผู้รับใช้ชมรม โทร.๐๒-๓๓๔๕๖๓๑ เพื่อเป็นอาสา
สมัครทำครัว ด้วยความเสียสละ (งานบุญ) โดยไม่
มีค่าตอบแทนใดๆ

-สมาชิกร่วมงานอโศกรำลึก ๙-๑๐ มิถุนายน
๒๕๕๐

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม ปัจจุบันสัมมา
สิกขาพุทธธรรมมีที่ชุมชนสันตือโสภแห่งเดียว

-วันที่ ๙ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ร่วมเปิด
โรงบุญฯ ในงานอโศกรำลึก ชุมชนสันตือโสภ

-นักเรียนพุทธธรรมช่วยกันปลูกผักสวนครัว
ที่ลานจอดรถ และเพาะกล้าไม้ขายในวันอาทิตย์
รายได้เข้าชมรมฯ

-ผู้ปกครองกำลังจัดทำเพลงชุดเด็กดิน ๒
เนื้อหาเน้นนโยบายของพุทธธรรมซึ่งได้รับความ

สนใจจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี

-นักเรียนพุทธธรรมชนะเลิศการประกวดร้องเพลง ในงานอโศกรำลึก

-ห้องสมุดสมาคมฯ สติติบริการเดือนเมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ใช้บริการ ๑,๐๒๔ คน ยืมหนังสือ ๓๓๗ เล่ม เปิดทำการ ๗๒ วัน ได้รับอภิชนทานการหนังสือและสิ่งพิมพ์จากสมาชิกสมาคม, หน่วยงานในชุมชนสันตอโศก ผู้ทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ คุณจิตรา พันธุมาศ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง เรื่อง การตลาดระบบบุญนิยมของชาวอโศก และคุณณัฐสมา วงษ์รักไทย ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทางสำนักสันตอโศก

-กลุ่มวงจันท์พฤษภา รายงานบัญชีรายรับ-รายจ่าย และผู้มาเยือน อาทิตย สมาชิกจากกลุ่มศรีโคตรบูรณ์ สกลนคร และจัดโรงบุญผลไม้ในงานอโศกรำลึก

-กลุ่มชลบุรีอโศก รายงานบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐ ปลุกผักทุกวันอังคาร เดือนนี้มีสมาชิกร่วมประชุม กลุ่ม ๑๕ คน จัดโรงบุญในงานอโศกรำลึก กิจกรรมกลุ่มคือ การคัดแยกขยะ เพื่อนำรายได้ในส่วนนี้สนับสนุน งานด้านโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน เดือนนี้มีรายได้ ๑,๐๐๐ บาท

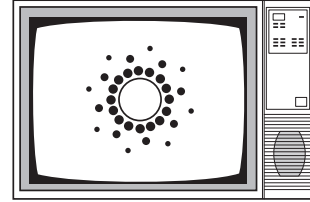
-เปลี่ยนแปลงบรรณาธิการวารสารดอกหญ้า จาก น.ส.รินธรรม อโศกตระกูล เป็นนางธนิตา ดักเดิล

กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ณ สันตอโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมทัศน์สมาคม

Email: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ (๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน

-สมาชิกเพิ่ม ๘ ราย

-การเผยแพร่จำหน่ายสื่อธรรมะได้รับความสนใจดี หนังสือขายดี ได้แก่ นาฬิกาชีวิตกินเป็นลิมปวย เป็นต้น ซีดีและเทปที่ขายดี ได้แก่ ธรรมคิตะ เสียงปลุก เสียงปลง และเสียงธรรม

สรุปรายงานการประชุมชมรม มังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตอโศก (ชมร.ลต๑.)

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕ คน

-ปรับราคาอาหารบางชนิด เช่น ขนมจีน,

เปาะเปี๊ยะ จากราคา ๑๕ บาท เป็น ๑๐ บาท

- น้ำมันรำข้าวขึ้นราคาปีละ ๔๐ บาท จึงขอให้แม่ครัวประหยัดการใช้ น้ำมันพืช

-นางธารรุ่ง คำโสภะเชือก ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้รับใช้คนใหม่ของ ชมร.สตอ.

-ฐานฝึกงานของนักเรียนให้เข้าฐานงานคาบที่สองในเวลา ๑๑.๓๐ น. ในวันอังคาร พุทธศักราช ๒๕๕๐

โอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ติสสวโร

*ชาวชมร.เน้นัดเนเนื่องกับการทำงานมี
ผัสสะหนัก ดนมาทำงานต้องเสีงสละ แห้งแสรง
ผู้ทำงานต้องมีเมตตาและความปรารถนาดีเป็น
พื้นฐาน ไม่มุ่งเนตุผลเป็นเนลัก หากยึดเนตุ
ผลย่อมมาดการสมานสามัคคี ให้อเนพิจารณา*

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕ คน

-ให้นักเรียนฐานงานสวมผ้ากันเปื้อน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่หน้าร้าน

-ให้รับสินค้าที่จำหน่ายหน้าร้านจากเครือแหชาวโศก ศิษย์เก่า และนักเรียนสัมมาสิกขาเท่านั้น

-ซื้อเตาแก๊ส ๑๐ ชุดเพื่อใช้ในงานอโศกรำลึก ราคาประมาณ ๘,๐๐๐ บาท

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานอโศกรำลึก ระหว่างวันที่ ๙-๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

โอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ติสสวโร

*สังคมนาสนากัมาเสีงสละกันเช่นนี้ไม่มี
เมตตากายกรรม เมตตาวจิกกรรมและเมตตาว
มโนกรรม อย่งยึดเนตุผล เพราะเนตุผลคือ
ความบ้า อดตาคือความจริง เพราะจะเนให้สิ่งต่างๆ
รอบตัวเราเนตั้งใจปรารถนาได้อ่างไร สังคมนา
นี้มีศีลมีปัญหากำกับและเริ่มเนเนใจกันมากขึ้น
ให้อเนธรรมเราเขาเข้าเนหนึ่ง all for one one
for all*

๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๔ คน

-๑๔-๑๗ มิถุนายน นางใจรุ่ง จิตวิเศษ ขอไปร่วมงานศิษย์เก่าที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ พลตรีจำลอง ศรีเมือง จ.กาญจนบุรี

-ขอแรงงานเพิ่มให้ชมรมฯ ในช่วงอโศกรำลึก เพราะต้องประกอบอาหารขึ้นศาลา และแรงงานประจำทำงานในงานอโศกรำลึก จึงอาจขาดแคลน

-มีผู้แจ้งความประสงค์จัดโรงบุญมั่งสรวิตีในงานอโศกรำลึกจำนวน ๔๖ ราย

-ชมรมขอรับบริจาคถุงหิ้วพลาสติก

-ยกเลิกการติดตั้งโทรทัศน์ที่ห้องหั้นฝึก เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

-ชมรมล้างผักด้วยโซดาบั้งขนมปัง

รับโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ติสสวโร

*ปฏิบัติธรรมโดยให้ศีลหัดเวลา กาย วจ
มน เนดำเนินตามอเนณกฎปฏิบัติ หากคิด
พลาดพลั้งให้อเนภัยซึ่งกันและกัน*

๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

-ผู้ร่วมประชุม ๑๖ คน

-จ่ายค่าน้ำแข็งในงานอโศกรำลึก ๖,๐๐๐ กว่าบาท

-ได้รับข้าวสารกล้อง ในส่วนที่เหลือจากงานอโศกรำลึก ๒๑ กระสอบกระสอบละ ๔๐ กก.

-ยังพบปัญหาการยืม-คืนอุปกรณ์ ข้าวของเครื่องใช้ ที่ใช้ในงานอโศกรำลึก

-นางซึ่งบุชา ประเสริฐพัฒนกุล ลาป่วย

-เปลี่ยนแปลงราคาอาหารบรรจุถุง จากเดิมราคาถุงละ ๑๕ บาท เป็นราคาถุงละ ๑๐ บาท

สรุปโอวาทจากประธาน สมณะชาวซึ่ง
สิริเตโช

เนเนความสมานฉันท์ของแม่ดรวี และช่ว

กันสร้างบรรยากาศให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกดี ๆ ต่อชมรม เพราะลูกค้าที่มารับประทานอาหารเช้าส่วนใหญ่ไม่ตั้งใจในรสชาติอาหาร แต่เชื่อมั่นในผักไร้สารพิษ แม้ขณะนี้ยังต้องใช้ผักปลอดสารพิษบ้างก็ตาม

๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓ คน
- การจัดโรงบุญมังสวิวัตน์ แม้มีลูกค้ามาเหมาอาหารเพื่อแจกเป็นโรงบุญนั้น ให้แจกเฉพาะรับประทานที่ร้านเท่านั้น หากประสงค์นำกลับบ้านต้องจ่ายเงิน
- กำหนดผู้รับผิดชอบด้านการเปิดกระจายเสียงภายในร้าน ๒ คน คือ นายดาบบุญและนายชูจิตต์

โอวาทจากสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช
เห็นผู้ช่วยงานชมรม ให้มาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน มติเป็นเช่นไรให้ถือปฏิบัติ หากประสบปัญหาให้แจ้งที่ประชุมวิสามานยนาน โดยตั้งข้อสังเกตว่าขบวนการกลุ่มที่ศูนย์กลางสันตือโศกก่อนข้างเป็นไปได้จากกว่าชุมชนอื่นๆ เพราะแตกแยกย่อยเป็นนลาจแผนก ฉะนั้นการประชุมคือการรวมพลได้มากที่สุด เวลาปกติบุคลากรจึงอยู่ตามฐานงานต่างๆ

๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓ คน
- จะพานักเรียนในฐานงานไปศึกษาการทำงานที่ชมรมมังสวิวัตน์แห่งประเทศไทย สาขาจตุจักร
- กิจกรรมในงานจันทร์เจ้าเอ๋ยอาหารเหลือเป็นจำนวนมาก ครั้งต่อไปให้เจ้าของงานปรึกษากับชมรมก่อน
- ยังขาดแคลนแม่ครัว ทำให้อาหารเปิด

จำหน่ายซ้ำกว่าปกติ

ก่อนเปิดประชุมสมณะชาบซึ่ง สิริเตโชกล่าวเตรียมตัวไปฟังเทศน์เพราะตรงกับวันศุกร์พอดี (เทศน์โดย พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ภาคเย็นทุกวันศุกร์ และวันพุธ)

สาขาเชียงใหม่(๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐)

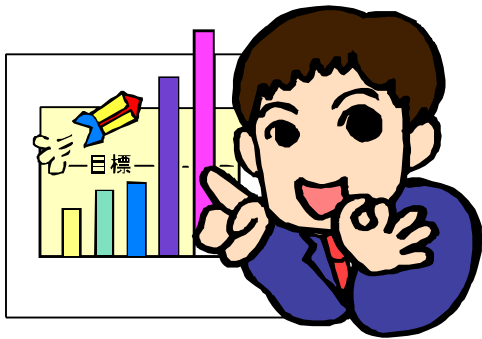
- ทำ ๕ ส. อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสุขอนามัย
- ได้รับผักจากชมรมอายุยาว ส่วนเครือข่ายขาดแคลนผักไร้สารพิษทำให้ต้องซื้อจากตลาดบ้าง
- ยังคงจัดกิจกรรมศูนย์บาทก็อิ่มได้ มีลูกค้าเหมาอาหารแผนกต่างๆ แจกลูกค้า
- รับบริจาคขยะ มีปัญหาสถานที่คับแคบไม่พอวาง และใช้เรือนไทยหน้าร้านเปิดขายของมือสอง
- ชมรมฯบริจาคเต้าหู้ให้ชุมชนภูผาฟ้าน้ำ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่
- การเบิกของใช้จำเป็นให้ติดต่อนางหนึ่งในธรรม หรือ น.ส.ไผ่ธรรม วัตถุประสงค์ในการปรุงอาหาร ให้เบิกที่นางหนึ่งในธรรมและนางน้อมตะวัน
- กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานอโศกรำลึก ณ ชุมชนสันตือโศก ระหว่างวันที่ ๑-๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

-สมาชิกเปิดใจ

รับโอวาทจากสมณะบิณบน กิรจิตโต

เคยอยู่ในเหตุการณ์แผ่นดินไหวคราวอยู่ลานนาอโศก ได้ยินนกร้องระงม สุนัขเห่าหอน บรรยากาศเฉียบ ได้ยินเสียงแผ่นดินไหวชัดเจน น่ากลัวมาก การมาเสียสละร่วมกันนำอนุโมทนา เป็นเรื่องยากที่พุทธิงอยู่รวมกันหลายๆ มัคหมื่นไม่พัน เรื่องริษยา แต่ที่ชมรมอบอุ่น ไม่มีเรื่องนี้เท่าไรนัก พุมาเยี่ยมเยือนต่างประทับใจในมิตรไมตรี ถ้าเราทำความดี ความดีย่อมรักษาเรา. ☆

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือน

พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๕๐

สถิติธรรมโศก

พ.ค.	ชิตี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑๗	๑๖	๒๑	๓๔	๓๐
จำนวนที่ยืม	๕๑	๗๓	๕๗	๕๗๗	๗๓
สมาชิกเพิ่ม	๒	๑	๒	๒	๑
สื่อที่ออกใหม่	-	-	๑	๒๔	-

พัสดุ พ.ค. ๑๐ ชิ้น

มิ.ย.	ชิตี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑๒	๑๖	๑๖	๒๗	๓๖
จำนวนที่ยืม	๓๖	๖๖	๔๗	๔๗๐	๕๗
สมาชิกเพิ่ม	๒	๑	๒	๒	๑
สื่อที่ออกใหม่	-	-	๑	-	๑

พัสดุ มิ.ย. ๑๒ ชิ้น

☆☆☆

ธรรมปฏิกรรม

	พ.ค.	มิ.ย.	
จดหมาย	๗๔๗	๕๗๗	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๑๖๖	๓๗	ฉบับ
ดีวีดี	๖๕	๒๕	ชิ้น
เสตมป์บุญ	๑,๗๑๑	๑,๕๗๑	บาท

☆☆☆

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(ปลูกเสก ปลูกสื่อ) ๑๐,๐๐๐ เล่ม
 ดอกหญ้า(พลังจิตวิสาขะ) ๒๔,๐๐๐ เล่ม
 ดอกบัวน้อย(น้ำใจ...ต้องมาที่หนึ่ง) ๕,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก พ.ค.-มิ.ย. ๕ ฉบับ

ใต้ร่มเงาไม้

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ใต้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๗ ปีที่ ๒๗(๓๐)
ประจำเดือน พ.ค.-ก.ค. ๒๕๕๐

ปีพุทธศักราชลอบห้าห้าคุณย์
ยักษ์หลับจำเป็นต้อตั้น
เมื่อเหล่านารบขยายลาบา
ธรรมจักรจะดูดาโยด้อย่างไร

การเกิดทุกครั้งคือความเจ็บปวด
ไม่มุงมั่นจึงไม่มีทางสำเร็จ
“ค่อยเป็นค่อยไป”เป็นวลีลบ่างาม
แต่พ่ายยับนิรันดร
เมื่อผู้ปลุกพุทธะเร่บสร้างป่าใหญ่
สรรพกำลังชอนเร็น แอบแฝง..... จงออกมา!

โลกลูกเป็นไฟ อยู่อย่างนี้
ยังอยู่ลุลบาย... ทำใจได้ด้อย่างไร
กวาดเล็ดทุกหยด
มอบให้ลัมมาลัมพุทธลาวก
ผู้รับมอบการกิจกุโลก..... ให้กลับคืน
ชีวิตเอย..... ลบายมามากแล้ว
ใต้เวลาตอบแทนเสยก็!

โอกาสกับทิวธรรม:

พ่อท่านพาลูกๆ
เข็นกงล้อธรรมจักร ก้าวสู่มิติ
โลกไร้พรมแดน(โลกาภิวัตน์)
โอกาสกำลังทดลองเช่าสถานี
โทรทัศน์ ASTV เปิดธรรมะ
๒๔ ชั่วโมง เดือนหนึ่งค่า
ใช้จ่าย ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ขาดตัว จะได้มาจากไหน
คนวัดและญาติธรรม
ชาวโอกช่วยกัน รวมทั้ง
จากการร่วมกันแยกขยะ
อีกด้านหนึ่งก็คือ โฆษณา

ไหว้ไม่ไหวก็ต้องสู้กันสักพัก ธุรกิจทุกวันนี้ ต้องพยายาม“ยึดถือ” แกรมมีเคยวางแผนยึดมติชน
ประมุขคลื่นวิทยุหลายคลื่น

ญาติธรรมหลายคน ปรับใจ ยุคอโศก แสดงพลังหน้าทำเนียบ มาคราวนี้สร้าง “วัดไร้เสา”
ธรรมะตั้งรับหมดสมัย ต่อแต่นี้เขาเรียก การเผยแพร่เชิงรุก ใครที่อยากให้ธรรมะ
เกริกไกรต้องช่วยกัน ส่วนคนทำเป็นทองไม่รู้อร้อน ธรรมะในสังคมจะเป็นอย่างไร ไม่ท้อไม่อ้อ ก็
เป็นอีกแบบหนึ่ง จุ๊ยะๆ

ปรากฏการณ์ ๒๕๕๐

วันนี้ชุมชนโอกเริ่มแข็งแรงในการแยกขยะ ยังมีทิวธรรมะ ก็ยิ่งชวนชวาย ญาติธรรม
หลายคน กลับไป**ต้องกวาดชั้นขยะมากขึ้น**

‘คุณต้อย(แพรวสุวรรณ)’ สารภาพเมื่อก่อน
เห็น ‘พี่สาว(คุณทองทิพย์)’ ไปเก็บขยะ เก็บพลาสติก
เก็บขวด เอาไปสมทบขาย ก็เคยค่อนข้างอด แต่ต่อไปนี้
ตัวเองก็คงต้องช่วยอีกแรงหนึ่ง

จิ้งจก ฟังแล้วก็อนุโมทนา ในสังคมที่มี
เครือข่าย มีกลุ่มคนมาก การตั้งร้าน“ทิ้ง” ขายของใช้
แล้วในราคาถูก ก็ดีเป็นการหารายได้ที่เกิดประโยชน์
ได้เหมือนกัน จุ๊ยะๆ

การสรุปรายงานการประชุม

กรรมการกองทุนสวัสดิการ ได้เสนอให้โศกกลุ่มต่างๆ เมื่อมีการประชุมให้บรรจุ **วาระ** **หนังสือเป็นวาระที่ ๑** เพื่อจะได้เกิดความระมัดระวังในการขอกู้เงิน หรือเก้อเงินในอนาคต จึงแจ้งมาเพื่อทราบ จุ๊ยยๆ

เกิดมาทำไม

จากญาติธรรม **ไพโรจน์ ศรีทันดร** (อ.เทิง จ.เชียงราย)
เหมือนกับที่พุทธทาสภิกขุ กล่าวไว้คือ “มีชีวิตอยู่โดยไม่ต้องรู้สึกที่เราดี-เด่น-ดัง อะไรเลย เพียงแต่รู้สึกว่าเป็นผู้มีประโยชน์ที่สุดคนหนึ่ง นั่นแหละถูกต้อง และเป็นสุขแท้”
การอ่านพระอาจารย์หลายๆท่าน จะทำให้มีมิติความรู้มากขึ้น การเข้าถึงสังขธรรมก็จะมีคุณภาพ ธรรมอโศกเป็นอาหารหลัก แต่ถ้าศึกษาของผู้อื่นบ้าง อย่าไปปิดกัน ก็จะให้เราเห็นข้างเผือกในแง่มุมอื่นๆ
และนั่นคือ เราจะชัดเจนในชีวิตมากขึ้น
ชีวิตเกิดมา คุณค่าที่แท้ อยู่ที่การไม่เบียดเบียนผู้อื่น การบำเพ็ญความดี การช่วยเหลือ การรับใช้ผู้อื่น เกิดมาเพื่อตัวเองนั่น คือ โลกียวิถี ใครๆก็ติดกันอยู่แล้ว แต่ศาสนาท่านจะสอนให้คิดถึงคนอื่น ผู้หวังหลุดพ้น จะต้องมิจิตตัวนี้จึงจะรอด! จุ๊ยยๆ

สติแบบถูกต้องเป็นอย่างไร

จากญาติธรรม **อนันต์ เขียวลี** (อ.เวียงน้อย จ.ขอนแก่น) “มีความสุขุมเยือกเย็นในการรับรู้เรื่องผัสสะต่างๆที่ผ่านเข้ามาอย่างมีสติ.....”
สาธุ จึ้งจกอยากเสริมสักนิดว่า
ปรากฏการณ์ชาวพุทธในไทย มักจะมองการปฏิบัติธรรมว่าต้องไปฝึกสติให้ได้ก่อน โดยแยกขาดจากชีวิตประจำวัน เรียกว่าไปเข้าอบรม “สติ” ๔-๕ วัน ๑๐ วันกันเลยทีเดียว แต่สุดท้าย การเจริญสติก็ต้องนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้จงได้
สติ รู้เท่าทันอารมณ์ที่กำลังเกิด ไม่ว่าจะโศกหรือโทสะ
แต่สติก่อนหน้านั้นเป็นขั้นอนุบาล ก็คือ มีสติอยู่ในศีล ๕ และอบายมุขก่อน ชีวิตก็จะมีแนวปฏิบัติทั้งยามในเบื้องต้น-ท่ามกลาง-และบั้นปลาย จุ๊ยยๆ

หลักการช่วยโลก

จากญาติธรรมอัมพร จารุจิต (อ.ปาตี๋ จ.ยโสธร) “อาชีพขานนาเป็นอาชีพแห่งบุญ” อยากให้หลักสูตรทุกสาขาวิชา ให้นักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติ จะได้รู้ดี เมื่อรับประทานอาหารจะได้ไม่เหลือ หรือ กิน ทิ้ง กินขว้าง

สาธุ.....เป็นวิธีคิดที่ดี

แต่ดีกว่านี้ถ้าเราจะ “โภชนาภัณฑ์บุญตา” ลดมีอ-ลดปริมาณ-ลดจำนวนกับข้าว

แต่ดีกว่านี้ถ้าเราจะ ลดการใช้น้ำใช้ไฟฟ้าในชีวิตประจำวัน

แต่จะดีกว่านี้ถ้าเราจะ ลด “ความฟุ่มเฟือย” ในทุกเรื่อง

ใครมีดีกว่านี้มาเพิ่มเติม ก็ขอให้ช่วยกันคิด จุ้ยๆๆ

บันฑะชีวิตโลก

จากญาติธรรม วิโรจน์ บุษทอง(อ.เมือง จ.นครสวรรค์)

“ขอแนะนำคำสอนของท่านสมณะโพธิรักษ์ มาปฏิบัติในการใช้ชีวิตง่ายๆ ง่ายๆ ชยัน รู้จักพอ มีความซื่อสัตย์ มีเมตตา เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเสมอ”

สาธุ.... แต่ ๒ บรรทัดก็ปฏิบัติกันตลอดชีวิตเลย

นี่คือแก่นกะทิ การดำรงชีวิตของชาวโลกเลยแหละ

“ของแท้” ก็คืออย่างนี้

ใครเป็นอโศก ก็นำ ๒ บรรทัดนี้มาพัฒนาตัวเองให้มากๆ ว่าทำอยู่รึเปล่า จุ้ยๆๆ

อโศกโลกใบนี้ทำอย่างไร

ในชีวิต อาตมาไม่สามารถจะพูดกับใครได้ว่า ธรรมะเป็นอย่างไร เพราะขัดแย้งกับความรู้สึกของคนส่วนมาก คนจะคิดแต่เรื่องรวย และมีความสุขสบาย แต่สิ่งที่จะเสียสละ หรือทำเพื่อชาติบ้านเมือง เมื่ออยู่ในวัด ละอิตสะเอียนที่พระอยากได้เงินจนจิตผิดปกติ นำความเศร้าหมองมาให้คน ตัวอาตมาเองบางทีก็อยากได้เงิน แต่ก็รู้ว่ามันไม่ดี แต่จะพยายามนำเงินมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ตั้งแต่คบกับอโศกมา ก็ได้ทำความดีและบุญมาตลอด จึงทำให้พอจะมั่นใจได้ว่าจะไม่ตกนรก

พระสิทธิเดช อุปสโม(อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์) แสดงความรู้สึกมา

เมื่ออยู่คนละวัฒนธรรม คนละเป็นเป้าหมายชีวิต ก็เป็นอย่างนี้

พอทำน้มนักจะเตือนพวกเราเสมอ “เครื่องวัดที่ตน ผ่อนปรนผู้อื่น”

จึงจกมีอุบายดังนี้

- ๑) เมื่อก่อนเราก็เคยเป็นอย่างเขา มันง่ายเสียเมื่อไหร่ ที่จะมาติดอย่างเรา
- ๒) โลกนี้ ไม่มีใครอยาก เลว-ต่ำ แต่เพราะโมหะต่างหาก จึงเป็นเรื่องน่าเห็นใจ เราจะถือสาคนไม่ คนโมหะ ไม่ได้เด็ดขาด จุ้ยๆ

ทำวิบากให้เป็นบุญ

จากญาติธรรม **ประทวน ตักดีศรี**(อ.บางละมุง จ.ชลบุรี)

ดิฉันทุกข์กับลูกกับหลานมากจะไม่เลี้ยงดูให้ก็สงสารลูกหลาน ลูกสาว ๒ คน หลาน ๕ คน ทุกวันนี้ไม่รู้จะแก้ปัญหากับตัวเองได้อย่างไร เลยคิดไม่ออก รักลูก ห่วงหลาน ทุกข์มากลำบากใจจริง

พวกเราหลายคนอยากจะทำช่วยงานพระศาสนา แต่สุดท้ายก็สะดุดตรงที่ลูกหลาน ยังต้องการคนดูแล จะตัดใจก็ใจดำ จะไม่ตัดใจก็เสียโอกาสชีวิต เกิดมาได้แค่ชาตินี้ชาติเดียว !

วิบากจึงเป็นเรื่องจริง แต่ไหนๆก็ไหนๆ จึงอย่ามัวเสียใจ ก็วิบากตัวเอง เพราะสิ่งที่ทำคือ การ “เสียสละ” เห็นจิตตัวเองว่า เราได้เสียสละใช้ไหม

เป้าหมาย ปฏิบัติธรรม ก็คือตัวนี้ ถ้ายังฝึกกับคนอื่นไม่ได้ ก็เอามาฝึกกับลูกหลานนี้แหละ ไม้ไว้ผลดอกจะบอกให้ จุ้ยๆ

ไม่ทำร้ายังไม่พอ

จาก **จ.ส.ต.ธวัชวัฒน์ ภูมิรัตนไพศาล**(อ.เมือง จ.สุโขทัย)

แจ้งข้อปฏิบัติมาดังนี้ “ไม่ดื่มสุรา-ไม่สูบบุหรี่-ไม่เที่ยว-ไม่ฆ่าสัตว์”

อนโมทนา สาธุ... ดีแล้ว แต่ดีกว่านี้ยังมี พวกเราต้องพ้นฝ่า

“ละชั่ว” จึงเป็นบารมี ชีวิตแค่เสมอตัว จึงต้อง “ทำดี” เพิ่มบารมีเข้าไปอีก

จับ“ทาน”มาเป็นตัวหลัก แล้วก็เริ่มเก็บหอมรอมริบ ไม่เป็นเศรษฐีความดีในชาตินี้ ก็ให้รู้ไป จุ้ยๆ

อโศกมีรูปร่างลักษณะอย่างไร

จาก **แม่ชี พัชรพลิชฐ์ สุวรรณศิลป์** (อ.เมือง จ.ตาก)

แม้ไม่ได้ใส่เสื้อผ้าสีเดียวกับชาวอโศกเต็มตัว ก็เป็นลูกอโศกคนหนึ่งเหมือนกัน ดื่นเข้า ขึ้นมาบอกกับตนเองว่า จะไปเฝ้าพระพุทธเจ้า เพื่อสั่งสมจิตให้เข้มแข็ง ไล่จิตอ่อนแอ สร้างวันใหม่ให้มีความสุข ดุจิตใจแต่ละวัน ทันท้าง ไม่ทันท้าง ตามรู้อารมณ์ เมื่อเกิดอกุศลในจิต รีบปรับเปลี่ยนทันที

มองรอบข้าง ใคร-อะไร จะดีไป ๑๐๐% แม้ตัวเรายังไม่ดี ๑๐๐% ต้องพยายามสร้างความคิดดีเพิ่มอีกๆ
อะไรที่เป็นสิ่งดีงาม ทั้งกาย วาจา ใจ หมั่นพอกพูนสิ่งนั้นไว้สม่ำเสมอ กับตนเอง..??

อโศกเรานั้น ก็เหมือนสำนักอื่นๆ คือ “ละชั่ว-ประพฤติดี-ทำจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์”

จะต่างก็ตรงที่ เราเริ่มที่“กาย” โดยอาศัย“ศีล” อาศัย“ตบะ” เป็นผู้คุม

อโศกหลงลึกในรายละเอียดของการปฏิบัติ เราจึงมีธรรมกาย ที่แม้ตาเนื้อก็เห็นได้ จุ้ยๆ

บอกอนัสจา:

ญาติธรรม พลอยน้ำดิน พันธุ์สง่า (คณนายาว จ.กทม.)

สัญญากับสิกขมาตุฝนเย็น รอหมดหนีก่อนจะขอเข้าวัด แต่ตอนนี้หนีกลับเพิ่ม จึงขอถอน
สัจจะข้อนี้ โปรดรับทราบ (ไม่เห็นผิดสัญญาตรงไหน)

จึงจกก็ขอเป็นกำลังใจด้วยคนหนึ่ง “พลอยน้ำดิน”เธอขยากล้วยแขก แจ้งว่าอยากจะได้สูตรเด็ด
ใครมี โปรดแนะนำ จุ้ยๆ

ต้นอ่อนของอโศก ค่อยๆเติบโต

ญาติธรรม อุทัยวรรณ เอกพินิจพิทยา(อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี)

“ตอนนี้กำลังฝึกปฏิบัติอยู่แต่ก็เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น เช่นกินเนื้อสัตว์น้อยลงมากพยายาม
ควบคุมอารมณ์ความโกรธ ความไม่พอใจ (ยากๆมากๆ) สวดมนต์ก่อนเข้านอน ถ้าตอนเช้ามีเวลาก็
จะทำวัตรเช้าด้วย ทำแบบค่อยเป็นค่อยไป แต่ก็พยายามนะคะ อ่านศุภนิรมลข่าวคราวของญาติธรรม
ต่างๆ ก็ทำให้เกิดกำลังใจขึ้นมาก”

จึงจก ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าการเลิกกินเนื้อสัตว์ยุ่งยากมาก ก็ควรทำแบบ“ช่อนรัน” อย่ำให้ใครรู้ดี
ที่สุด และใช้ “เจตีย์” ไปก่อน วิธิการนี้ จะช่วยลด “มาร” ลงได้โยอะนะ จุ้ยๆ

จ้งจกส

☀ คติประจำฉบับนี้

เรื่องย่อ.อ.อ. เป็นหนึ่งในรูปร่าง

ใคร ทำไมชอบเอางานมา
ยึดเยียดให้ฉัน บางทีก็เอาไปให้คนอื่นคนนั้น
ทำโดยไม่ถามไถ่ให้ตีชะก่อนว่า เขายินดีไหม
บ่อยครั้งที่ปล่อยงานให้เขาชะเฉยๆ โดยทำ
เหมือนไร้เดียงสา ไม่เจตนา ไม่รู้เรื่อง

เขาทำอย่างนี้มานานแล้ว ก็ปี
ก็ปีนิสัยก็ยังเหมือนเดิม ฟังธรรมะก็มาก
ปฏิบัติธรรมมาตั้ง ๒๐ กว่าปีแล้ว รู้สึกว่า
จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงเลยนะ

วันนี้ก็โดนอีกแล้ว ทำท่าจะมา
ยึดเยียดงานให้ฉันอีกแล้ว

ฉันไม่อยากจะพูดด้วยเลยพอฟุด
ดีด้วยที่ไร จะเอางานมาให้ฉันทำทุกทีเลย

อุตสาหกรรมพอเพียงบ้าง ถ้าคิดจะรับงานมา
ก็ต้องมั่นใจว่า เราทำได้ ทำไหว

ไม่ใช่เที่ยวไปรับงานมา แล้วก็
มาโยนให้คนอื่นเขาทำ

วันนี้อยากจะขอคำแนะนำจาก
สมณะ เพราะท่านรู้จักนิสัยเขาดี ฉันอยาก
จะรู้ว่าฉันควรปฏิบัติตัวอย่างไรกับเขา

ฉันเล่าให้ท่านฟัง พอท่านฟังจบ
ท่านก็บอกเลยว่า

“ไม่ต้องไปดูหรอกว่า เขานิสัย
อย่างไร ทำไมไม่เปลี่ยน ต้องดูว่า ทำไม
เรายังไม่เปลี่ยน ทำไมไม่รู้จักเอากิเลส
ออกจากใจของเราทำไมเรายังวางใจไม่ได้
ก็ปีก็ปีก็ยังยั้งนิสัยเหมือนเดิม อย่าผลอ
ไปมองคนอื่น ให้ดูตน เราจะไม่แก้
ไม่ปรับเปลี่ยนนิสัยตัวเองหรือ แล้วก็อย่า
ทำตัวเป็นฤๅษีเอาแต่กดๆข่มๆไว้ ต้อง
หัตวิปัสสนา ล้างใจ ล้างกิเลสออกจากใจ
เราให้ได้”

อ้อ.....อ.....อ.....อ.....

อยากจะร้องอ้อสักร้อยครั้ง

ฉันผลอสติลืมตัวอีกแล้ว

ไปมองเขาอีกแล้ว

แทนที่จะมองตน

ฉันยังเหมือนเดิม

ฉันยังเหมือนเดิม

ฉันยังเหมือนเดิม

ยังไม่ยอมพัฒนา

ลืมทำนาของตัวเองอีกแล้ว

ไม่จดไม่จำเลยนะ

เที่ยวไปทำนาของคนอื่น

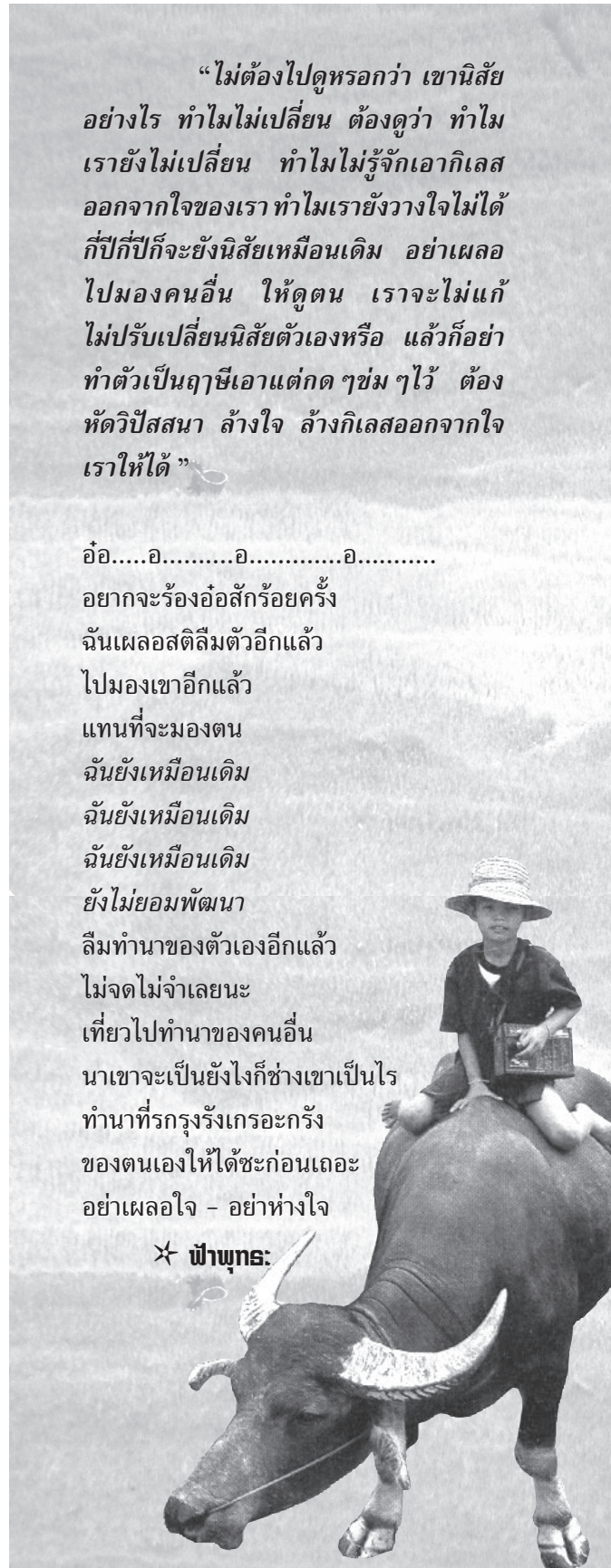
นาเขาจะเป็นยังไงก็ช่างเขาเป็นไร

ทำนาที่กรุงรังเกรอะกรัง

ของตนเองให้ได้ชะก่อนเดชะ

อย่าผลอใจ - อย่าห่างใจ

☆ ฟ้าพุทธ:

เมื่อ ตอนที่ผมไปเรียนหนังสือกรุงเทพฯ(พ.ศ.๒๕๔๗) ผมได้ไปพักอาศัยวัดที่ใกล้โรงเรียน อาศัยชั่วคราวกับบาตรของหลวงพ่อ เรียนหนังสือ ได้วิชาทำมาหากิน จนกระทั่งบัดนี้ **หลวงพ่อ**ท่านเป็นพระที่มีชื่อเสียงมาก ในทางไสยศาสตร์

วันหนึ่งมี**โยมหญิงคนหนึ่ง** อายุประมาณ ๖๐ ปี ได้มาหาหลวงพ่อ เล่าให้ท่านฟังว่า... ดิฉันป่วยเป็นแผลกลางสันหลังมานานแล้ว หาหมอหลายหมอรักษาอย่างไรก็ไม่หาย เป็นแผลยาวประมาณ ๑๐ นิ้ว พาดกลางหลัง ที่แรกนั้นเป็นเม็ดผื่นแดงก่อน แล้วต่อมาเม็ดนั้นแตกออก กลายเป็นแผลพุพอง ครั้งแรกคิดว่าเป็นงูสวัด แต่ก็ไม่ใช่ หมอให้ยามากินก็แล้ว ทาก็แล้ว ฉีดยากี่แล้ว แผลก็ยังไม่หาย บางคราวก็ระบมปวดเสบปวดร้อน บางคราวก็เจ็บๆคันๆ เป็นอยู่เช่นนี้ **หมดเงินค่ารักษาไปมิใช่น้อย แต่ก็ไม่หายขาด** จะมาขอความกรุณาหลวงพ่อ ให้ช่วยรักษาบัดนี้เป่าให้ หลวงพ่อนั่งฟังด้วยท่าทางสงบ ลักพักหนึ่งท่านก็เอ่ยว่า โยมเคยทำกรรมอะไรไว้บ้างหรือเปล่าล่ะ?

โยมผู้หญิงคนนั้น รีบปฏิเสธทันทีว่า เป่าเจ้าคะ

ดิฉันไม่เคยไปทำเวรทำกรรมอะไรไว้เลย แต่นานมาแล้ว อาจจะมีสักไปก็ได้ โยมผู้หญิงนั่งนิ่งอยู่พักหนึ่ง ก็ยังคิดไม่ออกว่าได้ทำกรรมอะไรไว้ จึงบอกหลวงพ่อก่อนอีกว่า

ดิฉันจำไม่ได้จริงๆเจ้าคะว่าได้ไปทำบาปทำกรรมกับใคร? หลวงพ่อจึงแนะให้ว่า โยมไม่เคยทำอะไรให้ใคร บาตเจ็บที่กลางหลังบ้างเลยหรือ? ไม่ว่าคนหรือสัตว์นะ โยมผู้หญิงคนนั้นก็นิ่งไปสักครู่ ท่าทางครุ่นคิดอยู่เป็นนาน แล้วก็อุทานออกมาด้วยความตื่นเต็นว่า

อ้อ...อ้อ...ดิฉันพอจะนึกได้แล้วเจ้าคะ นานมาแล้วประมาณ ๓๐ กว่าปี เห็นจะได้ ดิฉันเลี้ยงลูกกระต่ายไว้ ๔-๕ ตัว ดิฉันปล่อยเค้าไว้ในบ้านมีเส้าทรง ปล่อยให้มันวิ่งเล่นตามสนามหญ้า ต่อมาปรากฏว่า ลูกสุนัขข้างบ้านมุดมากัดตายไป ๒ ตัว ดิฉันไม่โหดมาก คอยจับตาดูมัน เมื่อมันลอดรั้วเข้ามาอีก ดิฉันก็เอาไม้ไล่ตี แต่ก็วิ่งไม่ทันมัน มันหนีไปได้ทุกที ดิฉันจึงเอาสายไฟมาขึงใต้รั้ว แล้วปล่อยกระแสไฟฟ้าเดินไปตามสาย เพื่อหวังจะให้ไฟฟาดูดสุนัขตาย

ต่อมาสุนัขตัวนั้นก็ลอดรั้วมาอีกเช่นเคย มันก็เลยถูกไฟ

ช็อตพาดกลางหลัง ขนไหม้เกรียมและตาย ไปด้วยความเจ็บปวดเจ้าคะท่าน

พอโยมผู้หญิงเล่าเรื่องจบ หลวงพ่อก็อว นั่นแหละกรรมละโรคภัยไข้เจ็บที่โยมเป็นอยู่นั้น มันเป็นโรคของกรรม ถ้าอยากหายก็พยายามทำบุญ ด้วยการนั่งสมาธิภาวนา ทำจิตให้สงบแล้วแผ่ส่วนบุญ ส่วนกุศลแก่สุนัขตัวนั้นเสีย โรคภัยไข้เจ็บจะทุเลาไปเอง โยมผู้หญิงคนนั้นทำตามหลวงพ่อบอก นั่งสมาธิ ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่สุนัขตัวนั้น พร้อมกับขอโทษกรรมด้วย ต่อมาอาการปวดเสบปวดร้อน และแผลกลางหลังของเธอ ก็ได้ทุเลาเบาบางลงแผลตกสะเก็ด และหายไปในที่สุด หลวงพ่อพูดกับผมที่นั่งปรนนิบัติท่านว่า....

บุญกุศลนั้นเป็นสิ่งที่ดีต่อชีวิต บุญกุศลนั้นไม่มีขาย ถ้าใครอยากได้ก็ต้องทำกันเอาเอง!!!

❖ **ปรีดี คู่ทรัพย์.**

หลักการ ดูหนังดูละคร

ชื่อเรื่อง คนที่รู้ว่านั่นคือความดี แต่ไม่
ทำความดี แล้วจะมีคนดีได้
หรือในโลกนี้ (วีรบุรุษกองขยะ)

คนดู ประชาชน ที่ สนธิอโศก

หนังสือ เรื่องนี้สื่อให้เห็นถึงว่าสังคมทุกวัน
นี้มันเป็นเช่นนี้เอง คือคนในสังคมจะมีคนอยู่ ๒
ประเภทเป็นส่วนใหญ่ ๑. คนด้อยโอกาส
๒. คนมีโอกาสด

จริงๆแล้วเราจะเห็นปัญหาที่เลวร้ายเกิด
ขึ้นในสังคมมากมาย ทั้งเรื่องอบายมุขทำลาย
ล้างกันถึงชีวิต คำเนื้อสด ทุจริตต่อหน้าที่
โกงบ้านโกงเมือง โกงผู้ด้อยโอกาส หลอกหลวง

เจ้าหน้าที่กระทำความผิดกฎหมายเอง

ภาพ น.ส.พ.คมชัดลึก ๑๔ ก.ค. ๕๐

เอาของเขามาเป็นของตน เหล่านี้ล้วนแล้วแต่
กิเลสตัณหาพาทำทั้งสิ้น หรือแม้แต่ผู้ที่มีตระกูล
มีวิถะฐานะสูง มีสิ่งแวดล้อมที่ดี แต่ก็ไม่ได้
หมายความว่าพฤติกรรมของบุคคลผู้นั้นจะดี
ตามความเป็นอยู่ของเขา ก็เพราะว่าคนเหล่านั้น
ไม่มีมโนธรรมสำนึก เขาไม่มีศีล ไม่ประพฤติ
ธรรมเป็นคนด้อยโอกาสในการทำความดี

ยกตัวอย่างในหนังเรื่องนี้ นางเอกกับ
พระเอก นิตย เป็นลูกสาวนักประพันธ์หนังละคร
ฐานะผาสุกตามสมควร นิตยไม่ต้องเดือดร้อน
ในการกินอยู่เล่าเรียนเลย นิตยมีชีวิตที่ถูกตามใจ
มาตลอดชีวิต แม้เพื่อนอย่างโบว์ก็ทำตามใจ
นิตย ได้เห็นถึงว่าไม่เคยถูกขัดใจ ไม่ลำบากใน
การต่อสู้ชีวิต ไม่ต้องอดทน ไม่ต้องขมใจ
เพราะไม่ค่อยมีใครขัดใจ จึงสร้างนิสัยเอาแต่ใจ
หักห้ามใจไม่เป็น

มาดูชีวิตเปรียบเทียบกับชาตีกกล้า อยู่กับ
กองขยะตั้งแต่เกิด แม้แต่พ่อก็ไม่รัก พ่อชี้เมา
ดูท่าทุบตีแม่ให้เห็นตลอดเวลา แต่แม่ก็คอย
อบรมให้สติชาตีกกล้าตลอดเวลาเช่นกัน ไม่
ให้พยายามทำผู้เป็นพ่อ ถึงอย่างไรเขาก็เป็นพ่อ
และต้องให้อภัยผู้เป็นพ่อตลอดมา และมีทั้ง
ลุงธรรมคอยสอนในสิ่งที่ชาตีกกล้าควรรู้ ทำให้
ชาตีกกล้าแม้จะอยู่กับกองขยะ แต่สภาพจิตใจ
ไม่ได้ต่ำต้งเช่นความเป็นอยู่ ชาตีกกล้าเป็น
คนมีจิตใจดี ไม่ก้าวร้าว ว่าง่ายสอนง่าย
ยอมเพื่อการไม่ทำลาย ไม่ทะเลาะวิวาท

ในการยอมของชาตีกกล้า ไม่ใช่ความ
อ่อนแอ ของคนไม่สู้คน แต่เป็นการยอม
ของคนที่มีจิตใจเข้มแข็งถึงจะทำได้
เพราะต้องขมฝืนใจตนเอง ให้อภัยได้ใน
เรื่องที่เกิดขึ้น หากไม่เป็นเพราะว่าชาตีกกล้า
ได้ถูกหล่อหลอมด้วยคำสอนที่อยู่ในศีล

ในธรรมจากลุงธรรมและแม่แล้ว อาจจะไม่ใช่
ชาติกล้าที่เป็นคนดี อ่อนโยน ไม่เอาเปรียบคนอื่น
โดยเฉพาะไม่เอาเปรียบผู้หญิงซึ่งเป็นเพศแม่

ตัวละครอีกคนคือเอกมีฐานะดีพอๆกับ

ภาพ น.ส.พ.คมชัดลึก ๑๔ ก.ค.'๕๐

นิศย์ จะมีนิสัยเอาแต่ใจ เมื่อรัก...เป็นต้อง
สมรัก ไม่ได้ก็อยากจะทำอำนาจ หรือวิถีทาง
ใดทำลาย ทำร้าย ช่มเหงรังแก ยังไงก็ได้ นี่
ก็อีกรูปแบบของคนมีชาติตระกูล มีวิหะ
ฐานะสูง สิ่งแวดล้อมจัดว่าดี แต่ด้อยโอกาส
ทางอารมณ์ จัดว่าเป็นคนอ่อนแอ ควบคุม
ตนเองไม่ได้ เลยกลายเป็นผู้ร้ายไป

ส่วนความผิดพลาดของ
คนที่ถูกตามใจ ไม่เคยต้องอดทน
ข่มฝืนใจบ้างอย่างนางเอกนิศย์
คือรักพระเอกแต่กับพระเอกไม่
ได้ เพราะการเจียมตัวของพระ
เอกอย่างสมเหตุผล แต่ด้วย
นิสัยเจ้าอารมณ์ ขี้รำคาญ ชอบ
ประชด เลยประชดด้วยการแต่ง
กับเอก แต่ขอไปห้องกับชาติกล้า
ได้เห็นความคิดที่นางเอกเรียน
จบจากมหาวิทยาลัย แต่ความคิด

ก็ยังเป็นเด็กที่คิดไม่เป็น แสดงว่าชาติตระกูล
การศึกษาสูง สิ่งแวดล้อมดี ไม่ได้ช่วยยกระดับ
จิตใจหรือความคิดให้สูงขึ้นเลย แม้แต่เอกก็
เช่นกันไม่สามารถที่จะคิดอะไรในเชิงสร้างสรรค์
ให้กับตนเองและสังคมมากกว่านี้ได้เลย
การทำอะไรแบบประชด เท่ากับทำร้าย
ตนเองทางอ้อม การแต่งงานกับเอก
โดยไม่ได้ให้ความรักกับเอก เท่ากับ
ตายประชดป่าช้า ก็เท่ากับตายเปล่า
สร้างปัญหาอย่างไรปัญญาให้กับแม่
ตนเองต้องเดือดร้อนใจไปด้วย เกิด
จากการเอาแต่ใจตัวไม่เคยหัดใช้
ปัญญาแก้ปัญหา

หากคนเราจะทำดี ไม่ต้องรอว่า ต้อง
เกิดในชาติตระกูลดี มีวิหะฐานะสูง มีสิ่ง
แวดล้อมดีเสียก่อน ค่อยทำความดีจึงจะสม
ฐานะ ถ้าเช่นนั้นสังคมจะมีคนดีได้อย่างไร
หากเห็นดีแล้วไม่ทำ

คนอย่างชาติกล้าเปรียบเหมือนเพชรที่
อยู่ในโคลนตม ด้วยธาตุจิตที่ดีได้ แม้จะเกิดกับ
กองขยะ เพชรยังคงเป็นเพชรถึงจะอยู่ในตม

☆☆☆

เรื่องดีๆ อย่างนี้ยังมีอยู่

ม.มรिता

Email :porpreeda@gmail.com

๒ สาวราชบุรี คว้ารางวัล ตอบปัญหา ถ้วยพระราชทาน

กฎหมายมีความสำคัญสำหรับประชาชน ประเทศใดชาติใดมีกฎหมายที่ศักดิ์สิทธิ์ คนในประเทศนั้นย่อมอยู่กันอย่างผาสุก ประเทศไทยยังมีเยาวชนคนเก่งที่ศึกษา เรียนรู้กฎหมายถึงขั้นสามารถคว้าแชมป์มาเป็นเกียรติภูมิแก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ข้อมูลนี้ได้จากหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ฉบับเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ คอลัมน์นี้ขอนำเสนอสิ่งดีๆ ให้ท่านผู้อ่านทราบ ดังนี้

๒ สาวนักเรียนคนเก่งจากโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี คว้าแชมป์โครงการตอบปัญหากฎหมายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จัดโดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ณ ห้องบัวหลวง แกรนด์รูม อาคาร ดร.สุข พุคยาภรณ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน ซึ่งงานนี้ได้รับเกียรติจากอาจารย์กุล สัจจพันธ์ ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นประธานในพิธีเปิด โดยมี

เปิดเทอม

2 สาธารณชนคนจากโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี ความสนใจโครงการตอบปัญหา
 ภูมิภาคสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา 2549 จึงด้วยพระราชทานสมเด็จพระ
 เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จัดโดยคณะกรรมการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ณ ห้องวิทยุทอง แกรนด์ฮู
 ออการ ดร.สุ พุทธิพรณ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน ซึ่งงานได้รับเกียรติจากนายฤกษ์ กิจธำเนห์ ผู้
 ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นประธานในพิธีเปิด โดยมีโรงเรียนมัธยมศึกษาจากทั่วประเทศให้ความ
 สนใจส่งนักเรียนร่วมแข่งขัน จำนวนทั้งสิ้น 122 โรงเรียน
 อ.ปริญญา บุญรุ่งพงศ์ คณะบดีคณะนิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม เปิดเผยว่า ในปัจจุบัน
 ภูมิภาคมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวันเป็น
 อย่างยิ่ง โดยเฉพาะการขนส่งสินค้าสำคัญของรัฐ
 จำเป็นจะต้องรู้กฎหมาย เพื่อที่จะใช้เป็นประโยชน์ต่อ
 ตนเองและประเทศชาติ ดังนั้นคณะนิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม จึงเห็นควรจัดโครงการตอบ
 ปัญหาภูมิภาคสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอน
 ปลาย ประจำปีการศึกษา 2549 จึงด้วยพระราชทาน
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ดังนี้

ทุนการศึกษา 10,000 บาท และเกียรติบัตร โดยมี อ.พุทธ
 ทูทจีน และ อ.ประสิทธิ์ แสงสุทธิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 รับรางวัลไม่เกินร้อยละ
 หรือทุนการศึกษา 5,000 บาท และเกียรติบัตร ได้แก่
 โรงเรียนอานางเจริญ จังหวัดอานางเจริญ ส่วนโรงเรียน
 อพทวิมรี่ จากกรุงเทพฯ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ
 2 รับรางวัลไม่เกินร้อยละ หรือทุนการศึกษา 3,000 บาท
 และเกียรติบัตรไปครอง ส่วนรองชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียน
 วัฒนาเขมา จังหวัดนครปฐม และโรงเรียนเศรษฐุฒ จังหวัด
 อุบลราชธานี ภูมิภาคการศึกษาโรงเรียนและ 1,000 บาท
 พร้อมเกียรติบัตร
 วลัยลักษณ์ ทั้งนี้ได้เขียนจดแจ้งที่ราชวิทยาลัย
 พระราชทาน ครั้นนี้ เป็นความภูมิใจว่า ผู้ที่ตอบ
 มากๆ นี้คือคนเก่งที่ได้รางวัล โดยเฉพะอย่าง
 ยิ่งเป็นรางวัลด้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตน
 ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีด้วยยิ่งผู้ที่เป็นเกียรติ

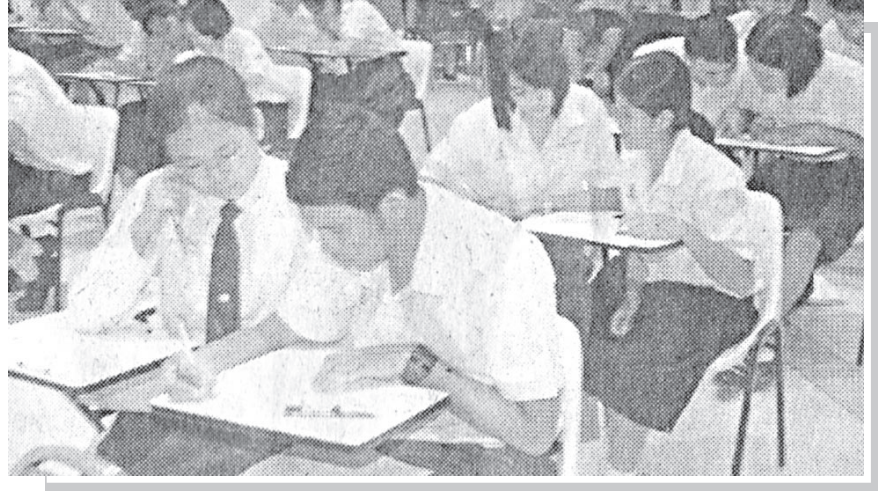
2 สาธารณบุรี คำรางวัลตอบปี

ตอบปัญหากฎหมาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๙ ซึ่งด้วย
 พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งนี้ ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งที่ ๕ ทั้งนี้
 เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แสดงออกในด้านความรู้ทาง
 กฎหมาย รวมถึงฝึกปฏิภาณไหวพริบในการตอบปัญหา อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายไป
 ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย”

สำหรับผลการแข่งขันในครั้งนี้ปรากฏว่าโรงเรียนที่คว้ารางวัลชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนราชโบริก
 านุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย น.ส.วลัยลักษณ์ จันทดิษฐ์ และ น.ส.ดวงพร วิสุวรรณ์ รับรางวัล
 ด้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พร้อมทุนการศึกษา ๑๐,๐๐๐ บาท
 และเกียรติบัตร โดยมี

อาจารย์พุทธ พุทธิจิน
 และอาจารย์ประสิทธิ์
 แสงสุทธิ เป็น
 อาจารย์ที่ปรึกษา
 รางวัลรองชนะเลิศ
 อันดับ ๑ รับ
 รางวัลได้เกียรติยศ
 พร้อมทุนการศึกษา
 ๕,๐๐๐ บาท และ

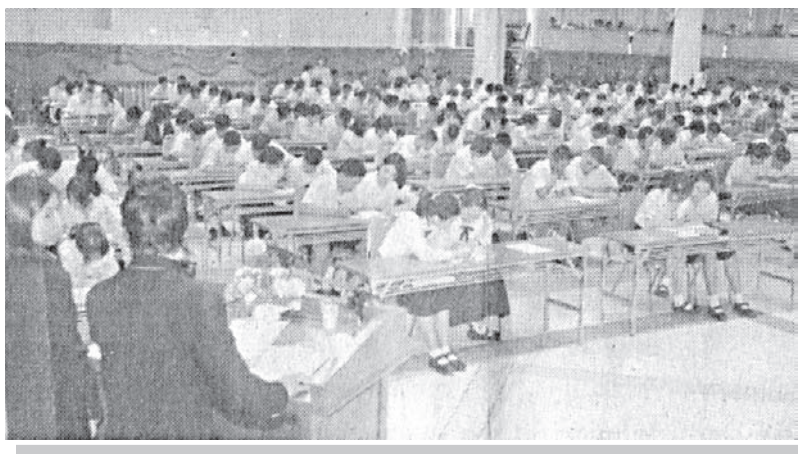
โรงเรียนมัธยมศึกษาจากทั่ว
 ประเทศให้ความสนใจส่งนักเรียน
 ร่วมแข่งขัน จำนวนทั้งสิ้น ๑๒๒
 โรงเรียน

อาจารย์ปริญญา บุญ
 ปทุมพงศ์ คณะบดีคณะนิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม เปิดเผยว่า
 “ในปัจจุบันกฎหมายมีความสำคัญ
 ต่อการใช้ชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก
 โดยเฉพาะเยาวชนซึ่งเป็นกำลัง
 สำคัญของชาติ จำเป็นจะต้องรู้
 กฎหมาย เพื่อใช้เป็นประโยชน์
 ต่อตนเองและประเทศชาติ ดัง
 นั้นคณะ นิติศาสตร์มหาวิทยาลัย
 ศรีปทุม จึงเห็นควรจัดโครงการ

เกียรติบัตร ได้แก่ โรงเรียนอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ส่วนโรงเรียนเทพศิรินทร์ จากกรุงเทพฯ คว้ารางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒ รับรางวัลโล่เกียรติยศ พร้อมทุนการศึกษา ๓,๐๐๐ บาท และเกียรติบัตรไปครอง ส่วนรางวัลชมเชย ได้แก่ โรงเรียนรัตนธิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี และโรงเรียนเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี รับทุนการศึกษาโรงเรียนละ ๑,๐๐๐ บาทพร้อมเกียรติบัตร

วลัยลักษณ์ หนึ่งในนักเรียนคนเก่งที่คว้ารางวัลด้วยพระราชทานฯครั้งนี้ เปิดเผยความรู้สึกว่า “รู้สึกภูมิใจมากค่ะ” นี่ถือเป็นครั้งแรกที่ได้รับรางวัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นรางวัลด้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีด้วยยิ่งรู้สึกเป็นเกียรติกับตนเองอย่างมากสำหรับการเตรียมตัวในการแข่งขันครั้งนี้ พวกเราก็จะอ่านหนังสือเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำการแข่งขันในครั้งนี้ได้ให้ความรู้ด้านกฎหมายกับพวกเราเป็นอย่างมาก นอกจากนี้เรายังได้นำความรู้ด้านกฎหมายไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย และถ้ามีโอกาสพวกเราจะร่วมแข่งขันอีกแน่นอน”

ด้านอาจารย์นิวาส บุตรธนู จากโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล จังหวัดสกลนคร หนึ่งในโรงเรียนที่ส่งนักเรียนร่วมแข่งขันในครั้งนี้ กล่าวว่า “โรงเรียนของเราให้การสนับสนุนนักเรียนในการประกวดแข่งขันทักษะต่างๆเป็นประจำอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ และการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในครั้งนี้ที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมจัดขึ้นนั้น เป็นอีกหนึ่งเวทีระดับประเทศ โดยจะเห็นได้จากที่มีโรงเรียนจากทั่วประเทศให้ความสนใจเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นเรื่องดี เพราะเป็นการส่งเสริมเยาวชนได้แสดงออกถึงทักษะความรู้ ความสามารถ โดยเฉพาะเรื่องกฎหมายซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว นักเรียนสามารถนำความรู้เอาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย”

เรื่องดีๆ อย่างนี้ คอลัมน์นี้ยินดีรับเรื่องเพื่อร่วมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นกรณีพิเศษ หากท่านผู้อ่านมีเรื่องดีๆ นำเสนอเชิญติดต่อมาอยู่ที่มูลนิธิหรืออีเมลข้างต้นได้ -๓-

ที่ผ่านมาเคยได้ฟังแต่ประเทศไหนประเทศนี้มีการวิจัย หรือค้นพบเกี่ยวกับเรื่องของน้ำปัสสาวะ ว่ามีประโยชน์อย่างนั้นอย่างนี้มากมาย แต่ในเมืองไทยจะพูดถึงกันน้อยมาก ยกเว้น นพ.บรรจบ ชุณณสวัสดิ์สกุล และกระทรวงสาธารณสุขที่ได้มาทำการวิจัยในแวดวงชาวโศกเมื่อไม่นานมานี้เอง

แต่วันนี้ดิฉันมีข้อมูลดีๆจากหนังสือพิมพ์เอ็กซ์-ไซท์ [X-cite] ไทยโพสต์ ด้านการศึกษา/สาธารณสุข ฉบับวันที่ ๔-๕ ก.ค. '๕๐ มานำเสนอ เชิญติดตามได้โดย:

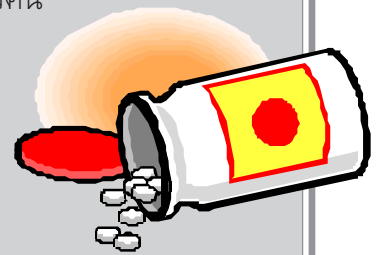

วิจัยพบ 'จึกน' ยับยั้งโรคนิ่วในไต

ผลงานหมอศิริราชคว้ารางวัลมหิดล / คาดต่อยอดพัฒนาเป็นยา - วัคซีนในอนาคต

“หมอศิริราช” เจ๋งคว้ารางวัลมหิดลสาขาการวิจัย จากการค้นพบ “ปัสสาวะในคน” มีโปรตีนยับยั้งการเกิดนิ่วในไตได้ ถือเป็น การค้นพบครั้งแรกในวงการแพทย์ จุดประกายนำไปสู่การพัฒนาเป็นยา-วัคซีนป้องกันโรคนิ่วในอนาคต

เมื่อเวลา ๑๐.๐๐ น. ที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศ.เกียรติคุณ พรชัย มาตังคสมบัติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นประธานแถลงข่าวประกาศผลรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๙ โดย ศ.เกียรติคุณ พรชัย กล่าวว่า ผู้ได้รับรางวัลมหิดลในปีที่ ๑๒ สาขาการวิจัย ในปีนี้ได้แก่ **นพ.วิศิษฐ์ ทองบุญเกิด** สถาบันส่งเสริมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จากผลงานวิจัยเรื่องการค้นพบโปรตีน เทร-ฟอยล์-แฟคเตอร์-วัน Z (TFF1) ในปัสสาวะของคนปกติ ซึ่งสามารถยับยั้งการโตของผลึกแคลเซียมออกซาเลต ที่เป็นสาเหตุสำคัญในการเกิดก้อนนิ่วในไต (Identification of Human Urinary Trefoil Factor 1 as a Novel Calcium Oxalate Crystal Growth Inhibitor)

นพ.วิศิษฐ์ กล่าวถึงงานวิจัยที่ได้รับรางวัลในครั้งนี้ว่า ได้เริ่มทำวิจัยร่วมกับคณะตั้งแต่ปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙ เพราะเห็นว่าโรคนิ่วในไตเป็นโรคที่พบได้ในคนทั่วไป และมีอัตราของผู้ป่วยสูงถึง ๑-๑๖% ของประชากร ปัจจุบันในวงการแพทย์ยังขาดองค์ความรู้ของโรคดังกล่าวอยู่มาก จึงได้ทำการวิจัยโดยนำปัสสาวะของผู้ป่วยที่มีก้อนนิ่วชนิดแคลเซียมออกซาเลตในไต และคนปกติมาทำการแยกโปรตีน โดยใช้เทคโนโลยีทางด้านโปรตีโอมิกส์ (proteomics) และพบว่าในปัสสาวะคนปกติมีโปรตีน Trefoil Factor 1 (TFF1) ที่สามารถยับยั้งการโตของผลึกแคลเซียมออกซาเลต (calcium oxalate) ที่เป็นกลไกสำคัญในการเกิดก้อนนิ่วได้ ขณะที่ใน

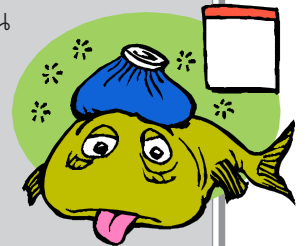
ปัสสาวะของผู้ป่วยจะมีปริมาณโปรตีน TFF1 ลดลง ๑-๒ เท่าของคนปกติซึ่งในวงการแพทย์ถือเป็นการค้นพบครั้งแรก และการค้นพบดังกล่าวจะนำไปสู่การต่อยอดทางวิชาการเพื่อพัฒนาผลิตเป็นยาหรือวัคซีนป้องกันได้ในอนาคต

“เมื่อเราคัดแยกปริมาณโปรตีน TFF1 ในปัสสาวะคนปกติออกมา นั่นพบปริมาณโปรตีนดังกล่าวเพียง ๗ นาโนกรัมต่อมิลลิลิตร (ng/ml) ซึ่งถือว่าน้อยมาก แต่กลับมีประสิทธิภาพสูงเพราะสามารถยับยั้งการเติบโตของผลึกแคลเซียมได้ ซึ่งไม่เคยมีใครรู้มาก่อน จะรู้จักแต่ว่าโปรตีนดังกล่าวอยู่ในลำไส้ส่วนต้นและในกระเพาะอาหาร โดยมีคุณสมบัติช่วยสลายแคลเซียมในกระเพาะอาหารเท่านั้น แต่ในปัสสาวะยังไม่มีใครพูดถึง ดังนั้นการค้นพบในครั้งนี้จึงเป็นการจุดประกายต่อวงการแพทย์ ให้ขยายงานศึกษาวิจัยต่อไปเพื่อเป็นประโยชน์ทางการแพทย์” นพ.วิศิษฎ์กล่าว

นพ.วิศิษฎ์กล่าวว่า สาเหตุของการเกิดโรคนี้ในไตนั้นมียีนประกอบหลายอย่าง เช่น อาหารที่รับประทาน ซึ่งอาจมีบางชนิดที่เป็นสาเหตุทำให้โปรตีน TFF1 ลดลง หรือปัจจัยทางพันธุกรรม ในการขับสารในร่างกายนของแต่ละคนผิดปกติ อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีงานวิจัยที่ยืนยันได้ ๑๐๐% ว่า สาเหตุหลักของการเกิดโรคดังกล่าวเกิดจากอะไร นอกจากนี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนอีกว่า แหล่งที่มาของโปรตีนดังกล่าวมาจากอาหารที่รับประทาน หรือเกิดจากการสังเคราะห์ขึ้นเองของร่างกาย อย่างไรก็ตาม ในวงการแพทย์เชื่อว่า น่าจะเกิดจากร่างกายสังเคราะห์ขึ้นเองตามธรรมชาติมากกว่า

นพ.วิศิษฎ์ยังกล่าวถึงความรู้สึกที่ได้รับรางวัลในครั้งนี้ว่า รู้สึกดีใจและเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ทั้งนี้อวยกฝากผู้ที่ทำงานวิจัยรุ่นหลังว่า ขอให้มีความอดทนและทุ่มเททั้งแรงกายและแรงใจให้มากที่สุด ต้องตั้งคำถามให้ชัดเจนก่อนว่า ๑. ต้องการศึกษาอะไร ๒. ต้องการข้อมูลอะไร และ ๓. เพื่อตอบคำถามอะไรก่อนลงมือทำงานวิจัย

ผู้ได้รับรางวัลมหิดลในปี ๒๕๕๔ นอกจากมี นพ.วิศิษฎ์ในสาขาการวิจัยแล้ว ยังมีสาขาการแต่งตำรา ได้แก่ รศ.พญ.ละอองศรี อัจฉนียะสกุล ภาควิชาจักษุวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จากผลงานการแต่งตำราเรื่อง “จักษุพันธุศาสตร์” และ รศ.นพ.สุทิน ศรีอักษุพร ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จากผลงานการแต่งตำราเรื่อง “โรคเบาหวาน” สาขาการประดิษฐ์ ได้แก่ รศ.ทพ.สุรัชย์ เดชคุณากร รองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะทันตแพทยศาสตร์ ม.มหิดล และทีมวิจัยแห่งภาควิชาทันตกรรมการจัดฟัน จากผลงานการประดิษฐ์ เรื่อง “Ceph-Smile” สาขาความเป็นครู ได้แก่ รศ.พญ.พรพิมล พัวประดิษฐ์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี และสาขาการบริการ ได้แก่ ผศ.บัวรอง ลีวเฉลิมวงศ์ รองคณบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์ กิจกรรมพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ ม.มหิดล โดยจะเข้ารับพระราชทานรางวัลในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ ม.มหิดล ในวันที่ ๕ ก.ค.นี้ ที่อาคารใหม่ สวนอัมพร.

พบกันในฉบับหน้าค่ะ

ผลไม้จัดเป็นวัตถุดิบชนิดหนึ่งในที่รักก็ยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นการรับประทาน การคั้นน้ำ บั่นสด ที่ว่ากันว่ามีความค่าของโภชนาการ ไม่มีไขมัน และมีประโยชน์มหากาฬ มีกากที่ช่วยในการย่อยอาหารได้เป็นอย่างดี

ข้อระวังคือ การเพิ่มปริมาณน้ำตาลในกรณีที่นิยมรับประทานผลไม้ที่มีรสหวานเท่านั้น คราวนี้มารู้จักกับ “ความลับ” ของผลไม้กันดีกว่า ว่าแต่ละชนิดซ่อนเร้นอะไรไว้บ้าง

กระเทียม - กระเทียมมีใยอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อระบบขับถ่าย มีวิตามินซีช่วยป้องกันหวัดและเลือดออกตามไรฟัน

กล้วย - อุดมด้วยโพแทสเซียม คาร์โบไฮเดรต ช่วยสมานแผลในกระเพาะอาหาร ควบคุมระดับความดันโลหิต และลดความเสี่ยงต่อมะเร็งกระเพาะอาหารและลำไส้

น้ำ - หวานน้ำอุดมด้วยวิตามินซี แคลเซียม ฟอสฟอรัส เหล็ก ใยอาหาร ป้องกันหวัด บรรเทาอาการท้องร่วง แถมยังมีสารต้านอนุมูลอิสระสามารถลดความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็ง

มะพร้าว - อุดมด้วยวิตามินเอ วิตามินซี ซึ่งมีสรรพคุณเป็นยาชูกำลัง บำรุงหัวใจ ให้ความสดชื่น ให้พลังงานต่ำเหมาะเป็นอาหารควบคุมน้ำหนัก

แตงโม - อุดมไปด้วยเบตาแคโรทีน แคลเซียม ฟอสฟอรัส เหล็ก ใยอาหาร บรรเทาอาการกระหายน้ำ บำรุงสายตา บำรุงไต บำรุงกระดูกและฟัน ลดคอเลสเตอรอล รักษาระดับน้ำตาลในเลือด

ฝรั่ง - เป็นผลไม้ที่ให้วิตามินซีสูงกว่าส้มเขียวหวาน ๘ เท่า แถมยังมีโพแทสเซียม ใยอาหาร ช่วยสร้างคอลลาเจน บำรุงผิวพรรณ ควบคุมระดับความดันโลหิต รักษาสมดุลของระบบขับถ่าย ลดความเสี่ยงต่อโรคมะเร็งด้วย

มะนาว - อุดมด้วยคาร์โบไฮเดรต แคลเซียม ฟอสฟอรัส ให้คุณค่าสูง สามารถดื่มแทนการให้

น้ำเกลือได้

มะนาว - อุดมด้วยเบตาแคโรทีน วิตามินซี วิตามินอี แคลเซียม ฟอสฟอรัส เหล็ก ใยอาหาร ให้พลังงานต่ำเหมาะเป็นผลไม้หลังอาหาร บำรุงสายตา ลดความเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งปากมดลูก มีเอนไซม์ที่ช่วยย่อยโปรตีน

มังคุด - บรรเทาอาการร้อนใน รักษาโรคท้องร่วง มีใยอาหารสูงช่วยให้ระบบขับถ่ายเป็นปกติ

องุ่น - ให้พลังงานต่ำ เหมาะสำหรับผู้ที่ควบคุมน้ำหนัก เปลือกมีน้ำมันชั้น ใช้เป็นยารักษาอาการท้องร่วง เผาโล่งได้

ส้ม - ช่วยย่อยอาหาร บำรุงอวัยวะภายใน บำรุงม้าม ระบบประสาท บรรเทาอาการกระหายน้ำ

น้ำ - อุดมด้วยน้ำตาล วิตามินซี แคลเซียม ฟอสฟอรัส เหล็ก ใยอาหาร บำรุงร่างกาย บรรเทาอาการอ่อนเพลีย บำรุงเลือด บำรุงกระดูกและฟัน

กระเทียม - รักษาหัวใจในไต บรรเทาอาการโรคข้ออักเสบ โรคเกาต์ และโรครูมาติซึม

มะพร้าว - ช่วยในการขับถ่ายและการขับสารพิษ มีวิตามินซีสูงช่วยป้องกันโรคหวัดและโรคเลือดออกตามไรฟัน

มะนาว - อุดมด้วยโพแทสเซียม วิตามินซี ใยอาหาร บำรุงกระดูกและฟันให้แข็งแรง ช่วยย่อยอาหารและลดอาการแน่นท้อง บำรุงผิวพรรณ

ให้สดใส ต้านการอักเสบ

DPUU - อุดมด้วยโพแทสเซียม วิตามินซี แคลเซียม ฟอสฟอรัส เหล็ก โยอาหาร ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็ง โรคหัวใจ อ่อนมีวิตามินเอช่วยบำรุงสายตา บำรุงผิวพรรณให้เปล่งปลั่ง ชะลอความแก่ รักษาสมดุลของระบบย่อยอาหาร ระบบขับถ่าย และกระตุ้นการทำงานของน้ำดีในตับ วิตามินซีป้องกันหวัด และโรคเลือดออกตามไรฟัน แคลเซียมและฟอสฟอรัสช่วยเสริมสร้างกระดูกและฟัน

แมงกานีส - มีวิตามินซี วิตามินเอ วิตามินอี ฟอสฟอรัส เหล็ก โยอาหาร ช่วยบำรุงสายตา บำรุงเหงือกและฟัน บำรุงผิวพรรณให้สดใส ลดลิว และริ้วรอยก่อนวัย ลดความเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งปากมดลูก และลำไส้ใหญ่

กินเครื่องเทศช่วยสมองใส

ใครที่ชอบกินเผ็ดหรืออาหารจำพวกเครื่องเทศอยู่แล้วย่อมได้เปรียบ โดยเฉพาะชาติที่กินเผ็ดและนิยมเครื่องเทศอย่างอินเดียและไทย แต่ชาติตะวันตกที่กินอาหารรสจืดเป็นประจำพวกเขากำลังตื่นต้นกับผลวิจัยใหม่ ผลวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าการกินอาหารรสเผ็ดร้อน จะช่วยให้สมองมีความแหลมคมและแข็งแรงแม้อายุมากขึ้น

นักวิจัยของมหาวิทยาลัยในอิตาลี ค้นพบว่าสารเคอร์คูมินที่อยู่ในขมิ้นจะช่วยให้สมองของเรามีความจำดีและช่วยลดการเกิดโรคต่างๆ ที่จะกระทบต่อประสาทด้านความจำ เช่น โรคอัลไซเมอร์

โดยปกติแล้วในสมองของคนเราจะมีเอ็นที่เรียกว่า HO-1 ติดตั้งอยู่โดยอัตโนมัติ เพื่อต่อต้านและทำความสะอาดถึงเป็นพิษต่างๆ แต่เอ็นตัวนี้จำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นจึงจะทำงาน ซึ่งสารในขมิ้นนี้แหละที่จะช่วยกระตุ้นเอ็นตัวนี้ให้ทำงานอย่างแข็งขัน ดังนั้น จึงทำให้ระบบประสาทของเราถูกป้องกันไม่ให้เกิดการทำลายจากอนุมูลอิสระ (ในทางการแพทย์พบว่าอนุมูลอิสระ จะก่อให้เกิดความบอบช้ำในเซลล์สมอง ทำให้เซลล์ตาย)

ขมิ้นได้รับการชี้ให้เห็นว่าเป็นพระเอกในเรื่องนี้ ส่วนหนึ่งมีต้นเหตุมาจากการค้นพบว่า อัตราการเป็นโรคอัลไซเมอร์ในหมู่คนอินเดียมีต่ำมาก เพราะคนอินเดียกินแกงกะหรี่หรืออาหารที่มีส่วนผสมของผงกะหรี่เป็นอาหารหลัก

ผู้เชี่ยวชาญจึงแนะนำว่า กินสารเคอร์คูมินในขมิ้นประมาณวันละ ๒๐๐ มิลลิกรัม หรือผงกะหรี่ประมาณ ๑ ช้อนโต๊ะ จะดีมากต่อสมอง

นอกจากนี้เครื่องเทศอื่น เช่น ขิงหรืออบเชย ก็กำลังได้รับการจับตามองว่า อาจมีคุณสมบัติไม่แพ้ขมิ้นเพราะอุดมไปด้วยสารต่อต้านอนุมูลอิสระ

* น.ส.พ.มดิชน ๒๘ ต.ค. ๒๕๔๕

รู้ใหม่ว่า... ประหยัดน้ำได้อย่างไร

สบู่ที่เราใช้ล้างมือก็ช่วยประหยัดน้ำได้นะ
ควรใช้สบู่เหลวแทนสบู่ก้อน เวลาล้างมือ เพราะ
การใช้สบู่ก้อนล้างมือจะใช้เวลามากกว่าการใช้สบู่เหลว
และการใช้สบู่เหลวที่ไม่เข้มข้น จะใช้น้ำน้อยกว่า
การล้างมือด้วยสบู่เหลวเข้มข้น

งาน GRATAP ชลบุรี

โครงการสมาธิสัมพันธ์ GRATAP ชลบุรี จัดขึ้นที่ศูนย์การศึกษาและเรียนรู้

ชลบุรี ๕๘/๓ หมู่ ๓ บ้านพองแดง ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา โดยพรรคเพื่อฟ้าดิน ลำดับสาขาที่ ๑๒ จ.ตรัง ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐

การเตรียมงานของชาวชลบุรีครั้งนี้มีนักเรียนสัมมาสิกขาศิลโศก(สส.ศ), นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ(สส.ภ.)มาร่วมช่วยเตรียมงานด้วย ซึ่งมีกิจกรรมดังนี้ การเตรียมสถานที่ ๕ ส.ที่พัก ทางเต็นท์ จัดโต๊ะ-เก้าอี้สำหรับโรงบุญ และเก็บผลไม้ ตอนค่ำมีกิจกรรมพบสมณะ การเตรียมสถานที่ ใช้เวลาราวๆ ๒ วัน

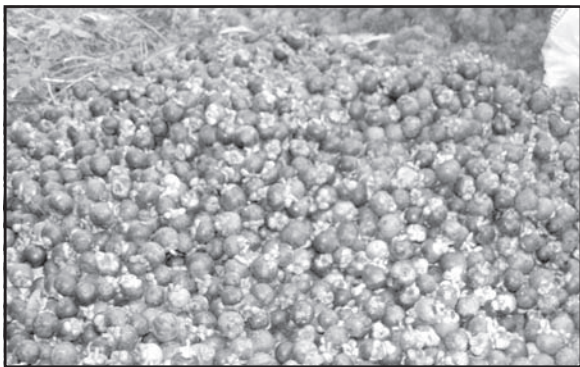
วันที่ ๑๓ ก.ค. ประมาณเที่ยงวัน พ่อท่านและปัจฉาสมณะเดินทางจากกรุงเทพฯ โดยเครื่องบินไปลงที่สนามบินจ.ภูเก็ต การไปรอรับพ่อท่านคราวนี้ได้ประสานงานกับทางสนามบินเพื่อขออนุญาตเข้าไปรอภายในได้เป็นกรณีพิเศษ และได้รับความสะดวกจากทางสนามบินเป็นอย่างดี มีสมณะ ๑๒ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ญาติธรรมกว่า ๑๑๐ คน เป็นที่สนใจของผู้คนภายในบริเวณสนามบินภูเก็ตไม่น้อย ระหว่างทางพ่อท่านได้แวะที่อุทยานแห่งชาติสิรินาถหรือหาดไทรใหญ่

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๓๐ น. รายการเชื้อไออุ่น โดยพ่อท่าน เป็นรายการพูดคุยอย่างเป็นกันเองระหว่างพ่อๆลูกๆ มีการตั้งปัญหาประเด็นต่างๆ สถานการณ์ปัจจุบันของชาวโศก, บ้านเมือง, การปฏิบัติธรรม ทั้งในแง่ส่วนตัวและส่วนรวมของหมู่กลุ่ม ทำให้ตระหนักถึงงานของพระโพธิสัตว์ที่ท่านเมตตาเอาภาระต่อหมู่มวลโลก สังคม ประเทศชาติ และรวมถึงมวลมนุษยชาติ รวมถึงการเร่งรัดพัฒนาตัวเองต่อไป

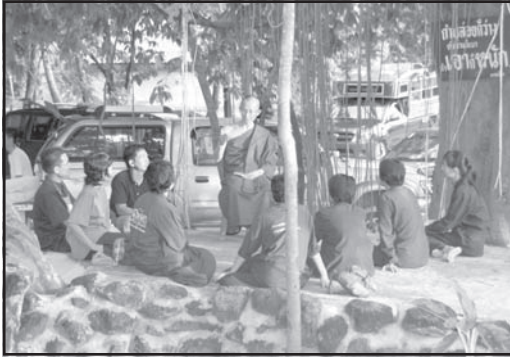
วันที่ ๑๔ ก.ค. ในภาคเช้า ๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. พ่อท่านได้นำทีมสมณะ, พระ
 อาคันตุกะ, ลิกขมาตุกว่า ๒๐ รูป ออกเดินบิณฑบาตภายในตัวอำเภอท้ายเหมือง มีญาติธรรมทั้ง
 ชายหญิงเดินธรรมยาตรากว่า ๓๐ คน ในระหว่างนั้นมีฝนตกลงมาอย่างฉับพลัน ประมาณ ๑๕ นาที
 พ่อท่านยังคงเดินไปท่ามกลางสายฝนอย่างสงบนิ่ง ทำให้ทั้งขบวนต่างก็เปียกปอนไปตามๆกัน เป็น
 ภาพแห่งความหน้าเคารพเลื่อมใสและอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งยวดของผู้ที่ได้พบเห็น ซึ่งเป็นภาพแห่งความ
 สามีคคีพร้อมเพรียง มีระเบียบอย่างเป็นธรรมชาติ สงบเย็นและฝึกความอดทนพากเพียร การบิณฑบาต
 ครั้งนี้สร้างความปลื้มใจให้กับผู้คนในละแวกนั้นเป็นอย่างยิ่ง มีจำนวนผู้ใส่บาตรถึง ๕๔ ราย
 มีหลายคนเตรียมเงินใบละ ๕๐๐, ๑๐๐, ๕๐, ๒๐ เพื่อใส่บาตรสมณะ สมณะก็อนุโมทนาและมอบคืน

เวลา ๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น.
 พ่อท่านแสดงธรรมในหัวข้อ
 “รัฐศาสตร์เชิงพุทธ” หลังจากนั้น
 ร่วมรับประทานอาหารซึ่งทาง
 เจ้าภาพได้จัดให้มีตลาดอาหารหรือ
 โรงบุญ มีอาหารมากมายหลายชนิด
 โดยเฉพาะผลไม้ มีมากเรียกว่ากอง
 เป็นภูเขาเยื้องๆทีเดียว เช่น ทูเรียน
 เงาะ ลองกอง มังคุด ฯลฯ
 นอกจากนั้นยังมีกิจกรรม

อื่นๆอีก เช่น การประชุมใหญ่ของพรรคเพื่อฟ้าดิน,
 การเที่ยวชมและเก็บผลไม้จากสวนของญาติธรรม
 โกดาลัย ที่อ.กะปง จ.พังงา ซึ่งได้ยกผลผลิตกว่า ๖๐
 ไร่ ให้กับกลุ่มชลลวัญ, กิจกรรมรับเพื่อนใหม่ของ
 ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมซ้อน
 อยู่ในงานนี้อย่างประสานกลมกลืนกลุ่ม ม.อุบลฯ เกือบ

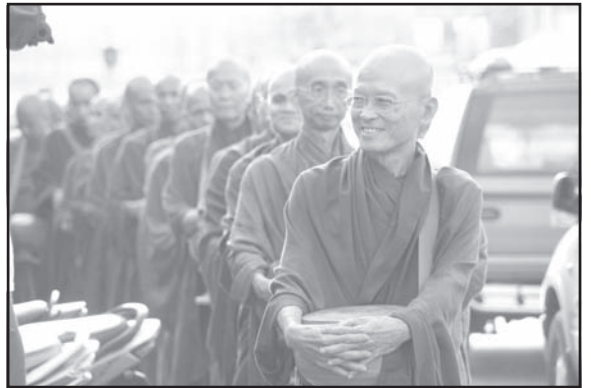

๒๐ ชีวิตที่ร่วมกันประชุมย่อยพบพ่อท่านเป็นกรณีพิเศษกว่า ๒ ชั่วโมง

ภาคค่ำ พ่อท่านขึ้นธรรมมาสน์ตอบปัญหาสารพันที่ซักถาม กว่า ๒ ชั่วโมง หลังจากนั้นนัดหมายเวลาพร้อมเพรียงเพื่อเคลื่อนขบวนไปที่จ.ภูเก็ตในรุ่งเช้า แล้วแยกย้ายกันพักผ่อน

วันที่ ๑๕ ก.ค.

เวลา ๐๕.๐๐ น. ขบวนรถมีตั้งแต่รถ ๖ ล้อ รถตู้ รถกระบะ รถเก๋ง กว่า ๒๐ คัน ญาติธรรมกว่า ๑๐๐ คน เดินทางไปจ.ภูเก็ต เนื่องจากชาวภูเก็ตนำโดยคุณสมศรีได้นิมนต์พ่อท่าน สมณะ และสิกขมาตุรวม ๒๕ รูปบิณฑบาต มีญาติธรรมเดินธรรมยาตราตามกว่า ๗๐ คน เป็นแถวที่ยาวมาก โดยตั้งต้นที่ตลาดเกษตรแล้วเดินรอบเมืองไปเรื่อยจบลงที่โรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา รวมระยะเวลาที่ใช้ในการเดินบิณฑบาตกว่า ๓ ชั่วโมง โดยมีตำรวจ ๓ นายคอยดูแลเรื่องจราจรตลอดเวลา มีผู้คนใส่บาตรมากกว่า ๑๓๐ ราย มีการนำอาหารเนื้อสัตว์และเงินมาใส่บาตร สมณะก็ได้บอกคืนและอธิบายการทำบุญตักบาตรที่ถูกต้องให้เข้าใจ การบิณฑบาตครั้งนี้เป็นที่ประทับใจและซาบซึ้งใจทั้งสมณะญาติธรรมที่เดินธรรมยาตราตามและญาติโยมผู้ใส่บาตร รวมถึงผู้คนที่ได้พบเห็นด้วย เนื่องจากเป็นบรรยากาศที่ทุกฝ่ายร่วมกันเพื่อยังพิธีกรรมนี้ ได้มีผลต่อวิญญานอย่างแท้จริง อันเป็นพลังวิญญานที่บริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นตามธรรม

ต่อจากนั้นได้เดินทางไปอุทยานแห่งชาติสิรินารถหรือหาดในยาง เพื่อร่วมฟังพ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉันและร่วมรับประทานอาหาร ญาติธรรมชาวภูเก็ตให้การต้อนรับเป็นอย่างดี กว่าร้อยคน การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ในอุทยานฯเองก็เต็มไปด้วยน้ำใจอันอ่อนน้อม ซึ่งเป็นสถานที่หรืออาคารที่เพิ่งจะสร้างเสร็จใหม่ๆ ยังไม่มีการเปิดใช้งานใดๆเลย พ่อท่านได้พูดขึ้นตอนหนึ่งว่า “สถานที่นี้เป็นอาคารที่ยังไม่มีการใช้งานใดๆมาก่อนเลย เท่ากับเราได้มาเป็นผู้เปิดใช้สถานที่นี้ ขอขอบคุณมาก”

รับประทานอาหารเรียบร้อยแล้วก็ช่วยกันเก็บบุญ ญาติธรรมที่มาจากจังหวัดไกลๆ ก็ทยอยเดินทางกลับ ส่วนพ่อท่านและคณะบางส่วนก็เดินออกกำลังกายย่อยอาหารที่บริเวณริมหาดเวลา ๑๓.๓๐ น. พ่อท่านและปัจฉิมสมณะก็เดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยเครื่องบินที่สนามบินภูเก็ต มีญาติธรรมตามไปส่งที่สนามบินจำนวนหนึ่ง ส่วนนักเรียนและญาติธรรมกลุ่มหนึ่งได้เดินทางกลับไปช่วยเก็บบุญที่ชลลพภูมิ สำหรับงานคราวนี้มีคนที่มาร่วมลงทะเบียนกว่า ๒๕๐ คน

★ ความรู้สึกของผู้ร่วมงาน

◇ สมณะพอแล้ว สมาบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดงาน “เป็นที่ปรึกษาการจัดงานนี้ทุกๆเรื่อง โดยเฉพาะในประเด็นความพร้อมเพรียง ไม่ค้านแย้งกัน ซึ่งเป็นเอกฉันท์ มีพลังแล้วพวกเขาก็ลงขันกัน และก่อนจะถึง

วันงานจริง ก็จะมีการอบรมเรื่องสุขภาพก่อนงาน ๕ วัน ซึ่งก็ประสบผลสำเร็จพอสมควร เป้าหมายของงานนี้คือ ให้พี่น้องเราได้มาประชุมกันได้มากขึ้นกว่าเดิมที่ มาอยู่แบบอิสระ ไม่ใช่เรียสเคร่งเครียด และได้มาชื่นชมสถานที่ อันเป็นสมบัติส่วนรวมร่วมกัน”

◇ **นายวาสนา สาวิโรจน์ (โกเต)** อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา “ในปี ๒๕๑๙ รวมกลุ่มญาติธรรมภาคใต้ มีการประชุมกลุ่มกันทุกเดือนโดยย้ายสถานที่ประชุมไปเรื่อย จึงคิดถึงว่า น่าจะมีสถานที่ที่จะใช้เป็นจุดรวมเพื่อใช้ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน จึงตกลงใจยกที่ของตัวเองให้ ตอนแรกตั้งใจจะใช้แค่ ๑ ไร่ (ในช่วงที่ก่อนจะเกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิ) และเมื่อตกลงใจสถานที่นี้แล้วจึงเข้าปรับพื้นที่ และได้มีญาติธรรมคนหนึ่งพูดให้ผมฟังว่า ถ้าจะให้เป็นที่วัดต้องใช้เนื้อที่ ๑๐ ไร่ ผมก็ได้ความคิดว่า...คิดไปคิดมาให้ ๑๐ ไร่ก็ได้ แต่ผมขอเอาไว้ครึ่งไร่ แต่ก็เจอปัญหาว่า จะต้องจ่ายค่าโอนหรือค่าเสียเวลา ยุ่งยากหลายอย่าง คิดไปคิดมาจึงตัดสินใจว่า ครึ่งไร่ก็ไม่เอาแล้ว ให้ก็ให้หมดเลย หัวใจมันโล่งโปร่งสบายกว่ากัน รู้สึกว่ามันสบายดี การที่เอาเข้ามาให้ตัวเองมันทุกข์ คือถ้าเราเป็นผู้เอาก็จะรู้สึกลำบาก”

◇ **โกศลย์ อ.กะปง จ.พังงา** “ร่วมเป็นเจ้าของคนหนึ่ง รู้สึกว่า ได้มีกำลังใจทุกๆหยด มีความอบอุ่นและมีพลังมากยิ่งขึ้น เกิดความหนักแน่นมั่นใจยิ่งขึ้น ในการที่จะทำให้ที่นี่แข็งแรงมั่นคงต่อไป เพราะมันคือสมบัติของพระอาริยะท่าน”

◇ **นางดารา ศิริรัตน์** อ.คลองท่อม จ.กระบี่ “เคยเข้าฝึกอบรมสังฆกรรมชีวิต และตั้งใจมางานนี้อย่างมาก และรู้สึกภูมิใจมากที่สุดๆเลยที่ได้เข้ามาอยู่ในวงการนี้ ก็อายุตั้ง ๔๙ ปีแล้ว เพิ่งจะเคยเจอสังคมาอย่างนี้ครั้งแรกในชีวิต รู้สึกว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีที่สุดของชีวิตเลย ก่อนหน้านี้สุขภาพไม่ค่อยจะดีนัก พอมาได้กินมังสวิรัตแล้วดีขึ้นมากเลย ภาคภูมิใจ และมีความสุขมาก ชื่นชมมากก็คือการต้อนรับที่อบอุ่น กันเอง และเท่าเทียมกัน”

◇ **นายชัชเจน(เขี้ยว)** สมาชิกรุ่นบุกเบิกชุมชนชเลขวัญ อายุ ๖๗ ปี “สร้างบ้านอยู่ที่นี้ ถ้าถามว่า เห็น้อยใหม่ทีบุกเบิกพื้นที่มา ก็ตอบว่า เห็น้อยแทบขาดใจเลยละ แต่ว่าจำเป็นต้องมา เพราะว่าเป็นบ้านเกิดผม ผมเกิดที่ อ.โคกกลอย จ.พังงา ตอนนี่ดีใจที่อโคกหยั่งลงที่พังงาเป็นครั้งแรก”

* งานฉลองพระพุทธรูปพุทธนิมิต *

หลังจากเสร็จจากงานนาราตราภาพ สมณะ ญาติธรรมส่วนหนึ่ง รวมทั้งคณะรับเพื่อนใหม่ ของสมาคมนักศึกษาปฏิบัติธรรมเดินทางไปร่วมงานฉลองพระพุทธรูปพุทธนิมิต ที่ธรรมชาตอโคก ต.บกแบก อ.ปะโต๊ะ จ.ชุมพร

ธรรมชาตอโคก เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งหนึ่งของชาวอโคก ซึ่งเริ่มก่อตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๒๙ มีที่ดินที่เป็นส่วนกลาง ๗๐ ไร่ แบ่งออกเป็นเขตสงฆ์และฆราวาส โดยถนนสายปากทรง บกแบกผ่ากลางพื้นที่ มีญาติธรรมจากกลุ่มมาอยู่ในพื้นที่ ๒๗ ราย เป็นกสิกรทำสวนผลไม้ด้วยวิถี กสิกรรมธรรมชาติ ช่วยสร้างและอนุรักษ์ป่าไม้รอบบริเวณ

เวลา ๐๖.๐๐ น. ของวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ สมณะกว่า ๑๐ รูป ออกบิณฑบาต

โดยมีคณะรับเพื่อนใหม่ ของสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมและญาติธรรมส่วนหนึ่งเดินธรรมยาตราตาม บิณฑบาตไปตามเส้นทางที่สวยงาม แสงชุ่มชื้นชุ่มกับอากาศแห่งป่าเขา สองข้างทางชุ่มเขียวพืชผักผลไม้ดกเต็ม แว่วเสียงลำสัตว์ไพร่าร้อง เมฆหมอกลอยคว้างต่ำเรียปะทะหน้าตา แสงสดชื่น บางช่วงของถนนสายหลักสายเดียวเป็นหุบเหวลึกไกลสุดลูกตา เป็นทิวเขาสลับซับซ้อนมองเห็นเลื้อนกลางจากการบดบังของเมฆหมอกและไอน้ำ สายลมเย็นพัดเอื่อยเย็นสดชื่น แม้ว่าจะต้องเดินขึ้นเขาบ้าง ลงเขาบ้าง แต่ก็ไม่ทำให้เหน็ดเหนื่อยแต่อย่างใด เพราะว่าอากาศบริสุทธิ์สะอาดจริงๆ เส้นทางผ่านไปตามสวนและบ้านของชาวสวนแถวนั้น ซึ่งมีชีวิตอยู่อย่างชาวสวนผู้อุดมสมบูรณ์ของพืชผล แต่ชีวิตเรียบง่าย บางครอบครัวก็อยู่ในกระท่อมง่ายๆ บางครอบครัวก็สร้างบ้านไม้หลังใหญ่โตมั่นคง

กลับมาถึงที่บริเวณจัดงานกว่า ๔ โมงเช้า **นายสมพงษ์ ดั่งทวี** ผู้รับใช้กลุ่มธรรมชาตือโศก กล่าวรายงาน **นางสาวขวัญดิน สิงห์คำ** หัวหน้าพรรคเพื่อฟ้าดิน ซึ่งให้เกียรติเป็นประธานเปิดงาน หลังจากนั้นก็แสดงธรรมโดย**สมณะเลื่อนฟ้า สัจจบโม** และ**สมณะฟ้าไท สมชาติโก** มีผู้มาร่วมอนุโมทนาบุญในงานฉลองพระพุทธาภิธรรมนิมิตครั้งนี้กว่า ๑๕๐ คน ซึ่งก็มีทั้งญาติธรรมและชาวบ้านที่อยู่ละแวกใกล้เคียงธรรมชาตือโศก มีสมณะร่วมพิธีกว่า ๑๐ รูป เป็นที่ปลาบปลื้มปีติอันยิ่งแก่ญาติโยมเสรีจพิธีก็เชิญชวนรับประทานอาหารและผลไม้ มีผลไม้เหลืออีกเป็นจำนวนมาก หลังรับประทานอาหารญาติธรรมต่างก็ทยอยกันเดินทางกลับพร้อมของฝาก คือ ผลไม้ที่มีจำนวนมาก นำกลับไปพุทธสถานแต่ละที่ด้วย

✧ *น้อมดินดิน ถวิลปองฟ้า*

งานไฮมไต้หวัน

ณ พุทธสถานราชธานีอโศก ระหว่างวันที่ ๓-๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในช่วงต้นเดือนมิถุนายนของทุกปี นับเป็นวันสำคัญ ของชาวสัมมาสิกขาลัทธิวัชรวิฑฒเต้ละวชชเขต ที่ได้มาพบปะกัน นอกเหนือจากงานอื่นๆของชาวอโศกแล้ว ปีนี้กิจกรรมได้เริ่ม ขึ้นเมื่อเวลาประมาณ ๑๘.๓๐-๒๑.๑๕ น. โดยมี **สมณะ เเดินดิน ดิกขวิโร** กล่าวปฐมนิเทศ โดยเอ่ยถึงการที่เราได้มี โอกาสพบพ่อท่านแล้ว แต่ยังไม่ไ้ประโยชน์ มากพอ มี ๔ ข้อสรุปได้ดังนี้

๑. ถ้าปล่อยชีวิตเราตั้งตนอยู่ **บนความสบาย** การที่ได้พบพ่อท่านก็ไม่ได้ มีประโยชน์เท่าที่ควร เพราะการตั้งตนอยู่ บนความสบาย อกุศลธรรมยิ่งเจริญ

๒. **การที่เราไม่เป็นผู้ใคร่ต่อ สิกขา** ไม่พยายามเจริญ อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา เมื่อเราไม่วัง แต่พ่อท่านพาเราวังอยู่ตลอดเวลา สุดท้ายเราก็อาจจะตกบ็กรถไ้

๓. ที่เราได้พบพ่อท่าน แต่เหมือนไม่ได้พบ **เพราะ เรายึดอยู่ในความเห็นของเราอยู่อย่างเก่า** พ่อท่านเน้นเรื่องกรรม อยู่ตลอดเวลา แต่เราก็ไม่ค่อยจะเชื่อ เราได้พบพ่อท่าน พบ ความวิเศษสุดยอด เราก็ไม่ได้อะไรไป

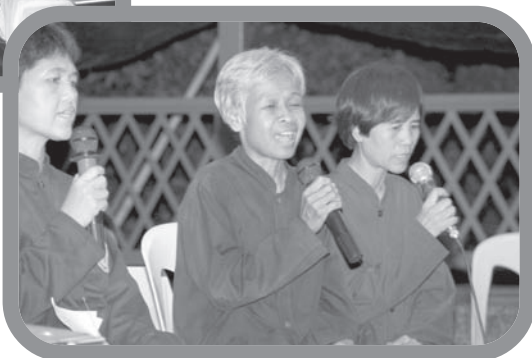
๔. พบพ่อท่านแล้วไม่ได้ประโยชน์ **เพราะเราไม่กล้าที่จะลงทุน** การที่จะไ้ธรรมอันเลิศ ก็ไ้ต้องใช้ความเพียรอันเลิศ เราพบพระโพธิสัตว์ แต่ไม่กล้าลงทุนแล้วเราจะไ้อะไร?

ต่อจากนั้นเป็นรายการ นำเสนอผลการดำเนินกิจกรรมของนิสิตแต่ละวชชเขต ในช่วงปี การศึกษา ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา โดยมี **สมณะฟ้าไท** เป็นผู้สรุปกิจกรรม ที่แต่ละวชชเขตจะต้องพัฒนา ดังนี้

วชชเขตปฐมอโศก เน้นการปรับจิตวิญญาณให้มากขึ้น

วชชเขตราชธานีอโศก เน้นการประณีตประหยัดให้มากขึ้น

วชชเขตศีรชะอโศก เน้นการทำกิจวัตรให้มากขึ้น

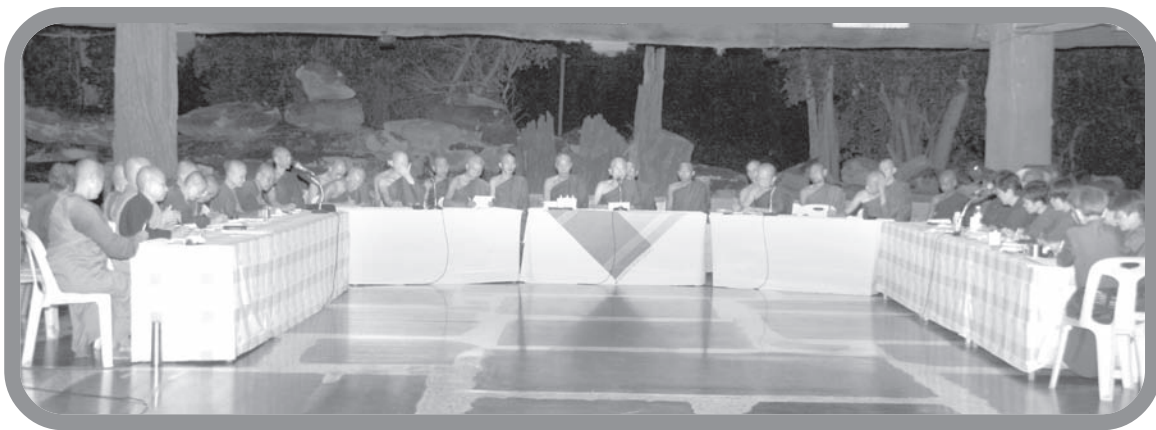
วิชาเขตสีมาโศก เน้นให้มีความ
อ่อนน้อมถ่อมตนให้มากขึ้น

วิชาเขตศาลือโศก เน้นให้ผู้บรรยาย
เตรียมพร้อม ใช้สื่อที่มีผู้เตรียมให้ก่อนนำเสนอ

วิชาเขตสันตือโศก เน้นการจัดกิจกรรม
ขบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณ

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๐

เวลา ๐๕.๐๐-๐๗.๔๕ น. **พ่อท่าน**ให้โอวาทและนโยบายกับสมณะ ลิกขมาตุ และครู
สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต ต่อจากนั้นมีการสอบสัมภาษณ์นิสิตใหม่

นิสิตเก่าบางส่วนลงงานตัดกิ่งไม้ บางส่วนไปลองเรือชมแม่น้ำมูล
เสร็จจากการสอบสัมภาษณ์นิสิตใหม่ ร่วมกันรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ และทำภารกิจส่วนตัว
หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น. มีกิจกรรมให้ ม.วช. แต่ละคนสรุปสักกายะ
ของตัวเอง และวิธีแก้ไข ดูนิสิตแต่ละคนก็ตั้งใจจะพยายาม ลด ละสักกายะ เพื่อพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น

เวลาประมาณ ๑๔.๑๕-๑๗.๐๐ น. นิสิตไปเรียนรู้นอกสถานที่ พบ**ทีมปราชญ์ชาวบ้าน** ที่ ม.อุบลฯ

สำหรับสมณะ ลิกขมาตุ และครู **มีการสัมมนาเรื่อง** การจัดหลักสูตรระยะวิทยา กับการพัฒนาจิตวิญญาณ โดยสังเคราะห์ปัญหาในปีการศึกษาที่ผ่านมาของแต่ละวิชาเขตร่วมกัน ได้ข้อสรุปเป็นมติให้ทบวง ระเบียบปฏิบัติเดิม เพื่อนำมาใช้ให้สอดคล้อง-เหมาะสมกับปัจจุบันดังต่อไปนี้

กฎระเบียบเพิ่มเติมจากกฎระเบียบเดิมเมื่อ ๓ เม.ย.'๕๓

๑. การรับสมัครคัดเลือกนิสิตใหม่

เปลี่ยนแปลงจากระเบียบเดิมที่รับสมัครปีละ ๒ ครั้ง เป็นรับสมัครปีละครั้งเดียว

๑.๑ การคัดเลือก ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ สมณะ ดุรุ การคัดเลือกมีดังนี้

กรณีที่ ๑ ผู้สมัครที่เป็นบุคคลภายนอก ต้องเข้ามาอยู่ในพื้นที่เป็นนิสิตดูตัว อย่างน้อย ๑ ปี ก่อนการคัดเลือก

กรณีที่ ๒ ผู้สมัครจบการศึกษาจากโรงเรียนสัมมาสิกขา หรือเป็นคนวัดที่เคยอยู่วัดประจำ ต่อเนื่องมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๑ ปี หรือหากไม่ต่อเนื่อง อยู่บ้าง ไม่อยู่บ้าง แต่ได้ติดตามปฏิบัติธรรมกับชาวอโศกมาไม่น้อยกว่า ๓ ปี ให้มีใบรับรองจากครูสัมมาสิกขาและสมภารตามลำดับ ทั้งนี้ต้องเข้ามาอยู่ในพื้นที่เพื่อดูตัว อย่างน้อย ๑ เดือนก่อนการคัดเลือก

กรณีที่ ๓ นิสิตออกจากการเป็นนิสิต ถ้าไม่เกิน ๖ เดือนให้มาขอสมัครใหม่ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของวิชาเขตนั้นๆ แต่ถ้าวิชาเขตนั้นไม่สามารถพิจารณาได้ ให้นำเรื่องเข้าที่ประชุมส่วนกลางก่อนรับสมัคร แต่ถ้าเกิน ๖ เดือน ให้มาสมัครดูตัวและปฏิบัติตามการรับสมัครนิสิตใหม่ทุกประการ

๒. การออกนอกพื้นที่วิชาเขตที่นิสิตสังกัดอยู่ให้ปฏิบัติดังนี้

- นิสิตสามารถออกนอกพื้นที่ติดต่อกันได้ไม่เกิน ๔๕ วัน ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะครูผู้ดูแล

- นิสิตสามารถออกนอกพื้นที่เพื่อทำภารกิจส่วนตัวได้เป็นช่วงๆ รวมแล้วไม่เกิน ๖ เดือน ใน ๑ ปี ทั้งนี้โดยความเห็นชอบอนุมัติการลาจากครูผู้ดูแล ถ้าลาเกิน ๖ เดือน ให้พักการเรียน

- นิสิตที่มีความจำเป็นขออนุญาต “พักการเรียน” ได้ตามกำหนดเวลาเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่เกินช่วงละ ๑ ปี และต้องมารายงานตัวทุก ๖ เดือน เว้นแต่ป่วย หรือไปต่างประเทศ หรือสุดวิสัยบางประการ ให้ใช้เป็นรายงานด้วยการส่งใบรายงาน เป็นลายลักษณ์อักษร หากมีความจำเป็นเกิน ๑ ปี ก็ให้ลาออกหรือให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นพิเศษแต่ละกรณี

- การส่งนิสิตไปตามพุทธสถานต่างๆ ให้ส่งไปตามพุทธสถานที่มีสัมมาสิกขาลัทธิวัชรวิจิตรตั้งอยู่เท่านั้น

- นิสิตออกนอกพื้นที่วิชาเขตที่ตนสังกัดอยู่เกิน ๑ ปี ให้โอนไปศึกษาอยู่กับสัมมาสิกขาลัทธิวัชรวิจิตรวิชาเขตนั้นๆ

- การส่งหรือขอตัวนิสิตให้ทำเป็นหนังสือ แจ้งเพื่อขออนุญาตสัมมาสิกขาลัทธิวัชรวิจิตรที่นิสิตสังกัดอยู่ พร้อมกับรายงานผลเมื่อการปฏิบัติงานนั้นเสร็จสิ้นลง

๓. การทำบัตรนิสิต

ครั้งแรก กำหนดมีอายุ ๖ ปี โดยทางราชธานีโตกทำให้ ครั้งต่อไปหลังครบ ๖ ปี แล้วให้ต่ออายุบัตรทุก ๓ ปี โดยให้แต่ละวิชาเขตจัดทำเอง

๔. การสิ้นสุดหรือพ้นสภาพของการเป็นนิสิต คือ

- ตาย
- ลาออก
- ผิดศีลข้อใดข้อหนึ่งอย่างร้ายแรง
- ให้ออกโดยดุลพินิจของหมู่สมณะและคณะกรรมการการศึกษา

กรณีนิสิตขอลาออก ให้เขียนใบลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเก็บเป็นหลักฐานด้วย

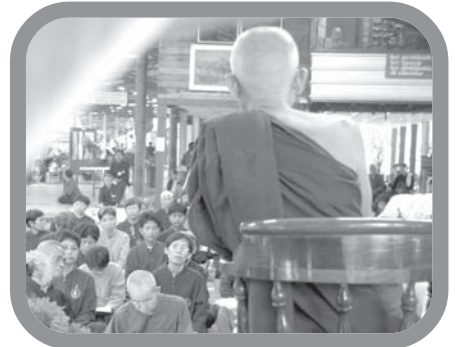
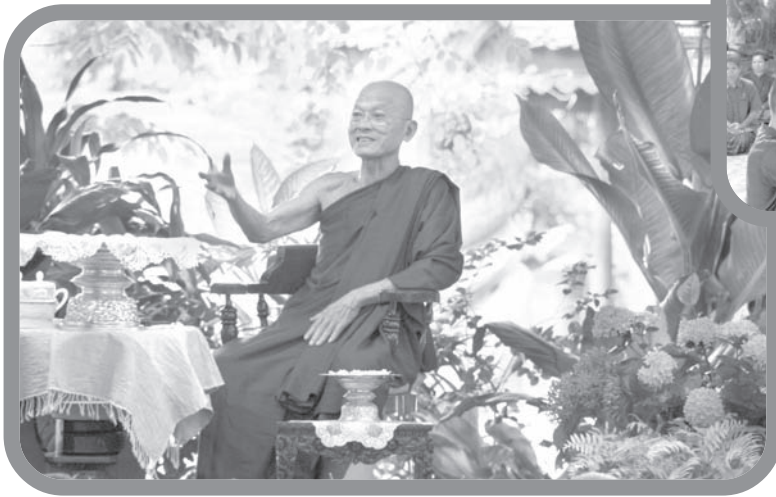
หมายเหตุ กฎระเบียบนี้รวบรวมภายหลังการประชุมสมมนา “การศึกษาสัมมาสิกขาลัทธิวัชรวิจิตร” เมื่อวันที่ ๔ มิ.ย. ๒๕๕๐ ที่พุทธสถานราชธานีโตก

เวลา ๑๘.๓๐-๒๐.๓๐ น. เป็นรายการของครูและนิสิต แลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อก้าวต่อไป พอดีสรุปได้ ๒ ประเด็นคือ

๑. ในหนึ่งสัปดาห์เราจะมีการพัฒนาขะทั้งภายนอกและข้างในจิตวิญญาณอย่างไรบ้าง เพราะกิเลสเป็นขยะยิ่งใหญ่ของชีวิต

๒. รายการ**เจาะลึกฝึกกรรม** ในวันพุธและวันศุกร์ นิสิตต้องเข้าห้องเรียน ถือเป็นวิชาบังคับ เพราะโลกุตรระเท่านั้นคือ ทรัพย์ที่แท้จริง รวมถึง**วันจันทร์**ที่พ่อท่านนำ**ทำวัตรเช้า**ด้วย

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

เป็นวันคล้ายวันเกิดของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ที่มีอายุครบ ๗๓ ปีเต็ม แล้วยังเป็นวัน **สิ่งแวดล้อมโลก**ด้วย ในช่วงกิจกรรมทำวัตรเช้าวันนี้พ่อท่านได้แสดงธรรม สรุปได้ว่า ชีวิตหมายถึง การศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า การศึกษาของพระพุทธเจ้า คือ การล้างกิเลส ไม่เป็นทาส ลาม ยศ สรรเสริญ โลภียสุข เป็นความรู้ที่สุตประเสริฐ ไม่ธรรมดา ซึ่งกล่าวได้ว่าไม่มีใครที่จะสามารถรู้เองได้ ผู้ที่รู้เองจะต้องรู้ได้ในตัวเอง เป็นเช่นนั้นเอง ตั้งแต่การสั่งสมในปัจจุบัน สั่งสมไปเรื่อย จนกว่าจะ เรียกว่า เป็นตถตา เพิ่มความเป็นเองในแต่ละขีดแต่ละชั้น จนแข็งแรงแล้ว สั่งสมลงไปเรื่อยๆ จาก ปัจจุบัน ก็ปัจเจกไปเรื่อยๆ จากปัจเจก ก็เป็นสังขยอกัญญา จนสุดท้ายเป็น สยัมภู

ความเป็น ตถตา คือความเป็นอัตโนมัติ ไม่ต้องใช้อะไรควบคุม อัตโนมัติคือมันทำงาน ควบคุมตัวมันเอง หมายถึง คุณธรรมหรือคุณวิเศษ พฤติกรรมของเราเป็นคนมีศีล เป็นความจริง เป็นโดยตัวของมันเอง ความจริงที่เราฝึกฝน ศีล สมาธิ ปัญญา จนสมบูรณ์แบบ

ต่อจากนั้นเป็นพิธีรับเข็มของนิสิตใหม่ **ปีนี้มีนิสิตใหม่ ๑๐ คน** (ราชธานีโศก ๔ คน ตีระชะโศก ๒ คน ปฐมโศก ๑ คน สันตโศก ๑ คน ศาสลโศก ๑ คน สีมโศก ๑ คน)

พ่อท่านได้ให้โอวาท พอจะสรุปได้ว่า “ชีวิต คือ การศึกษา การศึกษาที่เราดำเนินมา เป็นทั้ง การศึกษาที่จะไปเชื่อมโยงกับคนข้างนอก การศึกษาข้างนอกก็มีประโยชน์ แต่เข้าใจกันผิด เพียงเรารู้จัก คำว่าพอ เราก็อยู่ได้ทุกที่ในโลก ให้เรารู้ว่าชีวิตเกิดมาเพื่อศึกษา มีดีมานด์(Demand)จำเป็นต้องสร้างเพื่อ ลดกิเลส ทฤษฎีพระพุทธเจ้าว่า จงมาพิสูจน์เถิด เพราะการศึกษาคือ การสร้างสรรค์ กับการลดกิเลสเท่านั้น

ช่วงที่รับประทานอาหารมีกิจกรรมพิเศษ **“ลูกอยากบอกพ่อ”** โดยให้นิสิตแต่ละวิชาเขต ออกมาบอกความรู้สึก หรือความตั้งใจที่จะทำอะไร เพื่อเป็นการตอบแทนพระคุณต่อพ่อท่าน ผู้ให้ กำเนิดทางจิตวิญญาณ หลังจากนั้นก็แยกย้ายกันกลับพุทธสถาน เพื่อที่จะไปพัฒนาจิตวิญญาณของ แต่ละคนให้ดีขึ้น เป็นการปฏิบัติบูชาต่อพ่อท่านอย่างแท้จริง

นิสิตขลัวเขี้ยว คำต๋อง / นิสิตรักให้ อยู่สำราญ รายงาน

ขั้นทศวรรษที่ ๒ ของ ม.วช. พ่อท่านบอกเราว่า

สัมมาสิกขาลัยวัจชีวิต เกิดขึ้นเมื่อ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๙ ณ หมู่บ้านราชธานีอโศก จวบจนปัจจุบันนี้ กำลังก้าวสู่ทศวรรษที่ ๒ กับ ๖ วิชาเขต มีนิสิตรวม ๒๑๗ คน จากการสัมมนาครูในงานโฮมไต้หวัน ปี'๕๐ ที่ราชธานีอโศกสรุปได้ว่า

ยังไม่มีนิสิตที่มีคุณสมบัติครบพร้อมมาติดต่อกับเพื่อขอจบ อีกทั้งโดยความเห็นของครูบางวิชาเขตสะท้อนความรู้สึกของนิสิตชั้นปีที่ ๖ ขึ้นไปส่วนใหญ่ ไม่อยากจบ เพราะไม่อยากเป็นครู หรือไม่รู้ว่าจะจบไปแล้วจะเป็นอะไร หรืออยู่เป็นนิสิตดีกว่า อบอุ่นในหมู่เพื่อน มีกระบวนการกลุ่มมีชีวิตชีวาดี ฯลฯ ดูเหมือน **“ปัญญาบัตรทองคำ”** จะได้รับความสนใจมาก ไม่เท่ากับกระแสดึงดูดอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิตชาวอโศก ณ วันนั้น....

พ่อท่าน ผู้เป็นทั้ง **“พ่อ”** ผู้ให้กำเนิดทางจิตวิญญาณ และ **“ครู”** ผู้ตั้งใจอบรมลูกศิษย์ด้วยชีวิตและวิญญาณ นอกจากจะเพิ่มเวลาการสอนเนื้อหาสาระสังจจฉธรรม ให้กับศิษย์ทุกๆ ฐานะ [ทางสื่ออันทันสมัย กระจายไปได้ครอบคลุมพื้นที่ หลายประเทศในโลก ในคราวเดียวกัน แม้แต่ทุ่งนา แร่งรักษาใหม่ติดภูเขาของชาวปฐมอโศก ก็สามารรถรับสัญญาณถ่ายทอดสด**“เจาะลึกฝึกกรรมะ”** ได้ชัดเจนพร้อมๆ กับพี่น้องทั่วประเทศ] แล้วยังกระตุ้นเตือน ม.วช. ทุกๆ ชั้นปี ให้มาชวนชายฝั่งธรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **“เจาะลึกฝึกกรรมะ”** พ่อท่านตั้งใจ เอาโพธิปักขิยธรรม ๓๗ มาขยาย แ่งนั้น มุมนี้ เชื่อมโยง ขยาย แจกแจง ละเอียดลลอบ ทวนไปทวนมา ซ้ำไปซ้ำมาเพื่อทำความเข้าใจ ให้เรารู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง นิสิตผู้ตั้งใจใฝ่รู้ เรียงไปเทียบเคียงสภาวะ ทำความเข้าใจ ในวิถีปฏิบัติของตัวเอง ทำความชัดเจนในการดำเนินไปของแต่ละคนๆ ในแต่ละกรรม-เวลา-วาระ มีการสรุปมีการจดบันทึก หมั่นทบทวน หมั่นตรึกตรอง ฝึกหัดสรุปบันทึกประจำวัน เชื่อมโยง อธิบายสภาวะธรรมที่เกิดในแต่ละวันๆ ฝึกเขียน ฝึกสื่อ ไปทุกวันๆ ส่งสมณะ ส่งลิกขมาตุ ให้ท่านช่วยดูให้บ้าง

เมื่อนิสิตผ่านชั้นปีที่ ๖ ไปแล้ว ทั้งปีที่ ๗-๘-๙ หรือ ๑๐ มีสิทธิ์เขียน **“ปัญญานิพนธ์”** ส่ง เพื่อเสนอคณะครู ให้พิจารณาคุณภาพ โดยกำหนดให้อยู่ในกรอบเรื่องของ **“โพธิปักขิยธรรม ๓๗”** จะหยิบจะจับ แ่งมุมใด แ่งมุมหนึ่ง ของส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือ อธิบายสภาวะธรรม **“โพธิปักขิยธรรม ๓๗”** เท่าที่จะสามารถรวบรวมได้ หรือจะเจาะลึกบันทึกเฉพาะส่วนที่นิสิตให้ความสำคัญ แล้วอธิบายขยายความจริง ที่ตนเป็นตนมีออกมาให้ผู้อื่นรู้ตามได้ก็ยิ่งดี แต่ต้องอยู่ในกรอบของ **“โพธิปักขิยธรรม ๓๗”** แล้วเขียนส่งครู ในความยาวไม่ต่ำกว่า ๑๕ หน้า กระดาษ A๔

พ่อท่านเปิดกว้างให้ตามความถนัดของนิสิตแต่ละคน บางคนถนัดบรรยาย บ้างก็ถนัดสรุป บ้างก็สื่อประโยคกระชับ จับประเด็น แฉ่น ชัด คม ตรง บ้างก็เฉไปเฉมา อ้อมไปอ้อมมา ก็ฝึกกันไป โดย....

นิสิตชั้นปีที่ ๖ ขึ้นไป ฝึกเขียนปัญญานิพนธ์เสนอ เพื่อขอจบ รับปัญญาบัตรทองคำ **ต่ออายุนิสิตรอบแรก ๓ ปี** หากยังไม่ผ่าน **ต่ออายุรอบที่ ๒ อีก ๓ ปี** และอีกทีละ ๓ ปี ไปจนกว่าจะได้ หรือหากนิสิตผู้ใด เลือกที่จะอยู่ฝึกฝนเป็นนิสิตต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่ขอจบก็ทำได้. 😊